
Sesja plenarna

A9-0030/2023

9.2.2023

***I

SPRAWOZDANIE

w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 575/2013 w odniesieniu do wymogów dotyczących ryzyka kredytowego, ryzyka związanego z korektą wyceny kredytowej, ryzyka operacyjnego, ryzyka rynkowego oraz minimalnego progu kapitałowego
(COM(2021)0664 – C9-0397/2021 – 2021/0342(COD))

Komisja Gospodarcza i Monetarna

Sprawozdawca: Jonás Fernández

Objaśnienie używanych znaków

- * Procedura konsultacji
- *** Procedura zgody
- ***I Zwykła procedura ustawodawcza (pierwsze czytanie)
- ***II Zwykła procedura ustawodawcza (drugie czytanie)
- ***III Zwykła procedura ustawodawcza (trzecie czytanie)

(Wskazana procedura opiera się na podstawie prawnej zaproponowanej w projekcie aktu.)

Poprawki do projektu aktu

Poprawki Parlamentu w postaci dwóch kolumn

Skreślenia zaznacza się ***wytluszczonym drukiem i kursywą*** w lewej kolumnie. Zmianę brzmienia zaznacza się ***wytluszczonym drukiem i kursywą*** w obu kolumnach. Nowy tekst zaznacza się ***wytluszczonym drukiem i kursywą*** w prawej kolumnie.

Pierwszy i drugi wiersz nagłówka każdej poprawki wskazuje element rozpatrywanego projektu aktu, którego dotyczy poprawka. Jeżeli poprawka odnosi się do obowiązującego aktu, do którego zmiany zmierza projekt aktu, nagłówek zawiera dodatkowo trzeci wiersz wskazujący obowiązujący akt i czwarty wiersz wskazujący przepis tego aktu, którego dotyczy poprawka.

Poprawki Parlamentu w postaci tekstu skonsolidowanego

Nowe fragmenty tekstu zaznacza się ***wytluszczonym drukiem i kursywą***. Fragmenty tekstu, które zostały skreślone, zaznacza się za pomocą symbolu **■** lub przekreśla. Zmianę brzmienia zaznacza się przez wyróżnienie nowego tekstu ***wytluszczonym drukiem i kursywą*** i usunięcie lub przekreślenie zastąpionego tekstu.

Tytułem wyjątku nie zaznacza się zmian o charakterze ściśle technicznym wprowadzonych przez służby w celu opracowania końcowej wersji tekstu.

SPIS TREŚCI

	Strona
PROJEKT REZOLUCJI USTAWODAWCZEJ PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO	5
PROCEDURA W KOMISJI PRZEDMIOTOWO WŁAŚCIWEJ	241
GŁOSOWANIE KOŃCOWE W FORMIE GŁOSOWANIA IMIENNEGO W KOMISJI PRZEDMIOTOWO WŁAŚCIWEJ	242

**PROJEKT REZOLUCJI USTAWODAWCZEJ PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO
w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady
zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 575/2013 w odniesieniu do wymogów
dotyczących ryzyka kredytowego, ryzyka związanego z korektą wyceny kredytowej,
ryzyka operacyjnego, ryzyka rynkowego oraz minimalnego progu kapitałowego
(COM(2021)0664 – C9-0397/2021 – 2021/0342(COD))**

(Zwykła procedura ustawodawcza: pierwsze czytanie)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek Komisji przedstawiony Parlamentowi Europejskiemu i Radzie (COM(2021)0664),
  - uwzględniając art. 294 ust. 2 i art. 114 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, zgodnie z którymi Komisja przedstawiła wniosek Parlamentowi (C9-0397/2021),
  - uwzględniając art. 294 ust. 3 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
  - uwzględniając opinię Europejskiego Banku Centralnego z 24 marca 2022 r.¹,
  - uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego z 23 marca 2022 r.²,
  - uwzględniając art. 59 Regulaminu,
  - uwzględniając sprawozdanie Komisji Gospodarczej i Monetarnej (A9-0030/2023),
1. przyjmuje poniższe stanowisko w pierwszym czytaniu;
  2. zwraca się do Komisji o ponowne przekazanie mu sprawy, jeśli zastąpi ona pierwotny wniosek, wprowadzi w nim istotne zmiany lub planuje ich wprowadzenie;
  3. zobowiązuje swoją przewodniczącą do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji oraz parlamentom narodowym.

---

¹ Dz.U. C 233 z 16.6.2022, s. 14.

² Dz.U. C 290 z 29.7.2022, s. 40.

Poprawka 1

POPRAWKI PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO*

do wniosku Komisji

2021/0342 (COD)

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

zmieniające rozporządzenie (UE) nr 575/2013 w odniesieniu do wymogów dotyczących ryzyka kredytowego, ryzyka związanego z korektą wyceny kredytowej, ryzyka operacyjnego, ryzyka rynkowego oraz minimalnego progu kapitałowego

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 114,
uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego³,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą,

a także mając na uwadze, co następuje:(1) W reakcji na globalny kryzys finansowy Unia rozpoczęła szeroko zakrojoną reformę ram ostrożnościowych dla instytucji mającą na celu zwiększenie odporności unijnego sektora bankowego. Jednym z głównych elementów reformy było wdrożenie standardów międzynarodowych uzgodnionych przez Bazylejski Komitet Nadzoru Bankowego, w szczególności tzw. „reformy Bazylea III”. Reforma ta zapewniła odporność unijnego sektora bankowego w chwili nadejścia kryzysu związanego z COVID-19. Chociaż ogólny poziom kapitału w instytucjach finansowych w Unii jest obecnie – w średnim ujęciu – zadowalający, niektóre problemy dostrzeżone w następstwie globalnego kryzysu finansowego nie zostały jednak jeszcze rozwiązane.

(2) Aby rozwiązać te problemy, zagwarantować pewność prawa i dać wyraz naszemu zobowiązaniu wobec międzynarodowych partnerów z grupy G-20, niezwykle ważne jest wierne wdrożenie pozostałych elementów reformy Bazylea III. Jednocześnie proces wdrażania tych standardów nie powinien skutkować znacznym wzrostem ogólnych

---

* Poprawki: tekst nowy lub zmieniony został zaznaczony *wytluszczonym drukiem i kursywą*; symbol **█** sygnalizuje skreślenia.

³ Dz.U. C [...] z [...], s. [...].

wymogów kapitałowych dla całego systemu bankowego UE i powinien uwzględniać specyfikę gospodarki UE *w sytuacji, gdy istnieją wystarczające i solidne dowody na to, że ramy międzynarodowe nie uwzględniają tej specyfiki, co podkreślono w rezolucji Parlamentu Europejskiego⁴ z dnia 23 listopada 2016 r. w sprawie finalizacji pakietu Bazylea III*. W miarę możliwości dostosowania względem standardów międzynarodowych należy stosować na zasadzie przejściowej. Wdrożenie *nie powinno skutkować powstaniem* niekorzystnych warunków konkurencji dla instytucji UE, w szczególności w obszarze działalności handlowej, gdzie instytucje unijne bezpośrednio konkurują ze swoimi międzynarodowymi odpowiednikami. Ponadto proponowane podejście powinno być spójne z logiką unii bankowej i *harmonizować jednolity rynek bankowy*. Powinno ono także zapewniać proporcjonalność przepisów i dążyć do dalszego ograniczenia kosztów ich przestrzegania *i kosztów sprawozdawczości*, w szczególności dla *małych i niezłożonych* instytucji, bez rozluźniania standardów ostrożnościowych, *zgodnie z opublikowanym przez Europejski Urząd Nadzoru (Europejski Urząd Nadzoru Bankowego) (EUNB) w 2021 r. badaniem pt. „Study of the Cost of Compliance with Supervisory Reporting Requirements” [Koszty spełniania wymogów z zakresu sprawozdawczości nadzorczej], w którym zasugerowano zmniejszenie kosztów sprawozdawczości o 10–20 %*.

- (3) Przepisy rozporządzenia (UE) nr 575/2013 umożliwiają instytucjom obliczenie ich wymogów kapitałowych przy użyciu metod standardowych lub metod modeli wewnętrznych. *Zatwierdzone przez właściwe organy krajowe* metody modeli wewnętrznych umożliwiają instytucjom samodzielne oszacowanie większości lub wszystkich parametrów wymaganych do obliczenia wymogów kapitałowych, podczas gdy metody standardowe wymagają od instytucji obliczania wymogów kapitałowych przy użyciu stałych parametrów, które opierają się na stosunkowo konserwatywnych założeniach i są określone w rozporządzeniu (UE) nr 575/2013. W grudniu 2017 r. Bazylejski Komitet Nadzoru Bankowego zdecydował się wprowadzić zagregowany minimalny próg kapitałowy. Decyzję tę oparto na analizie przeprowadzonej w następstwie kryzysu finansowego w latach 2008–2009, która wykazała, że przy stosowaniu wewnętrznych modeli pojawia się tendencja do niedoszacowania ryzyk, na które narażone są instytucje, szczególnie w odniesieniu do określonych rodzajów ekspozycji i ryzyk, co w efekcie prowadzi do niewystarczających wymogów kapitałowych. W porównaniu z wymogami kapitałowymi obliczonymi z wykorzystaniem metod standardowych modele wewnętrzne generują – średnio – niższe wymogi kapitałowe dla tych samych ekspozycji.
- (4) Minimalny próg kapitałowy stanowi jeden z kluczowych środków wprowadzonych reformą Bazylea III. Ma on na celu ograniczenie nieuzasadnionej zmienności w regulacyjnych wymogach kapitałowych generowanych przez modele wewnętrzne oraz nadmiernej redukcji kapitału, którą instytucja korzystająca z modeli wewnętrznych może uzyskać w stosunku do instytucji korzystającej ze zmienionych metod standardowych. Można to osiągnąć, ustalając minimalny próg wymogów kapitałowych generowanych przez modele wewnętrzne instytucji na poziomie 72,5 % wymogów kapitałowych, które miałyby zastosowanie, gdyby instytucje te stosowały metody standardowe. Wierne wdrożenie minimalnego progu kapitałowego powinno zwiększyć porównywalność współczynników kapitałowych instytucji, przywrócić wiarygodność

---

⁴ P8_TA(2016)0439

modeli wewnętrznych oraz zapewnić równe szanse instytucjom stosującym różne metody obliczania wymogów kapitałowych.

- (5) Aby **zharmonizować bankowy rynek wewnętrzny**, podejście do minimalnego progu kapitałowego powinno być spójne z zasadą agregacji ryzyka poszczególnych podmiotów wchodzących w skład tej samej grupy bankowej oraz z logiką nadzoru skonsolidowanego. Minimalny próg kapitałowy powinien uwzględniać ryzyko wynikające ze stosowania modeli wewnętrznych zarówno w państwach członkowskich pochodzenia, jak i w przyjmujących państwach członkowskich. Minimalny próg kapitałowy należy zatem obliczać na najwyższym poziomie konsolidacji w Unii. ***Aby jednak uniknąć niezamierzonych skutków i zapewnić sprawiedliwy podział kapitału, właściwy organ może przedłożyć organowi sprawującemu nadzór skonsolidowany propozycję redystrybucji kapitału, jeżeli uzna, że inny sposób doprowadziłby do nieodpowiedniego podziału kapitału między podmiotami powiązаныmi. Właściwy organ powiadamiający i organ sprawujący nadzór skonsolidowany powinny następnie dołożyć starań, by podjąć wspólną decyzję co do zastosowania minimalnego progu kapitałowego, a jeżeli nie podejmą decyzji w terminie trzech miesięcy, EUNB powinien odegrać prawnie wiążącą rolę mediatora. Do dnia 31 grudnia 2027 r. EUNB powinien ocenić poziom stosowania minimalnego progu kapitałowego w świetle potencjalnych problemów ze stabilnością finansową i postępów w tworzeniu unii bankowej.***
- (6) Komitet Bazylejski uznał, że obecna metoda standardowa dotycząca ryzyka kredytowego (SA-CR) jest niewystarczająco wrażliwa na ryzyko w wielu obszarach, co prowadzi do niedokładnego lub niewłaściwego – albo zbyt wysokiego, albo zbyt niskiego – pomiaru ryzyka kredytowego, a tym samym do zbyt wysokiego albo zbyt niskiego poziomu wymogów kapitałowych. Należy zatem dokonać przeglądu przepisów dotyczących SA-CR, aby zwiększyć wrażliwość tej metody na ryzyko pod względem kilku kluczowych aspektów.
- (7) W przypadku ekspozycji z ratingiem wobec innych instytucji niektóre wagi ryzyka należy ponownie dostosować zgodnie ze standardami określonymi w pakiecie Bazylea III. Ponadto wagi ryzyka przypisywane ekspozycjom bez ratingu wobec instytucji powinny być bardziej szczegółowe i odrębne od wagi ryzyka mającej zastosowanie w przypadku instytucji rządowych na szczeblu centralnym państwa członkowskiego, w którym bank ma siedzibę, ponieważ nie zakłada się domyślnego wsparcia ze strony rządu dla instytucji.
- (8) W przypadku długu podporządkowanego i ekspozycji kapitałowych konieczne jest stosowanie bardziej szczegółowych i rygorystycznych wag ryzyka, aby odzwierciedlić wyższe ryzyko strat z tytułu długu podporządkowanego i ekspozycji kapitałowych w porównaniu z ekspozycjami dłużnymi oraz aby zapobiec arbitrażowi regulacyjnemu między portfelem bankowym a portfelem handlowym. Instytucje unijne dokonały długoterminowych, strategicznych inwestycji kapitałowych w przedsiębiorstwa finansowe i niefinansowe. Jako że standardowa waga ryzyka dla ekspozycji kapitałowych rośnie w pięcioletnim okresie przejściowym, istniejące strategiczne udziały kapitałowe w przedsiębiorstwach i zakładach ubezpieczeń znajdujących się pod znaczącym wpływem instytucji powinny zostać objęte zasadą praw nabytych, aby uniknąć niekorzystnych skutków i zabezpieczyć rolę instytucji unijnych jako stałych, strategicznych inwestorów kapitałowych. Biorąc jednak pod uwagę zabezpieczenia ostrożnościowe i sprawowany nadzór, które mają na celu wspieranie integracji

finansowej w sektorze finansowym, obecny system powinien mieć nadal zastosowanie w przypadku udziałów kapitałowych w innych instytucjach w ramach tej samej grupy lub objętych tym samym instytucjonalnym systemem ochrony. Ponadto, aby wzmocnić inicjatywy prywatne i publiczne mające na celu zapewnienie długoterminowego kapitału przedsiębiorstwom z UE, zarówno notowanym, jak i nienotowanym na giełdzie, inwestycji nie powinno się uznawać za spekulacyjne, jeśli dokonuje się ich – na co wskazuje wyraźny zamiar kadry kierowniczej wyższego szczebla danej instytucji – z myślą o ich utrzymywaniu przez trzy lata lub dłużej.

- (9) Aby promować niektóre sektory gospodarki, standardy ujęte w pakiecie Bazylea III zostawiają organom nadzoru swobodę decyzji, w ramach której mogą zezwolić instytucjom, w pewnych granicach, na preferencyjne traktowanie udziałów kapitałowych nabytych w ramach „programów legislacyjnych”, które pociągają za sobą znaczne dotacje na inwestycje i wymagają nadzoru rządu i ograniczeń dotyczących inwestycji kapitałowych. Wdrożenie tych uprawnień w Unii powinno także dodatkowo sprzyjać długoterminowym inwestycjom kapitałowym.
- (10) Kredytów korporacyjnych udzielają w Unii głównie instytucje, które do obliczania wymogów kapitałowych z tytułu ryzyka kredytowego stosują metody wewnętrznych ratingów (IRB). Wraz z wdrożeniem minimalnego progu kapitałowego instytucje te będą musiały również stosować metodę SA-CR, która opiera się na ocenach kredytowych dokonywanych przez zewnętrzne instytucje oceny wiarygodności kredytowej (ECAI) do celów określenia jakości kredytowej kredytobiorcy korporacyjnego. Przyporządkowywanie ratingów zewnętrznych do wag ryzyka mających zastosowanie do przedsiębiorstw z ratingiem powinno być bardziej szczegółowe, aby dostosować je do standardów międzynarodowych w tym zakresie.
- (11) Większość przedsiębiorstw z UE nie ubiega się jednak o zewnętrzne ratingi kredytowe, w szczególności ze względu na koszty. Aby uniknąć niekorzystnego wpływu na kredyty bankowe udzielane przedsiębiorstwom bez ratingu oraz zapewnić wystarczająco dużo czasu na podjęcie publicznych lub prywatnych inicjatyw mających na celu większe upowszechnienie zewnętrznych ratingów kredytowych, konieczne jest ustalenie okresu przejściowego na potrzeby tego procesu. W tym okresie przejściowym instytucje korzystające z metod IRB powinny mieć możliwość stosowania preferencyjnego sposobu ujmowania przy obliczaniu swojego minimalnego progu kapitałowego w odniesieniu do ekspozycji klasy inwestycyjnej wobec przedsiębiorstw bez ratingu.
- (11a)** Po okresie przejściowym instytucje powinny być w stanie korzystać z ocen kredytowych wydawanych przez ECAI do obliczania wymogów kapitałowych dla **znacznej części** swoich ekspozycji wobec przedsiębiorstw. ***EUNB, Europejski Urząd Nadzoru (Europejski Urząd Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych) (EIOPA) i Europejski Urząd Nadzoru (Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych) (ESMA) powinny monitorować stosowanie tego rozwiązania przejściowego oraz śledzić sytuację i tendencje na rynku ECAI. Okres przejściowy powinien zostać wykorzystany do znacznego zwiększenia dostępności ratingów dla europejskich przedsiębiorstw. W tym celu należy opracować rozwiązania w zakresie ratingu wykraczające poza istniejący obecnie ekosystem ratingowy, aby zachęcić zwłaszcza większe przedsiębiorstwa do uzyskania ratingu. Oprócz pozytywnego efektu zewnętrznego generowanego przez proces ratingowy szerszy zakres ratingu będzie sprzyjał m.in. unii rynków kapitałowych. Sposoby osiągnięcia tego celu powinny uwzględniać wymogi związane z zewnętrznymi ocenami***

kredytowymi lub ustanowienie dodatkowych instytucji dokonujących takich ocen, a zatem mogą wymagać znacznych wysiłków wdrożeniowych. Państwa członkowskie powinny w ścisłej współpracy ze swoimi bankami centralnymi ocenić, czy w celu większego upowszechnienia ratingów zewnętrznych nie byłoby wskazane złożenie wniosku o uznanie ich banku centralnego za ECAI zgodnie z art. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1060/2009⁵ oraz sporządzanie ratingów korporacyjnych do celów niniejszego rozporządzenia przez bank centralny.

- (11b) Aby uwzględnić wszelkie *takie* przyszłe inicjatywy dotyczące tworzenia publicznych lub prywatnych systemów ratingowych należy powierzyć Europejskim Urzędowi Nadzoru zadanie przygotowania sprawozdania na temat przeszkód w dostępności zewnętrznych ratingów kredytowych wydawanych przez ECAI, w szczególności dla przedsiębiorstw, oraz możliwych środków zaradczych. W międzyczasie Komisja Europejska jest gotowa zapewnić wsparcie techniczne państwom członkowskim za pośrednictwem Instrumentu Wsparcia Technicznego w tym obszarze, np. wsparcie w formułowaniu strategii upowszechniania ratingów wśród przedsiębiorstw nienotowanych na giełdzie czy też wsparcie umożliwiające skorzystanie z najlepszych praktyk dotyczących tworzenia podmiotów zdolnych do wystawiania ratingów lub w dostarczaniu powiązanych wytycznych dla przedsiębiorstw. ***Okres przejściowy należy przedłużyć tylko wtedy, gdy będzie to konieczne i uzasadnione, lecz nie więcej niż o cztery lata.***
- (12) W odniesieniu do ekspozycji związanych zarówno z nieruchomościami mieszkalnymi, jak i z nieruchomościami komercyjnymi komitet bazylejski opracował metody bardziej wrażliwe na ryzyko, aby lepiej odzwierciedlić różne modele finansowania i etapy procesu budowlanego.
- (13) Kryzys finansowy z lat 2008–2009 ujawnił szereg niedociągnięć obecnego standardowego sposobu ujmowania ekspozycji związanych z nieruchomościami. Do niedociągnięć tych odniesiono się w standardach ujętych w pakiecie Bazylea III. W rzeczywistości w standardach Bazylea III w kategorii ekspozycji wobec przedsiębiorstw wprowadzono nową podkategorię – ekspozycje związane z nieruchomościami generującymi dochód („IPRE”), które podlegają specjalnemu sposobowi ujmowania pod względem wag ryzyka, aby dokładniej odzwierciedlić ryzyko związane z tymi ekspozycjami, ale również aby zwiększyć spójność ze sposobem ujmowania nieruchomości generujących dochód w ramach metody wewnętrznych ratingów („IRB-A”), o której mowa w części III tytuł II rozdział 3 rozporządzenia (UE) nr 575/2013.
- (14) W przypadku ogólnych ekspozycji związanych z nieruchomościami mieszkalnymi i komercyjnymi należy utrzymać metodę podziału kredytów, o której mowa w art. 124–126 rozporządzenia, ponieważ metoda ta jest wrażliwa na rodzaj kredytobiorcy i odzwierciedla w mającej zastosowanie wadze ryzyka efekt, jaki zabezpieczenie w postaci nieruchomości powoduje pod względem ograniczania ryzyka, nawet w przypadku wysokiego wskaźnika wysokości kredytu do wartości zabezpieczenia („wskaźnik LTV”). Kalibracja tej metody powinna być jednak dostosowana zgodnie ze standardami pakietu Bazylea III, ponieważ uznano ją za zbyt konserwatywną w przypadku kredytów hipotecznych o bardzo niskich wskaźnikach LTV.

---

⁵ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1060/2009 z dnia 16 września 2009 r. w sprawie agencji ratingowych (Dz.U. L 302 z 17.11.2009, s. 1).

- (15) Aby zapewnić rozłożenie na wystarczająco długi okres wpływu minimalnego progu kapitałowego na udzielanie kredytów hipotecznych o niskim ryzyku przez instytucje stosujące metody IRB, a tym samym uniknąć zakłóceń tego rodzaju akcji kredytowej, które to zakłócenia mogłyby być spowodowane nagłym wzrostem wymogów w zakresie funduszy własnych, konieczne jest ustanowienie szczególnych rozwiązań przejściowych. W okresie obowiązywania tych rozwiązań przejściowych przy obliczaniu minimalnego progu kapitałowego instytucje stosujące metody IRB powinny mieć możliwość zastosowania niższej wagi ryzyka do tej części swoich ekspozycji z tytułu kredytów hipotecznych, którą zgodnie ze zmienioną metodą SA-CR uważa się za zabezpieczoną nieruchomością mieszkalną. Aby zapewnić, by rozwiązaniami przejściowymi objęte były tylko ekspozycje z tytułu kredytów hipotecznych o niskim ryzyku, należy ustalić odpowiednie kryteria kwalifikowalności, oparte na ustalonych koncepcjach stosowanych w ramach metody SA-CR. Spełnianie tych kryteriów powinny weryfikować właściwe organy. Ponieważ rynki nieruchomości mieszkalnych mogą różnić się w poszczególnych państwach członkowskich, decyzję o zastosowaniu rozwiązań przejściowych należy pozostawić poszczególnym państwom członkowskim. EUNB powinien monitorować stosowanie tych rozwiązań przejściowych. **Okres przejściowy należy przedłużyć tylko wtedy, gdy będzie to konieczne i uzasadnione, lecz nie więcej niż o cztery lata.**
- (16) Wskutek braku jasności i wrażliwości na ryzyko obecnego sposobu ujmowania finansowania nieruchomości spekulacyjnych wymogi kapitałowe dla tych ekspozycji często uważa się obecnie za zbyt wysokie lub zbyt niskie. W związku z tym ten sposób ujmowania należy zastąpić specjalnym sposobem ujmowania ekspozycji z tytułu nabycia, zagospodarowania i zabudowy gruntu (ekspozycje ADC), które to ekspozycje obejmują kredyty dla przedsiębiorstw lub spółek celowych na sfinansowanie nabycia gruntu w celach budowlanych lub sfinansowanie prac deweloperskich i budowy nieruchomości mieszkalnej lub komercyjnej.
- (17) Istotne jest ograniczenie wpływu efektów cykliczności na wycenę nieruchomości stanowiącej zabezpieczenie kredytu oraz utrzymanie wymogów kapitałowych dla hipotek na bardziej stabilnym poziomie. **Zatem w przypadku, gdy po aktualizacji wyceny wartość nieruchomości będzie wyższa niż w momencie udzielenia kredytu,** wartość nieruchomości uznana do celów ostrożnościowych nie powinna przekraczać średniej wartości porównywalnej nieruchomości mierzonej w wystarczająco długim okresie monitorowania, chyba że modyfikacje, którym zostanie poddana ta nieruchomość, jednoznacznie zwiększą jej wartość. Aby uniknąć niezamierzonych konsekwencji dla funkcjonowania rynków obligacji zabezpieczonych, właściwe organy mogą zezwolić instytucjom na regularne aktualizowanie wyceny nieruchomości bez stosowania tych limitów do przyrostu wartości. Modyfikacje zwiększające efektywność energetyczną budynków i lokali mieszkalnych **oraz zwiększające ich odporność, ochronę i dostosowanie do zagrożeń fizycznych** należy traktować jako zwiększenie wartości.
- (18) Działalność związaną z kredytowaniem specjalistycznym prowadzi się za pośrednictwem spółek celowych, które zazwyczaj pełnią rolę podmiotów zaciągających kredyty i w przypadku których zwrot z inwestycji jest podstawowym źródłem spłaty uzyskanego finansowania. Ustalenia umowne w modelu kredytowania specjalistycznego przyznają kredytodawcy znaczny stopień kontroli nad aktywami, a głównym źródłem spłaty zobowiązania jest dochód generowany przez finansowane

aktywa. Aby dokładniej odzwierciedlić powiązane ryzyko, te ustalenia umowne powinny podlegać szczególnym wymogom kapitałowym z tytułu ryzyka kredytowego. Zgodnie z międzynarodowymi standardami ujętymi w pakiecie Bazylea III dotyczącymi przypisywania wag ryzyka do ekspozycji związanych z kredytowaniem specjalistycznym w metodzie SA-CR należy wprowadzić specjalną kategorię ekspozycji związanych z kredytowaniem specjalistycznym, zwiększając w ten sposób spójność z już istniejącym szczególnym sposobem ujmowania kredytowania specjalistycznego w ramach metod wewnętrznych ratingów. Należy wprowadzić szczególny sposób ujmowania ekspozycji związanych z kredytowaniem specjalistycznym, z uwzględnieniem różnicy między „finansowaniem projektów”, „finansowaniem obiektów” i „finansowaniem towarów”, aby lepiej odzwierciedlić nieodłączne ryzyko związane z tymi podkategoriami kategorii ekspozycji związanych z kredytowaniem specjalistycznym. Podobnie jak w przypadku ekspozycji wobec przedsiębiorstw należy wdrożyć dwa podejścia do przypisywania wag ryzyka: jedno dla jurysdykcji zezwalających na stosowanie zewnętrznych ratingów do celów regulacyjnych, a drugie dla jurysdykcji, które na to nie zezwalają.

- (19) Chociaż nowy standardowy sposób ujmowania ekspozycji bez ratingu związanych z kredytowaniem specjalistycznym określony w standardach Bazylea III jest bardziej szczegółowy niż obecny standardowy sposób ujmowania ekspozycji wobec przedsiębiorstw na podstawie niniejszego rozporządzenia, ten pierwszy sposób nie jest wystarczająco wrażliwy na ryzyko, aby odzwierciedlić skutki kompleksowych pakietów i zastawów papierów wartościowych, które zwykle towarzyszą tym ekspozycjom w Unii, a które umożliwiają kredytodawcom kontrolowanie przyszłych przepływów środków pieniężnych generowanych przez cały czas trwania projektu lub istnienia aktywów. Ze względu na brak stosowania ratingów zewnętrznych do ekspozycji związanych z kredytowaniem specjalistycznym w Unii, sposób ujmowania ekspozycji bez ratingu związanych z kredytowaniem specjalistycznym określony w standardach Bazylea III może również stanowić zachętę dla instytucji do zaprzestania finansowania niektórych projektów lub akceptowania wyższego ryzyka w przypadku podobnie ujmowanych ekspozycji, które mają różne profile ryzyka. Jako że ekspozycje związane z kredytowaniem specjalistycznym są w większości finansowane przez instytucje stosujące metodę IRB, które posiadają wewnętrzne modele dotyczące tych ekspozycji, wpływ zmian może być szczególnie istotny w przypadku ekspozycji związanych z „finansowaniem obiektów”, w przypadku których może istnieć ryzyko zaprzestania działalności w szczególnym kontekście zastosowania minimalnego progu kapitałowego. Aby uniknąć niezamierzonych konsekwencji braku wrażliwości na ryzyko w sposobie ujmowania – zgodnie ze standardami Bazylea – ekspozycji bez ratingu związanych z finansowaniem obiektów, w przypadku ekspozycji związanych z finansowaniem obiektów, które spełniają zestaw kryteriów umożliwiających obniżenie ich profilu ryzyka do poziomu właściwego dla standardów „wysokiej jakości” odzwierciedlających ostrożne i konserwatywne zarządzanie ryzykiem finansowym, powinna istnieć możliwość zastosowania zmniejszonej wagi ryzyka. EUNB należy powierzyć zadanie opracowania projektów regulacyjnych standardów technicznych określających warunki, na jakich instytucje mogą przypisywać ekspozycję związaną z kredytowaniem specjalistycznym z tytułu finansowania obiektu do kategorii „wysokiej jakości” z wagą ryzyka podobną do wagi, jaką zgodnie z metodą SA-CR przypisuje się do „wysokiej jakości” ekspozycji z tytułu finansowania projektów. Instytucje mające siedzibę w jurysdykcjach, które zezwalają na stosowanie ratingów zewnętrznych,

powinny przypisywać swoim ekspozycjom związanym z kredytowaniem specjalistycznym wagi ryzyka określone wyłącznie przez indywidualne ratingi zewnętrzne zgodnie z ramami Bazylea III.

- (20) Klasyfikacja ekspozycji detalicznych zgodnie z metodami SA-CR i IRB wymaga dalszego ujednoczenia, aby zapewnić spójne stosowanie odpowiednich wag ryzyka do tego samego zestawu ekspozycji. Zgodnie ze standardami Bazylea III należy określić zasady zróżnicowanego sposobu ujmowania odnawialnych ekspozycji detalicznych, które spełniają zestaw warunków spłaty lub użytkowania mogących obniżyć ich profil ryzyka. Ekspozycje te definiuje się jako ekspozycje wobec „stron transakcji”. Do ekspozycji wobec jednej lub większej liczby osób fizycznych, które nie spełniają wszystkich warunków, aby uznać je za ekspozycje detaliczne, należy przypisać zgodnie z metodą SA-CR wagę ryzyka równą 100 %.
- (21) Standardy Bazylea III wprowadzają współczynnik konwersji kredytowej w wysokości 10 % dla zobowiązań bezwarunkowo odwoływalnych w ramach metody SA-CR. Prawdopodobnie będzie to miało znaczący wpływ na dłużników, którzy polegają na elastycznym charakterze zobowiązań bezwarunkowo odwoływalnych, aby finansować swoją działalność, w sytuacji gdy ich działalność podlega sezonowym wahanom lub gdy stają przed nieoczekiwanymi krótkoterminowymi zmianami potrzeb w zakresie kapitału obrotowego, zwłaszcza w okresie odbudowy po pandemii COVID-19. Należy zatem przewidzieć okres przejściowy, w którym instytucje będą nadal stosować zerowy współczynnik konwersji kredytowej do swoich zobowiązań bezwarunkowo odwoływalnych, a następnie ocenić, czy potencjalny stopniowy wzrost mających zastosowanie współczynników konwersji kredytowej jest uzasadniony, aby umożliwić instytucjom dostosowanie ich praktyk operacyjnych i produktów bez ograniczania dostępności kredytów dla kredytobiorców. To rozwiązanie przejściowe powinno być powiązane ze sprawozdaniem EUNB.
- (22) Kryzys finansowy z lat 2008–2009 ujawnił, że w niektórych przypadkach instytucje kredytowe stosowały metody IRB również w odniesieniu do portfeli, które nie nadawały się do modelowania z powodu niewystarczających danych, co miało szkodliwy wpływ na rzetelność wyników, a tym samym na stabilność finansową. W związku z tym nie należy nakładać na instytucje obowiązku stosowania metod IRB w odniesieniu do wszystkich ich ekspozycji, a wymóg wdrożenia metody IRB należy stosować na poziomie kategorii ekspozycji. Właściwe jest również ograniczenie stosowania metod IRB do kategorii ekspozycji, w przypadku których rzetelne modelowanie jest trudniejsze, aby zwiększyć porównywalność i stabilność wymogów kapitałowych z tytułu ryzyka kredytowego w ramach metod IRB.
- (23) Ekspozycje instytucji wobec innych instytucji, innych podmiotów sektora finansowego i dużych przedsiębiorstw zazwyczaj charakteryzują się niskim poziomem niewykonania zobowiązania. W przypadku takich portfeli o niskim wskaźniku niewykonania zobowiązania wykazano, że instytucjom trudno jest uzyskać wiarygodne oszacowania kluczowego parametru ryzyka w ramach metody IRB, czyli straty z tytułu niewykonania zobowiązania („LGD”), ze względu na niewystarczającą liczbę zaobserwowanych przypadków niewykonania zobowiązania w tych portfelach. Trudność ta spowodowała niepożądaną skalę zróżnicowania między instytucjami kredytowymi, jeśli chodzi o poziom szacowanego ryzyka. Instytucje powinny zatem stosować w odniesieniu do tych portfeli o niskim wskaźniku niewykonania zobowiązania regulacyjne wartości LGD zamiast wewnętrznych oszacowań LGD.

- (24) Instytucje stosujące modele wewnętrzne do szacowania wymogów w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka kredytowego w odniesieniu do ekspozycji kapitałowych zazwyczaj opierają swoją ocenę ryzyka na publicznie dostępnych danych, co do których można założyć, że wszystkie instytucje mają do nich taki sam dostęp. W tych okolicznościach różnice w wymogach w zakresie funduszy własnych nie znajdują uzasadnienia. Ponadto ekspozycje kapitałowe utrzymywane w portfelu bankowym stanowią bardzo niewielką część bilansów instytucji. W związku z tym, aby zwiększyć porównywalność wymogów w zakresie funduszy własnych instytucji i uprościć ramy regulacyjne, instytucje powinny obliczać wymogi w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka kredytowego w odniesieniu do ekspozycji kapitałowych przy użyciu metody SA-CR, a stosowanie metody IRB w tym celu nie powinno być dopuszczalne.
- (25) Należy zapewnić, aby oszacowania prawdopodobieństwa niewykonania zobowiązania („PD”), LGD i współczynniki konwersji kredytowej dla poszczególnych ekspozycji instytucji, które mogą stosować modele wewnętrzne do obliczania wymogów kapitałowych z tytułu ryzyka kredytowego, nie osiągały nieodpowiednio niskich poziomów. W związku z tym właściwe jest wprowadzenie wartości minimalnych dla własnych oszacowań oraz zobowiązanie instytucji do stosowania ich własnych oszacowań parametrów ryzyka albo tych wartości minimalnych w zależności od tego, które są wyższe. Takie minimalne wartości parametrów ryzyka powinny stanowić zabezpieczenie gwarantujące, że wymogi kapitałowe nie spadną poniżej ostrożnych poziomów. Ponadto powinny ograniczać ryzyko modelu ze względu na takie czynniki jak nieprawidłowa specyfikacja modelu, błąd pomiaru oraz ograniczenia danych. Poprawiłyby również porównywalność współczynników kapitałowych między instytucjami. Aby osiągnąć te wyniki, minimalne wartości parametrów wejściowych powinny być kalibrowane w wystarczająco ostrożny sposób.
- (26) Minimalne wartości parametrów ryzyka, które są kalibrowane zbyt konserwatywnie, mogą zniechęcać instytucje do przyjmowania metod IRB i związanych z nimi standardów zarządzania ryzykiem. Instytucje mogą być również skłonne zmieniać orientację swoich portfeli w kierunku ekspozycji o wyższym ryzyku, aby uniknąć ograniczenia nałożonego przez minimalne wartości parametrów ryzyka. Aby uniknąć takich niezamierzonych konsekwencji, minimalne wartości parametrów ryzyka powinny odpowiednio odzwierciedlać określone cechy ryzyka ekspozycji bazowych, w szczególności poprzez przyjmowanie w stosownych przypadkach różnych wartości dla różnych rodzajów ekspozycji.
- (27) Ekspozycje związane z kredytowaniem specjalistycznym mają charakterystykę ryzyka, która różni się od charakterystyki ogólnych ekspozycji wobec przedsiębiorstw. W związku z tym należy przewidzieć okres przejściowy, w którym minimalna wartość parametrów wejściowych LGD mająca zastosowanie do ekspozycji związanych z kredytowaniem specjalistycznym będzie ustalona na obniżonym poziomie. **Okres przejściowy należy przedłużyć tylko wtedy, gdy będzie to konieczne i uzasadnione, lecz nie więcej niż o cztery lata.**
- (28) Zgodnie ze standardami Bazylea III sposób ujmowania kategorii ekspozycji wobec państw według metody IRB powinien pozostać w dużej mierze niezmienny ze względu na szczególny charakter i ryzyko związane z dłużnikami zobowiązania bazowego. W szczególności w odniesieniu do ekspozycji wobec państw nie powinny obowiązywać minimalne wartości wejściowych parametrów ryzyka.

- (29) Aby zapewnić spójne podejście do wszystkich ekspozycji wobec samorządów regionalnych i władz lokalnych oraz podmiotów sektora publicznego, należy utworzyć nową kategorię ekspozycji wobec samorządów regionalnych i władz lokalnych oraz podmiotów sektora publicznego niezależną od kategorii ekspozycji wobec państw oraz kategorii ekspozycji wobec instytucji.
- (30) Należy wyjaśnić, w jaki sposób można uznać skutki gwarancji dla ekspozycji zabezpieczonej gwarancjami, gdy ekspozycja bazowa jest ujmowana zgodnie z metodą IRB, w ramach której dozwolone jest modelowanie PD i LGD, natomiast gwarant należy do rodzaju ekspozycji, dla którego modelowanie LGD lub metoda IRB nie są dozwolone. W szczególności zastosowanie metody substytucyjnej, w której parametry ryzyka ekspozycji bazowych są zastępowane parametrami właściwymi dla gwaranta, lub metody, w której PD lub LGD dłużnika bazowego są korygowane przy użyciu szczególnego podejścia modelowego, aby uwzględnić skutki gwarancji, nie powinno prowadzić do skorygowanej wagi ryzyka, która byłaby niższa od wagi ryzyka mającej zastosowanie do porównywalnej bezpośredniej ekspozycji wobec gwaranta. W konsekwencji, gdy gwarant jest traktowany zgodnie z metodą SA-CR, uznanie gwarancji w metodzie IRB powinno prowadzić do przypisania wagi ryzyka właściwej dla gwaranta według metody SA-CR do gwarantowanej ekspozycji.
- (30a) *W trosce o wyeliminowanie nieuzasadnionej zmienności wymogów kapitałowych należy doprecyzować obowiązujące zasady dyskontowania sztucznych przepływów pieniężnych, aby wyeliminować wszelkie niezamierzone konsekwencje. EUNB należy uprawnnić do aktualizacji jego wytycznych do dnia 31 grudnia 2025 r.*
- (30b) *Wprowadzenie minimalnego progu kapitałowego może znacząco wpłynąć na wymogi w zakresie funduszy własnych odnoszące się do pozycji sekurytyzacyjnych posiadanych przez instytucje, które stosują metodę sekurytyzacji opartą na ratingach wewnętrznych (SEC-IRBA). Chociaż takie pozycje są na ogół niewielkie w porównaniu z innymi ekspozycjami, wprowadzenie minimalnego progu kapitałowego może wpłynąć na rentowność operacji sekurytyzacji ze względu na niewystarczające korzyści ostrożnościowe wynikające z przeniesienia ryzyka. Miałoby to miejsce w czasie, gdy rozwój rynku sekurytyzacji jest częścią planu działania na rzecz tworzenia unii rynków kapitałowych, a także gdy banki inicjujące mogą być zmuszone do szerszego stosowania sekurytyzacji w celu bardziej aktywnego zarządzania swoimi portfelami, jeżeli będą musiały stosować minimalny próg kapitałowy. EUNB należy upoważnić do informowania Komisji o potrzebie ewentualnego wprowadzenia szczegółowego rozwiązania, które zwiększy wrażliwość na ryzyko metody standardowej stosowanej do obliczania minimalnego progu kapitałowego.*
- (31) Rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/876⁶ zmieniono rozporządzenie (UE) nr 575/2013 w celu wdrożenia ostatecznych standardów będących wynikiem gruntownego przeglądu portfela handlowego (ang. fundamental review of the trading book, FRTB) wyłącznie do celów sprawozdawczości. Wprowadzenie wiążących wymogów kapitałowych opartych na tych standardach pozostawiono

---

⁶ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/876 z dnia 20 maja 2019 r. zmieniające rozporządzenie (UE) nr 575/2013 w odniesieniu do wskaźnika dźwigni, wskaźnika stabilnego finansowania netto, wymogów w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych, ryzyka kredytowego kontrahenta, ryzyka rynkowego, ekspozycji wobec kontrahentów centralnych, ekspozycji wobec przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania, dużych ekspozycji, wymogów dotyczących sprawozdawczości i ujawniania informacji, a także rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 150 z 7.6.2019, s. 1).

odrębnej zwykłej inicjatywie ustawodawczej, po ocenie ich skutków dla banków unijnych.

- (32) W celu ukończenia realizacji programu reform wprowadzonego po kryzysie finansowym z lat 2008–2009 oraz eliminacji braków w obecnych ramach dotyczących ryzyka rynkowego, do prawa Unii należy wprowadzić wiążące wymogi kapitałowe z tytułu ryzyka rynkowego oparte na ostatecznych standardach FRTB. Niedawne oszacowania skutków ostatecznych standardów FRTB dla banków unijnych pokazały, że wdrożenie tych standardów w Unii doprowadzi do znacznego wzrostu wymogów w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka rynkowego w przypadku niektórych rodzajów działalności związanych z obrotem i animacją rynku, które są ważne dla gospodarki UE. Aby złagodzić te skutki i utrzymać dobre funkcjonowanie rynków finansowych w Unii, należy wprowadzić ukierunkowane dostosowania w sposobie transpozycji ostatecznych standardów FRTB do prawa Unii.
- (33) Zgodnie z wnioskiem zawartym w rozporządzeniu (UE) 2019/876 przy obliczaniu wymogów kapitałowych z tytułu ryzyka rynkowego dla instytucji prowadzących działalność zaliczaną do portfela handlowego na średnią skalę Komisja powinna uwzględnić zasadę proporcjonalności oraz dokonać stosownej kalibracji tych wymogów. W związku z tym instytucje prowadzące działalność zaliczaną do portfela handlowego na średnią skalę powinny mieć możliwość stosowania uproszczonej metody standardowej do obliczania wymogów w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka rynkowego, zgodnie ze standardami uzgodnionymi na szczeblu międzynarodowym. Ponadto kryteria kwalifikowalności do celów identyfikowania instytucji prowadzących działalność zaliczaną do portfela handlowego na średnią skalę powinny pozostać spójne z kryteriami określonymi w rozporządzeniu (UE) 2019/876 dotyczącymi zwalniania takich instytucji z wymogów FRTB dotyczących sprawozdawczości określonych w tym rozporządzeniu. ***Wprowadza się zatem odstępstwo, aby umożliwić bankom klasyfikowanie kilku rodzajów instrumentów zwykle przechowywanych w portfelu handlowym (w tym notowanych akcji) jako pozycji portfela bankowego pod warunkiem uzyskania zgody właściwego organu oraz gdy pozycja ta nie jest przeznaczona do obrotu ani nie zabezpiecza pozycji utrzymywanych z przeznaczeniem do obrotu.***
- (34) Działalność handlowa instytucji na rynkach hurtowych może być z łatwością prowadzona ponad granicami, w tym między państwami członkowskimi a państwami trzecimi. Wdrożenie ostatecznych standardów FRTB powinno zatem być jak najbardziej zbieżne w różnych jurysdykcjach, zarówno pod względem merytorycznym, jak i czasowym. W przeciwnym razie niemożliwe byłoby zapewnienie równych warunków prowadzenia tej działalności w skali międzynarodowej. Komisja powinna zatem monitorować wdrożenie tych standardów w innych jurysdykcjach będących członkami Bazylejskiego Komitetu Nadzoru Bankowego oraz, w razie potrzeby, podejmować kroki w celu wyeliminowania potencjalnych wypaczeń przy wdrażaniu tych przepisów.
- (35) Bazylejski Komitet Nadzoru Bankowego dokonał przeglądu standardu międzynarodowego dotyczącego ryzyka operacyjnego, by zaradzić słabościom, które pojawiły się w następstwie kryzysu finansowego z lat 2008–2009. Oprócz braku wrażliwości na ryzyko w metodach standardowych stwierdzono brak porównywalności wynikający z szerokiego zakresu praktyk modelowania wewnętrznego w kontekście metody zaawansowanego pomiaru. W związku z tym w celu uproszczenia ram ryzyka

operacyjnego wszystkie istniejące podejścia do szacowania wymogów kapitałowych z tytułu ryzyka operacyjnego zastąpiono pojedynczą metodą nieopartą na modelach. Rozporządzenie (UE) nr 575/2013 należy dostosować do zmienionych standardów pakietu Bazylea, aby zapewnić równe warunki działania na szczeblu międzynarodowym instytucjom mającym siedzibę w Unii, ale działającym również poza Unią, oraz zapewnić, aby ramy ryzyka operacyjnego na poziomie Unii pozostały skuteczne.

- (36) Nowa metoda standardowa dotycząca ryzyka operacyjnego wprowadzona przez Bazylejski Komitet Nadzoru Bankowego łączy wskaźnik, który opiera się na skali działalności instytucji, ze wskaźnikiem, który uwzględnia historię strat tej instytucji. Zmienione standardy Bazylea przewidują szeroką swobodę, jeśli chodzi o sposób wdrożenia wskaźnika, który uwzględnia historię strat instytucji. Przy obliczaniu wymogów kapitałowych z tytułu ryzyka operacyjnego jurysdykcje mogą pominąć straty historyczne w przypadku wszystkich odnośnych instytucji lub uwzględnić dane historyczne dotyczące strat nawet w przypadku instytucji o wielkości poniżej określonego progu skali działalności. W celu zapewnienia równych warunków działania w Unii oraz uproszczenia obliczania wymogów kapitałowych z tytułu ryzyka operacyjnego ta swoboda uznania powinna być stosowana w sposób zharmonizowany w odniesieniu do minimalnych wymogów w zakresie funduszy własnych poprzez pominięcie danych historycznych dotyczących strat operacyjnych w stosunku do wszystkich instytucji.
- (36a) *W ramach oceny wymogów kapitałowych z tytułu ryzyka operacyjnego należy zezwolić na stosowanie polis ubezpieczeniowych jako skutecznych technik ograniczania ryzyka. W tym celu w ciągu 24 miesięcy od wejścia w życie rozporządzenia EUNB przedstawi Komisji sprawozdanie dotyczące standardowego wzoru opartego na określonych kryteriach, który będzie stosowany do obliczania wymogów kapitałowych z tytułu ryzyka operacyjnego. Komisja powinna zostać uprawniona do przedłożenia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie UE w ciągu kolejnych 36 miesięcy wniosku ustawodawczego uwzględniającego polisy ubezpieczeniowe przy obliczaniu wymogów kapitałowych z tytułu ryzyka operacyjnego. EUNB powinien określić kwalifikujące się umowy ubezpieczeniowe.***
- (36b) *Poważny, podwójny wstrząs gospodarczy spowodowany pandemią COVID-19 i wojną rosyjsko-ukraińską może mieć daleko idące skutki dla gospodarki europejskiej i zakłócić działalność gospodarczą. Instytucje będą odgrywały kluczową rolę w ożywieniu gospodarczym dzięki udzielaniu ulg wiarygodnym dłużnikom, którzy napotykają lub mogą napotkać trudności w spłacie swoich zobowiązań finansowych. W związku z tym EUNB powinien przyjąć wytyczne określające, co jest istotnym zmniejszeniem zobowiązania finansowego w razie awaryjnej restrukturyzacji, by zapewnić instytucjom odpowiednią elastyczność. W szczególności należy zwrócić należytą uwagę na rodzaj udzielanej ulgi, rezydualny termin zapadalności ekspozycji oraz długość okresu odroczenia.***
- (37) Małe i niezłożone instytucje oraz inne instytucje kredytowe nienotowane na giełdzie powinny również ujawniać informacje na temat kwoty i jakości ekspozycji niezagrożonych, zagrożonych i restrukturyzowanych, a także analizę wiekowania przeterminowanych ekspozycji w odniesieniu do rachunkowości. Ten obowiązek ujawniania informacji nie stanowi dodatkowego obciążenia dla tych instytucji kredytowych, ponieważ ujawnianie tak ograniczonego zestawu informacji zostało już wdrożone przez EUNB na podstawie planu działania Rady w sprawie kredytów

zagrożonych z 2017 r.⁷, w którym wezwano EUNB do podwyższenia wymogów dotyczących ujawniania informacji na temat jakości aktywów i kredytów zagrożonych dla wszystkich instytucji kredytowych. Jest to także w pełni spójne z komunikatem w sprawie rozwiązania problemu kredytów zagrożonych zaistniałego w następstwie pandemii COVID-19⁸.

- (38) Niezbędne jest zmniejszenie obciążeń związanych z przestrzeganiem przepisów w kontekście ujawniania informacji oraz zwiększenie porównywalności ujawnianych informacji. EUNB powinien zatem utworzyć scentralizowaną platformę internetową, która umożliwi ujawnianie informacji i danych przekazywanych przez instytucje. Ta scentralizowana platforma internetowa powinna służyć jako pojedynczy punkt dostępu do informacji ujawnianych przez instytucje, przy czym właścicielem informacji i danych oraz podmiotem odpowiedzialnym za ich dokładność powinny pozostać instytucje, które je udostępniają. Centralizacja publikacji ujawnianych informacji powinna być w pełni spójna z planem działania na rzecz tworzenia unii rynków kapitałowych i stanowi kolejny krok w kierunku utworzenia ogólnounijnego, pojedynczego punktu dostępu do informacji finansowych spółek oraz informacji związanych ze zrównoważonymi inwestycjami.
- (39) Aby umożliwić większą integrację sprawozdawczości nadzorczej i ujawniania informacji, EUNB powinien w sposób scentralizowany publikować informacje ujawniane przez instytucje przy jednoczesnym poszanowaniu prawa wszystkich instytucji do samodzielnego publikowania danych i informacji. Takie scentralizowane ujawnianie informacji powinno umożliwić EUNB publikowanie informacji dotyczących małych i niezłożonych instytucji na podstawie informacji przekazywanych przez te instytucje właściwym organom, a tym samym powinno znacznie zmniejszyć obciążenie administracyjne, któremu podlegają te małe i niezłożone instytucje. Jednocześnie centralizacja ujawniania informacji nie powinna mieć wpływu na koszty dla innych instytucji oraz powinna zwiększyć przejrzystość i obniżyć koszty dostępu uczestników rynku do informacji ostrożnościowych. Taka zwiększona przejrzystość powinna ułatwić porównywalność danych między instytucjami i promować dyscyplinę rynkową.
- (40) Aby zapewnić ujednolicenie w całej Unii oraz jednolite rozumienie czynników i ryzyk środowiskowych, społecznych i z zakresu ładu korporacyjnego (ESG), należy wprowadzić ogólne definicje. ***Aktywa lub działania podlegające wpływowi czynników środowiskowych lub społecznych należy zdefiniować poprzez odniesienie do ambicji Unii, aby do 2050 r. osiągnąć neutralność klimatyczną, jak określono w Europejskim prawie o klimacie, unijnym prawie o odbudowie zasobów przyrodniczych oraz w odnośnych celach Unii w zakresie zrównoważonego rozwoju. Do identyfikowania aktywów lub ekspozycji do celów oceny specjalnego traktowania ostrożnościowego i zróżnicowania ryzyka należy wykorzystać techniczne kryteria kwalifikacji dotyczące zasady „nie czyn poważnych szkód” przyjęte zgodnie z art. 17 rozporządzenia***

---

⁷ Rada ECOFIN, „Plan działania na rzecz rozwiązania problemu kredytów zagrożonych w Europie”, lipiec 2017 r. [Konkluzje Rady w sprawie „Planu działania na rzecz rozwiązania problemu kredytów zagrożonych w Europie” – Consilium \(europa.eu\)](#)

⁸ Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady i Europejskiego Banku Centralnego „Rozwiązanie problemu kredytów zagrożonych zaistniałego w następstwie pandemii COVID-19”, COM(2020) 822 final.

Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/852⁹ oraz szczegółowe przepisy Unii mające na celu zapobieganie zmianie klimatu, degradacji środowiska i utracie różnorodności biologicznej. Skala ekspozycji na ryzyka ESG jest niekoniecznie proporcjonalna do wielkości i złożoności instytucji. Poziomy ekspozycji w całej Unii są również dość niejednorodne, przy czym w niektórych krajach występują potencjalnie łagodne skutki przejściowe, podczas gdy w innych przejściowy wpływ na ekspozycje związane z działaniami, które mają znaczący negatywny wpływ na środowisko, jest potencjalnie wysoki. Wymogi dotyczące przejrzystości, którym podlegają instytucje, oraz wymogi dotyczące sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju określone w innych aktach prawnych obowiązujących w Unii dostarczą w ciągu kilku lat bardziej szczegółowych danych. Aby właściwie ocenić ryzyka ESG, na które mogą być narażone instytucje, konieczne jest jednak, aby rynki i organy nadzoru uzyskiwały odpowiednie dane od wszystkich podmiotów narażonych na takie ryzyko, niezależnie od ich wielkości, **włącznie z informacjami o puli kredytów bazowych obligacji zabezpieczonych wyemitowanych przez instytucje.** W celu zapewnienia, aby właściwe organy dysponowały szczegółowymi, kompleksowymi i porównywalnymi danymi do celów efektywnego nadzoru, informacje dotyczące ekspozycji na ryzyka ESG powinny być uwzględniane w sprawozdawczości nadzorczej instytucji. Zakres i szczegółowość tych informacji powinny być zgodne z zasadą proporcjonalności, z uwzględnieniem wielkości i złożoności instytucji.

- (40a) *Poziomy ekspozycji w całej Unii są również dość niejednorodne, gdyż w niektórych krajach występują potencjalnie łagodne skutki przejściowe, podczas gdy w innych przejściowy wpływ na ekspozycje związane z działaniami, które mają znaczący negatywny wpływ na środowisko, jest potencjalnie wysoki. Wymogi dotyczące przejrzystości, którym podlegają instytucje, oraz wymogi dotyczące sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju określone w innych unijnych aktach prawnych dostarczą w ciągu kilku lat bardziej szczegółowych danych. Aby właściwie ocenić ryzyka ESG, na które mogą być narażone instytucje, istotne jest jednak, aby rynki i organy nadzoru uzyskiwały odpowiednie dane od wszystkich podmiotów narażonych na takie ryzyko, niezależnie od ich wielkości. Instytucje w swojej sprawozdawczości nadzorczej powinny uwzględniać informacje dotyczące ekspozycji na ryzyka ESG, aby właściwe organy dysponowały szczegółowymi, kompleksowymi i porównywalnymi danymi do celów efektywnego nadzoru. Zakres i szczegółowość tych informacji powinny być zgodne z zasadą proporcjonalności, z uwzględnieniem wielkości i złożoności instytucji.*
- (41) Ze względu na to, że transformacja gospodarki Unii w kierunku zrównoważonego modelu gospodarczego nabiera tempa, ryzyko dla zrównoważonego rozwoju staje się bardziej wyraźne i będzie potencjalnie wymagało dalszego uwzględnienia. **Według Międzynarodowej Agencji Energetycznej aby osiągnąć cel neutralności pod względem emisji dwutlenku węgla do 2050 r., nie można przeprowadzać nowych poszukiwań paliw kopalnych i rozbudowywać infrastruktury powiązanej z tymi paliwami. Oznacza to, że ekspozycje na paliwa kopalne stanowią większe ryzyko zarówno na poziomie mikro, ponieważ wartość takich aktywów ma z czasem maleć, jak i na poziomie makro, ponieważ finansowanie działalności związanej z paliwami kopalnymi zagraża celowi,**

⁹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/852 z dnia 18 czerwca 2020 r. w sprawie ustanowienia ram ułatwiających zrównoważone inwestycje, zmieniające rozporządzenie (UE) 2019/2088 (Dz.U. L 198 z 22.6.2020, s. 13).

jakim jest utrzymanie globalnego wzrostu temperatury poniżej 1,5 °C, a tym samym zagraża stabilności finansowej. W związku z tym EUNB powinien przeprowadzić ocenę i przedstawić sprawozdanie na temat tego, czy specjalne traktowanie ostrożnościowe ekspozycji z tytułu aktywów lub działań znacząco związanych z celami środowiskowymi lub społecznymi byłoby uzasadnione z *perspektywy analizy ryzyka*, dwa lata wcześniej niż pierwotnie planowano. ***Jednak dopiero po sporządzeniu tego przyspieszonego sprawozdania oraz po zakończeniu trwających testów warunków skrajnych związanych z klimatem uzasadnione byłoby ewentualne zaproponowanie specjalnego traktowania ostrożnościowego tych ekspozycji.***

- (41a) ***Aby zadbać o to, by wszelkie dostosowania dotyczące ekspozycji wobec infrastruktury nie zagrażały realizacji ambicji Unii w dziedzinie klimatu, od podejścia opartego na analizie ryzyka zawartego w ramach bankowych należy odejść tylko wtedy, gdy takie ekspozycje wykażą pozytywny wpływ na realizację ambicji klimatycznych określonych w rozporządzeniu (UE) 2020/852.***
- (42) Istotne jest, aby organy nadzoru dysponowały niezbędnymi uprawnieniami do kompleksowej oceny i pomiaru ryzyk, na jakie narażona jest grupa bankowa na poziomie skonsolidowanym, oraz aby miały możliwość elastycznego dostosowywania swojego podejścia nadzorczego do nowych źródeł ryzyka. Ważne jest, aby uniknąć luk pomiędzy konsolidacją ostrożnościową a konsolidacją rachunkowości, które mogą skłaniać do dokonywania operacji mających na celu wyjęcie aktywów z zakresu konsolidacji ostrożnościowej, mimo że ryzyko pozostaje w grupie bankowej. Brak spójności w definicjach terminów „jednostka dominująca”, „jednostka zależna” i „kontrola” oraz brak jasności w definicjach terminów „przedsiębiorstwo usług pomocniczych”, „finansowa spółka holdingowa” i „instytucja finansowa” utrudniają organom nadzoru spójne stosowanie obowiązujących przepisów w Unii oraz wykrywanie ryzyka i odpowiednie przeciwdziałanie mu na poziomie skonsolidowanym. Definicje te powinny zatem zostać zmienione i doprecyzowane. Ponadto uznaje się za stosowne, aby EUNB dokładniej zbadał, czy te uprawnienia organów nadzoru mogą być w sposób niezamierzony ograniczone przez jakiegokolwiek istniejące rozbieżności lub luki w przepisach regulacyjnych lub w ich interakcji z mającymi zastosowanie standardami rachunkowości.
- (42a) ***W unijnych ramach ostrożnościowych należy należycie uwzględnić szybki wzrost działalności rynków finansowych w zakresie kryptoaktywów oraz potencjalnie rosnące zaangażowanie instytucji w działalność związaną z kryptoaktywami, aby odpowiednio ograniczyć związane z tymi instrumentami ryzyko dla stabilności finansowej instytucji. Jest to jeszcze pilniejsze w świetle niedawnych skandali na rynkach kryptoaktywów. Istniejące zasady ostrożnościowe nie zostały zaprojektowane w taki sposób, aby odpowiednio uwzględniać ryzyka związane z kryptoaktywami. Niedawno opublikowane standardy Bazylejskiego Komitetu Nadzoru Bankowego dotyczące specjalnego traktowania ostrożnościowego ekspozycji na kryptoaktywa, które mają zostać wdrożone do dnia 1 stycznia 2025 r., przewidują specjalne traktowanie ostrożnościowe, które należy terminowo włączyć do prawa Unii. Komisja powinna podjąć działania w związku z tą publikacją i w stosownym przypadku przyjąć do dnia 31 grudnia 2024 r. wniosek ustawodawczy mający na celu transpozycję poszczególnych standardów Bazylejskiego Komitetu Nadzoru Bankowego do prawa Unii. Do czasu przyjęcia tego wniosku ustawodawczego ekspozycja instytucji na***

kryptoaktywa powinna spełniać wymogi ostrożnościowe w zakresie funduszy własnych.

- (43) Brak jasności co do niektórych aspektów ram dotyczących minimalnego dolnego pułapu redukcji wartości dla transakcji finansowanych z użyciem papierów wartościowych (SFT), które to ramy opracował Bazylejski Komitet Nadzoru Bankowego w 2017 r. jako część ostatecznych reform Bazylea III, jak również zastrzeżenia co do ekonomicznego uzasadnienia stosowania tych ram w odniesieniu do niektórych rodzajów takich transakcji, rodzą pytanie, czy cele ostrożnościowe, jakie przyświecają tym ramom, można by osiągnąć bez wywoływania niepożądanych skutków. Komisja powinna zatem dokonać ponownej oceny wdrożenia ram dotyczących minimalnego dolnego pułapu redukcji wartości dla SFT w prawie Unii do dnia [Urząd Publikacji – proszę wstawić datę = 24 miesiące po dacie wejścia w życie niniejszego rozporządzenia]. W celu zapewnienia Komisji wystarczających dowodów EUNB, w ścisłej współpracy z ESMA, powinien przedstawić Komisji sprawozdanie na temat skutków tych ram oraz najwłaściwszego podejścia do ich wdrożenia w prawie Unii.
- (44) Komisja powinna dokonać transpozycji do prawa Unii zmienionych standardów dotyczących wymogów kapitałowych z tytułu ryzyka związanego z CVA opublikowanych przez Bazylejski Komitet Nadzoru Bankowego w lipcu 2020 r., ponieważ standardy te ogólnie usprawniają obliczanie wymogu w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka związanego z CVA dzięki rozwiązaniu kilku wcześniej zaobserwowanych problemów, w szczególności zastrzeżenia, że dotychczasowe ramy w zakresie wymogów kapitałowych dotyczących CVA nie uwzględniają w odpowiedni sposób ryzyka związanego z CVA.
- (45) Podczas wdrażania do prawa Unii początkowych reform Bazylea III w drodze rozporządzenia w sprawie wymogów kapitałowych w stosunku do niektórych transakcji wyłączono obowiązek obliczania wymogów kapitałowych z tytułu ryzyka związanego z CVA. Wyłączenia te zostały uzgodnione, aby zapobiec potencjalnemu nadmiernemu wzrostowi kosztów niektórych transakcji na instrumentach pochodnych spowodowanego wprowadzeniem wymogu kapitałowego z tytułu ryzyka związanego z CVA, w szczególności w sytuacji, gdy banki nie mogły ograniczyć ryzyka związanego z CVA niektórych klientów, którzy nie byli w stanie wymienić zabezpieczenia. Zgodnie z szacunkowymi skutkami obliczonymi przez EUNB wymogi kapitałowe z tytułu ryzyka związanego z CVA obliczone zgodnie ze zmienionymi standardami bazylejskimi pozostałyby nadmiernie wysokie w przypadku wyłączonych transakcji z tymi klientami. Aby zapewnić klientom banków możliwość dalszego zabezpieczenia się przed ryzykiem finansowym za pomocą transakcji na instrumentach pochodnych, wyłączenia te należy utrzymać przy wdrażaniu zmienionych standardów bazylejskich.
- (46) Rzeczywiste ryzyko związane z CVA dotyczące transakcji wyłączonych może być jednak źródłem znacznego ryzyka dla banków stosujących te zwolnienia; w przypadku zmaterializowania się tego ryzyka zainteresowane banki mogłyby ponieść znaczne straty. Jak podkreślił EUNB w swoim sprawozdaniu na temat CVA z lutego 2015 r., ryzyko związane z CVA dotyczące wyłączonych transakcji budzi obawy natury ostrożnościowej, które nie są uwzględnione w rozporządzeniu w sprawie wymogów kapitałowych. Aby pomóc organom nadzoru w monitorowaniu ryzyka związanego z CVA wynikającego z wyłączonych transakcji, instytucje powinny zgłaszać wyliczone wymogi kapitałowe z tytułu ryzyka związanego z CVA dla wyłączonych transakcji, które miałyby zastosowanie, gdyby transakcje te nie były objęte wyłączeniem. Ponadto

EUNB powinien opracować wytyczne pomagające organom nadzoru w identyfikacji nadmiernego ryzyka związanego z CVA oraz w poprawie harmonizacji działań nadzorczych w tym obszarze w całej UE.

(47) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (UE) nr 575/2013,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Zmiany w rozporządzeniu (UE) nr 575/2013

W rozporządzeniu (UE) nr 575/2013 wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 4 ust. 1 wprowadza się następujące zmiany:

-a) skreśla się pkt 12;

a) pkt 15 i 16 otrzymują brzmienie:

„15) »jednostka dominująca« oznacza przedsiębiorstwo, które kontroluje, w rozumieniu pkt 37, co najmniej jedno przedsiębiorstwo;

16) »jednostka zależna« oznacza przedsiębiorstwo kontrolowane, w rozumieniu pkt 37, przez inne przedsiębiorstwo;”;

b) pkt 18 otrzymuje brzmienie:

„18) »przedsiębiorstwo usług pomocniczych« oznacza przedsiębiorstwo, którego główną **działalnością**, czy to świadczoną na rzecz przedsiębiorstw należących do grupy, czy też na rzecz klientów spoza grupy, **jest którykolwiek** z poniższych rodzajów działalności:

a) bezpośrednie rozszerzenie działalności bankowej;

b) leasing operacyjny, faktoring, zarządzanie funduszami powierniczymi, posiadanie nieruchomości w charakterze właściciela lub zarządzanie nimi, świadczenie usług przetwarzania danych lub każda inna działalność mająca charakter pomocniczy względem działalności bankowej;

c) każda inna działalność uznana przez EUNB za podobną do rodzajów działalności wymienionych w lit. a) i b);”;

c) pkt 20 otrzymuje brzmienie:

„20) »finansowa spółka holdingowa« oznacza przedsiębiorstwo spełniające wszystkie następujące warunki:

a) przedsiębiorstwo jest instytucją finansową;

b) przedsiębiorstwo nie jest finansową spółką holdingową o działalności mieszanej;

c) przynajmniej jedna z jednostek zależnych przedsiębiorstwa jest instytucją;

d) ponad 50 % któregokolwiek z następujących wskaźników jest stale związanych z jednostkami zależnymi będącymi instytucjami lub instytucjami finansowymi oraz z działalnością prowadzoną przez samo przedsiębiorstwo, która to działalność nie jest związana z nabywaniem lub

posiadaniem udziałów kapitałowych w jednostkach zależnych, gdy ta działalność ma ten sam charakter co działalność prowadzona przez instytucje lub instytucje finansowe:

- (i) kapitał własny przedsiębiorstwa – na podstawie jego sytuacji skonsolidowanej;
  - (ii) aktywa przedsiębiorstwa – na podstawie jego sytuacji skonsolidowanej;
  - (iii) dochody przedsiębiorstwa – na podstawie jego sytuacji skonsolidowanej;
  - (iv) personel przedsiębiorstwa – na podstawie jego sytuacji skonsolidowanej;
  - (v) inny wskaźnik uznany za istotny przez właściwy organ;”;
- d) dodaje się pkt 20a w brzmieniu:
- „20a) »inwestycyjna spółka holdingowa« oznacza inwestycyjną spółkę holdingową w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 23 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/2033¹⁰;”;
- e) pkt 26 otrzymuje brzmienie:

„26) »instytucja finansowa« oznacza przedsiębiorstwo spełniające obydwa następujące warunki:

- a) przedsiębiorstwo nie jest instytucją, spółką holdingową działającą wyłącznie w sektorze przemysłowym, ubezpieczeniową spółką holdingową lub ubezpieczeniową spółką holdingową prowadzącą działalność mieszaną w rozumieniu art. 212 ust. 1 lit. f) i g) dyrektywy 2009/138/WE;
- b) przedsiębiorstwo spełnia którykolwiek z następujących warunków:
  - (i) podstawową działalnością przedsiębiorstwa jest nabywanie lub posiadanie udziałów kapitałowych lub wykonywanie co najmniej jednego spośród rodzajów działalności wymienionych w pkt 2–12 i pkt 15 załącznika I do dyrektywy 2013/36/UE lub wykonywanie co najmniej jednej z usług lub jednego spośród rodzajów działalności wymienionych w sekcji 1 lub sekcji B załącznika I do dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/65/UE¹¹ w odniesieniu do instrumentów finansowych wymienionych w sekcji C tego załącznika do tej dyrektywy;
  - (ii) przedsiębiorstwo jest firmą inwestycyjną, finansową spółką holdingową o działalności mieszanej, inwestycyjną spółką holdingową, dostawcą usług płatniczych w rozumieniu dyrektywy

---

¹⁰ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/2033 z dnia 27 listopada 2019 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla firm inwestycyjnych oraz zmieniające rozporządzenia (UE) nr 1093/2010, (UE) nr 575/2013, (UE) nr 600/2014 i (UE) nr 806/2014 (Dz.U. L 314 z 5.12.2019, s. 1).

¹¹ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/65/UE z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych oraz zmieniająca dyrektywę 2002/92/WE i dyrektywę 2011/61/UE (Dz.U. L 173 z 12.6.2014, s. 349).

Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2366¹², spółką zarządzania aktywami lub przedsiębiorstwem usług pomocniczych;”;

f) dodaje się pkt 26a w brzmieniu:

„26a) »spółka holdingowa działająca wyłącznie w sektorze przemysłowym« oznacza przedsiębiorstwo spełniające wszystkie następujące warunki:

- a) podstawową działalnością przedsiębiorstwa jest nabywanie lub posiadanie udziałów kapitałowych;
- b) ani przedsiębiorstwo, ani żadne z przedsiębiorstw, w których przedsiębiorstwo posiada udziały kapitałowe, nie są wymienione w pkt 27 lit. a), d), e), f), g), h), k) i l);
- c) ani przedsiębiorstwo, ani żadne z przedsiębiorstw, w których przedsiębiorstwo posiada udziały kapitałowe, nie prowadzą jako głównej działalności żadnego z rodzajów działalności wymienionych w załączniku I do dyrektywy 2013/36/UE, żadnego z rodzajów działalności wymienionych w sekcjach A lub B załącznika I do dyrektywy 2014/65/UE w odniesieniu do instrumentów finansowych wymienionych w sekcji C tego załącznika do tej dyrektywy, ani nie są firmami inwestycyjnymi, dostawcami usług płatniczych w rozumieniu dyrektywy (UE) 2015/2366, spółkami zarządzania aktywami ani przedsiębiorstwami usług pomocniczych;”;

g) w pkt 27 uchyla się lit. c);

h) pkt 28 otrzymuje brzmienie:

„28) »dominująca instytucja w państwie członkowskim« oznacza instytucję w państwie członkowskim, której jednostką zależną jest instytucja lub instytucja finansowa lub która posiada udział kapitałowy w instytucji **lub** instytucji finansowej i która sama nie jest jednostką zależną innej instytucji posiadającej zezwolenie wydane w tym samym państwie członkowskim ani jednostką zależną finansowej spółki holdingowej lub finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej utworzonych w tym samym państwie członkowskim;”;

i) dodaje się pkt 33a i 33b w brzmieniu:

„33a) »samodzielna instytucja w UE« oznacza instytucję, która nie podlega konsolidacji ostrożnościowej zgodnie z częścią pierwszą tytułu II rozdział 2 w UE oraz która nie posiada żadnej unijnej jednostki dominującej podlegającej takiej konsolidacji ostrożnościowej;

33b) »samodzielna instytucja zależna w państwie członkowskim« oznacza instytucję spełniającą wszystkie następujące kryteria:

---

¹² Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2366 z dnia 25 listopada 2015 r. w sprawie usług płatniczych w ramach rynku wewnętrznego, zmieniająca dyrektywy 2002/65/WE, 2009/110/WE, 2013/36/UE i rozporządzenie (UE) nr 1093/2010 oraz uchylająca dyrektywę 2007/64/WE (Dz.U. L 337 z 23.12.2015, s. 35).

- a) instytucja jest jednostką zależną unijnej instytucji dominującej, unijnej dominującej finansowej spółki holdingowej lub unijnej dominującej finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej;
  - b) instytucja jest zlokalizowana w innym państwie członkowskim niż jej instytucja dominująca, dominująca finansowa spółka holdingowa lub dominująca finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej;
  - c) instytucja sama nie ma jednostki zależnej i nie posiada udziału kapitałowego w instytucji ani instytucji finansowej;”;
- j) w pkt 37 odesłanie do „art. 1 dyrektywy Rady 83/349/EWG” zastępuje się odesłaniem do „art. 22 dyrektywy 2013/34/UE”;
- k) pkt 52 otrzymuje brzmienie:
„52) »ryzyko operacyjne« oznacza ryzyko straty wynikające z nieodpowiednich lub zawodnych procesów wewnętrznych, zasobów ludzkich i systemów lub ze zdarzeń zewnętrznych, co obejmuje *między innymi* ryzyko prawne, ryzyko modelu oraz ryzyko ICT, ale nie obejmuje ryzyka strategicznego ani ryzyka utraty reputacji;”;
- l) dodaje się pkt 52a–52i w brzmieniu:
„52a) »ryzyko prawne« oznacza *ryzyko strat*, w tym *między innymi* wydatki, grzywny, sankcje lub odszkodowania karne, *na które instytucja może być narażona w wyniku* zdarzeń skutkujących wszczęciem postępowania sądowego, co obejmuje:
  - a) działania organów nadzoru i prywatne ugody;
  - b) zaniechanie działania w przypadku, gdy działanie jest konieczne, aby wypełnić zobowiązanie prawne;
  - c) działanie podjęte w celu uniknięcia wypełnienia zobowiązania prawnego;
  - d) uchybienia, które stanowią zdarzenia wynikające z umyślnego naruszenia przepisów lub zaniedbania, w tym niewłaściwe świadczenie usług finansowych, *lub z sytuacji, gdy instytucja nie wywiązuje się z obowiązku dostarczenia swoim klientom detalicznym uczciwych, jasnych i niewprowadzających w błąd informacji zgodnie z art. 24 ust. 3 dyrektywy 2014/65/UE*;
  - e) niezastosowanie się do jakiegokolwiek wymogu wynikającego z krajowych lub międzynarodowych przepisów ustawowych lub postanowień prawnych;
  - f) niezastosowanie się do jakiegokolwiek wymogu wynikającego z ustaleń umownych lub z wewnętrznych zasad i kodeksów postępowania ustanowionych zgodnie z krajowymi lub międzynarodowymi normami i praktykami;
  - g) nieprzestrzeganie norm etycznych.

Ryzyko prawne nie obejmuje zwrotów na rzecz osób trzecich lub pracowników ani dobrowolnych świadczeń w związku z możliwościami rynkowymi, jeżeli nie doszło do naruszenia żadnych zasad, w tym zasad etycznego postępowania, a

instytucja wypełniła swoje zobowiązania w terminie, ani zewnętrznych kosztów prawnych, jeżeli zdarzenie powodujące te koszty zewnętrzne nie jest zdarzeniem ryzyka operacyjnego;

52b) »ryzyko modelu« oznacza **ryzyko strat, jakie** może ponieść instytucja w wyniku decyzji, które mogły zasadniczo opierać się na danych uzyskanych przy zastosowaniu modeli wewnętrznych, z powodu błędów w projektowaniu, opracowaniu, wdrażaniu, stosowaniu **lub monitorowaniu** takich modeli, co obejmuje:

- a) nieodpowiednią konfigurację wybranego modelu wewnętrznego i jego cech charakterystycznych;
- b) nieodpowiednią weryfikację adekwatności wybranego modelu wewnętrznego do ocenianego instrumentu finansowego lub produktu, który ma zostać wyceniony, lub adekwatności wybranego modelu wewnętrznego do panujących warunków rynkowych;
- c) błędy we wdrożeniu wybranego modelu wewnętrznego;
- d) nieprawidłową wycenę według wartości rynkowej oraz nieprawidłowy pomiar ryzyka w wyniku błędu przy księgowaniu transakcji w systemie transakcyjnym;
- e) wykorzystanie wybranego modelu wewnętrznego lub jego wyników do celu, do którego model ten nie był przeznaczony lub zaprojektowany, w tym manipulowanie parametrami modelowania;
- f) nieterminowe i nieskuteczne monitorowanie działania modelu w celu oceny, czy wybrany model wewnętrzny nadal spełnia swoje zadanie;

52c) »ryzyko ICT« oznacza ryzyko strat lub potencjalnych strat **wynikających z dowolnych racjonalnych i możliwych do ustalenia okoliczności związanych z użytkowaniem sieci i systemów informatycznych, które – jeżeli dojdzie do jego materializacji – może zagrozić bezpieczeństwu sieci i systemów informatycznych, dowolnego narzędzia lub procesu zależnego od technologii, bezpieczeństwu operacji i procesów lub bezpieczeństwu świadczenia usług, wywołując negatywne skutki w środowisku cyfrowym lub fizycznym;**

52d) »ryzyko środowiskowe, społeczne i z zakresu ładu korporacyjnego« **lub »ryzyko ESG«** oznacza ryzyko **wszelkich** negatywnych skutków finansowych dla instytucji, spowodowanych obecnym lub przyszłym wpływem czynników związanych ze środowiskiem, polityką społeczną lub ładem korporacyjnym (ESG) na kontrahentów instytucji lub na aktywa, w które instytucja inwestuje; **ryzyko ESG materializuje się poprzez tradycyjne rodzaje ryzyka: ryzyko finansowe, w tym ryzyko kredytowe, ryzyko rynkowe, ryzyko operacyjne i ryzyko utraty reputacji, ryzyko płynności i ryzyko finansowania;**

52e) »ryzyko środowiskowe« oznacza ryzyko **wszelkich** negatywnych skutków finansowych dla instytucji, spowodowanych obecnym lub przyszłym wpływem czynników środowiskowych na kontrahentów instytucji lub aktywa, w które instytucja inwestuje, w tym czynników związanych z procesem transformacji mającym na celu osiągnięcie następujących celów środowiskowych:

- a) łagodzenie zmiany klimatu;
- b) przystosowanie się do zmiany klimatu;
- c) zrównoważone wykorzystywanie i ochrona zasobów wodnych i morskich;
- d) przejście na gospodarkę o obiegu zamkniętym;
- e) zapobieganie zanieczyszczeniu i jego kontrola;
- f) ochrona i odbudowa bioróżnorodności i ekosystemów.

Ryzyko środowiskowe obejmuje zarówno ryzyko fizyczne, jak i ryzyko transformacji;

52f) »ryzyko fizyczne«, jako część ogólnego ryzyka środowiskowego, oznacza ryzyko ■ wszelkich negatywnych skutków finansowych dla instytucji, spowodowanych obecnym lub przyszłym wpływem fizycznych skutków czynników środowiskowych na kontrahentów instytucji lub na inwestowane przez nią aktywa;

52g) »ryzyko transformacji«, jako część ogólnego ryzyka środowiskowego, oznacza ryzyko ■ wszelkich negatywnych skutków finansowych dla instytucji, spowodowanych obecnym lub przyszłym wpływem transformacji ■ w kierunku gospodarki zrównoważonej pod względem środowiskowym na kontrahentów instytucji lub na inwestowane przez nią aktywa;

52h) »ryzyko społeczne« oznacza ryzyko ■ wszelkich negatywnych skutków finansowych dla instytucji, spowodowanych obecnym lub przyszłym wpływem czynników społecznych na kontrahentów instytucji lub na aktywa, w które instytucja inwestuje;

52i) »ryzyko z zakresu ładu korporacyjnego« oznacza ryzyko ■ wszelkich negatywnych skutków finansowych dla instytucji, spowodowanych obecnym lub przyszłym wpływem czynników związanych z ładem korporacyjnym na kontrahentów instytucji lub na aktywa, w które instytucja inwestuje;”;

- m) pkt 54, 55 i 56 otrzymują brzmienie:

„54) »prawdopodobieństwo niewykonania zobowiązania« lub »PD« oznacza prawdopodobieństwo niewykonania zobowiązania przez dłużnika w okresie jednego roku, a w kontekście ryzyka rozmycia – prawdopodobieństwo rozmycia w okresie ■ jednego roku;

55) »strata z tytułu niewykonania zobowiązania« lub »LGD« oznacza ■ stosunek straty na ekspozycji związanej z pojedynczym instrumentem z powodu niewykonania zobowiązania przez dłużnika lub instrument do kwoty należności w chwili niewykonania zobowiązania, a w kontekście ryzyka rozmycia strata z tytułu rozmycia oznacza ■ stosunek straty na ekspozycji *związanej z nabytą wiarytelnością* z powodu rozmycia do kwoty należności nabytej wiarytelności ■ ;

56) »współczynnik konwersji«, »współczynnik konwersji kredytowej« lub »CCF« oznacza ■ stosunek niewykorzystanej w chwili obecnej kwoty zobowiązania w ramach pojedynczego instrumentu, którą można by wykorzystać w ramach tego pojedynczego instrumentu przed niewykonaniem zobowiązania i która w związku z tym pozostawałaby do spłaty w chwili

niewykonania zobowiązania, do aktualnie niewykorzystanej kwoty zobowiązania w ramach tego instrumentu, przy czym kwota zobowiązania ustalana jest w oparciu o zakomunikowany limit, chyba że limit niezakomunikowany jest wyższy;”;

n) dodaje się pkt 56a w brzmieniu:

„56a) »zrealizowany CCF« oznacza stosunek wykorzystanej kwoty zobowiązania w ramach pojedynczego instrumentu, która była niewykorzystana na dany dzień odniesienia przypadający przed niewykonaniem zobowiązania i która w związku z tym pozostaje do spłaty w momencie niewykonania zobowiązania, do niewykorzystanej kwoty zobowiązania w ramach tego instrumentu na ten dzień odniesienia;”;

o) pkt 58, 59 i 60 otrzymują brzmienie:

„58) »ochrona kredytowa rzeczywista« oznacza technikę ograniczania ryzyka kredytowego, w ramach której zmniejszenie ryzyka kredytowego z tytułu ekspozycji instytucji wynika z prawa tej instytucji – w przypadku niewykonania zobowiązania przez dłużnika lub zaistnienia innych określonych zdarzeń kredytowych związanych z dłużnikiem – do upłynnienia, uzyskania transferu lub przejęcia, zatrzymania określonych aktywów lub kwot bądź też zmniejszenia kwoty ekspozycji do kwoty równej różnicy pomiędzy kwotą ekspozycji i kwotą roszczenia wobec instytucji lub zastąpienia ekspozycji taką kwotą.

59) »ochrona kredytowa nierzeczywista« oznacza technikę ograniczania ryzyka kredytowego, w ramach której zmniejszenie ryzyka kredytowego z tytułu ekspozycji instytucji wynika z obowiązku zapłacenia przez osobę trzecią określonej kwoty w przypadku niewykonania zobowiązania przez dłużnika lub wystąpienia innych określonych zdarzeń kredytowych;

60) »bankowy instrument pieniężny« oznacza certyfikat depozytowy, obligację, w tym obligację zabezpieczoną, lub każdy inny instrument niepodporządkowany, które zostały wyemitowane przez instytucję kredytującą, za które instytucja kredytująca otrzymała już pełną płatność i które instytucja kredytująca jest zobowiązana bezwarunkowo zrealizować według ich wartości nominalnej;”;

p) dodaje się pkt 60a w brzmieniu:

„60a) »złoto w sztabach« oznacza złoto w postaci towaru, w tym sztaby, wlewki i monety, powszechnie akceptowane na rynku kruszców, gdy istnieją płynne rynki kruszców, a którego wartość ustalana jest na podstawie wartości zawartości złota, określanej na podstawie czystości i masy, a nie ze względu na jego wartość dla numizmatyków;”;

q) dodaje się pkt 74a w brzmieniu:

„74a) »wartość nieruchomości« oznacza wartość nieruchomości określoną zgodnie z art. 229 ust. 1;”;

r) pkt 75 otrzymuje brzmienie:

„75) »nieruchomość mieszkalna« oznacza dowolne z poniższych:

- a) nieruchomość, która ma charakter mieszkalny i spełnia wszystkie obowiązujące przepisy ustawowe i wykonawcze umożliwiające zajmowanie tej nieruchomości w celach mieszkaniowych;
  - b) nieruchomość, która ma charakter mieszkalny i jest nadal w trakcie budowy, pod warunkiem że przewiduje się, że spełni ona wszystkie przepisy ustawowe i wykonawcze umożliwiające zajmowanie tej nieruchomości w celach mieszkaniowych;
  - c) prawo do zamieszkania w położonym w Szwecji lokalu mieszkalnym należącym do spółdzielni mieszkaniowej;
  - d) grunt towarzyszący nieruchomości, o której mowa w lit. a), b) lub c);”;
- s) dodaje się pkt 75a–75g w brzmieniu:

„75a) »nieruchomość komercyjna« oznacza każdą nieruchomość, która nie jest nieruchomością mieszkalną ;

75b) »ekspozycja związana z nieruchomością generującą dochód« **lub** »ekspozycja IPRE« oznacza ekspozycję zabezpieczoną przez co najmniej jedną nieruchomość mieszkalną lub komercyjną, w przypadku której zaspokojenie zobowiązań kredytowych związanych z ekspozycją zależy w znacznym stopniu od przepływów środków pieniężnych generowanych przez te nieruchomości zabezpieczające ekspozycję, a nie od zdolności dłużnika do zaspokojenia zobowiązań kredytowych z innych źródeł; **głównym źródłem takich przepływów środków pieniężnych byłyby płatności z tytułu najmu lub dzierżawy lub dochód ze sprzedaży nieruchomości mieszkalnej lub komercyjnej;**

75c) »ekspozycja związana z nieruchomością niegenerującą dochodu« (ekspozycja niebędąca ekspozycją IPRE) oznacza każdą ekspozycję zabezpieczoną przez co najmniej jedną nieruchomość mieszkalną lub komercyjną, niebędącą ekspozycją IPRE;

75d) „ekspozycja niebędąca ekspozycją ADC« oznacza każdą ekspozycję zabezpieczoną przez co najmniej jedną nieruchomość mieszkalną lub komercyjną, niebędącą ekspozycją ADC;

75e) »ekspozycja zabezpieczona nieruchomością mieszkalną«, »ekspozycja zabezpieczona hipoteką na nieruchomości mieszkalnej« lub »ekspozycja z zabezpieczeniem na nieruchomości mieszkalnej« oznacza ekspozycję zabezpieczoną **nieruchomością mieszkalną lub ekspozycję uznawaną za taką zgodnie z art. 108 ust. 3;**

75f) »ekspozycja zabezpieczona nieruchomością komercyjną«, »ekspozycja zabezpieczona hipoteką na nieruchomości komercyjnej« lub »ekspozycja z zabezpieczeniem na nieruchomości komercyjnej« oznacza ekspozycję zabezpieczoną **nieruchomością komercyjną;**

75g) »ekspozycja zabezpieczona nieruchomością«, »ekspozycja zabezpieczona hipoteką na nieruchomości« lub »ekspozycja z zabezpieczeniem na nieruchomości« oznacza ekspozycję zabezpieczoną **nieruchomością mieszkalną bądź komercyjną lub ekspozycję uznawaną za taką zgodnie z art. 108 ust. 3;**”;

- t) pkt 78 i 79 otrzymują brzmienie:
- „78) »jednoroczny współczynnik niewykonania zobowiązania« oznacza stosunek liczby *dłużników lub – w przypadku gdy klasyfikację niewykonania zobowiązania stosuje się na poziomie instrumentu zgodnie z art. 178 ust. 1 akapit drugi – liczby instrumentów, w odniesieniu do których uznaje się, że doszło do niewykonania zobowiązania*, w okresie obejmującym jeden rok poprzedzający dzień obserwacji T do liczby dłużników lub **■** – w przypadku *gdy klasyfikację niewykonania zobowiązania stosuje się na poziomie instrumentu zgodnie z art. 178 ust. 1 akapit drugi – liczby instrumentów* zaklasyfikowanych do tej klasy lub puli na rok przed wspomnianym dniem obserwacji T;
- 79) »ekspozycje ADC« lub »ekspozycje z tytułu nabycia, zagospodarowania i zabudowy gruntu« oznaczają *kredyty udzielone przedsiębiorstwom lub spółkom celowym finansujące* jakiegokolwiek nabycie gruntów w celach ich zagospodarowania i zabudowy lub finansujące prace deweloperskie i budowę nieruchomości mieszkalnych lub komercyjnych;”;
- u) pkt 114 otrzymuje brzmienie:
- „144) »pośredni udział kapitałowy« oznacza każdą ekspozycję wobec jednostki pośredniczącej, która ma ekspozycję z tytułu instrumentów kapitałowych wyemitowanych przez podmiot sektora finansowego lub z tytułu zobowiązań wyemitowanych przez instytucję, jeżeli – w przypadku trwałego spisania instrumentów kapitałowych wyemitowanych przez podmiot sektora finansowego lub zobowiązań wyemitowanych przez instytucję – strata, którą instytucja by w związku z tym poniosła, nie różniłaby się w istotny sposób od straty, którą instytucja by poniosła w przypadku bezpośredniego posiadania takich instrumentów kapitałowych wyemitowanych przez podmiot sektora finansowego lub zobowiązań wyemitowanych przez instytucję;”;
- v) pkt 126 otrzymuje brzmienie:
- „126) »syntetyczny udział kapitałowy« oznacza inwestycję instytucji w instrument finansowy, którego wartość jest bezpośrednio powiązana z wartością instrumentów kapitałowych wyemitowanych przez podmiot sektora finansowego lub wartością zobowiązań wyemitowanych przez instytucję;”;
- w) pkt 144 otrzymuje brzmienie:
- „144) »jednostka odpowiadająca za handel« oznacza wyraźnie określoną grupę dealerów utworzoną przez instytucję na potrzeby wspólnego zarządzania portfelem pozycji portfela handlowego lub pozycji zaliczanych do portfela bankowego, o których mowa w art. 104b ust. 5 i 6, zgodnie z precyzyjnie określoną i spójną strategią biznesową oraz funkcjonującą w ramach tej samej struktury zarządzania ryzykiem;”;
- x) w pkt 145 *wprowadza się następujące zmiany:*
- a) *lit. f) otrzymuje brzmienie:*
- „f) skonsolidowane aktywa lub zobowiązania instytucji związane z działalnością z kontrahentami mającymi siedzibę w Europejskim Obszarze Gospodarczym, z wyłączeniem ekspozycji wewnątrz grupy w Europejskim Obszarze Gospodarczym, przekraczają 75 %*

skonsolidowanych całkowitych aktywów instytucji i jej zobowiązań, z wyłączeniem w obu przypadkach ekspozycji wewnątrz grupy;”;

b) dodaje się akapit w brzmieniu:

„Do celów lit. e) instytucja może wyłączyć pozycje w instrumentach pochodnych, które zawarła ze swoimi klientami niefinansowymi, oraz pozycje w instrumentach pochodnych, które wykorzystuje do zabezpieczenia tych pozycji, pod warunkiem że łączna wartość pozycji wyłączonych, obliczona zgodnie z art. 273a ust. 3, nie przekracza 10 % sumy aktywów bilansowych i pozabilansowych instytucji;”;

y) dodaje się punkty w brzmieniu:

„151) »ekspozycja odnawialna« oznacza każdą ekspozycję, w ramach której dostępne dla kredytobiorcy saldo może ulegać wahaniom w granicach *ustalonego przez instytucję kredytującą* limitu w zależności od jego decyzji o zaciągnięciu zadłużenia i jego spłacie;

152) »ekspozycja strony transakcji« oznacza każdą ekspozycję odnawialną, która posiada co najmniej 12-miesięczną historię spłat i która jest jedną z następujących pozycji:

a) ekspozycja, dla której regularnie, co najmniej raz na 12 miesięcy, *kwota* do spłaty w następnym terminie spłaty jest *określana* jako kwota *lub rata* wykorzystana w z góry określonym dniu odniesienia *lub zgodnie z umownymi zasadami spłaty*, przy czym *żaden z terminów* spłaty nie może przypadać później niż po 12 miesiącach, pod warunkiem że *należne na rzecz instytucji kredytującej kwota lub rata zostały spłacone* w całości w każdym terminie spłaty w okresie poprzednich 12 miesięcy;

b) kredyt w rachunku bieżącym, w ramach którego nie wykorzystywano środków w okresie poprzednich 12 miesięcy;

152a) „przedsiębiorstwo z sektora paliw kopalnych” oznacza spółkę lub przedsiębiorstwo, które uzyskują przychody w przeważającej mierze z poszukiwania, wydobywania, ekstrakcji, produkcji, przetwarzania, magazynowania, rafinacji lub dystrybucji paliw kopalnych zdefiniowanych w art. 2 pkt 62 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1999*, w tym z ich transportu, składowania i handlu nimi.

EUNB wyda wytyczne zgodnie z art. 16 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010, by określić warunki, na jakich spółkę lub przedsiębiorstwo uznaje się za uzyskujące przychody w przeważającej mierze z poszukiwania, wydobywania, ekstrakcji, produkcji, przetwarzania, magazynowania, rafinacji lub dystrybucji paliw kopalnych, w tym z ich transportu, składowania i handlu nimi.

152b) „aktywa lub działania podlegające wpływowi czynników środowiskowych lub społecznych” oznaczają aktywa lub działania mające wpływ na ambicje Unii dotyczące osiągnięcia neutralności klimatycznej, które określono w art. 3 pkt 69a dyrektywy 2013/36/UE.

152c) „podmiot parabankowy” oznacza podmiot, który oferuje usługi bankowe lub prowadzi działalność bankową, lecz nie podlega wymogom

ostrożnościowym podobnym do wymogów nałożonych niniejszym rozporządzeniem.

---

* Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1999 z dnia 11 grudnia 2018 r. w sprawie zarządzania unią energetyczną i działaniami w dziedzinie klimatu, zmiany rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 663/2009 i (WE) nr 715/2009, dyrektyw Parlamentu Europejskiego i Rady 94/22/WE, 98/70/WE, 2009/31/WE, 2009/73/WE, 2010/31/UE, 2012/27/UE i 2013/30/UE, dyrektyw Rady 2009/119/WE i (EU) 2015/652 oraz uchylecia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 525/2013 (Dz.U. L 328 z 21.12.2018, s. 1).”;

1a) w art. 4 dodaje się ustęp w brzmieniu:

„4a. Do celów ust. 1 pkt 18 lit. c) do dnia ... [Urząd Publikacji – proszę wstawić datę = 1 rok od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia] EUNB wyda wytyczne określające kryteria rozpoznawania działalności.

Wytyczne te przyjmuje się zgodnie z art. 16 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.”;

2) w art. 5 wprowadza się następujące zmiany:

a) pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) »oczekiwana strata« lub »EL« oznacza stosunek, w odniesieniu do pojedynczego instrumentu, kwoty oczekiwanej straty na ekspozycji w związku z którymkolwiek z następujących czynników:

- (i) potencjalnym niewykonaniem zobowiązania przez dłużnika w okresie jednego roku do kwoty należności na dzień niewykonania zobowiązania;*
- (ii) potencjalnym zdarzeniem rozmycia w okresie jednego roku do kwoty należności na dzień zdarzenia rozmycia;”;*

b) dodaje się pkt 4–10 w brzmieniu:

„4) »zobowiązanie kredytowe« oznacza każde zobowiązanie wynikające z umowy o kredyt, w tym kwotę główną, naliczone odsetki i opłaty, należne od dłużnika na rzecz instytucji lub, w przypadku gdy instytucja występuje w charakterze gwaranta, należne od dłużnika na rzecz strony trzeciej;

*5) »ekspozycja kredytowa« oznacza wszelkie pozycje bilansowe, w tym kwotę główną, naliczone odsetki i opłaty należne na rzecz instytucji od dłużnika, **lub** wszelkie pozycje pozabilansowe, które skutkują lub mogą skutkować powstaniem zobowiązania kredytowego;*

*6) »pozycja« oznacza ekspozycję kredytową wynikającą z umowy **■** między dłużnikiem a instytucją;*

*7) »margines ostrożnościowy« oznacza **■** narzut uwzględniony w ocenie ryzyka, aby uwzględnić **odpowiedni** zakres błędów oszacowań wynikających ze stwierdzonych braków w danych, metodach, modelach oraz ze zmiany standardów zawierania umów kredytowych, gotowości do podejmowania*

ryzyka, polityki windykacji i odzyskiwania należności oraz wszelkich innych źródeł dodatkowej niepewności, jak również z ogólnego błędu oszacowania;

8) »małe i średnie przedsiębiorstwo« lub »MŚP« oznacza spółkę lub przedsiębiorstwo, których roczny obrót według ostatniego skonsolidowanego sprawozdania finansowego nie przekracza 50 000 000 EUR;

(9) »zobowiązanie« oznacza każde ustalenie umowne, które instytucja oferuje klientowi i które on przyjmuje, dotyczące udzielenia kredytu, nabycia aktywów lub emisji substytutów kredytu. Zobowiązaniem jest każde ustalenie, które może być bezwarunkowo odwołane przez instytucję w dowolnym czasie bez uprzedniego powiadomienia dłużnika, lub każde ustalenie, które może być odwołane przez instytucję, jeżeli dłużnik nie spełni warunków określonych w dokumentacji dotyczącej instrumentu, w tym warunków, które muszą być spełnione przez dłużnika przed dokonaniem pierwszej lub kolejnej wypłaty w ramach tego ustalenia.

Zobowiązaniami nie są ustalenia umowne, które spełniają wszystkie następujące warunki:

- a) ustalenia umowne, w przypadku których instytucja nie otrzymuje żadnych opłat ani prowizji z tytułu ustanowienia lub utrzymania tych ustaleń umownych;
- b) ustalenia umowne, w przypadku których klient jest zobowiązany wystąpić do instytucji z wnioskiem o pierwszą i każdą kolejną wypłatę w ramach tych ustaleń umownych;
- c) ustalenia umowne, w przypadku których decyzja o realizacji każdej wypłaty pozostaje całkowicie w gestii instytucji, niezależnie od spełnienia przez klienta warunków określonych w dokumentacji ustaleń umownych;
- d) ustalenia umowne, w przypadku których instytucja jest zobowiązana do przeprowadzenia oceny zdolności kredytowej klienta bezpośrednio przed podjęciem decyzji o realizacji każdej wypłaty;
- e) ustalenia umowne, które są oferowane podmiotowi korporacyjnemu, w tym MŚP, który jest ściśle monitorowany na bieżąco;

10) »zobowiązanie bezwarunkowo odwoływalne« oznacza każde zobowiązanie, którego warunki umożliwiają instytucji unieważnienie tego zobowiązania w pełnym zakresie dopuszczalnym na mocy przepisów o ochronie konsumentów i powiązanych przepisów, *stosownie do przypadku*, w dowolnej chwili bez uprzedniego powiadomienia dłużnika lub które skutecznie przewidują jego automatyczne unieważnienie w związku z pogorszeniem się zdolności kredytowej kredytobiorcy.”;

3) art. 6 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Od żadnej instytucji będącej jednostką dominującą albo jednostką zależną oraz od żadnej instytucji objętej konsolidacją zgodnie z art. 18 nie wymaga się wypełniania na zasadzie indywidualnej obowiązków określonych w art. 92 ust. 5 i 6 oraz w części ósmej.”;

3a) w art. 7 dodaje się ustęp w brzmieniu:

„3a. Do dnia 31 grudnia 2026 r. Komisja przedstawi Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie na temat możliwości zezwolenia na stosowanie ust. 1 również w odniesieniu do jednostki zależnej podlegającej zezwoleniu i nadzorowi ze strony państwa członkowskiego innego niż państwo członkowskie, które udziela zezwolenia instytucji będącej jednostką dominującą i ją nadzoruje. Komisja zwróci szczególną uwagę na postępy w realizacji unii bankowej, a w szczególności na udoskonaleniu ram zarządzania kryzysowego i gwarantowania depozytów w sektorze bankowym, które może zaradzić potencjalnym problemom ze stabilnością finansową spowodowanym stosowaniem ust. 1 w działalności transgranicznej.

Komisja rozważy również, czy dodatkowe zabezpieczenia ostrożnościowe i zmiany techniczne mogłyby, lub nie, dodatkowo pomóc w zaradzeniu ewentualnym problemom ze stabilnością finansową spowodowanym odstępieniem od stosowania indywidualnych wymogów w działalności transgranicznej.

W sprawozdaniu należy uwzględnić ewentualność częściowego zwolnienia z wymogów ostrożnościowych i zastanowić się, czy stosowaniu zwolnień transgranicznych nie powinien towarzyszyć wymóg, by odnośne jednostki zależne nadal obowiązywały odpowiednie minimalne poziomy funduszy własnych, w trosce o ich odporność, również w razie kryzysu. Właściwe organy mogą określić odpowiednią kwotę, biorąc pod uwagę efektywność zarządzania ryzykiem w grupie oraz skuteczność mechanizmu wsparcia finansowego w ramach grupy w przypadku restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

W stosownych przypadkach sprawozdaniu może towarzyszyć wniosek ustawodawczy. Jeżeli Komisja uzna, że okoliczności nie wymagają jeszcze opracowania wniosku ustawodawczego, będzie musiała co dwa lata informować o postępach w realizacji unii bankowej do czasu, aż uzna za stosowne przygotować taki wniosek ustawodawczy.”;

3b) *art. 8 otrzymuje brzmienie:*

„Artykuł 8

Odstępstwo od stosowania wymogów dotyczących płynności na zasadzie indywidualnej

1. Właściwe organy mogą całkowicie lub częściowo odstąpić od stosowania przepisów określonych w części szóstej w odniesieniu do instytucji i jej wszystkich lub niektórych jednostek zależnych w Unii i sprawować nad nimi nadzór jako nad wydzieloną podgrupą płynnościową, pod warunkiem że spełniają one wszystkie określone poniżej warunki:

- a) instytucja dominująca na zasadzie skonsolidowanej lub instytucja zależna na zasadzie subskonsolidowanej wywiązują się z obowiązków określonych w części szóstej;*
- b) instytucja dominująca na zasadzie skonsolidowanej lub instytucja zależna na zasadzie subskonsolidowanej stale monitoruje i nadzoruje poziomy płynności wszystkich instytucji wchodzących w skład grupy lub podgrupy, które zostały objęte odstępstwem, monitoruje i stale nadzoruje pozycje finansowania wszystkich instytucji wchodzących w skład grupy lub podgrupy w przypadku, gdy odstąpiono od wymogu w zakresie wskaźnika stabilnego*

finansowania netto określonego w części szóstej tytuł IV, oraz zapewnia wystarczający poziom płynności i stabilnego finansowania w przypadku, gdy odstąpiono od wymogu w zakresie wskaźnika stabilnego finansowania netto określonego w części szóstej tytuł IV, dla wszystkich tych instytucji;

- c) wszystkie podmioty należące do wydzielonej podgrupy płynnościowej zawarły umowę dotyczącą wsparcia finansowego w ramach grupy zdefiniowaną w dyrektywie 2014/59/UE lub inną umowę w sprawie wsparcia finansowego w ramach grupy, którą właściwe organy uznają za zadowalającą i która wymaga od jednostki dominującej udzielenia wsparcia płynnościowego i nie przewiduje żadnego górnego limitu poziomu wsparcia, którego nie można w ostatniej chwili odwołać;*
- d) instytucje zawarły umowy, które są zadowalające dla właściwych organów i które przewidują swobodny przepływ środków między tymi instytucjami, aby umożliwić im wywiązywanie się z indywidualnych i wspólnych zobowiązań w terminie ich wymagalności;*
- e) instytucja wiodąca w obrębie podgrupy płynnościowej przedstawia właściwym organom niezależną opinię prawną w sprawie wykonalności umowy dotyczącej wsparcia finansowego w ramach grupy, potwierdzającą brak jakichkolwiek przeszkód prawnych dla transferu płynności między podmiotami należącymi do wydzielonej podgrupy płynnościowej;*
- f) wydzielona podgrupa płynnościowa jest objęta pojedynczym grupowym planem naprawy zawierającym wskaźniki planu naprawy dla każdego podmiotu w podgrupie płynnościowej, w tym jednostki dominującej, które są zgodne z wewnętrzną polityką zarządzania płynnością podgrupy płynnościowej;*
- g) wydzielona podgrupa płynnościowa należy do grupy bankowej objętej grupowym programem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z art. 92 dyrektywy 2014/59/UE.*

Umowa dotycząca wsparcia finansowego w ramach grupy może również zostać wykorzystana do spełnienia warunku określonego w lit. d) niniejszego ustępu.

3. W przypadku gdy instytucje wchodzące w skład wydzielonej podgrupy płynnościowej uzyskały zezwolenie w kilku państwach członkowskich, przepisy ust. 1 stosuje się wyłącznie po zastosowaniu procedury określonej w art. 21, a właściwe organy mogą częściowo lub całkowicie odstąpić od stosowania wymogów określonych w części szóstej.

4. Właściwe organy mogą stosować ust. 1 i 3 również w odniesieniu do instytucji będących członkami tego samego instytucjonalnego systemu ochrony, o którym mowa w art. 113 ust. 7, pod warunkiem że spełniają one wszystkie określone tam warunki, oraz w odniesieniu do innych instytucji powiązanych stosunkiem, o którym mowa w art. 113 ust. 6, pod warunkiem że spełniają one wszystkie określone tam warunki. W takim przypadku właściwe organy wskazują jedną z instytucji objętych odstępstwem, która ma spełniać wymogi określone w części szóstej na podstawie skonsolidowanej sytuacji wszystkich instytucji wchodzących w skład wydzielonej podgrupy płynnościowej.

5. W razie przyznania odstępstwa na mocy ust. 1 lub 3 właściwe organy mogą również zastosować art. 86 dyrektywy 2013/36/UE lub jego elementy na poziomie wydzielonej podgrupy płynnościowej i odstąpić od stosowania art. 86 dyrektywy 2013/36/UE lub jego elementów na zasadzie indywidualnej.

6. W przypadku gdy zgodnie z niniejszym artykułem właściwy organ odstępuje częściowo lub całkowicie od stosowania części szóstej w odniesieniu do danej instytucji, może także odstąpić od stosowania powiązanych wymogów dotyczących sprawozdawczości w zakresie płynności na podstawie art. 430 ust. 1 lit. d) w odniesieniu do tej instytucji.

6a. Odstępstwa przyznane na podstawie niniejszego artykułu przed dniem [data rozpoczęcia stosowania CRR3 (np. 1.1.2025)] pozostają w mocy przez [[24 miesiące] od daty rozpoczęcia stosowania CRR3], pod warunkiem że nadal będą spełnione warunki określone w wersji niniejszego artykułu obowiązującej przed dniem [data rozpoczęcia stosowania CRR3 (np. 1.1.2025)]. Po dniu [[24 miesiące] od daty rozpoczęcia stosowania CRR3] takie odstępstwa pozostają w mocy, o ile spełnione będą stosowne warunki określone w art. 8 ust. 1 lub 2.

6b. Do dnia 31 grudnia 2025 r. Komisja przedstawi Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie dotyczące formy prawnej i szczególnego traktowania ostrożnościowego umów dotyczących wsparcia finansowego w ramach grupy. Sprawozdanie przedkłada się w stosownych przypadkach wraz z wnioskiem ustawodawczym.

Do dnia 31 grudnia 2026 r. Komisja dokona przeglądu stosowania przepisów ust. 1 niniejszego artykułu i sporządzi sprawozdanie na ten temat, które przedstawi Parlamentowi Europejskiemu i Radzie. W ramach przeglądu i przygotowywania sprawozdania Komisja oceni w szczególności, czy elementy i warunki określone w niniejszym artykule zapewniają właściwym organom wystarczającą elastyczność w określaniu wymogów specyficznych dla instytucji niezbędnych do odstąpienia od stosowania wymogów dotyczących płynności, w przypadku gdy jest to uzasadnione efektywnością zarządzania ryzykiem w grupie i skutecznością mechanizmu wsparcia finansowego w ramach grupy w przypadku restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. W ramach przeglądu i przygotowywania sprawozdania Komisja uwzględni również wszelkie problemy ze stabilnością finansową i postępy w realizacji unii bankowej, a w szczególności udoskonalenie ram zarządzania kryzysowego w sektorze bankowym oraz unijnych ram gwarantowania depozytów, które może jeszcze bardziej zwiększyć spójność zarządzania płynnością w obecnych czasach niepokoju i kryzysu. Sprawozdanie przedkłada się w stosownych przypadkach wraz z wnioskiem ustawodawczym.

4) w jednym akapicie art. 10a wprowadza się następujące zmiany:

„Do celów stosowania niniejszego rozdziału firmy inwestycyjne i inwestycyjne spółki holdingowe uznaje się za dominujące finansowe spółki holdingowe w państwie członkowskim lub unijne dominujące finansowe spółki holdingowe, w przypadku gdy takie firmy inwestycyjne lub inwestycyjne spółki holdingowe są jednostkami dominującymi instytucji lub firmy inwestycyjnej, która podlega niniejszemu rozporządzeniu i o której mowa w art. 1 ust. 2 lub 5 rozporządzenia (UE) 2019/2033.”;

5) w art. 11 ust. 1 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„Dominujące instytucje w państwie członkowskim wypełniają, w takim zakresie i w taki sposób, jak określono w art. 18, obowiązki określone w częściach drugiej, trzeciej, czwartej, siódmej i siódmej A na podstawie swojej sytuacji skonsolidowanej, z wyjątkiem art. 92 ust. 3 lit. a) i art. 430 ust. 1 lit. d).”;

5) **art. 13 ust. 1 akapit drugi otrzymuje brzmienie:**

„Duże jednostki zależne unijnych instytucji dominujących ujawniają informacje określone w art. 437, 438, 440, 442, 449a, 450, 451, 451a i 453 na zasadzie indywidualnej lub, w stosownych przypadkach, zgodnie z niniejszym rozporządzeniem i dyrektywą 2013/36/UE na zasadzie subskonsolidowanej.”;

6) w art. 18 wprowadza się następujące zmiany:

a) uchyla się ust. 2;

b) ust. 7 akapit pierwszy zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„W przypadku gdy instytucja ma jednostkę zależną, która jest przedsiębiorstwem innym niż instytucja lub instytucja finansowa lub posiada udziały kapitałowe w takim przedsiębiorstwie, do tej jednostki zależnej lub udziałów kapitałowych stosuje ona metodę praw własności.”;

c) dodaje się ust. 10 w brzmieniu:

„10. Do dnia [Urząd Publikacji – proszę wstawić datę = 1 rok od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia] EUNB przedstawi Komisji sprawozdanie dotyczące kompletności i adekwatności zestawu definicji i przepisów zawartych w niniejszym rozporządzeniu dotyczących nadzoru nad wszystkimi rodzajami ryzyka, na które narażone są instytucje na poziomie skonsolidowanym. EUNB oceni w szczególności wszelkie ewentualnie utrzymujące się rozbieżności w tych definicjach i przepisach oraz ich wzajemne oddziaływanie z mającymi zastosowanie standardami rachunkowości, a także wszelkie pozostałe aspekty, które mogą stanowić niezamierzone przeszkody w sprawowaniu nadzoru skonsolidowanego, który jest kompleksowy i ma zdolność adaptacji do nowych źródeł lub rodzajów ryzyka lub struktur, które mogą prowadzić do arbitrażu regulacyjnego. EUNB okresowo aktualizuje swoje sprawozdanie co dwa lata.

W świetle ustaleń EUNB Komisja może w stosownych przypadkach przyjmując akty delegowane zgodnie z art. 462 w celu dostosowania odpowiednich definicji lub zakresu konsolidacji ostrożnościowej.”;

6a) **w art. 19 ust. 1 część wprowadzająca otrzymuje brzmienie:**

„1. Instytucja lub instytucja finansowa będące jednostką zależną lub przedsiębiorstwem, w którym jakiś podmiot ma udział kapitałowy, nie muszą być objęte konsolidacją w przypadku, gdy łączna kwota aktywów i pozycji pozabilansowych danego przedsiębiorstwa jest niższa od mniejszej z następujących dwóch kwot:”;

7) w art. 20 wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 1 wprowadza się następujące zmiany:

(i) lit. a) otrzymuje brzmienie:

„a) w przypadku wniosków o zezwolenia, o których mowa w art. 143 ust. 1, art. 151 ust. 4 i 9, art. 283 i w art. 363, przedłożonych przez unijną instytucję dominującą i jej jednostki zależne lub wspólnie przez jednostki zależne unijnej dominującej finansowej spółki holdingowej lub unijnej dominującej finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej, w celu podjęcia decyzji o udzieleniu zezwolenia oraz określenia ewentualnych warunków udzielenia takiego zezwolenia;”;

(ii) uchyla się akapit trzeci;

b) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Jeżeli unijna instytucja dominująca oraz jej jednostki zależne, jednostki zależne unijnej dominującej finansowej spółki holdingowej lub unijnej dominującej finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej korzystają w sposób jednolity z metody IRB, o której mowa w art. 143, właściwe organy zezwalają jednostce dominującej i jej jednostkom zależnym, traktowanym łącznie, na spełnienie kryteriów kwalifikujących określonych w części trzeciej tytuł II rozdział 3 sekcja 6 w sposób zgodny ze strukturą grupy oraz stosowanymi przez nią systemami, procedurami i metodami zarządzania ryzykiem.”;

7a) w art. 21 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„1. Po złożeniu wniosku przez unijną instytucję dominującą lub unijną dominującą finansową spółkę holdingową lub unijną dominującą finansową spółkę holdingową o działalności mieszanej lub podlegającą subkonsolidacji jednostkę zależną unijnej instytucji dominującej lub unijnej dominującej finansowej spółki holdingowej lub unijnej dominującej finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej organ sprawujący nadzór skonsolidowany oraz właściwe organy odpowiedzialne za nadzór nad jednostkami zależnymi unijnej instytucji dominującej lub unijnej dominującej finansowej spółki holdingowej lub unijnej dominującej finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej z państwa członkowskiego dokładają wszelkich starań, aby podjąć wspólną decyzję co do tego, czy spełnione są warunki określone w art. 8 ust. 1 lit. a)–g), oraz określić wydzieloną podgrupę płynnościową do celów stosowania art. 8.”;

b) ust. 2 akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„Każdy właściwy organ, w tym organ sprawujący nadzór skonsolidowany, może jednak w terminie sześciu miesięcy skonsultować się z EUNB w kwestii tego, czy warunki określone w art. 8 ust. 1 lit. a)–g) zostały spełnione. W takim przypadku EUNB może przeprowadzić niewiążącą mediację zgodnie z art. 31 lit. c) rozporządzenia (UE) nr 1093/2010, a wszystkie zainteresowane właściwe organy odraczają podjęcie swoich decyzji do momentu zakończenia niewiążącej mediacji. Jeżeli w trakcie prowadzonej mediacji właściwe organy nie osiągną porozumienia w terminie trzech miesięcy, każdy właściwy organ odpowiedzialny za nadzór indywidualny podejmuje samodzielną decyzję, z uwzględnieniem proporcjonalności korzyści i ryzyka na poziomie państwa członkowskiego instytucji dominującej oraz proporcjonalności korzyści i ryzyka na poziomie państwa członkowskiego jednostki zależnej. Sprawy nie

kieruje się do EUNB po upływie terminu sześciu miesięcy ani po podjęciu wspólnej decyzji.”;

c) *ust. 3 otrzymuje brzmienie:*

„3. Każdy odpowiedni właściwy organ może również w terminie sześciu miesięcy skonsultować się z EUNB w przypadku różnicy zdań co do warunków wymienionych w art. 8 ust. 1 lit. a)–g). W takim przypadku EUNB może przeprowadzić niewiązącą mediację zgodnie z art. 31 lit. c) rozporządzenia (UE) nr 1093/2010, a wszystkie zainteresowane właściwe organy odraczają wówczas podjęcie decyzji do momentu zakończenia niewiążącej mediacji. Jeżeli w trakcie prowadzonej mediacji właściwe organy nie osiągną porozumienia w terminie trzech miesięcy, każdy właściwy organ odpowiedzialny za nadzór indywidualny podejmuje samodzielną decyzję.”;

8) w art. 27 ust. 1 lit. a) uchyla się ppkt (v);

9) w art. 34 dodaje się akapity w brzmieniu:

„Na zasadzie odstępstwa od akapitu pierwszego niniejszego artykułu w wyjątkowych okolicznościach, których istnienie zostanie stwierdzone w opinii przekazanej przez EUNB, instytucje mogą ograniczyć łączne dodatkowe korekty wartości przy obliczaniu łącznej kwoty odliczanej od kapitału podstawowego Tier I.

Do celów wydania opinii, o której mowa w akapicie drugim, EUNB monitoruje warunki rynkowe, aby ocenić, czy wystąpiły wyjątkowe okoliczności, i odpowiednio niezwłocznie powiadamia Komisję.

EUNB opracowuje – w konsultacji z EBC i ESMA – projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu określenia wskaźników i warunków, które będą stosowane przez EUNB do stwierdzenia wyjątkowych okoliczności, o których mowa w akapicie drugim, oraz w celu określenia zmniejszenia łącznej wartości dodatkowych korekt wartości, o którym to zmniejszeniu mowa w tym akapicie.

EUNB przedstawia Komisji te projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia [Urząd Publikacji – proszę wstawić datę = 2 lata od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia] r.

Komisja jest uprawniona do uzupełnienia niniejszego rozporządzenia poprzez przyjęcie regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie trzecim, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.”;

10) w art. 36 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 lit. d) otrzymuje brzmienie:

„d) w przypadku instytucji obliczających kwoty ekspozycji ważonych ryzykiem metodą wewnętrznych ratingów (metoda IRB) – w stosownych przypadkach – niedobór IRB obliczony zgodnie z art. 159;”;

b) w ust. 1 lit. k) *dodaje* się ppkt (vi):

„vi) ekspozycje w formie jednostek uczestnictwa lub udziałów w przedsiębiorstwie zbiorowego inwestowania, którym przypisano wagę ryzyka równą 1250 % zgodnie z art. 132 ust. 2 akapit drugi.”;

ba) *ust. 1 lit. m) otrzymuje brzmienie:*

„m) mającą zastosowanie wartość niedoboru pokrycia ekspozycji nieobsługiwanych innych niż ekspozycje nabyte przez podmiot wyspecjalizowany w restrukturyzacji długu, które były nieobsługiwane w chwili nabycia.”;

11) w art. 46 ust. 1 lit. a) ppkt (ii) otrzymuje brzmienie:

„(ii) odliczeń, o których mowa w art. 36 ust. 1 lit. a)–g), lit. k) ppkt (ii), (iii) i (iv) oraz lit. l), m) i n), z wyjątkiem kwoty odliczanej w związku z aktywami z tytułu odroczonego podatku dochodowego opartymi na przyszłej rentowności i wynikającymi z różnic przejściowych;”;

11a) w art. 47a dodaje się ustępy w brzmieniu:

„7a. Do celów art. 36 art. 1 lit. m) „podmiot wyspecjalizowany w restrukturyzacji długu” oznacza instytucję, która w poprzednim roku obrotowym spełniała wszystkie następujące warunki:

(i) podstawową działalność instytucji stanowiło nabywanie ekspozycji od innych instytucji, a jej organ zarządzający wdrożył jasny i skuteczny wewnętrzny proces decyzyjny do celów tej działalności;

(ii) wartość księgowa udzielonych przez nią samą kredytów nie przekroczyła 15 % zagregowanej wartości jej kredytów, w tym nabytych ekspozycji obsługiwanych i nieobsługiwanych; oraz

(iii) całkowita wartość jej aktywów nie przekroczyła 30 mld EUR.

7b. Uwzględniając kryteria określone w ust. 7a ppkt (i)–(iii), EUNB opracowuje projekt regulacyjnych standardów technicznych określający warunki, które musi spełnić instytucja, aby można ją było uznać za podmiot wyspecjalizowany w restrukturyzacji długu.

EUNB przedłoży Komisji projekt tych regulacyjnych standardów technicznych do dnia [12 miesięcy po dacie wejścia w życie niniejszego rozporządzenia zmieniającego] r.

Komisja jest uprawniona do przyjęcia regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.”;

11b) w art. 47c wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 4 lit. b) otrzymuje brzmienie:

„b) 1 dla zabezpieczonej części ekspozycji nieobsługiwanej, który to współczynnik stosuje się od pierwszego dnia ósmego roku po sklasyfikowaniu jej jako nieobsługiwanej, chyba że instytucja powołała się na gwarancję lub ubezpieczenie, a uznany dostawca ochrony przyjął i, zgodnie z art. 213 ust. 1, całkowicie zgodnie z mającym zastosowanie harmonogramem płatności wypełnia wszystkie zobowiązania płatnicze dłużnika wobec instytucji, w którym to przypadku zastosowanie będzie miał współczynnik równy 0 dla zabezpieczonej części ekspozycji nieobsługiwanej.”;

b) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„4a. Na zasadzie odstępstwa od ust. 3 niniejszego artykułu część ekspozycji nieobsługiwanej gwarantowana lub ubezpieczona przez oficjalną agencję kredytów eksportowych jest wyłączona z wymogów określonych w niniejszym artykule.”;

12) w art. 48 ust. 1 wprowadza się następujące zmiany:

a) lit. a) ppkt (ii) otrzymuje brzmienie:

„(ii) art. 36 ust. 1 lit. a)–h), lit. k) ppkt (ii), (iii) i (iv) oraz lit. l), m) i n), z wyjątkiem aktywów z tytułu odroczonego podatku dochodowego opartych na przyszłej rentowności i wynikających z różnic przejściowych.”;

b) lit. b) ppkt (ii) otrzymuje brzmienie:

„(ii) art. 36 ust. 1 lit. a)–h), lit. k) ppkt (ii), (iii) i (iv) oraz lit. l), m) i n), z wyjątkiem aktywów z tytułu odroczonego podatku dochodowego opartych na przyszłej rentowności i wynikających z różnic przejściowych.”;(13) art. 49 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Posiadane udziały, w odniesieniu do których nie dokonuje się odliczeń **na podstawie** ust. 1, **zawsze** klasyfikuje się jako ekspozycje i stosuje się do nich wagę ryzyka zgodnie z przepisami części trzeciej tytuł II rozdział 2 **niniejszego rozporządzenia**.

Posiadane udziały, w odniesieniu do których nie dokonuje się odliczeń zgodnie z ust. 2 lub 3, klasyfikuje się jako ekspozycje i stosuje się do nich wagę ryzyka równą 100 %.”;

14) art. 60 ust. 1 lit. a) ppkt (ii) otrzymuje brzmienie:

„(ii) art. 36 ust. 1 lit. a)–g), lit. k) ppkt (ii), (iii) i (iv) oraz lit. l), m) i n), z wyjątkiem aktywów z tytułu odroczonego podatku dochodowego opartych na przyszłej rentowności i wynikających z różnic przejściowych.”;

15) art. 62 lit. akapit pierwszy lit. d) otrzymuje brzmienie:

„d) w przypadku instytucji obliczających kwoty ekspozycji ważonych ryzykiem zgodnie z częścią trzecią tytuł II rozdział 3 – w stosownych przypadkach – nadwyżki według metody IRB, przed skutkami podatkowymi, obliczonej zgodnie z art. 159 do wysokości 0,6 % kwot ekspozycji ważonych ryzykiem obliczonych zgodnie z częścią trzecią tytuł II rozdział 3.”;

16) art. 70 ust. 1 lit. a) ppkt (ii) otrzymuje brzmienie:

„(ii) art. 36 ust. 1 lit. a)–g), lit. k) ppkt (ii), (iii) i (iv) oraz lit. l), m) i n), z wyjątkiem wartości odliczanej w związku z aktywami z tytułu odroczonego podatku dochodowego opartymi na przyszłej rentowności i wynikającymi z różnic przejściowych.”;

17) w art. 72b ust. 3 akapit pierwszy część wprowadzająca otrzymuje brzmienie:

„Oprócz zobowiązań, o których mowa w ust. 2 niniejszego artykułu, organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji może zezwolić, aby zobowiązania kwalifikowały się jako instrumenty zobowiązań kwalifikowalnych do wysokości łącznej kwoty, która nie przekracza 3,5 % łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko obliczonej zgodnie z art. 92 ust. 3, pod warunkiem że:”;

18) art. 72i ust. 1 lit. a) ppkt (ii) otrzymuje brzmienie:

„(ii) art. 36 ust. 1 lit. a)–g), lit. k) ppkt (ii), (iii) i (iv) oraz lit. l), m) i n), z wyjątkiem kwoty podlegającej odliczeniu w związku z aktywami z tytułu odroczonego podatku dochodowego opartymi na przyszłej rentowności i wynikającymi z różnic przejściowych;”;

19) art. 84 ust. 1 lit. a) otrzymuje brzmienie:

„a) kapitał podstawowy Tier I danej jednostki zależnej pomniejszony o mniejszą z następujących wartości:

(i) kwotę kapitału podstawowego Tier I danej jednostki zależnej wymaganą do pokrycia:

- w przypadku gdy jednostka zależna jest **przedsiębiorstwem, o którym mowa w art. 81 ust. 1 lit. a) ppkt (i)–(iii) i (v) niniejszego rozporządzenia** – sumy wymogu określonego w art. 92 ust. 1 lit. a), wymogów, o których mowa w art. 458 i 459, szczególnych wymogów w zakresie funduszy własnych, o których mowa w art. 104 dyrektywy 2013/36/UE, wymogu połączonego bufora, który zdefiniowano w art. 128 pkt 6 tej dyrektywy, lub wszelkich wymogów wynikających z lokalnych regulacji nadzorczych w państwach trzecich, o ile te wymogi mają być zaspokojone kapitałem podstawowym Tier I, w zależności od przypadku;
- w przypadku gdy jednostka zależna jest firmą inwestycyjną **lub pośredniczącą inwestycyjną spółką holdingową** – sumy wymogu określonego w art. 11 rozporządzenia (UE) 2019/2033, szczególnych wymogów w zakresie funduszy własnych, o których mowa w art. 39 ust. 2 lit. a) dyrektywy (UE) 2019/2034, lub wszelkich wymogów wynikających z lokalnych regulacji nadzorczych w państwach trzecich, o ile te wymogi mają być zaspokojone kapitałem podstawowym Tier I, w zależności od przypadku;

(ii) kwotę skonsolidowanego kapitału podstawowego Tier I, która dotyczy tej jednostki zależnej i która na zasadzie skonsolidowanej jest wymagana do pokrycia sumy wymogu określonego w art. 92 ust. 1 lit. a), wymogów, o których mowa w art. 458 i 459, szczególnych wymogów w zakresie funduszy własnych, o których mowa w art. 104 dyrektywy 2013/36/UE, oraz wymogu połączonego bufora, o którym mowa w art. 128 pkt 6 tej dyrektywy.

Na zasadzie odstępstwa od niniejszej lit. a) właściwy organ może zezwolić instytucjom na odjęcie jednej z kwot, o których mowa w ppkt (i) lub (ii) niniejszej litery;”;

20) art. 85 ust. 1 lit. a) otrzymuje brzmienie:

„a) kapitał Tier I danej jednostki zależnej pomniejszony o mniejszą z następujących wartości:

(i) kwotę kapitału Tier I danej jednostki zależnej, która jest wymagana do pokrycia:

- w przypadku gdy jednostka zależna jest **przedsiębiorstwem, o którym mowa w art. 81 ust. 1 lit. a) ppkt (i)–(iii) i (v) niniejszego rozporządzenia** – sumy wymogu określonego w art. 92 ust. 1 lit. b), wymogów, o których mowa w art. 458 i 459, szczególnych wymogów w zakresie funduszy własnych, o których mowa w art. 104 dyrektywy 2013/36/UE, wymogu połączonego bufora, o którym mowa w art. 128 pkt 6 tej dyrektywy, lub wszelkich wymogów wynikających z lokalnych regulacji nadzorczych w państwach trzecich, o ile te wymogi mają być zaspokojone kapitałem podstawowym Tier I, w zależności od przypadku;
  - w przypadku gdy jednostka zależna jest firmą inwestycyjną **lub pośredniczącą inwestycyjną spółką holdingową** – sumy wymogu określonego w art. 11 rozporządzenia (UE) 2019/2033, szczególnych wymogów w zakresie funduszy własnych, o których mowa w art. 39 ust. 2 lit. a) dyrektywy (UE) 2019/2034, lub wszelkich wymogów wynikających z lokalnych regulacji nadzorczych w państwach trzecich, o ile te wymogi mają być zaspokojone kapitałem podstawowym Tier I, w zależności od przypadku;
- (ii) kwotę skonsolidowanego kapitału Tier I, która dotyczy danej jednostki zależnej i która na zasadzie skonsolidowanej jest wymagana do pokrycia sumy wymogu określonego w art. 92 ust. 1 lit. b), wymogów, o których mowa w art. 458 i 459, szczególnych wymogów w zakresie funduszy własnych, o których mowa w art. 104 dyrektywy 2013/36/UE, oraz wymogu połączonego bufora, o którym mowa w art. 128 pkt 6 tej dyrektywy.

Na zasadzie odstępstwa od niniejszej lit. a) właściwy organ może zezwolić instytucjom na odjęcie jednej z kwot, o których mowa w ppkt (i) lub (ii) niniejszej litery;”;

20a) art. 87 ust. 1 lit. a) otrzymuje brzmienie:

„a) fundusze własne danej jednostki zależnej pomniejszone o mniejszą z następujących wartości:

- (i) wartość funduszy własnych danej jednostki zależnej, która musi odpowiadać:**
- w przypadku gdy jednostka zależna jest **przedsiębiorstwem, o którym mowa w art. 81 ust. 1 lit. a) ppkt (i)–(iii) i (v) niniejszego rozporządzenia** – sumie wymogu określonego w art. 92 ust. 1 lit. c) niniejszego rozporządzenia, wymogów, o których mowa w art. 458 i 459 niniejszego rozporządzenia, szczególnych wymogów w zakresie funduszy własnych, o których mowa w art. 104 dyrektywy 2013/36/UE, wymogu połączonego bufora zdefiniowanego w art. 128 pkt 6 tej dyrektywy, lub wszelkich wymogów wynikających z lokalnych regulacji nadzorczych w państwach trzecich, o ile te wymogi mają być zaspokojone własnymi środkami, w zależności od przypadku;
  - w przypadku gdy jednostka zależna jest **firmą inwestycyjną lub pośredniczącą inwestycyjną spółką holdingową** – sumie wymogu

określonego w art. 11 rozporządzenia (UE) 2019/2033, szczególnych wymogów w zakresie funduszy własnych, o których mowa w art. 39 ust. 2 lit. a) dyrektywy (UE) 2019/2034, lub wszelkich wymogów wynikających z lokalnych regulacji nadzorczych w państwach trzecich, o ile te wymogi mają być zaspokojone własnymi środkami, w zależności od przypadku;

- (ii) *wartość funduszy własnych, która odnosi się do danej jednostki zależnej i która na zasadzie skonsolidowanej musi odpowiadać sumie wymogu określonego w art. 92 ust. 1 lit. c) niniejszego rozporządzenia, wymogów, o których mowa w art. 458 i 459 niniejszego rozporządzenia, szczególnych wymogów w zakresie funduszy własnych, o których mowa w art. 104 dyrektywy 2013/36/UE oraz wymogu połączonego bufora, o którym mowa w art. 6 pkt 128 tej dyrektywy.*

Na zasadzie odstępstwa od niniejszej lit. a) właściwy organ może zezwolić instytucjom na odjęcie jednej z kwot, o których mowa w ppkt (i) lub (ii) niniejszej litery.”;

- 21) dodaje się art. 88b w brzmieniu:

„Artykuł 88b

Przedsiębiorstwa w państwach trzecich

Do celów niniejszego tytułu II terminy »firma inwestycyjna« i »instytucja« należy rozumieć jako obejmujące również przedsiębiorstwa mające siedzibę w państwach trzecich, które byłyby objęte definicjami tych terminów zawartymi w art. 4 ust. 1 pkt 2 i 3, gdyby miały siedzibę w Unii.”;

- 22) art. 89 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Znaczny pakiet akcji w wysokości przekraczającej 15 % uznanego kapitału danej instytucji posiadanych w przedsiębiorstwie, które nie jest podmiotem sektora finansowego, podlega przepisom zawartym w ust. 3.”;

- 23) w art. 92 wprowadza się następujące zmiany:

- a) ust. 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„3. Łączną kwotę ekspozycji na ryzyko oblicza się w następujący sposób:

- a) **■** *do celów wypełnienia zobowiązań wynikających z niniejszego rozporządzenia **instytucje** obliczają łączną kwotę ekspozycji na ryzyko w następujący sposób:*

$$TREA = \max \{U - TREA; x \cdot S - TREA\}$$

gdzie:

TREA = łączna kwota ekspozycji na ryzyko danego podmiotu;

U-TREA= łączna kwota ekspozycji na ryzyko danego podmiotu bez zastosowania minimalnego progu kapitałowego, obliczona zgodnie z ust. 4;

S-TREA = standardowa łączna kwota ekspozycji na ryzyko danego podmiotu obliczona zgodnie z ust. 5;

x = 72,5 %;

Instytucje przestrzegają przepisów niniejszego artykułu zgodnie z

poziomem stosowania określonym w art. 92-a.

4. Łączną kwotę ekspozycji na ryzyko bez zastosowania minimalnego progu kapitałowego oblicza się jako sumę lit. a)–f) niniejszego ustępu, po uwzględnieniu ust. 7:

- a) kwoty ekspozycji ważonych ryzykiem z tytułu ryzyka kredytowego, w tym ryzyka kontrahenta, oraz ryzyka rozmycia, obliczone zgodnie z tytułem II i art. 379, w odniesieniu do całej działalności gospodarczej instytucji, z wyłączeniem kwot ekspozycji ważonych ryzykiem z tytułu ryzyka kontrahenta wynikającego z działalności zaliczanej do portfela handlowego danej instytucji;
  - b) wymogi w zakresie funduszy własnych w odniesieniu do działalności zaliczanej do portfela handlowego danej instytucji z tytułu:
    - (i) ryzyka rynkowego obliczonego zgodnie z tytułem IV niniejszej części;
    - (ii) dużych ekspozycji przekraczających limity określone w art. 395–401 w zakresie, w jakim instytucja może przekroczyć te limity, jak ustalono zgodnie z częścią czwartą;
  - c) wymogi w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka rynkowego obliczone zgodnie z tytułem IV niniejszej części w odniesieniu do wszystkich rodzajów działalności, które podlegają ryzyku walutowemu lub ryzyku cen towarów;
  - ca) wymogi w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka rozrachunku obliczone zgodnie z tytułem V niniejszej części, z wyjątkiem art. 379;
  - d) wymogi w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka związanego z korektą wyceny kredytowej obliczone zgodnie z tytułem VI niniejszej części;
  - e) wymogi w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka operacyjnego obliczone zgodnie z tytułem III niniejszej części;
  - f) obliczone zgodnie z tytułem II niniejszej części kwoty ekspozycji ważonych ryzykiem z tytułu ryzyka kontrahenta wynikającego z działalności zaliczanej do portfela handlowego danej instytucji w odniesieniu do następujących rodzajów transakcji i umów:
    - (i) kontraktów wymienionych w załączniku II i kredytowych instrumentów pochodnych;
    - (ii) transakcji odkupu, transakcji udzielania lub zaciągania pożyczek papierów wartościowych lub towarów, których podstawę stanowią papiery wartościowe lub towary;
    - (iii) transakcji z obowiązkiem uzupełnienia zabezpieczenia kredytowego, których podstawę stanowią papiery wartościowe lub towary;
    - (iv) transakcji z długim terminem rozliczenia.”;
- b) dodaje się ust. 5 i 7 w brzmieniu:

„5. Standardową łączną kwotę ekspozycji na ryzyko oblicza się jako sumę ust. 4 lit. a)–f), po uwzględnieniu ust. 7 i poniższych wymogów:

- a) kwoty ekspozycji ważonych ryzykiem z tytułu ryzyka kredytowego i ryzyka rozmycia, o których mowa w ust. 4 lit. a), oraz z tytułu ryzyka kontrahenta wynikającego z działalności zaliczanej do portfela handlowego, o którym mowa w lit. f) tego ustępu, oblicza się bez stosowania żadnej z poniższych metod:
  - (i) metody modeli wewnętrznych w odniesieniu do umów ramowych o kompensowaniu zobowiązań określonej w art. 221;
  - (ii) metody wewnętrznych ratingów (IRB) przewidzianej w rozdziale 3;
  - (iii) metody sekurytyzacji opartej na ratingach wewnętrznych (SEC-IRBA) określonej w art. 258–260 oraz metody wewnętrznych oszacowań (IAA) określonej w art. 265;
  - (iv) metody określonej w tytule II rozdział 6 sekcja 6 niniejszej części;
- b) wymogi w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka rynkowego w odniesieniu do działalności zaliczanej do portfela handlowego, o której mowa w ust. 3 lit. b) ppkt (i), oraz w odniesieniu do wszystkich rodzajów działalności, które podlegają ryzyku walutowemu lub ryzyku cen towarów, o których mowa w lit. c) tego ustępu, oblicza się bez stosowania alternatywnej metody modeli wewnętrznych określonej w części trzeciej tytuł IV rozdział 1b.

I

7. Do obliczania łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko bez zastosowania minimalnego progu kapitałowego, o której mowa w ust. 4, oraz standardowej łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko, o której mowa w ust. 5, zastosowanie mają następujące przepisy:

- a) wymogi w zakresie funduszy własnych, o których mowa w ust. 4 lit. c), ca), d) i e), obejmują wymogi wynikające z całej działalności danej instytucji;
- b) instytucje mnożą wymogi w zakresie funduszy własnych określone w ust. 4 lit. b)–e) przez 12,5.”;

23a) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 92-a

Poziom stosowania minimalnego progu kapitałowego

1. Instytucje obliczają łączną kwotę ekspozycji ważonych ryzykiem, o której mowa w art. 92 ust. 3, na zasadzie skonsolidowanej zgodnie z częścią pierwszą tytuł II rozdział 2 niniejszego rozporządzenia.

2. Bez uszczerbku dla ust. 1, w przypadku gdy właściwy organ odpowiedzialny za nadzór nad instytucją kredytową zależną od unijnej instytucji dominującej lub unijnej dominującej finansowej spółki holdingowej lub unijnej dominującej finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej w danym państwie członkowskim uzna, że zastosowanie art. 92 ust. 3 niniejszego rozporządzenia

prowadziłoby do nieodpowiedniej dystrybucji kapitału między podmiotami powiązаныmi, ten właściwy organ może przedłożyć organowi sprawującemu nadzór skonsolidowany propozycję redystrybucji kapitału.

Po otrzymaniu powiadomienia właściwy organ powiadamiający i organ sprawujący nadzór skonsolidowany dokładają starań, by podjąć wspólną decyzję co do zastosowania minimalnego progu kapitałowego na poziomie zależnej instytucji kredytowej lub wspólną decyzję co do dowolnego innego systemu dystrybucji, które zapewni odpowiednią dystrybucję wymogów kapitałowych. Jeżeli organy nie podejmą wspólnej decyzji w terminie trzech miesięcy, EUNB pełni prawnie wiążącą rolę mediatora w celu rozstrzygnięcia sporu między właściwymi organami zgodnie z procedurą określoną w art. 19 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.”;

24) art. 92a ust. 1 lit. a) otrzymuje brzmienie:

„a) współczynnik oparty na analizie ryzyka na poziomie 18 %, odzwierciedlający fundusze własne i zobowiązania kwalifikowalne instytucji wyrażone jako odsetek łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko obliczonej zgodnie z art. 92 ust. 3;”;

25) art. 102 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Do celów obliczania wymogów w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka rynkowego zgodnie z metodą, o której mowa w art. 325 ust. 1 lit. b), pozycje portfela handlowego przypisuje się jednostkom odpowiadającym za handel utworzonym zgodnie z art. 104b.”;

26) art. 104 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 104

Uwzględnienie w portfelu handlowym

1. Instytucja ustanawia jasno określone zasady i procedury ustalania, które pozycje należy uwzględnić w portfelu handlowym do celów obliczania jej wymogów w zakresie funduszy własnych, zgodnie z art. 102 i niniejszym artykułem, z uwzględnieniem możliwości i praktyk danej instytucji w zakresie zarządzania ryzykiem. Instytucja dokumentuje w pełni przestrzeganie tych zasad i procedur, poddaje je audytowi wewnętrznemu co najmniej raz w roku oraz udostępnia wyniki tego audytu właściwym organom.

Instytucja posiada niezależną jednostkę do spraw kontroli ryzyka, która stale ocenia instrumenty należące do portfela handlowego i poza nim oraz bada, czy jej instrumenty są właściwie oznaczone jako instrumenty handlowe lub niehandlowe.

2. Instytucje przypisują do portfela handlowego pozycje w następujących instrumentach:

- a) instrumentach spełniających kryteria określone w art. 325 ust. 6, 7 i 8 celem uwzględnienia w alternatywnym korelacyjnym portfelu handlowym („ACTP”);
- b) instrumentach, które doprowadziłyby do powstania krótkiej pozycji kredytowej netto lub krótkiej pozycji kapitałowej netto w portfelu bankowym, z wyjątkiem zobowiązań własnych instytucji, chyba że pozycje te spełniają kryteria, o których mowa w ust. 2 lit. e);
- c) instrumentach wynikających ze zobowiązań do gwarantowania emisji papierów wartościowych, jeżeli te zobowiązania do gwarantowania emisji dotyczą

wyłącznie papierów wartościowych, co do których oczekuje się, że zostaną faktycznie zakupione przez instytucję w dniu rozliczenia;

- d) **instrumentach** zaklasyfikowanych jednoznacznie jako przeznaczone do obrotu zgodnie ze standardami rachunkowości mającymi zastosowanie do danej instytucji;
- e) instrumentach wynikających z działalności animatora rynku;
- f) przedsiębiorstwach zbiorowego inwestowania przeznaczonych do obrotu, pod warunkiem że przedsiębiorstwa te spełniają co najmniej jeden z warunków określonych w ust. 7;
- g) notowanych instrumentach kapitałowych;
- h) transakcjach finansowanych z użyciem papierów wartościowych związanych z działalnością handlową;
- i) opcjach lub innych instrumentach pochodnych wbudowanych w zobowiązania własne danej instytucji w portfelu bankowym, które wiążą się z ryzykiem kredytowym lub ryzykiem cen akcji.

Do celów lit. b) instytucja posiada krótką pozycję kapitałową netto, jeżeli spadek ceny akcji przynosi instytucji zysk. Instytucja posiada krótką pozycję kredytową netto, gdy wzrost spreadu kredytowego lub pogorszenie wiarygodności kredytowej emitenta lub grupy emitentów przynosi instytucji zysk. Instytucje stale monitorują, czy instrumenty powodują powstanie krótkiej pozycji kredytowej netto lub krótkiej pozycji kapitałowej netto w portfelu bankowym.

Do celów lit. i) instytucja oddziela wbudowaną opcję od zobowiązania własnego w portfelu bankowym, które **wiąże** się z ryzykiem kredytowym lub ryzykiem cen akcji. Przepisuje **ona wbudowaną opcję do portfela handlowego**, a zobowiązanie własne **pozostawia w portfelu bankowym**.

3. Instytucje nie przypisują do portfela handlowego pozycji w następujących instrumentach:

- a) instrumentach utrzymywanych w perspektywie sekurytyzacji;
- b) instrumentach związanych z posiadanymi nieruchomościami;
- c) nienotowanych instrumentach kapitałowych;
- d) instrumentach związanych z kredytami dla klientów detalicznych oraz małych i średnich przedsiębiorstw;
- e) przedsiębiorstwach zbiorowego inwestowania innych niż określone w ust. 2 lit. f);
- f) kontraktach na instrumenty pochodne i przedsiębiorstwach zbiorowego inwestowania z jednym lub większą liczbą instrumentów bazowych, o których mowa w lit. a)–d);
- g) instrumentach zabezpieczających szczególne ryzyko jednej lub większej liczby pozycji w instrumencie, o którym mowa w lit. a)–f);
- h) zobowiązaniach własnych instytucji, chyba że instrumenty te spełniają kryteria, o których mowa w ust. 2 lit. e).

4. Na zasadzie odstępstwa od ust. 2 instytucja może przypisać pozycję w instrumencie, o którym mowa w lit. d)–i) tego ustępu, do portfela bankowego, pod warunkiem uzyskania zgody właściwego organu. Właściwy organ udziela zgody, jeżeli instytucja wykaże w sposób zadowalający właściwy organ, że pozycja ta nie jest przeznaczona do obrotu ani nie zabezpiecza pozycji przeznaczonych do obrotu.

5. Jeżeli instytucja przypisała do portfela handlowego pozycję w instrumencie innym niż instrumenty, o których mowa w ust. 2 lit. a), b) lub c), właściwy organ tej instytucji może zwrócić się do niej o przedstawienie dowodów uzasadniających takie przypisanie. W przypadku gdy instytucja nie przedstawi odpowiednich dowodów, jej właściwy organ może zażądać od niej przeniesienia tej pozycji do portfela bankowego.

6. Jeżeli instytucja przypisała do portfela bankowego pozycję w instrumencie innym niż instrumenty, o których mowa w ust. 3, właściwy organ tej instytucji może zwrócić się do niej o przedstawienie dowodów uzasadniających takie przypisanie. W przypadku gdy instytucja nie przedstawi odpowiednich dowodów, jej właściwe organy mogą zażądać od niej przeniesienia tej pozycji do portfela handlowego.

7. Instytucja przypisuje do portfela handlowego pozycję w przedsiębiorstwie zbiorowego inwestowania, która **nie jest wymieniona w ust. 3 lit. f) niniejszego artykułu i** jest przeznaczona do obrotu, oraz jeżeli instytucja spełnia jeden z następujących warunków:

- a) instytucja jest w stanie uzyskać wystarczające informacje na temat poszczególnych ekspozycji bazowych przedsiębiorstwa zbiorowego inwestowania;
- b) instytucja nie jest w stanie uzyskać wystarczających informacji na temat poszczególnych ekspozycji bazowych przedsiębiorstwa zbiorowego inwestowania, natomiast instytucja dysponuje znajomością treści mandatu przedsiębiorstwa zbiorowego inwestowania i jest w stanie uzyskać dzienne notowania cen przedsiębiorstwa zbiorowego inwestowania.

8. EUNB opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu doprecyzowania procedury, którą instytucje stosują do obliczania i monitorowania krótkich pozycji kredytowych lub kapitałowych netto w portfelu bankowym, o których mowa w ust. 2 lit. b).

EUNB przedstawi Komisji te projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia [Urząd Publikacji – proszę wstawić datę = 24 miesiące od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia] r.

Komisja jest uprawniona do uzupełnienia niniejszego rozporządzenia poprzez przyjęcie regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.”;

27) w art. 104a wprowadza się następujące zmiany:

- a) ust. 1 akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„EUNB monitoruje zakres praktyk nadzorczych oraz do dnia 28 czerwca 2024 r. wydaje wytyczne dotyczące znaczenia pojęcia »wyjątkowe okoliczności« do celów akapitu pierwszego i ust. 5. Wytyczne te przyjmuje się zgodnie z art. 16 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010. Do czasu wydania tych wytycznych przez EUNB właściwe organy powiadamiają EUNB o swoich decyzjach dotyczących

udzielenia lub nieudzielenia instytucjom zezwoleń na reklasyfikację pozycji, o których mowa w ust. 2 niniejszego artykułu, oraz przekazują uzasadnienie tych decyzji.”;

b) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Reklasyfikacja pozycji zgodnie z niniejszym artykułem jest nieodwołalna, chyba że istnieją wyjątkowe okoliczności, o których mowa w ust. 1.”;

c) dodaje się ust. 6 w brzmieniu:

„6. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 instytucja może przeklasyfikować pozycję portfela bankowego na pozycję portfela handlowego zgodnie z art. 104 ust. 2 lit. d) bez konieczności uzyskania zezwolenia właściwego organu. W takim przypadku wymogi określone w ust. 3 i 4 nadal mają zastosowanie do tej instytucji. Instytucja niezwłocznie powiadamia właściwy organ o dokonaniu takiej reklasyfikacji.”;

28) w art. 104b wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Do celów obliczania wymogów w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka rynkowego zgodnie z metodą, o której mowa w art. 325 ust. 1 lit. b), instytucje tworzą jednostki odpowiadające za handel i przypisują każdą ze swoich pozycji portfela handlowego i portfela bankowego, o których mowa w ust. 5 i 6, jednej z tych jednostek. Pozycje portfela handlowego przypisuje się tej samej jednostce odpowiadającej za handel wyłącznie w przypadku, gdy są one zgodne z uzgodnioną strategią działalności dotyczącą danej jednostki odpowiadającej za handel oraz konsekwentnie zarządzane i monitorowane zgodnie z ust. 2 niniejszego artykułu.”;

b) dodaje się ust. 5 i 6 w brzmieniu:

„5. Aby obliczyć wymogi w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka rynkowego, instytucje przypisują każdą ze swoich pozycji portfela bankowego, które podlegają ryzyku walutowemu lub ryzyku cen towarów, jednostkom odpowiadającym za handel utworzonym zgodnie z ust. 1, które zarządzają ryzykami podobnymi do tych pozycji.

6. Na zasadzie odstępstwa od ust. 5 przy obliczaniu wymogów w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka rynkowego instytucje mogą utworzyć jednostkę lub jednostki odpowiadające za handel, do których przypisują one wyłącznie pozycje portfela bankowego obciążone ryzykiem walutowym lub ryzykiem cen towarów. Te jednostki odpowiadające za handel nie podlegają wymogom określonym w ust. 1, 2 i 3.”;

29) dodaje się art. 104c w brzmieniu:

„Artykuł 104c

Sposób ujmowania zabezpieczeń ryzyka walutowego w odniesieniu do współczynników kapitałowych

1. Instytucja, która celowo utrzymuje pozycję ryzyka w celu zabezpieczenia się, przynajmniej częściowo, przed wpływem niekorzystnych zmian kursów walutowych

na współczynniki kapitałowe, o których mowa w art. 92 ust. 1 lit. a), b) i c), może – pod warunkiem uzyskania zezwolenia właściwych organów – wyłączyć tę pozycję ryzyka z wymogów w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka walutowego określonych w art. 325 ust. 1, o ile spełnione są wszystkie następujące warunki:

- a) maksymalna kwota pozycji ryzyka wyłączonej z wymogów w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka rynkowego jest ograniczona do kwoty pozycji ryzyka, która neutralizuje wrażliwość dowolnego współczynnika kapitałowego na niekorzystne zmiany kursów walutowych;
- b) pozycja ryzyka jest wyłączona z wymogów w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka rynkowego przez okres co najmniej 6 miesięcy;
- c) instytucja ustanowiła odpowiednie ramy zarządzania ryzykiem w celu zabezpieczenia się przed wpływem niekorzystnych zmian kursów walutowych na swoje współczynniki kapitałowe, w tym jasną strategię dotyczącą zabezpieczania i strukturę zarządzania;
- d) instytucja przekazała właściwym organom uzasadnienie wyłączenia pozycji ryzyka z wymogów w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka rynkowego, szczegółowe informacje dotyczące tej pozycji ryzyka oraz kwoty podlegające wyłączeniu z wymogów w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka rynkowego.

2. Wszelkich wyłączeń pozycji ryzyka z wymogów w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka rynkowego zgodnie z ust. 1 dokonuje się w spójny sposób.

3. Właściwe organy zatwierdzają wszelkie dokonane przez instytucję zmiany ram zarządzania ryzykiem, o których mowa w ust. 1 lit. c), oraz szczegółowych informacji dotyczących pozycji ryzyka, o których mowa w ust. 1 lit. d).

4. EUNB opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu określenia:

- a) pozycji ryzyka, które instytucja może celowo utrzymać w celu zabezpieczenia się, przynajmniej częściowo, przed wpływem niekorzystnych zmian kursów walutowych na dowolne współczynniki kapitałowe instytucji, o których mowa w ust. 1 akapit pierwszy;
- b) sposobu ustalania maksymalnej kwoty, o której mowa w ust. 1 lit. a), oraz sposobu, w jaki instytucja wyklucza tę kwotę w przypadku każdej z metod określonych w art. 325 ust. 1;
- c) kryteriów, które muszą spełniać stosowane przez instytucję ramy zarządzania ryzykiem, o których mowa w ust. 1 lit. c), aby można było je uznać za odpowiednie do celów niniejszego artykułu.

EUNB przedstawi Komisji te projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia [Urząd Publikacji – proszę wstawić datę = 2 lata od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia] r.

Komisja jest uprawniona do przyjęcia regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.”;

30) w art. 106 wprowadza się następujące zmiany:

- a) ust. 3 akapit ostatni otrzymuje brzmienie:
„Zarówno wewnętrzny instrument zabezpieczający uznany zgodnie z akapitem pierwszym, jak i transakcję na kredytowy instrument pochodny zawartą z osobą trzecią włącza się do portfela handlowego do celów obliczania wymogów w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka rynkowego. Do celów obliczania wymogów w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka rynkowego zgodnie z metodą określoną w art. 325 ust. 1 lit. b) obie pozycje przypisuje się do tej samej jednostki odpowiadającej za handel utworzonej zgodnie z art. 104b ust. 1, która zarządza podobnym ryzykiem.”;
- b) ust. 4 ostatni akapit otrzymuje brzmienie:
„Zarówno wewnętrzny instrument zabezpieczający uznany zgodnie z akapitem pierwszym, jak i transakcję na instrument pochodny na akcje zawartą z uznanym zewnętrznym dostawcą ochrony włącza się do portfela handlowego do celów obliczania wymogów w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka rynkowego. Do celów obliczania wymogów w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka rynkowego zgodnie z metodą określoną w art. 325 ust. 1 lit. b) obie pozycje przypisuje się do tej samej jednostki odpowiadającej za handel utworzonej zgodnie z art. 104b ust. 1, która zarządza podobnym ryzykiem.”;
- c) ust. 5 otrzymuje brzmienie:
„5. W przypadku gdy instytucja zabezpiecza ekspozycje na ryzyko stopy procentowej zaliczane do portfela bankowego przy użyciu pozycji ryzyka stopy procentowej zaliczanej do portfela handlowego tej instytucji, tę pozycję ryzyka stopy procentowej uznaje się za wewnętrzny instrument zabezpieczający do celów oceny ryzyka stopy procentowej wynikającego z pozycji portfela bankowego zgodnie z art. 84 i 98 dyrektywy 2013/36/UE, w przypadku gdy spełnione są następujące warunki:
- a) w celu obliczenia wymogów w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka rynkowego z zastosowaniem metod, o których mowa w art. 325 ust. 1 lit. a), b) i c), pozycję ryzyka stopy procentowej przypisano do portfela, który jest odrębny od pozostałych pozycji portfela handlowego, a właściwa dla niego strategia biznesowa skupia się wyłącznie na zarządzaniu ryzykiem rynkowym wewnętrznych instrumentów zabezpieczających ekspozycję na ryzyko stopy procentowej oraz na ograniczaniu tego ryzyka rynkowego;
- b) **w celu obliczenia** wymogów w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka rynkowego z zastosowaniem metod, o których mowa w art. 325 ust. 1 lit. b), pozycję przypisano jednostce odpowiadającej za handel utworzonej zgodnie z art. 104b, której strategia biznesowa skupia się wyłącznie na zarządzaniu ryzykiem rynkowym wewnętrznych instrumentów zabezpieczających ekspozycję na ryzyko stopy procentowej oraz na ograniczaniu tego ryzyka rynkowego;
- c) instytucja w pełni udokumentowała, w jaki sposób pozycja ogranicza ryzyko stopy procentowej wynikające z pozycji portfela bankowego do celów wymogów określonych w art. 84 i 98 dyrektywy 2013/36/UE.”;
- d) dodaje się ust. 5a i 5b w brzmieniu:

„5a. Do celów ust. 5 lit. a) instytucja może przypisać do tego portfela inne pozycje ryzyka stopy procentowej otwarte z osobami trzecimi lub własnym portfelem handlowym, o ile instytucja doskonale kompensuje ryzyko rynkowe tych pozycji ryzyka stopy procentowej otwartych z własnym portfelem handlowym poprzez otwarcie z osobami trzecimi przeciwstawnej pozycji ryzyka stopy procentowej;

5b. Do jednostek odpowiadających za handel, o których mowa w ust. 5 lit. b), mają zastosowanie następujące wymogi:

- a) jednostka odpowiadająca za handel może włączyć inne pozycje ryzyka stopy procentowej otwarte z osobami trzecimi lub innymi jednostkami odpowiadającymi za handel danej instytucji, o ile pozycje te spełniają wymogi włączenia do portfela handlowego, o których mowa w art. 104, a te inne jednostki odpowiadające za handel doskonale kompensują ryzyko rynkowe tych innych pozycji ryzyka stopy procentowej poprzez otwarcie z osobami trzecimi przeciwstawnej pozycji ryzyka stopy procentowej;
  - b) do tej jednostki odpowiadającej za handel nie przypisuje się pozycji portfela handlowego innych niż pozycje, o których mowa w lit. a);
  - c) na zasadzie odstępstwa od art. 104b ta jednostka odpowiadająca za handel nie podlega wymogom określonym w ust. 1, 2 i 3 tego artykułu.”;
- e) ust. 6 i 7 otrzymują brzmienie:

„6. Wymogi w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka rynkowego wszystkich pozycji przypisanych do odrębnego portfela, o którym mowa w ust. 5 lit. a), lub jednostce odpowiadającej za handel, o której mowa w lit. b) tego ustępu, oblicza się niezależnie, obok wymogów w zakresie funduszy własnych dla pozostałych pozycji portfela handlowego.

7. W przypadku gdy instytucja zabezpiecza ekspozycję na ryzyko związane z CVA przy użyciu transakcji na instrumencie pochodnym zawartej z własnym portfelem handlowym, pozycję w tym instrumencie pochodnym uznaje się za wewnętrzny instrument zabezpieczający ekspozycję na ryzyko związane z CVA do celów obliczania wymogów w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka związanego z CVA zgodnie z metodami określonymi w art. 383 lub 384, w przypadku gdy spełnione są następujące warunki:

- a) pozycję w instrumencie pochodnym uznaje się za uznane zabezpieczenie zgodnie z art. 386;
- b) w przypadku gdy pozycja w instrumentach pochodnych podlega któremukolwiek z wymogów określonych w art. 325c ust. 2 lit. b) lub c) lub w art. 325e ust. 1 lit. c), instytucja doskonale kompensuje ryzyko rynkowe tej pozycji w instrumentach pochodnych poprzez otwarcie z osobami trzecimi przeciwstawnych pozycji.

Przeciwstawną pozycję portfela handlowego w stosunku do wewnętrznego instrumentu zabezpieczającego uznanego zgodnie z akapitem pierwszym włącza się do portfela handlowego instytucji w celu obliczenia wymogów w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka rynkowego.”;

31) art. 107 ust. 1, 2 i 3 otrzymuje brzmienie:

„1. Do obliczania kwot ekspozycji ważonych ryzykiem do celów art. 92 ust. 4 lit. a) i f) instytucje stosują albo metodę standardową przewidzianą w rozdziale 2, albo – jeżeli zezwoliły na to właściwe organy zgodnie z art. 143 – metodę wewnętrznych ratingów przewidzianą w rozdziale 3.

2. W odniesieniu do ekspozycji z tytułu transakcji i w odniesieniu do wkładów do funduszu na wypadek niewykonania zobowiązania wnoszonych na rzecz kontrahentów centralnych do obliczania swoich kwot ekspozycji ważonych ryzykiem do celów art. 92 ust. 4 lit. a) i f) instytucje stosują metodę określoną w rozdziale 6 sekcja 9. W odniesieniu do wszystkich innych rodzajów ekspozycji wobec kontrahenta centralnego instytucje traktują te ekspozycje w następujący sposób:

- a) jako ekspozycje wobec instytucji w przypadku innych rodzajów ekspozycji wobec kwalifikującego się kontrahenta centralnego;
- b) jako ekspozycje wobec przedsiębiorstw w przypadku innych rodzajów ekspozycji wobec niekwalifikującego się kontrahenta centralnego.

3. Do celów niniejszego rozporządzenia ekspozycje wobec firm inwestycyjnych z państwa trzeciego, ekspozycje wobec instytucji kredytowych z państwa trzeciego, ekspozycje wobec izb rozliczeniowych i giełd z państwa trzeciego, a także ekspozycje wobec instytucji finansowych z państwa trzeciego mających zezwolenie na działalność wydane przez organy państwa trzeciego i przez nie nadzorowanych oraz podlegających wymogom ostrożnościowym porównywalnym pod względem surowości z wymogami stosowanymi wobec instytucji traktuje się jako ekspozycje wobec instytucji wyłącznie w przypadku, gdy państwo trzecie stosuje względem takiego podmiotu wymogi ostrożnościowe i nadzorcze, które są co najmniej równoważne wymogom stosowanym w Unii.”;

32) art. 108 otrzymuje brzmienie:

„*Artykuł 108*

Stosowanie technik ograniczania ryzyka kredytowego w ramach metody standardowej i metody IRB w odniesieniu do ryzyka kredytowego i ryzyka rozmycia

1. W odniesieniu do ekspozycji, do której instytucja stosuje metodę standardową zgodnie z rozdziałem 2 lub metodę IRB zgodnie z rozdziałem 3, nie korzystając jednak z własnych oszacowań straty z tytułu niewykonania zobowiązania (LGD) zgodnie z art. 143, dana instytucja może uwzględniać skutki ochrony kredytowej rzeczywistej zgodnie z rozdziałem 4 przy obliczaniu kwot ekspozycji ważonych ryzykiem do celów art. 92 ust. 4 lit. a) i f) lub, w stosownych przypadkach, kwot oczekiwanej straty do celów obliczeń, o których mowa w art. 36 ust. 1 lit. d) i w art. 62 lit. d).

2. W odniesieniu do ekspozycji, do której instytucja stosuje metodę IRB, korzystając z własnych oszacowań LGD zgodnie z art. 143, instytucja może uwzględniać skutki ochrony kredytowej rzeczywistej **zgodnie z rozdziałem 3 przy obliczaniu kwot ekspozycji ważonych ryzykiem do celów art. 92 ust. 4 lit. a) i f) oraz kwot oczekiwanej straty (EL) do celów obliczania, o którym mowa w art. 36 ust. 1 lit. d) i w art. 62 lit. d).**

2a. W przypadku gdy instytucja stosuje metodę IRB, korzystając z własnych oszacowań LGD zgodnie z art. 143, zarówno w odniesieniu do pierwotnej ekspozycji,

jak i porównywalnych ekspozycji bezpośrednich wobec dostawcy ochrony, instytucja ta może uwzględniać skutki ochrony kredytowej nieruchomości w kwotach ekspozycji ważonych ryzykiem oraz kwotach oczekiwanej straty **zgodnie z rozdziałem 3 przy obliczaniu kwot** ekspozycji ważonych ryzykiem **do celów art. 92 ust. 4 lit. a) i f)** oraz **kwot** oczekiwanej straty **(EL) do celów obliczania, o którym mowa w art. 36 ust. 1 lit. d) i w art. 62 lit. d)**. We wszystkich pozostałych przypadkach instytucja może uwzględniać skutki ochrony kredytowej nieruchomości w kwotach ekspozycji ważonych ryzykiem oraz kwotach oczekiwanej straty **do celów zgodnych** z rozdziałem 4.

3. Z zastrzeżeniem warunków określonych w ust. 4 kredyty **dla osób fizycznych** można uznawać za ekspozycje zabezpieczone hipoteką na nieruchomości mieszkalnej zamiast za ekspozycje zabezpieczone gwarancjami do celów części trzeciej tytuł II rozdziały 2, 3 i 4, stosownie do przypadku, jeżeli w danym państwie członkowskim spełnione są następujące warunki dotyczące tych kredytów **dla osób fizycznych**:

- a) większość kredytów udzielanych osobom fizycznym na zakup nieruchomości mieszkalnych w tym państwie członkowskim nie jest udzielana z ustanowieniem hipoteki w formie prawnej;
- b) większość kredytów udzielanych osobom fizycznym na zakup nieruchomości mieszkalnych w tym państwie członkowskim jest gwarantowana przez gwaranta posiadającego ocenę kredytową wydaną przez wyznaczoną ECAI odpowiadającą stopniowi jakości kredytowej 1 lub 2, a gwarant jest zobowiązany do spłaty całości zadłużenia na rzecz instytucji w przypadku niewykonania zobowiązania przez pierwotnego kredytobiorcę;
- c) instytucja ma prawo do ustanowienia hipoteki na nieruchomości mieszkalnej w przypadku, **gdy gwarant**, o którym mowa w lit. b), **nie wywiąże się ze swoich zobowiązań przewidzianych w udzielonej gwarancji**.

Właściwe organy informują EUNB, jeżeli warunki, o których mowa w lit. a), b) i c), są spełnione na terytoriach krajowych podlegających ich jurysdykcji, oraz podają dane gwarantów kwalifikujących się do takiego sposobu ujmowania, którzy spełniają warunki określone w niniejszym ustępie i ust. 4.

EUNB publikuje wykaz wszystkich uznanych gwarantów na swojej stronie internetowej i co roku aktualizuje ten wykaz.

4. Do celów ust. 3 kredyty, o których mowa w tym ustępie, można uznawać za ekspozycje zabezpieczone hipoteką na nieruchomości mieszkalnej zamiast za ekspozycje zabezpieczone gwarancjami, jeżeli spełnione są wszystkie następujące warunki:

- a) w przypadku ekspozycji ujmowanej zgodnie z metodą standardową ekspozycja ta spełnia wszystkie wymogi przypisania jej według metody standardowej do kategorii ekspozycji „ekspozycje zabezpieczone hipotekami na nieruchomości” na podstawie art. 124 i 125 z wyjątkiem sytuacji, gdy instytucji udzielającej kredytu nie przysługuje hipoteka na nieruchomości mieszkalnej;
- b) w przypadku ekspozycji ujmowanej zgodnie z metodą IRB ekspozycja ta spełnia wszystkie wymogi przypisania jej według metody IRB do kategorii ekspozycji „ekspozycje detaliczne zabezpieczone nieruchomościami mieszkalnymi”, o

- której mowa w art. 147 ust. 2 lit. d) ppkt (ii), z wyjątkiem sytuacji, gdy instytucji udzielającej kredytu nie przysługuje hipoteka na nieruchomości;
- c) w chwili udzielania kredytu nieruchomość mieszkalna nie jest obciążona zastawem hipotecznym *i – w przypadku kredytów udzielonych od dnia 1 stycznia 2014 r.* – kredytobiorca zobowiązał się na mocy umowy do nieustanawiania takiego zastawu bez zgody instytucji, która pierwotnie udzieliła kredytu;
  - d) gwarant jest uznanym dostawcą ochrony, o którym mowa w art. 201, oraz posiada ocenę kredytową ECAI odpowiadającą stopniowi jakości kredytowej 1 lub 2;
  - e) gwarant jest instytucją lub podmiotem sektora finansowego, które podlegają wymogom kapitałowemu co najmniej *porównywalnym z wymogami mającymi* zastosowanie do instytucji lub zakładów ubezpieczeń;
  - f) gwarant ustanowił w pełni sfinansowany fundusz gwarancji wzajemnych lub równoważny mechanizm ochronny dla zakładów ubezpieczeń umożliwiający absorpcję strat z tytułu ryzyka kredytowego, których kalibracja podlega okresowemu przeglądowi przez właściwe organy oraz jest poddawana *okresowym* testom warunków skrajnych *co najmniej raz na dwa lata*;
  - g) instytucja jest umownie i prawnie upoważniona do ustanowienia hipoteki na nieruchomości mieszkalnej w przypadku, *gdy gwarant nie wywiąże się ze swoich zobowiązań przewidzianych w udzielonej gwarancji*;

4a. Instytucje, które wykorzystują przewidzianą w ust. 3 możliwość związaną z danym uznanym gwarantem w ramach mechanizmu, o którym mowa w tymże ustępie, wykorzystują ją w odniesieniu do wszystkich swoich ekspozycji wobec osób fizycznych gwarantowanych przez tego gwaranta w ramach wspomnianego mechanizmu.”;

33) dodaje się art. 110a w brzmieniu:

„*Artykuł 110a*

Monitorowanie ustaleń umownych, które nie są zobowiązaniami

Instytucje monitorują ustalenia umowne, które spełniają wszystkie warunki określone w art. 5 pkt 9 akapit drugi lit. a)–e), oraz dokumentują w sposób zadowalający właściwe organy przestrzeganie wszystkich tych warunków.”;

34) art. 111 otrzymuje brzmienie:

„*Artykuł 111*

Wartość ekspozycji

„1. Wartością ekspozycji z tytułu składnika aktywów jest wartość księgowa tego składnika, która pozostaje po dokonaniu korekt z tytułu szczególnego ryzyka kredytowego zgodnie z art. 110, dodatkowych korekt wartości zgodnie z art. 34 związanych z działalnością instytucji zaliczaną do portfela bankowego, po odliczeniu kwot zgodnie z art. 36 ust. 1 lit. m) oraz po uwzględnieniu innych redukcji funduszy własnych związanych z danym składnikiem aktywów.

2. Wartością ekspozycji z tytułu pozycji pozabilansowej wymienionej w załączniku I jest następujący odsetek wartości nominalnej tej pozycji po odliczeniu korekt z tytułu szczególnego ryzyka kredytowego zgodnie z art. 110 oraz kwot podlegających odliczeniu zgodnie z art. 36 ust. 1 lit. m):

- a) 100 % w przypadku pozycji z koszyka 1;
- b) 50 % w przypadku pozycji z koszyka 2;
- c) 40 % w przypadku pozycji z koszyka 3;
- d) 20 % w przypadku pozycji z koszyka 4;
- e) 10 % w przypadku pozycji z koszyka 5.

3. Wartością ekspozycji zobowiązania z tytułu pozycji pozabilansowej, o której mowa w ust. 2, jest następujący odsetek wartości nominalnej tego zobowiązania po odliczeniu korekt z tytułu szczególnego ryzyka kredytowego oraz kwot podlegających odliczeniu zgodnie z art. 36 ust. 1 lit. m), przy czym zastosowanie ma ta wartość procentowa, która jest mniejsza:

- a) odsetek, o którym mowa w ust. 2, mający zastosowanie do pozycji, w odniesieniu do której zaciągane jest zobowiązanie;
- b) odsetek, o którym mowa w ust. 2, mający zastosowanie do danego rodzaju zobowiązania.

4. W odniesieniu do ustaleń umownych oferowanych przez instytucję, lecz jeszcze niezaakceptowanych przez klienta, które stałyby się zobowiązaniami, gdyby zostały zaakceptowane przez klienta, **odsetkiem mającym zastosowanie jest odsetek przewidziany zgodnie z ust. 2. W przypadku ustaleń umownych [ ], które [ ] spełniają warunki określone w art. 5 pkt 9 akapit drugi, odsetek mający zastosowanie to 0 %.**

5. W przypadku gdy instytucja stosuje kompleksową metodę ujmowania zabezpieczeń finansowych, o której mowa w art. 223, wartość ekspozycji z tytułu papierów wartościowych lub towarów zbywanych, przekazywanych lub pożyczanych w ramach transakcji odkupu lub transakcji udzielania lub zaciągania pożyczek papierów wartościowych lub towarów oraz transakcji z obowiązkiem uzupełnienia zabezpieczenia kredytowego ulega zwiększeniu o korektę z tytułu zmienności odpowiednią dla takich papierów wartościowych lub towarów zgodnie z art. 223 i 224.

6. Wartość ekspozycji z tytułu instrumentu pochodnego wymienionego w załączniku II określa się zgodnie z rozdziałem 6, z uwzględnieniem skutków umów nowacji oraz innych umów o kompensowaniu zobowiązań zgodnie z tym rozdziałem. Wartość ekspozycji z tytułu transakcji odkupu, transakcji udzielania lub zaciągania pożyczek papierów wartościowych lub towarów, transakcji z długim terminem rozliczenia oraz transakcji z obowiązkiem uzupełnienia zabezpieczenia kredytowego można określić zgodnie z rozdziałem 4 albo z rozdziałem 6.

7. Jeżeli ekspozycja jest objęta ochroną kredytową rzeczywistą, wartość ekspozycji może zostać zmieniona zgodnie z rozdziałem 4.

8. EUNB opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu określenia:

- a) kryteriów, które instytucje stosują w celu przypisania pozycji pozabilansowych, z wyjątkiem pozycji już zawartych w załączniku I, do koszyków 1–5, o których mowa w załączniku I;
- b) czynników, które mogą ograniczać zdolność instytucji do unieważnienia zobowiązań bezwarunkowo odwoływalnych, o których mowa w załączniku I;
- c) procesu powiadamiania EUNB o stosowanej przez instytucje klasyfikacji innych pozycji pozabilansowych obciążonych podobnym ryzykiem jak pozycje, o których mowa w załączniku I.

EUNB przedstawia Komisji te projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia [Urząd Publikacji: proszę wstawić datę = 1 rok od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia] r.

Komisja jest uprawniona do uzupełnienia niniejszego rozporządzenia poprzez przyjęcie regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.”;

35) art. 112 lit. *i* i *k*) **otrzymują** brzmienie:

„i) ekspozycje zabezpieczone hipotekami na nieruchomościach oraz ekspozycje ADC;

k) ekspozycje z tytułu długu podporządkowanego;”;

36) w art. 113 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Do celów obliczania kwot ekspozycji ważonych ryzykiem wagi ryzyka przypisuje się wszystkim ekspozycjom, chyba że ekspozycje te odliczono od funduszy własnych, zgodnie z przepisami sekcji 2, w oparciu o kategorię ekspozycji, do której są przypisane dane ekspozycje, oraz – w zakresie określonym w sekcji 2 – w oparciu o jakość kredytową tych ekspozycji. Jakość kredytową można określić poprzez odniesienie do ocen kredytowych wydanych przez ECAI lub ocen kredytowych wydanych przez agencje kredytów eksportowych zgodnie z sekcją 3. Z wyjątkiem ekspozycji przypisanych do kategorii ekspozycji określonych w art. 112 lit. a), b), c) i e), w przypadku gdy ocena przeprowadzona zgodnie z art. 79 lit. b) dyrektywy 2013/36/UE wskazuje na ryzyko wyższe niż wynikające z oceny kredytowej wydanej przez wyznaczoną ECAI lub agencję kredytów eksportowych, instytucja przypisuje wagę ryzyka o co najmniej jeden stopień jakości kredytowej wyższą niż waga ryzyka wynikająca z oceny kredytowej wydanej przez wyznaczoną ECAI lub agencję kredytów eksportowych.”;

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Jeżeli ekspozycja objęta jest ochroną kredytową, wartość ekspozycji lub wagę ryzyka mającą zastosowanie do takiej ekspozycji, stosownie do przypadku, można zmienić zgodnie z niniejszym rozdziałem i rozdziałem 4.”;

36a) art. 115 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Jeżeli ekspozycja objęta jest ochroną kredytową, wartość ekspozycji lub wagę ryzyka mającą zastosowanie do takiej ekspozycji, stosownie do przypadku, można zmienić zgodnie z niniejszym rozdziałem i rozdziałem 4.

Ekspozycje wobec kościołów lub wspólnot religijnych będących osobą prawną prawa publicznego, o ile podmioty te pobierają podatki zgodnie z ustawodawstwem, które je do tego uprawnia, traktuje się jako ekspozycje wobec samorządów regionalnych i władz lokalnych. W takim przypadku ust. 2 nie ma zastosowania.”;

36b) w art. 116 ust. 4 dodaje się akapit w brzmieniu:

„EUNB prowadzi publicznie dostępną bazę danych wszystkich podmiotów sektora publicznego w Unii, które odpowiednie właściwe organy uznają za nieróżniące się pod względem ryzyka od ekspozycji wobec rządu centralnego, samorządu regionalnego lub władz lokalnych, w których jurysdykcji dany podmiot sektora publicznego ma siedzibę.”;

37) w art. 119 uchyla się ust. 2 i 3;

38) art. 120 ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Ekspozycjom, które mają ocenę kredytową sporządzoną przez wyznaczoną ECAI, przypisuje się wagę ryzyka według tabeli 3, odpowiadającą ocenie kredytowej ECAI zgodnie z art. 136.

Tabela 3

Stopień jakości kredytowej	1	2	3	4	5	6
Waga ryzyka	20 %	30 %	50 %	100 %	100 %	150 %

2. Ekspozycjom z pierwotnym terminem zapadalności wynoszącym maksymalnie trzy miesiące, które mają ocenę kredytową sporządzoną przez wyznaczoną ECAI, oraz ekspozycjom związanych z transgranicznym przemieszczaniem towarów z pierwotnym terminem zapadalności wynoszącym maksymalnie sześć miesięcy, które mają ocenę kredytową sporządzoną przez wyznaczoną ECAI, przypisuje się wagę ryzyka według tabeli 4, odpowiadającą ocenie kredytowej ECAI zgodnie z art. 136.

Tabela 4

Stopień jakości kredytowej	1	2	3	4	5	6
Waga ryzyka	20 %	20 %	20 %	50 %	50 %	150 %

39) art. 121 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 121

Ekspozycje wobec instytucji nieposiadających ratingu

1. Ekspozycje wobec instytucji, które nie mają oceny kredytowej sporządzonej przez wyznaczoną ECAI, klasyfikuje się do jednej z następujących klas:

- a) w przypadku gdy spełnione są wszystkie następujące warunki, ekspozycje wobec instytucji klasyfikuje się do klasy A:
  - (i) instytucja posiada odpowiednią zdolność do wywiązywania się ze swoich zobowiązań finansowych w sposób terminowy, w tym do spłat kwoty głównej i odsetek, przez przewidywany okres istnienia aktywów lub

ekspozycji oraz niezależnie od cykli koniunkturalnych i warunków biznesowych;

- (ii) instytucja spełnia lub przekracza wymóg określony w art. 92 ust. 1, szczególne wymogi w zakresie funduszy własnych, o których mowa w art. 104a dyrektywy 2013/36/UE, wymóg połączonego bufora określony w art. 128 pkt 6 dyrektywy 2013/36/UE oraz wszelkie równoważne lub dodatkowe lokalne wymogi nadzorcze lub regulacyjne w państwach trzecich, o ile wymogi te zostały opublikowane i mają być zaspakajane kapitałem podstawowym Tier I, kapitałem Tier I lub funduszami własnymi;
  - (iii) informacje na temat wymogów, o których mowa w ppkt (ii), są publicznie ujawniane lub udostępniane w inny sposób;
  - (iv) z oceny przeprowadzonej zgodnie z art. 79 dyrektywy 2013/36/UE nie wynika, że instytucja nie spełnia warunków określonych w ppkt (i) i (ii);
- b) w przypadku gdy spełnione są wszystkie następujące warunki i jeżeli co najmniej jeden z warunków wymienionych w lit. a) nie jest spełniony, ekspozycje wobec instytucji klasyfikuje się do klasy B:
- (i) instytucja podlega znacznemu ryzyku kredytowemu, w tym jej zdolność do wywiązywania się ze swoich zobowiązań finansowych zależy od stabilnych lub sprzyjających warunków ekonomicznych lub biznesowych;
  - (ii) instytucja spełnia lub przekracza wymóg określony w art. 92 ust. 1, wymogi określone w art. 458 *ust. 2 lit. d) ppkt (i)* i *art. 459 lit. a)*, szczególne wymogi w zakresie funduszy własnych, o których mowa w art. 104a dyrektywy 2013/36/UE, **lub** wszelkie równoważne lub dodatkowe lokalne wymogi nadzorcze lub regulacyjne **w państwach trzecich**, o ile wymogi te zostały opublikowane i mają być zaspakajane kapitałem podstawowym Tier I, kapitałem Tier I i funduszami własnymi;
  - (iii) informacje na temat wymogów, o których mowa w ppkt (ii), są publicznie ujawniane lub udostępniane w inny sposób;
  - (iv) z oceny przeprowadzonej zgodnie z art. 79 dyrektywy 2013/36/UE nie wynika, że instytucja nie spełnia warunków określonych w ppkt (i) i (ii).
- Do celów ppkt (ii) równoważne lub dodatkowe lokalne wymogi nadzorcze lub regulacyjne nie obejmują buforów kapitałowych równoważnych buforom zdefiniowanym w art. 128 dyrektywy 2013/36/UE;
- c) w przypadku gdy nie zostały spełnione warunki klasyfikacji do klasy A lub B lub w przypadku gdy spełniony jest którykolwiek z poniższych warunków, ekspozycje wobec instytucji klasyfikuje się do klasy C:
- (i) instytucja jest obciążona istotnym ryzykiem niewykonania zobowiązania, a jej marginesy bezpieczeństwa są ograniczone;
  - (ii) istnieje duże prawdopodobieństwo, że niekorzystne warunki biznesowe, finansowe lub ekonomiczne mogą doprowadzić lub doprowadziły do niezdolności instytucji do wywiązania się z jej zobowiązań finansowych;

- (iii) jeżeli na mocy prawa instytucja zobowiązana jest do sporządzania badanych sprawozdań finansowych, a audytor zewnętrzny wydał negatywną opinię z badania lub w ciągu ostatnich 12 miesięcy wyraził w swoich opiniach lub sprawozdaniach z badania sprawozdania finansowego istotne zastrzeżenia co do zdolności instytucji do kontynuacji działalności.

1a. W przypadku ekspozycji wobec instytucji finansowych traktowanych jako ekspozycje wobec instytucji zgodnie z art. 119 ust. 5, do celów oceny, czy te instytucje finansowe spełniają warunki określone w ust. 1 lit. a) ppkt (ii) i lit. b) ppkt (ii) niniejszego artykułu, instytucje oceniają, czy te instytucje finansowe spełniają lub przekraczają jakiegokolwiek porównywalne wymogi ostrożnościowe.

2. Ekspozycjom zaklasyfikowanym do klasy A, B lub C zgodnie z ust. 1 przypisuje się wagę ryzyka w następujący sposób:

- a) ekspozycjom zaklasyfikowanym do klasy A, B lub C, które spełniają którykolwiek z następujących warunków, przypisuje się wagę ryzyka dla ekspozycji krótkoterminowych zgodnie z tabelą 5:
- (i) pierwotny termin zapadalności ekspozycji nie przekracza trzech miesięcy;
  - (ii) pierwotny termin zapadalności ekspozycji, która wynika z transgranicznego przemieszczania towarów, nie przekracza sześciu miesięcy;
- b) ekspozycjom zaklasyfikowanym do klasy A, które nie są ekspozycjami krótkoterminowymi, przypisuje się wagę ryzyka równą 30 %, jeżeli spełnione są wszystkie następujące warunki:
- (i) ekspozycja nie spełnia żadnego z warunków określonych w lit. a);
  - (ii) właściwy dla instytucji współczynnik kapitału podstawowego Tier I wynosi co najmniej 14 %;
  - (iii) wskaźnik dźwigni instytucji jest wyższy niż 5 %;
- c) ekspozycjom zaklasyfikowanym do klasy A, B lub C, które nie spełniają warunków określonych w lit. a) ani lit. b), przypisuje się wagę ryzyka według tabeli 5.

Jeżeli ekspozycja wobec instytucji nie jest denominowana w walucie krajowej jurysdykcji, w której dana instytucja została zarejestrowana, lub jeżeli instytucja ta zaksięgowwała zobowiązanie kredytowe w oddziale znajdującym się na terenie innej jurysdykcji, a ekspozycja ta nie jest denominowana w walucie krajowej państwa, w którym oddział prowadzi działalność, waga ryzyka – przypisana, stosownie do przypadku, zgodnie z lit. a), b) lub c) ekspozycjom innym niż ekspozycje, których termin zapadalności nie przekracza jednego roku, z tytułu pozycji warunkowych związanych z handlem, które wygasają z chwilą realizacji transakcji i wynikają z transgranicznego przemieszczania towarów – nie może być niższa niż waga ryzyka ekspozycji wobec rządu centralnego kraju, w którym zarejestrowano daną instytucję.

Tabela 5

Ocena ryzyka kredytowego	Klasa A	Klasa B	Klasa C
Waga ryzyka dla ekspozycji krótkoterminowych	20 %	50 %	150 %

Waga ryzyka	40 %	75 %	150 %
-------------	------	------	-------

”;

40) w art. 122 wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 1 tabela 6 otrzymuje brzmienie:

„Tabela 6

Stopień jakości kredytowej	1	2	3	4	5	6
Waga ryzyka	20 %	50 %	75 %	100 %	150 %	150 %

”;

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„Ekspozycjom, które nie mają takiej oceny kredytowej, przypisuje się wagę ryzyka równą 100 %.”;

41) dodaje się art. 122a w brzmieniu:

„*Artykuł 122a*

Ekspozycje związane z kredytowaniem specjalistycznym

1. W ramach kategorii ekspozycji wobec przedsiębiorstw, o której mowa w art. 112 lit. g), instytucje identyfikują osobno jako ekspozycje związane z kredytowaniem specjalistycznym ekspozycje, które mają następujące cechy:

- dana ekspozycja jest ekspozycją wobec podmiotu, który utworzono specjalnie w celu finansowania lub eksploatacji aktywów rzeczowych, lub ekspozycją porównywalną pod względem ekonomicznym;
- dana ekspozycja nie jest **związana** z finansowaniem nieruchomości *i odpowiada definicjom ekspozycji związanej z finansowaniem obiektów, ekspozycji związanej z finansowaniem projektów lub ekspozycji związanej z finansowaniem towarów określonym w ust. 3;*
- ustalenia umowne dotyczące zobowiązania związanego z ekspozycją dają instytucji znaczny stopień kontroli nad aktywami oraz dochodem przez nie generowanym;
- głównym źródłem spłaty zobowiązania związanego z ekspozycją jest dochód generowany przez aktywa objęte finansowaniem, nie zaś niezależna zdolność generowania dochodów szerszego przedsiębiorstwa.

2. Ekspozycjom związanym z kredytowaniem specjalistycznym, które posiadają ocenę kredytową sporządzoną przez wyznaczoną ECAI, mającą bezpośrednio zastosowanie, przypisuje się wagę ryzyka zgodnie z tabelą 6aa:

Tabela 6aa

Stopień jakości	1	2	3	4	5	6
Waga ryzyka	20 %	50 %	75 %	100 %	150 %	150 %

3. Ekspozycjom związanym z kredytowaniem specjalistycznym, które nie mają oceny kredytowej mającej bezpośrednie zastosowanie, przypisuje się następującą wagę ryzyka:

a) w przypadku gdy celem ekspozycji związanej z kredytowaniem specjalistycznym jest finansowanie nabycia rzeczowych aktywów trwałych, w tym statków, statków powietrznych, satelitów, wagonów kolejowych i flot samochodowych, a dochód, który mają generować te aktywa, ma postać przepływów środków pieniężnych generowanych przez konkretne aktywa rzeczowe, które zostały sfinansowane, i zastawionych lub scedowanych na rzecz kredytodawcy (,ekspozycje związane z finansowaniem obiektów”), instytucje stosują następujące wagi ryzyka:

(i) 80 %, jeżeli ekspozycję uznaje się za ekspozycję wysokiej jakości przy uwzględnieniu wszystkich poniższych kryteriów:

- dłużnik może spełnić swoje zobowiązania finansowe nawet w warunkach skrajnych dzięki obecności następujących elementów:
  - odpowiedni stosunek ekspozycji do wartości charakteryzujący daną ekspozycję;
  - konserwatywny profil spłaty ekspozycji;
  - adekwatny pozostały okres życia aktywów w momencie całkowitej wypłaty ekspozycji lub, alternatywnie, możliwość uruchomienia dostawcy ochrony o wysokiej zdolności kredytowej;
  - niskie ryzyko refinansowania ekspozycji przez dłużnika lub ryzyko to jest odpowiednio ograniczone dzięki adekwatnej wartości rezydualnej aktywów lub możliwości uruchomienia dostawcy ochrony o wysokiej wiarygodności kredytowej;
  - dłużnik podlega ograniczeniom umownym dotyczącym jego działalności i struktury finansowania;
  - dłużnik wykorzystuje instrumenty pochodne wyłącznie do celów ograniczenia ryzyka;
  - istotne ryzyko operacyjne jest właściwie zarządzane;
- ustalenia umowne dotyczące aktywów dają kredytodawcom znaczny stopień ochrony, co obejmuje następujące elementy:
  - kredytodawcy posiadają możliwe do wyegzekwowania na drodze prawnej prawo pierwszeństwa w stosunku do aktywów objętych finansowaniem oraz, w stosownych przypadkach, do generowanego przez nie dochodu;
  - istnieją postanowienia umowne ograniczające możliwość dokonywania przez dłużnika w stosunku do aktywów jakichkolwiek zmian, które miałyby negatywny wpływ na ich wartość;

- w przypadku aktywów w budowie kredytodawcy posiadają możliwe do wyegzekwowania na drodze prawnej prawo pierwszeństwa w odniesieniu do aktywów i bazowych umów o roboty budowlane;
- aktywa objęte finansowaniem spełniają wszystkie poniższe normy, co umożliwia ich należytą i skuteczną eksploatację:
- technologia i projekt dotyczące składnika aktywów zostały sprawdzone;
  - uzyskano wszelkie niezbędne pozwolenia i zezwolenia na eksploatację aktywów;
  - jeżeli składnik aktywów jest w budowie, dłużnik dysponuje odpowiednimi zabezpieczeniami dotyczącymi ustalonej specyfikacji, budżetu i daty zakończenia budowy danego składnika aktywów, co obejmuje solidne gwarancje ukończenia lub zaangażowanie doświadczonego wykonawcy oraz odpowiednie postanowienia umowne dotyczące kar umownych;
- (ii) 100 %, jeżeli ekspozycji nie uznaje się za ekspozycję wysokiej jakości, o której mowa w ppkt (i);
- b) w przypadku gdy celem ekspozycji związanej z kredytowaniem specjalistycznym jest zapewnienie krótkoterminowego finansowania rezerw, zapasów lub należności z tytułu towarów będących przedmiotem obrotu giełdowego, w tym ropy naftowej, metali lub płodów rolnych, a dochód, który mają generować te rezerwy, zapasy lub należności, mają stanowić wpływy ze sprzedaży towarów („ekspozycje związane z finansowaniem towarów”), instytucje stosują wagę ryzyka równą 100 %.
- c) w przypadku gdy celem ekspozycji związanej z kredytowaniem specjalistycznym jest finansowanie *indywidualnego* projektu, *w formie finansowania budowy nowej instalacji kapitałowej lub refinansowania istniejącej instalacji, z ulepszeniami lub bez, przy czym projekt dotyczy* rozwoju lub nabycia dużych, złożonych i kosztownych instalacji, w tym elektrowni, zakładów przetwórstwa chemicznego, kopalń, infrastruktury transportowej, infrastruktury środowiskowej i telekomunikacyjnej, *a kredytodawca zwraca przede wszystkim uwagę na dochód generowany przez finansowany projekt, zarówno jako źródło spłaty, jak i jako zabezpieczenie kredytu* („ekspozycje związane z finansowaniem projektów”), instytucje stosują następujące wagi ryzyka:
- (i) 130 %, jeżeli projekt, z którym związana jest ekspozycja, znajduje się w fazie przedoperacyjnej;
- (ii) pod warunkiem że nie stosuje się korekty wymogów w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka kredytowego określonej w art. 501a – 80 %, jeżeli projekt, z którym związana jest ekspozycja, znajduje się w fazie operacyjnej, a ekspozycja spełnia wszystkie poniższe kryteria:

- istnieją postanowienia umowne ograniczające możliwość podejmowania przez dłużnika działań, które mogą być szkodliwe dla kredytodawców, w tym ograniczenie stanowiące, że nowe zadłużenie nie może być emitowane bez zgody obecnych dostawców finansowania dłużnego;
- dłużnik posiada wystarczające fundusze rezerwowe w pełni sfinansowane środkami pieniężnymi lub zawarł inne ustalenia dotyczące finansowania z gwarantami, **którym przypisano rating nadany przez ECAI o stopniu jakości kredytowej wynoszącym co najmniej 3 lub – jeżeli gwaranci nie mają ratingu zewnętrznego – którym zgodnie z zatwierdzonym przez bank wewnętrznym modelem ratingowym przypisano rating równoważny stopniowi 3 lub wyższemu, w celu pokrycia** nieprzewidzianych potrzeb finansowych oraz zapotrzebowania na kapitał obrotowy w całym okresie istnienia projektu objętego finansowaniem;
- **dochody wygenerowane w ramach finansowanego projektu zależą od dostępności lub podlegają regulacji stopy rentowności lub umowie typu »bierz lub płac«; do tego celu zwrot „zależą od dostępności” oznacza, że po zakończeniu budowy dłużnik jest uprawniony, o ile spełnione są warunki umowy, do płatności od kontrahentów umownych, które pokrywają koszty operacyjne i koszty utrzymania, koszty obsługi zadłużenia i dochody z tytułu udziałów kapitałowych, ponieważ dłużnik prowadzi projekt, a płatności te nie podlegają wahanom popytu, takim jak poziomy ruch, i są zazwyczaj korygowane wyłącznie z powodu braku wyników lub niedostępności składnika aktywów dla ogółu społeczeństwa;**
- **jeżeli dochody dłużnika nie są finansowane z płatności dokonywanych przez dużą liczbę użytkowników, źródło spłaty zobowiązania zależy od jednego głównego kontrahenta, który jest jednym z następujących podmiotów:**
  - bankiem centralnym, rządem centralnym, samorządem regionalnym lub organem władz lokalnych, pod warunkiem że przypisano im wagę ryzyka równą 0 % zgodnie z art. 114 i 115 lub przypisano im rating nadany przez ECAI o stopniu jakości kredytowej wynoszącym co najmniej 3;
  - podmiotem sektora publicznego, pod warunkiem że przypisano mu wagę ryzyka nie większą niż 20 % zgodnie z art. 116 lub przypisano mu rating nadany przez ECAI o stopniu jakości kredytowej wynoszącym co najmniej 3 **lub – jeżeli nie ma on ratingu zewnętrznego – przypisano mu rating równoważny stopniowi 3 lub wyższemu zgodnie z zatwierdzonym przez bank wewnętrznym modelem ratingowym;**
  - przedsiębiorstwem, któremu przypisano rating nadany przez ECAI o stopniu jakości kredytowej wynoszącym co najmniej

3 lub – jeżeli nie ma ono ratingu zewnętrznego – przypisano mu rating równoważny stopniowi 3 lub wyższemu zgodnie z zatwierdzonym przez bank wewnętrznym modelem ratingowym;

- w postanowieniach umownych dotyczących ekspozycji wobec dłużnika przewidziano dla instytucji kredytującej znaczny stopień ochrony w przypadku niewykonania zobowiązania przez dłużnika;
  - **główny kontrahent lub inni kontrahenci, którzy spełniają kryteria kwalifikacji jako głównego kontrahenta**, skutecznie chronią instytucję kredytującą przed stratami wynikającymi z zakończenia projektu;
  - wszystkie aktywa i umowy niezbędne do obsługi projektu zostały zastawione na rzecz instytucji kredytującej w zakresie dopuszczalnym przez mające zastosowanie przepisy;
  - **instytucja kredytująca jest w stanie** przejąć kontrolę nad dłużnikiem **w razie niewykonania zobowiązania**;
- (iii) 100 %, jeżeli projekt, z którym związana jest ekspozycja, znajduje się w fazie operacyjnej, a ekspozycja nie spełnia warunków określonych w ppkt (ii) niniejszego akapitu;
- d) do celów lit. c) ppkt (ii) tiret trzecie wygenerowanych przepływów środków pieniężnych nie uznaje się za przewidywalne, jeżeli ich istotna część nie spełnia co najmniej jednego z następujących warunków:
- (i) dochody zależą od dostępności;
  - (ii) dochody podlegają regulacji stopy rentowności;
  - (iii) dochody podlegają umowie typu »bierz lub płać«;
- e) do celów lit. c) faza operacyjna oznacza fazę, podczas której podmiot utworzony specjalnie w celu finansowania projektu **lub porównywalny pod względem ekonomicznym** spełnia oba poniższe warunki:
- (i) podmiot ma dodatnie przepływy środków pieniężnych netto, które wystarczają do pokrycia wszelkich pozostałych zobowiązań umownych;
  - (ii) podmiot ma zmniejszające się zobowiązanie długoterminowe.

4. EUNB opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych określających w bardziej szczegółowy sposób warunki, na jakich kryteria określone w ust. 3 lit. a) ppkt (i) i lit. c) ppkt (ii) uznaje się za spełnione.

EUNB przedstawi Komisji te projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia [Urząd Publikacji: proszę wstawić datę = 1 rok od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia] r.

Komisja jest uprawniona do przyjęcia regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.”;

42) art. 123 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 123

Ekspozycje detaliczne

1. Za ekspozycje detaliczne uznaje się ekspozycje, które spełniają wszystkie poniższe kryteria:

- a) ekspozycja **jest ekspozycją wobec co najmniej jednej osoby fizycznej lub ekspozycją wobec MŚP w rozumieniu art. 5 pkt 8;**
- aa) **łączna kwota zobowiązań dłużnika lub grupy powiązanych klientów wobec instytucji, jej jednostek dominujących oraz jej jednostek zależnych, w tym wszelkich ekspozycji, których dotyczy niewykonanie zobowiązania, jednak z wyjątkiem ekspozycji zabezpieczonych nieruchomością mieszkalną do wartości nieruchomości, nie przekracza – zgodnie z wiedzą instytucji, która podejmuje zasadne kroki w celu potwierdzenia tych faktów – kwoty 1 mln EUR;**
- b) ekspozycja jest jedną ze znacznej liczby ekspozycji cechujących się podobnymi właściwościami, dzięki którym ryzyko związane z tego rodzaju ekspozycją jest znacznie ograniczone;
- c) instytucja ujmuje ekspozycję w swoich ramach zarządzania ryzykiem i zarządza nią wewnętrznie jak ekspozycją detaliczną przez długi czas w sposób spójny i podobny do sposobu ujmowania innych ekspozycji detalicznych przez instytucję.

Wartość bieżąca minimalnych detalicznych opłat leasingowych kwalifikuje się do zaliczenia do kategorii ekspozycji detalicznych.

EUNB wyda wytyczne zgodnie z art. 16 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010 w celu określenia proporcjonalnych metod dywersyfikacji, zgodnie z którymi ekspozycję należy uznać za stanowiącą jedną ze znacznej liczby podobnych ekspozycji, jak określono w lit. b), do dnia [Urząd Publikacji: proszę wstawić datę = 1 rok od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia] r.

W przypadku gdy którekolwiek z tych kryteriów nie jest spełnione w odniesieniu do ekspozycji wobec co najmniej jednej osoby fizycznej, ekspozycję uznaje się za ekspozycję detaliczną, a waga ryzyka wynosi 100 %.

2. Za ekspozycje detaliczne nie uznaje się poniższych ekspozycji:

- a) ekspozycji niedłużnych, z którymi wiążą się podporządkowane roszczenia o wartość rezydualną wobec aktywów lub dochodów emitenta;
- b) ekspozycje dłużne i inne papiery wartościowe, udziały, instrumenty pochodne lub inne instrumenty, pod względem ekonomicznym zbliżone do ekspozycji określonych w lit. a);
- c) wszystkie inne ekspozycje w postaci papierów wartościowych.

3. Ekspozycjom detalicznym, o których mowa w ust. 1, przypisuje się wagę ryzyka równą 75 %, z wyjątkiem ekspozycji strony transakcji, którym przypisuje się wagę ryzyka równą 45 %.

4. Na zasadzie odstępstwa od ust. 3 ekspozycjom wynikającym z pożyczek udzielonych przez instytucję emerytom lub pracownikom zatrudnionym na podstawie umowy na czas nieokreślony w zamian za bezwarunkowy transfer części emerytury

lub wynagrodzenia pożyczkobiorcy na rzecz tej instytucji przypisuje się wagę ryzyka równą 35 %, o ile spełnione są wszystkie następujące warunki:

- a) w celu spłaty pożyczki pożyczkobiorca bezwarunkowo upoważnia fundusz emerytalny lub pracodawcę do dokonywania bezpośrednich płatności na rzecz instytucji poprzez potrącanie miesięcznych płatności z tytułu pożyczki z comiesięcznej emerytury lub wynagrodzenia pożyczkobiorcy;
- b) ryzyko zgonu, niezdolności do pracy, bezrobocia lub obniżenia miesięcznej emerytury lub wynagrodzenia netto pożyczkobiorcy jest odpowiednio pokryte za pomocą polisy ubezpieczeniowej, której beneficjentem jest instytucja;
- c) comiesięczne płatności dokonywane przez pożyczkobiorcę z tytułu wszystkich pożyczek, które spełniają warunki określone w lit. a) i b), nie przekraczają łącznie 20 % miesięcznej emerytury lub wynagrodzenia netto pożyczkobiorcy;
- d) maksymalny pierwotny termin zapadalności pożyczki nie przekracza dziesięciu lat.”;

43) dodaje się art. 123a w brzmieniu:

„*Artykuł 123a*

Ekspozycje z niedopasowaniem walutowym

1. W odniesieniu do ekspozycji wobec ***osoby fizycznej lub*** osób fizycznych, ***zaklasyfikowanej*** do kategorii ekspozycji określonych w art. 112 lit. h) **■** lub – ***jeżeli jest ona zabezpieczona nieruchomością mieszkalną – do kategorii ekspozycji określonych w art. 112 lit. i)***, wagę ryzyka przypisaną ***takiej ekspozycji*** zgodnie z rozdziałem 2 mnoży się przez współczynnik wynoszący 1,5, przy czym otrzymana waga ryzyka nie może być wyższa niż 150 %, jeżeli spełnione są następujące warunki:

- a) ekspozycja ***jest kredytem denominowanym*** w walucie, która jest inna niż waluta źródła dochodu dłużnika;
- b) dłużnik nie posiada zabezpieczenia ryzyka płatności wynikającego z niedopasowania walutowego w postaci instrumentu finansowego lub dochodu w walucie obcej, która odpowiada walucie ekspozycji, albo całość takich zabezpieczeń dostępnych kredytobiorcy pokrywa mniej niż 90 % raty z tytułu tej ekspozycji.

W przypadku gdy instytucja nie jest w stanie wyodrębnić ekspozycji z niedopasowaniem walutowym, mnożnik wag ryzyka wynoszący 1,5 stosuje się do wszystkich niezabezpieczonych ekspozycji, w przypadku których waluta ekspozycji jest inna niż waluta krajowa państwa zamieszkania dłużnika.

2. Do celów niniejszego artykułu źródło dochodu odnosi się do każdego źródła, które generuje przepływy środków pieniężnych na rzecz dłużnika, w tym z przekazów pieniężnych, dochodów z wynajmu lub wynagrodzeń, z wyłączeniem przychodów ze sprzedaży aktywów lub podobnych czynności windykacyjnych podejmowanych przez instytucję.”;

44) art. 124 otrzymuje brzmienie:

Ekspozycje zabezpieczone hipotekami na nieruchomościach

1. Ekspozycję niebędącą ekspozycją ADC, która nie spełnia wszystkich warunków określonych w ust. 3, traktuje się w następujący sposób:

- a) ekspozycję niebędącą ekspozycją IPRE traktuje się jako ekspozycję niezabezpieczoną daną nieruchomością;
- b) ekspozycji IPRE przypisuje się wagę ryzyka równą 150 %.

2. Zabezpieczoną nieruchomością ekspozycję niebędącą ekspozycją ADC, w przypadku gdy spełnione są wszystkie warunki określone w ust. 3, traktuje się w następujący sposób:

- a) w przypadku gdy ekspozycja jest zabezpieczona nieruchomością mieszkalną **niebędącą nieruchomością mieszkalną IPRE lub jest zabezpieczona nieruchomością mieszkalną IPRE, która spełnia jeden z poniższych warunków**, nie kwalifikuje się ona jako ekspozycja IPRE i traktuje się ją zgodnie z art. 125 ust. 1, jeżeli ekspozycja spełnia którykolwiek z poniższych warunków:
  - (i) **przynosząca dochód** nieruchomość zabezpieczająca ekspozycję jest głównym miejscem zamieszkania dłużnika, w przypadku gdy nieruchomość jako całość stanowi pojedynczy lokal mieszkalny albo gdy nieruchomość zabezpieczająca ekspozycję jest lokalem mieszkalnym stanowiącym wydzieloną część nieruchomości;
  - (ii) ekspozycja jest ekspozycją wobec osoby fizycznej i jest zabezpieczona lokalem mieszkalnym generującym dochód, w przypadku gdy nieruchomość jako całość stanowi pojedynczy lokal mieszkalny albo gdy ten lokal mieszkalny jest wydzieloną częścią nieruchomości, a łączne ekspozycje instytucji wobec tej osoby fizycznej są zabezpieczone nie więcej niż czterema nieruchomościami, w co wliczają się nieruchomości, które nie są nieruchomościami mieszkalnymi lub nie spełniają żadnego z kryteriów określonych w niniejszym podpunkcie, lub nie są lokalami mieszkalnymi stanowiącymi wydzieloną część nieruchomości;
  - (iii) ekspozycja zabezpieczona nieruchomością mieszkalną **przynoszącą dochód** jest ekspozycją wobec stowarzyszeń lub spółdzielni osób fizycznych, które są uregulowane prawnie i istnieją wyłącznie po to, aby zapewnić swoim członkom możliwość korzystania z głównego miejsca zamieszkania w nieruchomości stanowiącej zabezpieczenie kredytów;
  - (iv) ekspozycja jest zabezpieczona **przynoszącą dochód** nieruchomością mieszkalną należącą do przedsiębiorstw mieszkalnictwa publicznego lub stowarzyszeń nienastawionych na zysk, które są uregulowane prawnie i istnieją, aby służyć celom społecznym i oferować najemcom długoterminowe zakwaterowanie;
- b) w przypadku gdy ekspozycja jest zabezpieczona nieruchomością mieszkalną i **jest ekspozycją IPRE lub** nie spełnia żadnego z warunków określonych w lit. a) ppkt (i)–(v), ekspozycję tę traktuje się zgodnie z art. 125 ust. 2;
- c) w przypadku gdy ekspozycja jest zabezpieczona nieruchomością komercyjną, ekspozycję tę traktuje się w następujący sposób:

- (i) ekspozycję niebędącą ekspozycją IPRE traktuje się zgodnie z art. 126 ust. 1;
  - (ii) ekspozycję IPRE traktuje się zgodnie z art. 126 ust. 2.
3. Aby ekspozycja zabezpieczona nieruchomością mogła kwalifikować się do traktowania określonego w **art. 125 ust. 1 lit. a) lub w art. 126 ust. 1 lit. a)**, musi spełniać wszystkie poniższe warunki:
- a) nieruchomość zabezpieczająca ekspozycję spełnia którykolwiek z poniższych warunków:
    - (i) nieruchomość jest w pełni ukończona;
    - (ii) nieruchomość jest gruntem leśnym lub rolnym;
    - (iii) **kredyt jest udzielany osobie fizycznej, a** nieruchomość jest nieruchomością mieszkalną w budowie albo jest gruntem, na którym zaplanowano budowę nieruchomości mieszkalnej, jeżeli plan ten został **zgodnie z prawem** zatwierdzony przez wszystkie **odpowiednie** organy, **stosownie do przypadku**, i jeżeli spełniony jest którykolwiek z następujących warunków:
      - w nieruchomości znajdują się nie więcej niż cztery lokale mieszkalne i będzie ona stanowić główne miejsce zamieszkania dłużnika, a kredyt udzielony osobie fizycznej nie służy pośrednio finansowaniu ekspozycji ADC;
      - rząd centralny, samorząd regionalny, władze lokalne lub podmiot sektora publicznego, ekspozycje wobec których traktuje się zgodnie z art. 115 ust. 2 i art. 116 ust. 4, posiadają na gruncie prawa kompetencje i zdolność do zapewnienia, aby nieruchomość w budowie została ukończona w rozsądnym terminie, a także są zobowiązane lub zobowiązały się w sposób prawnie wiążący do podjęcia takich działań w sytuacji, gdyby bez tego budowa nie została ukończona w rozsądnym terminie; **w przypadku, gdy powyższe nie ma miejsca, istnieje równoważny mechanizm prawny gwarantujący, że budowa nieruchomości zostanie ukończona w rozsądnym terminie;**
  - b) ekspozycja jest zabezpieczona zastawem na nieruchomości z pierwszeństwem zaspokojenia posiadany przez instytucję lub instytucja posiada zastaw z pierwszeństwem zaspokojenia oraz każdy zastaw o kolejno niższym stopniu uprzywilejowania na tej nieruchomości;
  - c) wartość nieruchomości nie zależy w istotnym stopniu od jakości kredytowej dłużnika;
  - d) wszelkie informacje wymagane w momencie tworzenia ekspozycji oraz do celów monitorowania są we właściwy sposób udokumentowane, w tym informacje dotyczące zdolności dłużnika do spłaty zadłużenia oraz dotyczące wyceny nieruchomości;
  - e) spełnione są wymogi określone w art. 208 oraz zasady wyceny określone w art. 229 ust. 1.

Do celów lit. c) instytucje mogą wykluczyć sytuacje, w których czynniki czysto makroekonomiczne wpływają zarówno na wartość nieruchomości, jak i na zdolność kredytową dłużnika.

4. Na zasadzie odstępstwa od ust. 3 lit. b) w systemach prawnych, w których zastawy podporządkowane zapewniają posiadaczowi roszczenie do zabezpieczenia, które jest możliwe do wyegzekwowania na drodze prawnej i stanowi skuteczny środek ograniczania ryzyka kredytowego, uznać można również zastawy podporządkowane posiadane przez instytucję inną niż instytucja posiadająca zastaw uprzywilejowany, w tym również wówczas, gdy instytucja nie posiada zastawu uprzywilejowanego lub nie posiada zastawu plasującego się w hierarchii uprzywilejowania pomiędzy zastawem o wyższym od niego stopniu uprzywilejowania a zastawem o niższym od niego stopniu uprzywilejowania, które oba są w posiadaniu instytucji.

Do celów akapitu pierwszego przepisy regulujące zastawy zapewniają wszystkie następujące elementy:

- a) każda instytucja posiadająca zastaw na nieruchomości może zainicjować sprzedaż nieruchomości niezależnie od innych podmiotów, które posiadają zastaw na tej nieruchomości;
- b) w przypadku gdy sprzedaż nieruchomości nie odbywa się w drodze aukcji publicznej, podmioty posiadające zastaw uprzywilejowany podejmują uzasadnione kroki w celu uzyskania godziwej wartości rynkowej lub najlepszej ceny, jaką można uzyskać w określonych okolicznościach, gdy samodzielnie wykonują uprawnienie do sprzedaży nieruchomości.

5. Do celów art. 125 ust. 2 i art. 126 ust. 2 stosunek ekspozycji do wartości (»ETV«) oblicza się, dzieląc kwotę ekspozycji brutto przez wartość nieruchomości, z zastrzeżeniem następujących warunków:

- a) kwotę ekspozycji brutto oblicza się jako pozostałą do spłaty kwotę zobowiązania kredytowego związanego z ekspozycją zabezpieczoną nieruchomością oraz jako wszelkie niewykorzystane, lecz zaangażowane kwoty, które, gdyby zostały wykorzystane, zwiększyłyby wartość ekspozycji właściwą dla ekspozycji zabezpieczonej nieruchomością;
- b) kwotę ekspozycji brutto oblicza się, nie uwzględniając korekt z tytułu ryzyka kredytowego **zgodnie z art. 110, dodatkowych korekt wartości zgodnie z art. 34 związanych z działalnością instytucji zaliczaną do portfela bankowego, kwot odliczonych zgodnie z art. 36 ust. 1 lit. m)**, ani innych redukcji funduszy własnych związanych z ekspozycją czy jakiegokolwiek formy ochrony kredytowej rzeczywistej lub nierzeczywistej, z wyjątkiem zastawionych rachunków depozytowych w instytucji kredytującej, które spełniają wszystkie wymogi dotyczące umów o kompensowaniu pozycji bilansowych na podstawie umów ramowych o kompensowaniu zobowiązań zgodnie z art. 196 i 206 albo na podstawie innych umów o kompensowaniu pozycji bilansowych zgodnie z art. 195 i 205, i które zostały bezwarunkowo i nieodwołalnie zastawione wyłącznie w celu wypełnienia zobowiązania kredytowego związanego z ekspozycją zabezpieczoną nieruchomością;
- c) w odniesieniu do ekspozycji, które należy traktować zgodnie z art. 125 ust. 2 lub art. 126 ust. 2, w przypadku gdy strona inna niż instytucja posiada zastaw

uprzywilejowany, a zastaw podporządkowany posiadany przez instytucję jest uznany zgodnie z ust. 4, kwotę ekspozycji brutto oblicza się jako sumę kwoty ekspozycji brutto dla zastawu instytucji oraz kwot ekspozycji brutto dla wszystkich innych zastawów o stopniu uprzywilejowania równym stopniowi uprzywilejowania zastawu instytucji lub od niego wyższym. Jeżeli informacje potrzebne do ustalenia hierarchii pozostałych zastawów są niewystarczające, instytucja powinna traktować te zastawy jako zastawy o takim samym stopniu uprzywilejowania jak zastaw podporządkowany posiadany przez instytucję. Instytucja ustala najpierw wagę ryzyka, stosownie do przypadku, zgodnie z art. 125 ust. 2 lub zgodnie z art. 126 ust. 2 („bazowa waga ryzyka”). Następnie koryguje tę wagę ryzyka, stosując mnożnik wynoszący 1,25, w celu obliczenia kwot ważonych ryzykiem dla zastawów podporządkowanych. W przypadku, gdy bazowa waga ryzyka odpowiada najniższemu koszykowi ETV, mnożnika nie stosuje się. Wagę ryzyka otrzymaną w wyniku pomnożenia bazowej wagi ryzyka przez 1,25 ogranicza się do poziomu wagi ryzyka, którą zastosowano by do ekspozycji w przypadku niespełnienia wymogów zawartych w ust. 3.

Do celów lit. a), w przypadku gdy instytucja posiada więcej niż jedną ekspozycję zabezpieczoną tą samą nieruchomością, a ekspozycje te są zabezpieczone zastawami na tej nieruchomości, kolejnymi według stopnia uprzywilejowania, pomiędzy którymi w hierarchii uprzywilejowania nie ma żadnego zastawu posiadanego przez stronę trzecią, ekspozycje te traktuje się jako pojedynczą ekspozycję łączną, a kwoty ekspozycji brutto dla poszczególnych ekspozycji sumuje się w celu obliczenia kwoty ekspozycji brutto dla pojedynczej ekspozycji łącznej.

6. Państwa członkowskie wyznaczają organ, który będzie odpowiedzialny za stosowanie ust. 7. Organem tym jest właściwy organ lub wyznaczony organ.

W przypadku gdy organem wyznaczonym przez państwo członkowskie do celów stosowania niniejszego artykułu jest właściwy organ, zapewnia on, aby odpowiednie podmioty i organy krajowe, które mają mandat makroostrożnościowy, należycie informowano o tym, że zamierza on zastosować przepisy niniejszego artykułu, oraz odpowiednio zaangażowano w ocenę problematycznych kwestii dotyczących stabilności finansowej w jego państwie członkowskim zgodnie z ust. 6.

W przypadku gdy organem wyznaczonym przez państwo członkowskie do celów stosowania niniejszego artykułu jest organ inny niż właściwy organ, dane państwo członkowskie przyjmuje przepisy niezbędne do zapewnienia odpowiedniej koordynacji i wymiany informacji między właściwym organem a wyznaczonym organem do celów prawidłowego stosowania niniejszego artykułu. W szczególności organy są zobowiązane do ścisłej współpracy i wymiany wszelkich informacji, które mogą być niezbędne, aby odpowiednio wykonywać obowiązki nałożone na wyznaczony organ na podstawie niniejszego artykułu. Współpraca ta ma na celu unikanie przez właściwy organ i wyznaczony organ wszelkich działań, które się powielają lub są niespójne, oraz zapewnienie należytego uwzględnienia powiązań z innymi środkami, w szczególności środkami stosowanymi na podstawie art. 458 niniejszego rozporządzenia i art. 133 dyrektywy 2013/36/UE.

7. Na podstawie danych zgromadzonych zgodnie z art. 430a i na podstawie wszelkich innych odpowiednich wskaźników organ wyznaczony zgodnie z ust. 6 niniejszego artykułu okresowo i co najmniej raz w roku ocenia, czy wagi określone w art. 125 i

126 dla ekspozycji zabezpieczonych nieruchomością znajdującą się na jego terytorium są odpowiednio oparte na:

- a) dotychczasowych danych na temat strat w związku z ekspozycjami zabezpieczonymi nieruchomościami;
- b) przyszłych tendencjach na rynkach nieruchomości.

W przypadku gdy na podstawie oceny, o której mowa w akapicie pierwszym, organ wyznaczony zgodnie z ust. 6 niniejszego artykułu stwierdzi, że wagi ryzyka określone w art. 125 lub 126 nie odzwierciedlają w odpowiedni sposób rzeczywistego ryzyka związanego z ekspozycjami na segment lub segmenty rynku nieruchomości, zabezpieczonymi hipotekami na nieruchomościach mieszkalnych lub nieruchomościach komercyjnych znajdujących się na obszarze lub obszarach terytorium państwa członkowskiego odpowiedniego organu oraz jeżeli organ ten uważa, że te nieodpowiednie wagi ryzyka mogłyby mieć niekorzystny wpływ na obecną lub przyszłą stabilność finansową w jego państwie członkowskim, może on zwiększyć wagi ryzyka mające zastosowanie do tych ekspozycji w granicach określonych w akapicie czwartym niniejszego ustępu lub wprowadzić bardziej rygorystyczne kryteria niż te określone w ust. 3 niniejszego artykułu.

Organ wyznaczony zgodnie z ust. 6 niniejszego artykułu powiadamia EUNB i ERRS o wszelkich korektach wag ryzyka i kryteriów zastosowanych zgodnie z niniejszym ustępem. W terminie miesiąca od otrzymania tego powiadomienia EUNB i ERRS przekazują swoją opinię zainteresowanemu państwu członkowskiemu *i wskazują, czy uważają, że dostosowania wag ryzyka i kryteriów są zalecane również w przypadku innych państw członkowskich*. EUNB i ERRS publikują wagi ryzyka i kryteria dla ekspozycji, o których mowa w art. 125, 126 i art. 199 ust. 1 lit. a), wdrożone przez odpowiedni organ.

Do celów akapitu drugiego niniejszego ustępu organ wyznaczony zgodnie z ust. 6 może zwiększyć wagi ryzyka określone w art.125 ust.1 lit. a), **art. 125 ust. 2 akapit pierwszy, art. 126 ust. 1 lit. a) lub art. 126 ust. 2 akapit pierwszy lub nałożyć surowsze kryteria niż kryteria określone w ust. 3 niniejszego artykułu w odniesieniu do ekspozycji wobec co najmniej jednego segmentu nieruchomości zabezpieczonych hipotekami na nieruchomościach mieszkalnych znajdujących się na obszarze lub obszarach pod jurysdykcją państwa członkowskiego**. Organ może je zwiększyć maksymalnie do poziomu 150 %.

Zwiększając wagi ryzyka określone w art. 125 ust. 2 akapit pierwszy lub w art. 126 ust. 2, wyznaczony organ dostosowuje całą drabinę wagi ryzyka ETV określoną w tabeli 6aaa w art. 125 ust. 2 lub w tabeli 6c w art. 126 ust. 2.

8. W przypadku gdy organ wyznaczony zgodnie z ust. 6 ustanowi wyższe wagi ryzyka lub bardziej rygorystyczne kryteria zgodnie z ust. 7, instytucjom przysługuje sześciomiesięczny okres przejściowy na zastosowanie tych wag ryzyka lub kryteriów.

9. EUNB, w ścisłej współpracy z ERRS, opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu określenia rodzajów czynników, które należy uwzględnić przy ocenie adekwatności wag ryzyka, o których mowa w ust. 7.

EUNB przedstawi Komisji powyższe projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia 31 grudnia 2024 r.

Komisja jest uprawniona do uzupełnienia niniejszego rozporządzenia poprzez przyjęcie regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.

10. W drodze zaleceń zgodnie z art. 16 rozporządzenia (UE) nr 1092/2010 oraz w ścisłej współpracy z EUNB ERRS **wydaje** wytyczne skierowane do organów wyznaczonych zgodnie z ust. 6 niniejszego artykułu, dotyczące następujących kwestii:

- a) czynników, które mogłyby »mieć niekorzystny wpływ na obecną lub przyszłą stabilność finansową«, o których mowa w ust. 7 akapit drugi;
- b) orientacyjnych poziomów odniesienia, które organ wyznaczony zgodnie z ust. 6 ma uwzględniać przy ustalaniu wyższych wag ryzyka.

11. Instytucje mające siedzibę w państwie członkowskim stosują wagi ryzyka i kryteria ustalone przez organy innego państwa członkowskiego zgodnie z ust. 7 w odniesieniu do wszystkich swoich odpowiednich ekspozycji zabezpieczonych hipotekami na nieruchomościach mieszkalnych lub komercyjnych znajdujących się na obszarze lub obszarach terytorium tego państwa członkowskiego.”;

45) art. 125 otrzymuje brzmienie:

„*Artykuł 125*

Ekspozycje zabezpieczone hipotekami na nieruchomościach mieszkalnych

1. Ekspozycję zabezpieczoną nieruchomością mieszkalną, która to ekspozycja spełnia **definicję ekspozycji niebędącej ekspozycją IPRE lub** którykolwiek z warunków określonych w art. 124 ust. 2 lit. a) ppkt (i)–(iv), traktuje się w następujący sposób:

- a) części ekspozycji do 55 % wartości nieruchomości pozostającej po odliczeniu wszelkich zastawów o wyższym lub równym stopniu uprzywilejowania, których nie posiada instytucja, przypisuje się wagę ryzyka wynoszącą 20 %.

Do celów niniejszego ustępu, jeżeli zgodnie z art. 124 ust. 7, stosownie do przypadku, właściwy lub wyznaczony organ ustalił wyższą wagę ryzyka lub niższy odsetek wartości nieruchomości niż te, o których mowa w niniejszym ustępie, instytucje stosują wagę ryzyka i odsetek ustalone zgodnie z art. 124 ust. 7;

- b) ewentualną pozostałą część ekspozycji traktuje się jako ekspozycję niezabezpieczoną nieruchomością mieszkalną, **w klasie ekspozycji właściwej dla danego kontrahenta.**

2. Ekspozycji **IPRE lub ekspozycji** zabezpieczonej nieruchomością mieszkalną, która to ekspozycja nie spełnia żadnego z warunków określonych w art. 124 ust. 2 lit. a) ppkt (i)–(iv), przypisuje się wagę ryzyka ustaloną zgodnie z poniższą tabelą 6aaa albo wagę ryzyka ustaloną zgodnie z art. 124 ust. 7, w zależności od tego, która z tych wag jest wyższa:

Tabela 6aaa

ETV	$ETV \leq 50\%$	$50\% < ETV < 60\%$	$60\% < ETV < 80\%$	$80\% < ETV < 90\%$	$90\% < ETV < 100\%$	$ETV > 100\%$
-----	-----------------	---------------------	---------------------	---------------------	----------------------	---------------

Waga ryzyka	30 %	35 %	45 %	60 %	75 %	105 %
-------------	------	------	------	------	------	-------

”

Na zasadzie odstępstwa od akapitu pierwszego niniejszego ustępu instytucje mogą stosować sposób ujmowania, o którym mowa w ust. 1, w odniesieniu do ekspozycji zabezpieczonych nieruchomością mieszkalną znajdującą się na terytorium państwa członkowskiego, jeżeli wskaźniki strat dla takich ekspozycji opublikowane przez właściwe organy tego państwa członkowskiego zgodnie z art. 430a ust. 3 nie przekraczają żadnego z poniższych limitów dla zagregowanych strat we wszystkich instytucjach posiadających takie ekspozycje w poprzednim roku:

- a) straty z tytułu części ekspozycji do 55 % wartości nieruchomości nie przekraczają 0,3 % całkowitej kwoty zobowiązań kredytowych pozostających do spłaty w danym roku, w odniesieniu do wszystkich tych ekspozycji.

Do celów niniejszej litery, jeżeli zgodnie z art. 124 ust. 7, stosownie do przypadku, właściwy lub wyznaczony organ ustalił niższy odsetek wartości nieruchomości niż ten, o którym mowa w niniejszej literze, instytucje stosują odsetek ustalony zgodnie z art. 124 ust. 7;

- b) straty z tytułu części ekspozycji do 100 % wartości nieruchomości nie przekraczają 0,5 % całkowitej kwoty zobowiązań kredytowych pozostających do spłaty w danym roku, w odniesieniu do wszystkich tych ekspozycji.

2a. Instytucje mogą stosować odstępstwo, o którym mowa w ust. 2 akapit drugi, także w przypadkach, gdy właściwe organy państwa trzeciego, które stosują rozwiązania nadzorcze i regulacyjne co najmniej równoważne rozwiązaniom stosowanym w Unii na mocy decyzji podjętej zgodnie z art. 107 ust. 4, publikują odpowiednie wskaźniki strat dla ekspozycji zabezpieczonych nieruchomościami mieszkalnymi znajdującymi się na terytorium ich kraju lub gdy właściwy organ państwa członkowskiego publikuje takie informacje dla obszaru podlegającego jurysdykcji państwa trzeciego, pod warunkiem dostępności ważnych danych statystycznych.”;

- 46) art. 126 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 126

Ekspozycje zabezpieczone hipotekami na nieruchomościach komercyjnych

1. Ekspozycję, o której mowa w art. 124 ust. 2 lit. c) ppkt (i), traktuje się w następujący sposób:

- a) części ekspozycji do 55 % wartości nieruchomości, pomniejszonej o zastawy o wyższym lub równym stopniu uprzywilejowania, które nie są posiadane przez instytucję, przypisuje się wagę ryzyka równą 60 %, chyba że tej części ekspozycji przypisuje się wyższą wagę ryzyka lub niższy odsetek wartości nieruchomości, jeżeli tak postanowiono zgodnie z art. 124 ust. 7;
- b) ewentualną pozostałą część ekspozycji traktuje się jako ekspozycję niezabezpieczoną nieruchomością.

EUNB oceni, czy właściwe jest dostosowanie sposobu traktowania ekspozycji zabezpieczonych hipotekami na nieruchomościach komercyjnych, w tym ekspozycji generujących dochód i ekspozycji niegenerujących dochodu, z uwzględnieniem tego,

czy właściwe są wagi ryzyka dla ekspozycji zabezpieczonych hipotekami na nieruchomościach mieszkalnych określone w akapicie pierwszym, a także względnych różnic w zakresie ryzyka oraz zaleceń ERRS w sprawie podatności na zagrożenia w sektorze nieruchomości komercyjnych w UE (ESRB/2022/9), i do dnia 31 grudnia 2027 r. przedstawi Komisji sprawozdanie.

Na podstawie tego sprawozdania i z należyтым uwzględnieniem odnośnych standardów międzynarodowych opracowanych przez Bazylejski Komitet Nadzoru Bankowego Komisja w stosownych przypadkach przedstawi Parlamentowi Europejskiemu i Radzie wniosek ustawodawczy do dnia 31 grudnia 2028 r.

2. Ekspozycji, o której mowa w art. 124 ust. 2 lit. c) ppkt (ii), przypisuje się wagę ryzyka ustaloną zgodnie z tabelą 6c lub wagę ryzyka ustaloną zgodnie z art. 124 ust. 7, w zależności od tego, która z tych wag jest wyższa:

Tabela 6c

	ETV $\leq$ 60 %	60 % < ETV $\leq$ 80 %	ETV > 80 %
Waga ryzyka	70 %	90 %	110 %

Na zasadzie odstępstwa od akapitu pierwszego niniejszego ustępu instytucje mogą stosować sposób ujmowania, o którym mowa w ust. 1, w odniesieniu do ekspozycji zabezpieczonej nieruchomością komercyjną znajdującą się na terytorium państwa członkowskiego, jeżeli wskaźniki strat dla takich ekspozycji, opublikowane przez właściwe organy tego państwa członkowskiego zgodnie z art. 430a ust. 3, nie przekraczają żadnego z poniższych limitów dla strat zagregowanych w odniesieniu do wszystkich takich ekspozycji istniejących w poprzednim roku:

a) straty z tytułu części ekspozycji do 55 % wartości nieruchomości nie przekraczają 0,3 % całkowitej kwoty zobowiązań kredytowych pozostających do spłaty w danym roku.

Do celów niniejszej litery, jeżeli zgodnie z art. 124 ust. 7, stosownie do przypadku, właściwy lub wyznaczony organ ustalił niższy odsetek wartości nieruchomości niż ten, o którym mowa w niniejszej literze, instytucje stosują odsetek ustalony zgodnie z art. 124 ust. 7;

b) straty z tytułu części ekspozycji do 100 % wartości nieruchomości nie przekraczają 0,5 % całkowitej kwoty zobowiązań kredytowych pozostających do spłaty w danym roku.

2a. Instytucje mogą stosować odstępstwo, o którym mowa w ust. 2 akapit drugi, także w przypadkach, gdy właściwe organy podlegające jurysdykcji państwa trzeciego, które stosują rozwiązania nadzorcze i regulacyjne co najmniej równoważne rozwiązaniom stosowanym w Unii na mocy decyzji podjętej zgodnie z art. 107 ust. 4, publikują odpowiednie wskaźniki strat związanych z ekspozycjami zabezpieczonymi nieruchomością komercyjną znajdującą się na ich własnym terytorium. W przypadku gdy właściwy organ podlegający jurysdykcji państwa trzeciego nie publikuje odpowiednich wskaźników strat dla ekspozycji zabezpieczonych nieruchomościami komercyjnymi znajdującymi się na terytorium danego państwa, EUNB może opublikować takie informacje w odniesieniu do jurysdykcji państwa trzeciego pod

warunkiem, że dostępne są ważne dane statystyczne, które są statystycznie reprezentatywne dla odpowiedniego rynku nieruchomości komercyjnych.”;

47) dodaje się nowy art. 126a w brzmieniu:

„Artykuł 126a

Ekspozycje z tytułu nabycia, zagospodarowania i zabudowy gruntu

1. Ekspozycji ADC przypisuje się wagę ryzyka równą 150 %.

2. Ekspozycjom ADC związanym z nieruchomościami mieszkalnymi można jednak przypisać wagę ryzyka równą 100 %, pod warunkiem że ▯ instytucja stosuje solidne standardy w zakresie inicjowania i monitorowania, które spełniają wymogi art. 74 i 79 dyrektywy 2013/36/UE, oraz że spełniony jest co najmniej jeden z poniższych warunków:

- a) znaczną część wszystkich umów stanowią prawnie wiążące umowy przedwstępne sprzedaży lub umowy przedwstępne najmu, w przypadku których nabywca lub najemca wpłacił znaczny depozyt pieniężny, który podlega przepadkowi w razie rozwiązania umowy, **lub umowy, w przypadku których finansowanie jest zapewnione w równoważny sposób**;
- b) dłużnik posiada znaczny kapitał własny obciążony ryzykiem, co odzwierciedla odpowiednia kwota kapitału własnego wniesionego przez dłużnika w wartości nieruchomości mieszkalnej wycenionej po jej ukończeniu.

3. Do dnia [Urząd Publikacji: proszę wstawić datę = 1 rok od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia] r. EUNB wydaje wytyczne definiujące pojęcia: „znaczne depozyty pieniężne”, „odpowiednia kwota kapitału własnego wniesionego przez dłużnika”, „znaczna część wszystkich umów” oraz „znaczny kapitał własny obciążony ryzykiem”, **a także to, co można uznawać za „finansowanie w równoważny sposób”**.

Wytyczne te przyjmuje się zgodnie z art. 16 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.”;

48) w art. 127 wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 1 dodaje się akapit w brzmieniu:

„Do celów obliczania sumy korekt z tytułu szczególnego ryzyka kredytowego, o której mowa w niniejszym ustępie, instytucje uwzględniają w obliczeniach każdą dodatnią różnicę między ▯ kwotą należną od dłużnika z tytułu *tej* ekspozycji a ▯ sumą:

(i) dodatkowej redukcji funduszy własnych, w przypadku gdy ekspozycja *ta* została całkowicie odpisana; oraz

(ii) wszelkich istniejących już redukcji funduszy własnych związanych z tą ekspozycją.”;

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Na potrzeby określenia zabezpieczonej części ekspozycji, której dotyczy niewykonanie zobowiązania, zabezpieczenie i gwarancje kwalifikują się do celów ograniczania ryzyka kredytowego zgodnie z rozdziałem 4.”;

c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Wartości ekspozycji pozostającej po odliczeniu korekt z tytułu szczególnego ryzyka kredytowego w odniesieniu do ekspozycji niebędących ekspozycjami IPRE zabezpieczonych nieruchomością mieszkalną lub komercyjną zgodnie z art. 125 i 126 przypisuje się wagę ryzyka w wysokości 100 %, jeżeli niewykonanie zobowiązania nastąpiło zgodnie z art. 178.”;

d) uchyla się ust. 4;

49) art. 128 otrzymuje brzmienie:

„*Artykuł 128*

Ekspozycje z tytułu długu podporządkowanego

1. Następujące ekspozycje traktuje się jako ekspozycje z tytułu długu podporządkowanego:

- a) ekspozycje dłużne podporządkowane względem roszczeń *innych zwykłych niezabezpieczonych wierzycieli*;
- b) instrumenty funduszy własnych w zakresie, w jakim nie traktuje się ich jako ekspozycji kapitałowych zgodnie z art. 133 ust. 1; oraz
- c) instrumenty zobowiązań, które spełniają warunki określone w art. 72b.

2. Ekspozycjom z tytułu długu podporządkowanego przypisuje się wagę ryzyka równą 150 %, chyba że ekspozycje te należy odliczyć zgodnie z częścią drugą niniejszego rozporządzenia.”;

50) w art. 129 *wprowadza się następujące zmiany:*

a) w ust. 3 dodaje się akapit w brzmieniu:

„ Na zasadzie odstępstwa od akapitu pierwszego do celów wyceny nieruchomości właściwe organy wyznaczone zgodnie z art. 18 ust. 2 dyrektywy (UE) 2019/2162 mogą zezwolić na wycenę nieruchomości na poziomie nie większym niż wartość rynkowa lub – w państwach członkowskich, które ustanowiły w przepisach ustawowych lub wykonawczych surowe kryteria oceny bankowo-hipotecznej wartości nieruchomości – bankowo-hipoteczna wartość nieruchomości bez stosowania ograniczeń określonych w art. 208 ust. 3 lit. b).”.

b) ust. 4 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„*4. Obligacjom zabezpieczonym, dla których istnieje mająca bezpośrednio zastosowanie ocena kredytowa sporządzona przez wyznaczoną ECAI, przypisuje się wagę ryzyka według tabeli 6a, która odpowiada ocenie kredytowej ECAI zgodnie z art. 136.*”;

c) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„*5. Obligacjom zabezpieczonym, dla których nie istnieje mająca bezpośrednio zastosowanie ocena kredytowa sporządzona przez wyznaczoną ECAI, przypisuje się wagę ryzyka w oparciu o wagę ryzyka przypisaną uprzywilejowanym niezabezpieczonym ekspozycjom wobec instytucji, która je emituje. Między wagami ryzyka występują następujące zależności:*

- a) jeżeli ekspozycjom wobec instytucji przypisuje się wagę ryzyka równą 20 %, wówczas obligacji zabezpieczonej przypisuje się wagę ryzyka*

równą 10 %;

- aa) jeżeli ekspozycjom wobec instytucji przypisuje się wagę ryzyka równą 30 %, wówczas obligacji zabezpieczonej przypisuje się wagę ryzyka równą 15 %;*
- ab) jeżeli ekspozycjom wobec instytucji przypisuje się wagę ryzyka równą 40 %, wówczas obligacji zabezpieczonej przypisuje się wagę ryzyka równą 20 %;*
- b) jeżeli ekspozycjom wobec instytucji przypisuje się wagę ryzyka równą 50 %, wówczas obligacji zabezpieczonej przypisuje się wagę ryzyka równą 25 %;*
- ba) jeżeli ekspozycjom wobec instytucji przypisuje się wagę ryzyka równą 75 %, wówczas obligacji zabezpieczonej przypisuje się wagę ryzyka równą 35 %;*
- c) jeżeli ekspozycjom wobec instytucji przypisuje się wagę ryzyka równą 100 %, wówczas obligacji zabezpieczonej przypisuje się wagę ryzyka równą 50 %;*
- d) jeżeli ekspozycjom wobec instytucji przypisuje się wagę ryzyka równą 150 %, wówczas obligacji zabezpieczonej przypisuje się wagę ryzyka równą 100 %.”; ■ (51a)art. 132c ust. 2 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:*

„Instytucje obliczają wartość ekspozycji w odniesieniu do zobowiązania dotyczącego wartości minimalnej, które spełnia warunki określone w ust. 3 niniejszego artykułu, jako zdyskontowaną aktualną wartość kwoty gwarantowanej przy użyciu czynnika dyskontującego uzyskanego ze stopy wolnej od ryzyka. Instytucje mogą obniżyć wartość ekspozycji w odniesieniu do zobowiązania dotyczącego wartości minimalnej o wszelkie straty uznane w odniesieniu do zobowiązania dotyczącego wartości minimalnej na podstawie mającego zastosowanie standardu rachunkowości.”;

52) art. 133 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 133

Ekspozycje kapitałowe

1. Wszystkie z poniższych pozycji klasyfikuje się jako ekspozycje kapitałowe:

- a) każda ekspozycja spełniająca wszystkie następujące warunki:
  - (i) ekspozycja nie podlega wcześniejszemu wykupowi, tzn. zwrot zainwestowanych środków może nastąpić jedynie poprzez sprzedaż inwestycji lub sprzedaż praw do inwestycji lub w drodze likwidacji emitenta;
  - (ii) ekspozycja nie stanowi zobowiązania dla emitenta; oraz
  - (iii) z ekspozycją wiąże się roszczenie o wartość rezydualną wobec aktywów lub dochodów emitenta;
- b) instrumenty, które kwalifikowałyby się jako pozycje w kapitale Tier 1, gdyby zostały wyemitowane przez instytucję;

- c) instrumenty, które stanowią zobowiązanie dla emitenta i spełniają którykolwiek z poniższych warunków:
- (i) emitent może odroczyć rozliczenie zobowiązania na czas nieokreślony;
  - (ii) zobowiązanie wymaga dokonania rozliczenia w drodze emisji ustalonej liczby akcji zwykłych emitenta bądź dopuszcza, według uznania emitenta, takie rozliczenie;
  - (iii) zobowiązanie wymaga dokonania rozliczenia w drodze emisji zmiennej liczby akcji zwykłych emitenta bądź dopuszcza, według uznania emitenta, takie rozliczenie oraz, ceteris paribus, wszelkie zmiany wartości zobowiązania wynikają ze zmiany wartości ustalonej liczby akcji zwykłych emitenta, są porównywalne z tą zmianą oraz mają taki sam kierunek jak ta zmiana;
  - (iv) posiadacz instrumentu ma możliwość żądania, by zobowiązanie rozliczono w akcjach zwykłych, chyba że spełniony jest jeden z poniższych warunków:
    - w przypadku instrumentu będącego przedmiotem obrotu instytucja wykazała w sposób zadowalający właściwy organ, że instrument ten jest przedmiotem obrotu na rynku raczej jako dług emitenta niż jako jego akcje;
    - w przypadku instrumentów niebędących przedmiotem obrotu instytucja wykazała w sposób zadowalający właściwy organ, że instrument ten należy traktować jako dług.

Do celów lit. c) ppkt (iii) uwzględnia się zobowiązania, które wymagają rozliczenia w drodze emisji zmiennej liczby akcji zwykłych emitenta lub dopuszczają takie rozliczenie, w przypadku którego zmiana wartości pieniężnej zobowiązania jest równa zmianie wartości godziwej ustalonej liczby akcji zwykłych pomnożonej przez określony współczynnik, przy czym zarówno współczynnik, jak i odnośna liczba akcji są stałe.

Do celów ppkt (iv), jeżeli spełniony jest jeden z warunków określonych w tym punkcie, instytucja może dokonać dekompozycji ryzyka do celów regulacyjnych, pod warunkiem uzyskania uprzedniego zezwolenia właściwego organu.

- d) zobowiązania dłużne i inne papiery wartościowe, udziały, instrumenty pochodne lub inne instrumenty strukturyzowane w taki sposób, że pod względem ekonomicznym są zbliżone do ekspozycji określonych w lit. a), b) i c), w tym zobowiązania, z których zwrot jest powiązany ze zwrotem z instrumentów kapitałowych;
- e) ekspozycje kapitałowe, które są ujmowane jako kredyt, ale wynikają z zamiany długu na udziały w kapitale własnym dokonanej w ramach uporządkowanej realizacji lub restrukturyzacji długu.

2. Inwestycje kapitałowych nie traktuje się jako ekspozycji kapitałowych w żadnym z poniższych przypadków:

- a) inwestycje kapitałowe są skonstruowane w taki sposób, że pod względem ekonomicznym są zbliżone do instrumentów dłużnych, które nie spełniają kryteriów określonych w którejkolwiek z liter w ust. 1;
- b) inwestycje kapitałowe stanowią ekspozycje sekurytyzacyjne.

3. Ekspozycjom kapitałowym innym niż te, o których mowa w ust. 4–7, przypisuje się wagę ryzyka równą 250 %, chyba że ekspozycje te należy odliczyć lub przypisać im wagę ryzyka zgodnie z częścią drugą.

4. Następującym ekspozycjom kapitałowym wobec spółek nienotowanych na giełdzie przypisuje się wagę ryzyka równą 400 %, chyba że ekspozycje te należy odliczyć lub przypisać im wagę ryzyka zgodnie z częścią drugą:

- a) inwestycje do celów krótkoterminowej odsprzedaży;
- b) inwestycje w przedsiębiorstwa venture capital lub podobne inwestycje, które są nabywane z nastawieniem na znaczne krótkoterminowe zyski kapitałowe.

Na zasadzie odstępstwa od akapitu pierwszego długoterminowym inwestycjom kapitałowym, w tym inwestycjom w akcje klientów korporacyjnych, z którymi instytucja utrzymuje lub zamierza nawiązać długoterminowe relacje biznesowe oraz zamianom długu na udziały w kapitale własnym do celów restrukturyzacji przedsiębiorstw, w stosownych przypadkach, przypisuje się wagę ryzyka zgodnie z ust. 3 lub 5. Do celów niniejszego artykułu długoterminowa inwestycja kapitałowa oznacza inwestycję kapitałową utrzymywaną przez okres co najmniej trzech lat lub dokonaną z zamiarem utrzymania jej przez okres co najmniej trzech lat, co zostało zatwierdzone przez kadre kierowniczą wyższego szczebla instytucji.

5. Instytucje, które uzyskały uprzednie zezwolenie właściwych organów, mogą przypisać wagę ryzyka równą 100 % ekspozycjom kapitałowym utworzonym w ramach programów legislacyjnych wspierających określone sektory gospodarki, **do takiej części tych ekspozycji kapitałowych, która łącznie nie przekracza 10 % funduszy własnych instytucji, oraz spełniającym** wszystkie poniższe warunki:

- a) programy legislacyjne zapewniają znaczne dopłaty inwestycyjne **lub** gwarancje dla instytucji, udzielane **między innymi** przez wielostronne banki rozwoju, publiczne kredytowe instytucje wspierające rozwój zdefiniowane w art. 429a ust. 2 lub organizacje międzynarodowe;
- b) programy legislacyjne wiążą się z pewną formą nadzoru rządowego;
- ba) programy legislacyjne lub gwarancje obejmują ograniczenia dotyczące inwestycji kapitałowych, takie jak ograniczenia dotyczące wielkości i rodzajów przedsiębiorstw, w które inwestuje instytucja, dopuszczalnych kwot udziałów własnościowych, lokalizacji geograficznej oraz innych istotnych czynników, które ograniczają potencjał inwestycji dla instytucji inwestującej;**

6. Ekspozycjom kapitałowym wobec banków centralnych przypisuje się wagę ryzyka równą 0 %.

7. Ekspozycjom kapitałowym, które są ujmowane jako kredyt, ale wynikają z zamiany długu na udziały w kapitale własnym dokonanej w ramach uporządkowanej realizacji lub restrukturyzacji długu, nie przypisuje się wagi ryzyka niższej niż waga ryzyka,

która zostałaby zastosowana, gdyby udziały kapitałowe pozostały w portfelu dłużnym.”;

53) w art. 134 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Środkom pieniężnym będącym przedmiotem windykacji przypisuje się wagę ryzyka równą 20 %. Środkom pieniężnym będącym własnością instytucji i znajdującym się w jej posiadaniu lub w przewozie oraz równoważnym pozycjom gotówkowym przypisuje się wagę ryzyka równą 0 %.”;

b) dodaje się ust. 8 w brzmieniu:

„8. Wartości ekspozycji z tytułu jakiegokolwiek innej pozycji, do której nie zastosowano wagi ryzyka zgodnie z rozdziałem 2, przypisuje się wagę ryzyka równą 100 %.”;

54) w art. 135 dodaje się *ustępy* w brzmieniu:

„3. Do dnia [Urząd Publikacji: proszę wstawić datę = 1 rok od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia] r. EUNB, EIOPA i ESMA przygotowują sprawozdanie na temat na temat utrudnień w dostępności ocen kredytowych dokonywanych przez ECAI, w szczególności dla przedsiębiorstw, oraz możliwych środków zaradczych uwzględniających różnice między sektorami gospodarki i obszarami geograficznymi. ***EUNB, EIOPA i ESMA przedkładają to sprawozdanie Parlamentowi Europejskiemu, Radzie i Komisji.***

3a. Do dnia ... [Urząd Publikacji: proszę wstawić datę = 1 rok od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia] ESMA przygotowuje sprawozdanie na temat tego, czy ryzyka ESG są odpowiednio odzwierciedlone w metodach określania ratingu ryzyka kredytowego ECAI. Na podstawie tego sprawozdania i w stosownych przypadkach Komisja przedłoży Parlamentowi Europejskiemu i Radzie wnioski ustawodawczy do dnia ... [Urząd Publikacji: proszę wstawić datę = 18 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia].

;

55) w art. 138 wprowadza się następujące zmiany:

a) dodaje się lit. g) w brzmieniu:

„g) instytucja nie stosuje oceny kredytowej sporządzonej przez ECAI w odniesieniu do instytucji, w której to ocenie zawarto założenia dotyczące domyślnego wsparcia ze strony rządu, chyba że dana ocena kredytowa ECAI odnosi się do instytucji, której właścicielem lub [ ] jednostką sponsorującą są: rządy centralne, samorządy regionalne lub władze lokalne.”;

b) dodaje się akapit w brzmieniu:

„Do celów lit. g) w przypadku instytucji – innych niż instytucje, których właścicielem lub [ ] jednostką sponsorującą są: rządy centralne, samorządy regionalne lub władze lokalne – dla których istnieje wyłącznie ocena kredytowa sporządzona przez ECAI zawierająca założenia dotyczącego domyślnego wsparcia ze strony rządu, ekspozycje wobec takich instytucji traktuje się jak ekspozycje wobec instytucji nieposiadających ratingu zgodnie z art. 121.

Domyślne wsparcie ze strony rządu oznacza, że **oczekuje się, iż** rząd centralny, samorząd regionalny lub władze lokalne **podejmą** działania w celu zapobieżenia poniesieniu strat przez wierzycieli instytucji, w przypadku gdy instytucja nie wykona zobowiązania lub znajdzie się w trudnej sytuacji.”;

56) art. 139 ust. 2 lit. a) i b) otrzymują brzmienie:

„a) z oceny kredytowej wynika wyższa waga ryzyka niż miałyby to miejsce w przypadku, gdyby ekspozycję traktowano jak ekspozycję bez ratingu, przy czym rozpatrywana ekspozycja:

- (i) nie jest ekspozycją związaną z kredytowaniem specjalistycznym;
- (ii) ma stopień uprzywilejowania, który pod każdym względem jest równy lub niższy niż, stosownie do przypadku, stopień uprzywilejowania danego programu emisji lub instrumentu finansowego lub stopień uprzywilejowania uprzywilejowanych niezabezpieczonych ekspozycji tego emitenta;

b) z oceny kredytowej wynika niższa waga ryzyka, a rozpatrywana ekspozycja:

- (i) nie jest ekspozycją związaną z kredytowaniem specjalistycznym;
- (ii) ma stopień uprzywilejowania, który pod każdym względem jest równy lub wyższy niż, stosownie do przypadku, stopień uprzywilejowania danego programu emisji lub instrumentu finansowego lub stopień uprzywilejowania uprzywilejowanych niezabezpieczonych ekspozycji tego emitenta.”;

57) art. 141 otrzymuje brzmienie:

„*Artykuł 141*

Pozycje w walucie krajowej i obcej

1. Oceny kredytowej, która dotyczy pozycji denominowanej w walucie krajowej dłużnika, nie wykorzystuje się do wyliczania wagi ryzyka ekspozycji wobec tego samego dłużnika, która jest denominowana w walucie obcej.

2. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1, jeżeli ekspozycja powstaje na skutek udziału instytucji w kredycie, który udzielił lub zabezpieczył przed ryzykiem związanym z brakiem możliwości wymiany walut i przekazania kwoty w walucie za granicę wielostronny bank rozwoju wymieniony w art. 117 ust. 2, posiadający uznany na rynku status wierzyciela uprzywilejowanego, wówczas ocenę kredytową pozycji w walucie krajowej dłużnika można wykorzystać do obliczania wagi ryzyka ekspozycji wobec tego samego dłużnika, która jest denominowana w walucie obcej.

Do celów akapitu pierwszego, jeżeli ekspozycja denominowana w walucie obcej jest zabezpieczona przed ryzykiem związanym z brakiem możliwości wymiany walut i przekazania kwoty w walucie za granicę, wówczas ocenę kredytową pozycji w walucie krajowej dłużnika można wykorzystać do celów ważenia ryzykiem jedynie w odniesieniu do części ekspozycji objętej gwarancją. Części ekspozycji, która nie jest objęta gwarancją, przypisuje się wagę ryzyka w oparciu o ocenę kredytową dłużnika, która dotyczy pozycji denominowanej w tej walucie obcej.”;

58) w art. 142 ust. 1 wprowadza się następujące zmiany:

- a) dodaje się pkt 1a–1e w brzmieniu:

„1a) »kategoria ekspozycji« oznacza każdą z kategorii ekspozycji, o których mowa w art. 147 ust. 2, lit. a), lit. a1) ppkt (i), lit. a1) ppkt (ii), lit. b), lit. c) ppkt (i), lit. c) ppkt (ii), lit. c) ppkt (iii), lit. d) ppkt (i), lit. d) ppkt (ii), lit. d) ppkt (iii), lit. d) ppkt (iv), lit. e), e1), f) i g);

1b) »kategoria ekspozycji wobec przedsiębiorstw« oznacza każdą z kategorii ekspozycji, o których mowa w art. 147 ust. 2 lit. c) ppkt (i), lit. c) ppkt (ii) oraz lit. c) ppkt (iii);

1c) »ekspozycja wobec przedsiębiorstw« oznacza każdą z ekspozycji przypisanych do **dowolnej** kategorii ekspozycji, o których mowa w art. 147 ust. 2 lit. c) ppkt (i), lit. c) ppkt (ii) oraz lit. c) ppkt (iii);

1d) »kategoria ekspozycji detalicznych« oznacza każdą z kategorii ekspozycji, o których mowa w art. 147 ust. 2 lit. d) ppkt (i), lit. d) ppkt (ii), lit. d) ppkt (iii) oraz lit. d) ppkt (iv);

1e) »ekspozycja detaliczna« oznacza każdą z ekspozycji przypisanych do **dowolnej** kategorii ekspozycji, o których mowa w art. 147 ust. 2 lit. d) ppkt (i), lit. d) ppkt (ii), lit. d) ppkt (iii) oraz lit. d) ppkt (iv);”;

b) pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) »rodzaj ekspozycji« oznacza grupę jednolicie zarządzanych ekspozycji ■ , które mogą być ograniczone do pojedynczego podmiotu lub pojedynczego podzbioru podmiotów w grupie, pod warunkiem że tym samym rodzajem ekspozycji zarządza się inaczej niż w innych podmiotach grupy;”;

c) pkt 4 i 5 otrzymują brzmienie:

„4) »duży regulowany podmiot sektora finansowego« oznacza podmiot sektora finansowego, który spełnia wszystkie następujące warunki:

a) łączne aktywa podmiotu lub łączne aktywa jego jednostki dominującej, w przypadku gdy podmiot posiada jednostkę dominującą, obliczone na zasadzie indywidualnej lub skonsolidowanej wynoszą co najmniej 70 mld EUR, przy czym w celu określenia wielkości aktywów wykorzystuje się najnowsze zbadane sprawozdanie finansowe lub skonsolidowane sprawozdanie finansowe;

b) podmiot ten podlega wymogom ostrożnościowym – bezpośrednio na zasadzie indywidualnej lub skonsolidowanej lub pośrednio w wyniku konsolidacji ostrożnościowej jego jednostki dominującej – zgodnie z niniejszym rozporządzeniem, rozporządzeniem (UE) 2019/2033, dyrektywą 2009/138/WE, lub prawnym wymogom ostrożnościowym państwa trzeciego co najmniej równoważnym wymogom określonym w aktach Unii;

5) »nieregulowany podmiot sektora finansowego« oznacza podmiot sektora finansowego, który nie spełnia warunku określonego w pkt 4 lit. b);”;

d) dodaje się pkt 5a w brzmieniu:

„5a) »duże przedsiębiorstwo« oznacza każde przedsiębiorstwo, którego skonsolidowana sprzedaż roczna przekracza 500 mln EUR lub które należy do

grupy, a skonsolidowana całkowita sprzedaż roczna grupy przekracza 500 mln EUR;”;

e) dodaje się pkt 8–12 w brzmieniu:

„8) »metoda modelowania korekty PD/LGD« odnosi się do modelowania korekty LGD lub modelowania korekty zarówno PD, jak i LGD w odniesieniu do ekspozycji bazowej zgodnie z art. 183 ust. 1a;

9) »dolny pułap RW dostawcy ochrony« odnosi się do wagi ryzyka mającej zastosowanie do porównywalnej ekspozycji bezpośredniej wobec dostawcy ochrony;

10) w odniesieniu do ekspozycji, do której instytucja stosuje metodę IRB, korzystając z własnych oszacowań LGD zgodnie z art. 143, »uznana« ochrona kredytowa nierzeczywista oznacza ochronę kredytową nierzeczywistą, której wpływ na obliczanie kwot ekspozycji ważonych ryzykiem lub kwot oczekiwanych strat ekspozycji bazowej uwzględnia się za pomocą jednej z poniższych metod, zgodnie z art. 108 ust. 2a:

a) metody modelowania korekty PD/LGD;

b) metody polegającej na zastąpieniu parametrów ryzyka zgodnie z A-IRB, zgodnie z art. 192 pkt 8;

11) »SA-CCF« oznacza wartość procentową mającą zastosowanie zgodnie z rozdziałem 2, przez którą mnoży się wartość nominalną pozycji pozabilansowej w celu obliczenia wartości ekspozycji zgodnie z art. 111 ust. 2;

12) »IRB-CCF« oznacza własne oszacowania CCF.”;

59) w art. 143 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Uprzedniego zezwolenia na stosowanie metody IRB, w tym własnych oszacowań straty z tytułu niewykonania zobowiązania (LGD) i współczynników konwersji kredytowej (CFF), wymaga się w przypadku każdej kategorii ekspozycji i każdego systemu ratingowego oraz w przypadku każdego podejścia stosowanego do szacowania stosowanych LGD i CFF.”;

b) ust. 3 akapit pierwszy lit. a) i b) otrzymują brzmienie:

„a) znaczne zmiany zakresu stosowania systemu ratingowego, na stosowanie którego instytucja otrzymała zezwolenie;

b) znaczne zmiany systemu ratingowego, na stosowanie którego instytucja otrzymała zezwolenie;”;

c) ust. 4 i 5 otrzymują brzmienie:

„4. Instytucje powiadamiają właściwe organy o wszelkich zmianach systemu ratingowego.

5. EUNB opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu określenia warunków oceny istotności stosowania istniejącego systemu ratingowego dla innych dodatkowych ekspozycji nieobjętych jeszcze tym systemem ratingowym i zmian w systemach ratingowych według metody IRB.

EUNB przedstawia Komisji te projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia [Urząd Publikacji: proszę wstawić datę = 18 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej zmiany rozporządzenia] r.

Komisja jest uprawniona do przyjęcia regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.”;

60) w art. 144 ust. 1 akapit pierwszy wprowadza się następujące zmiany:

a) lit. f) otrzymuje brzmienie:

„f) instytucja dokonała walidacji każdego systemu ratingowego w odpowiednim okresie poprzedzającym zezwolenie na stosowanie tego systemu ratingowego, oceniła przez ten okres, czy dany system ratingowy jest dostosowany do zakresu stosowania systemu ratingowego, oraz wprowadziła na podstawie tej oceny konieczne zmiany w tych systemach ratingowych;”;

b) lit. h) otrzymuje brzmienie:

„h) instytucja zaklasyfikowała i dalej klasyfikuje każdą ekspozycję w zakresie stosowania systemu ratingowego do klasy lub puli ratingowej tego systemu ratingowego;”;

c) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. EUNB opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu określenia metody oceny, którą właściwe organy stosują podczas oceny spełniania przez instytucję wymogów dotyczących stosowania metody IRB.

EUNB przedstawi Komisji te projekty regulacyjnych standardów technicznych do 31 grudnia 2025 r.

Komisja jest uprawniona do przyjęcia regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.”;

61) w art. 147 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Każdą ekspozycję klasyfikuje się do jednej z następujących kategorii ekspozycji:

a) ekspozycje wobec rządów centralnych i banków centralnych;

a1) ekspozycje wobec samorządów regionalnych i władz lokalnych oraz podmiotów sektora publicznego, którą to kategorię dzieli się na następujące kategorie ekspozycji:

(i) ekspozycje wobec samorządów regionalnych i władz lokalnych;

(ii) ekspozycje wobec podmiotów sektora publicznego;

b) ekspozycje wobec instytucji,

c) ekspozycje wobec przedsiębiorstw **klasyfikuje się do następujących kategorii** ekspozycji:

(i) ekspozycje wobec przedsiębiorstw ogólnych;

- (ii) ekspozycje z tytułu kredytowania specjalistycznego;
- (iii) nabyte wierzytelności korporacyjne;
- d) ekspozycje detaliczne *klasyfikuje się do następujących kategorii ekspozycji*:
  - (i) kwalifikowane odnawialne ekspozycje detaliczne (QRRE);
  - (ii) ekspozycje detaliczne zabezpieczone nieruchomościami mieszkalnymi;
  - (iii) nabyte wierzytelności detaliczne;
  - (iv) inne ekspozycje detaliczne;
- e) ekspozycje kapitałowe;
- e1) ekspozycje w formie jednostek uczestnictwa lub udziałów w przedsiębiorstwach zbiorowego inwestowania;
- f) pozycje stanowiące pozycje sekurytyzacyjne;
- g) inne aktywa niegenerujące zobowiązania kredytowego.”;
- b) w ust. 3 uchyla się lit. a);
- c) dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Ekspozycje wobec samorządów regionalnych, władz lokalnych lub podmiotów sektora publicznego klasyfikuje się *odpowiednio* do kategorii ekspozycji, o których mowa w ust. 2 lit. a1) *ppkt (i) lub (ii), chyba że traktuje się je jako ekspozycje wobec rządu centralnego* zgodnie z art. 115 lub 116. *Ekspozycje traktowane jako ekspozycje wobec rządów centralnych zgodnie z art. 115 lub 116 klasyfikuje się do kategorii ekspozycji, o której mowa w ust. 2 lit. a).*”;
- d) w ust. 4 uchyla się lit. a) i b);
- e) w ust. 5 wprowadza się następujące zmiany:
  - (i) lit. a) ppkt (ii) otrzymuje brzmienie:

ekspozycje wobec MŚP w rozumieniu art. 5 pkt 8, pod warunkiem że w tym przypadku łączna kwota zobowiązań klienta będącego dłużnikiem lub grupy powiązanych klientów wobec instytucji i jednostek dominujących oraz ich jednostek zależnych, w tym wszelkich ekspozycji, których dotyczy niewykonanie zobowiązania, jednak z wyjątkiem ekspozycji zabezpieczonych nieruchomościami mieszkalnymi do wysokości wartości nieruchomości, nie przekracza – zgodnie z wiedzą instytucji, która podejmuje rozsądne kroki w celu sprawdzenia kwoty tej ekspozycji – kwoty 1 mln EUR;
  - (iii) ekspozycje zabezpieczone nieruchomościami mieszkalnymi, w tym pierwsze i kolejne zastawy, kredyty terminowe, odnawialne linie kredytowe pod zastaw nieruchomości, oraz ekspozycje, o których mowa w art. 108 ust. 3 i 4, niezależnie od wielkości ekspozycji, pod warunkiem że ekspozycja należy do jednej z następujących kategorii:

- ekspozycja wobec osoby fizycznej;
- ekspozycja wobec stowarzyszeń lub spółdzielni osób fizycznych, które podlegają przepisom prawa krajowego i istnieją wyłącznie po to, aby zapewnić swoim członkom możliwość korzystania z głównego miejsca zamieszkania w nieruchomości stanowiącej zabezpieczenie kredytu;”;

(ii) dodaje się akapity w brzmieniu:

„Ekspozycje spełniające wszystkie warunki określone w lit. a) ppkt (iii), lit. b), c), d) klasyfikuje się do kategorii ekspozycji »ekspozycje detaliczne zabezpieczone nieruchomościami mieszkalnymi«, o której mowa w ust. 2 lit. d) ppkt (ii).

Na zasadzie odstępstwa od akapitu trzeciego właściwe organy mogą wyłączyć z kategorii ekspozycji »ekspozycje detaliczne zabezpieczone nieruchomościami mieszkalnymi«, o której mowa w ust. 2 lit. d) ppkt (ii), kredyty udzielane osobom fizycznym, które obciążąły hipoteką ponad cztery nieruchomości lub lokale mieszkalne, i przypisać te kredyty do kategorii ekspozycji wobec przedsiębiorstw.”;

(iii) dodaje się ust. 5a w brzmieniu:

„5a. Ekspozycje detaliczne należące do rodzaju ekspozycji spełniających wszystkie następujące warunki **klasyfikuje się** do kategorii ekspozycji »kwalifikowane odnawialne ekspozycje detaliczne«:

- a) ekspozycje zaliczane do tego rodzaju ekspozycji to ekspozycje wobec **jednej osoby fizycznej lub większej ich liczby**;
- b) ekspozycje zaliczane do tego rodzaju ekspozycji są odnawialne, niezabezpieczone oraz – o ile środki nie są uruchamiane natychmiastowo i bezwarunkowo – mogą zostać unieważnione przez instytucję;
- c) maksymalna kwota ekspozycji zaliczanej do tego rodzaju ekspozycji wobec **osoby fizycznej** wynosi **100 000 EUR**;
- d) ten rodzaj ekspozycji wykazuje niską zmienność wskaźników straty w porównaniu z poziomem średnim, szczególnie w przedziałach niskich wartości PD;
- e) ujmowanie **ekspozycji zaklasyfikowanych do tego rodzaju ekspozycji** jako kwalifikowana odnawialna ekspozycja detaliczna jest spójne z charakterystyką ryzyka bazowego **tego** rodzaju ekspozycji **.**

W drodze odstępstwa od lit. b) wymóg dotyczący braku zabezpieczenia nie ma zastosowania do zabezpieczonych instrumentów kredytowych powiązanych z rachunkiem, na który przelewane jest wynagrodzenie. W takim przypadku kwoty odzyskane z takiego zabezpieczenia nie są uwzględniane w oszacowaniach LGD.

Instytucje wyróżniają w ramach kategorii ekspozycji »kwalifikowane odnawialne ekspozycje detaliczne« ekspozycje strony transakcji (»QRRE

transactors«), o których mowa w art. 4 ust. 1 pkt 152, oraz ekspozycje, które nie są ekspozycjami strony transakcji («QRRE revolvers»). W szczególności kwalifikowane odnawialne ekspozycje detaliczne o historii spłat krótszej niż 12 miesięcy uznaje się za ekspozycje, które nie są ekspozycjami strony transakcji (QRRE revolvers).”;

f) ust. 6 i 7 otrzymują brzmienie:

„6. Ekspozycje, o których mowa w art. 133 ust. 1, klasyfikuje się do kategorii ekspozycji kapitałowych przewidzianej w ust. 2 lit. e), chyba że zaklasyfikowano je do kategorii ekspozycji przewidzianej w ust. 2 lit. e1).

7. Wszelkie zobowiązania kredytowe nieprzypisane do kategorii ekspozycji przewidzianych w ust. 2 lit. a), a1), b), d), e) i f) klasyfikuje się do jednej z kategorii ekspozycji, o których mowa w lit. c) tego ustępu.”;

g) w ust. 8 dodaje się akapity w brzmieniu:

„Ekspozycje te klasyfikuje się do kategorii ekspozycji, o której mowa w ust. 2 lit. c) ppkt (ii), i dzieli na następujące kategorie: »finansowanie projektów«, »finansowanie obiektów«, »finansowanie towarów« i »nieruchomość generująca dochód« (IPRE).

EUNB opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu określenia następujących elementów:

- a) kategoryzacji finansowania projektów, finansowania obiektów i finansowania towarów zgodnie z definicjami zawartymi w rozdziale 2;
- b) określenia kategorii ekspozycji IPRE, w szczególności określenia, które ekspozycje ADC i ekspozycje zabezpieczone nieruchomościami można lub trzeba zaliczać do kategorii IPRE, jeżeli spłata tych ekspozycji nie zależy w istotnym stopniu od przepływu środków pieniężnych generowanego przez nieruchomość.

EUNB przedstawi Komisji te projekty regulacyjnych standardów technicznych do 31 grudnia 2025 r.

Komisja jest uprawniona do przyjęcia regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.”;

h) dodaje się nowy ust. 11 w brzmieniu:

„11. EUNB opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu dalszego doprecyzowania, w razie potrzeby, kategorii **ekspozycji**, o których mowa w ust. 2 **■** .

EUNB przedstawi Komisji te projekty regulacyjnych standardów technicznych do 31 grudnia 2026 r.

Komisja jest uprawniona do uzupełnienia niniejszego rozporządzenia poprzez przyjęcie regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.”;

62) w art. 148 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Instytucja, która otrzymała zezwolenie na stosowanie metody IRB zgodnie z art. 107 ust. 1, wprowadza, wraz z jednostką dominującą i jej jednostkami zależnymi, metodę IRB w odniesieniu do co najmniej jednej kategorii ekspozycji, o których mowa w art. 147 ust. 2 lit. a), lit. a1) ppkt (i), lit. a1) ppkt (ii), lit. b), lit. c) ppkt (i), lit. c) ppkt (ii), lit. c) ppkt (iii), lit. d) ppkt (i), lit. d) ppkt (ii), lit. d) ppkt (iii), lit. d) ppkt (iv), lit. e1) i g). Gdy instytucja wprowadzi metodę IRB w odniesieniu do **danej** kategorii ekspozycji, wprowadza tę metodę również w odniesieniu do wszystkich ekspozycji należących do tej kategorii ekspozycji, chyba że otrzymała zezwolenie właściwych organów na stałe stosowanie metody standardowej zgodnie z art. 150.

Z zastrzeżeniem otrzymania uprzedniego zezwolenia właściwych organów wprowadzanie metody IRB może odbywać się sekwencyjnie w odniesieniu do poszczególnych rodzajów ekspozycji w ramach **danej** kategorii ekspozycji **lub** jednostki gospodarczej oraz w różnych jednostkach gospodarczych w ramach tej samej grupy lub w odniesieniu do stosowania własnych oszacowań LGD lub **stosowania** IRB-CCF.

2. Właściwe organy ustalają okres, w którym instytucja oraz dowolna jednostka dominująca i jej jednostki zależne są zobowiązane stosować metodę IRB w odniesieniu do wszystkich ekspozycji w ramach **danej** kategorii ekspozycji **w poszczególnych rodzajach ekspozycji w ramach tej samej jednostki gospodarczej**, w różnych jednostkach gospodarczych tej samej grupy lub w odniesieniu do stosowania własnych oszacowań LGD lub **stosowania** IRB-CCF, **w zależności od przypadku**. Okres ten odpowiada okresowi, który właściwe organy uznają za odpowiedni w oparciu o charakter i skalę działalności danej instytucji lub dowolnej jednostki dominującej i jej jednostek zależnych oraz liczbę i charakter systemów ratingowych, które mają być wprowadzone.”;

aa) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Instytucje wdrażają metodę IRB zgodnie z warunkami określonymi przez właściwe organy. Właściwe organy określają te warunki w taki sposób, aby zapobiegały one selektywnemu stosowaniu elastyczności zgodnie z ust. 1 w celu osiągnięcia obniżonych wymogów w zakresie funduszy własnych w odniesieniu do tych rodzajów ekspozycji lub jednostek gospodarczych, które należy jeszcze objąć metodą IRB, lub w ramach stosowania własnych oszacowań LGD i stosowania IRB-CCF.”;

b) uchyla się ust. 4, 5 i 6;

63) w art. 150 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Instytucje stosują metodę standardową w odniesieniu do wszystkich następujących ekspozycji:

a) ekspozycji przypisanych do kategorii ekspozycji kapitałowych, o której mowa w art. 147 ust. 2 lit. e);

c) ekspozycji **zaklasyfikowanych do danej kategorii ekspozycji**, w przypadku których instytucje nie otrzymały uprzedniego zezwolenia

właściwych organów na stosowanie metody IRB do obliczania kwot ekspozycji ważonych ryzykiem i kwot oczekiwanych strat.

Instytucja, która otrzymała zezwolenie na stosowanie metody IRB do obliczania kwot ekspozycji ważonych ryzykiem i kwot oczekiwanych strat w odniesieniu do danej kategorii ekspozycji, może – pod warunkiem uzyskania uprzedniego zezwolenia właściwego organu – stosować metodę standardową w odniesieniu do niektórych rodzajów ekspozycji w ramach tej kategorii, jeżeli te rodzaje ekspozycji są nieistotne pod względem wielkości i profilu postrzeganego ryzyka.

Obok ekspozycji, o których mowa w akapicie drugim, instytucja może – pod warunkiem uzyskania uprzedniego zezwolenia właściwych organów – stosować metodę standardową w odniesieniu do następujących ekspozycji, w przypadku gdy metoda IRB jest stosowana do innych rodzajów ekspozycji w ramach odnośnej kategorii ekspozycji:

- a) *niektórych rodzajów ekspozycji w ramach tej kategorii, w tym ekspozycji z oddziałów zagranicznych i różnych grup produktów, jeżeli te rodzaje ekspozycji są nieistotne pod względem wielkości i profilu postrzeganego ryzyka;*
- b) *ekspozycji wobec rządów centralnych i banków centralnych państw członkowskich oraz ich samorządów regionalnych, władz lokalnych, organów administracyjnych i podmiotów sektora publicznego, pod warunkiem że:*
  - (i) *pod względem ryzyka nie ma różnicy między ekspozycjami wobec rządu centralnego i banku centralnego a innymi ekspozycjami z uwagi na specjalne uregulowania publiczne oraz*
  - (ii) *ekspozycjom wobec rządów centralnych i banków centralnych przypisuje się wagę ryzyka równą 0 % zgodnie z art. 114 ust. 2 lub 4;*
- c) *ekspozycji instytucji wobec kontrahenta będącego w stosunku do niej jednostką dominującą, jej jednostką zależną lub jednostką zależną jej jednostki dominującej, pod warunkiem że kontrahent jest instytucją lub finansową spółką holdingową, finansową spółką holdingową o działalności mieszanej, instytucją finansową, spółką zarządzającą aktywami lub przedsiębiorstwem usług pomocniczych podlegającymi odpowiednim wymogom ostrożnościowym bądź dowolną jednostką powiązaną w rozumieniu art. 22 ust. 7 dyrektywy 2013/34/UE;*
- d) *ekspozycji między instytucjami, które spełniają wymogi określone w art. 113 ust. 7.*

Instytucja, która otrzymała zezwolenie na stosowanie metody IRB do obliczania kwot ekspozycji ważonych ryzykiem w odniesieniu do   ekspozycji, ***o których mowa w akapicie drugim***, stosuje metodę standardową w odniesieniu do pozostałych rodzajów ekspozycji w ramach tej kategorii ekspozycji.”;

- aa) *ust. 2 otrzymuje brzmienie:*

„Zgodnie z art. 16 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010 EUNB wyda do dnia 31 grudnia 2025 r. wytyczne dotyczące rodzajów ekspozycji, które są nieistotne pod względem wielkości i profilu postrzeganego ryzyka.”;

b) uchyla się ust. 3 i 4;

64) w art. 151 wprowadza się następujące zmiany:

a) uchyla się ust. 4;

b) ust. 7, 8 i 9 otrzymują brzmienie:

„7. W przypadku ekspozycji detalicznych instytucje zapewniają własne oszacowania LGD i IRB-CCF w stosownych przypadkach zgodnie z art. 166 ust. 8 i 8b, z zastrzeżeniem art. 143 i sekcji 6. Instytucje stosują SA-CCF, jeżeli przepisy art. 166 ust. 8 i 8b nie zezwalają na stosowanie IRB-CCF.

8. W przypadku poniższych ekspozycji instytucje stosują wartości LGD określone w art. 161 ust. 1 i SA-CCF zgodnie z art. 166 ust. 8, 8a i 8b:

a) ekspozycje przypisane do kategorii ekspozycji »ekspozycje wobec instytucji«, o której mowa w art. 147 ust. 2 lit. b);

b) ekspozycje wobec podmiotów sektora finansowego;

c) ekspozycje wobec dużych **przedsiębiorstw niezaklasyfikowane do kategorii ekspozycji, o których mowa w art. 147 ust. 2 lit. c) ppkt (ii)**;

W przypadku ekspozycji należących do kategorii ekspozycji, o których mowa w art. 147 ust. 2 lit. a), a1) i c), z wyjątkiem ekspozycji, o których mowa w akapicie pierwszym niniejszego ustępu, instytucje stosują wartości LGD określone w art. 161 ust. 1 oraz SA-CCF zgodnie z art. 166 ust. 8, 8a i 8b, chyba że otrzymały zezwolenie na stosowanie własnych oszacowań LGD i CCF w odniesieniu do tych ekspozycji zgodnie z ust. 9 niniejszego artykułu.

9. W przypadku ekspozycji, o których mowa w ust. 8 akapit drugi, właściwy organ zezwala instytucjom na stosowanie własnych oszacowań LGD i IRB-CCF w stosownych przypadkach zgodnie z art. 166 ust. 8 i 8b, z zastrzeżeniem art. 143 i sekcji 6.”;

c) dodaje się ust. 12 i 13 w brzmieniu:

■

12. W przypadku ekspozycji w formie udziałów lub jednostek uczestnictwa w przedsiębiorstwie zbiorowego inwestowania należących do kategorii ekspozycji, o której mowa w art. 147 ust. 2 lit. e1), instytucje stosują sposób ujmowania określony w art. 152, **chyba że odliczają je od funduszy własnych, a kwoty ekspozycji ważonych ryzykiem z tytułu ryzyka kredytowego oblicza się zgodnie z art. 152, z wyjątkiem sytuacji, gdy ekspozycje te odlicza się od kapitału podstawowego Tier 1, pozycji dodatkowych w Tier 1 lub pozycji w Tier 2.**

13. EUNB opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu **doprecyzowania określonego w niniejszym rozdziale sposobu ujmowania, który ma zastosowanie do ekspozycji w postaci nabytych wierzytelności, o których mowa w art. 153 i 154**, do celów obliczania kwot ekspozycji ważonych

ryzykiem w odniesieniu do ryzyka niewykonania zobowiązania oraz ryzyka rozmycia dla tych ekspozycji, w tym w odniesieniu do uznawania technik ograniczania ryzyka kredytowego.

EUNB przedstawi Komisji te projekty regulacyjnych standardów technicznych do 31 grudnia 2025 r.

Komisja jest uprawniona do przyjęcia regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.”;

65) art. 152 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Instytucje, które stosują metodę pełnego przeglądu zgodnie z ust. 2 i 3 niniejszego artykułu oraz które nie stosują metod określonych odpowiednio w niniejszym rozdziale lub w rozdziale 5 w odniesieniu do całości lub części ekspozycji bazowych przedsiębiorstwa zbiorowego inwestowania, obliczają kwoty ekspozycji ważonych ryzykiem oraz kwoty oczekiwanych strat **w odniesieniu do tych części ekspozycji bazowych** zgodnie z następującymi zasadami:

- a) w przypadku ekspozycji bazowych, które przypisano by do kategorii ekspozycji kapitałowych, o której mowa w art. 147 ust. 2 lit. e), instytucje stosują metodę standardową określoną w rozdziale 2;
- b) w przypadku ekspozycji przypisanych do kategorii ekspozycji »pozycje stanowiące pozycje sekurytyzacyjne«, o której mowa w art. 147 ust. 2 lit. f), instytucje stosują sposób ujmowania określony w art. 254, tak jakby ekspozycje te były w bezpośrednim posiadaniu tych instytucji;
- c) w przypadku wszystkich innych ekspozycji bazowych instytucje stosują metodę standardową określoną w rozdziale 2.”;

66) w art. 153 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 ppkt (iii) otrzymuje brzmienie:

„jeżeli $0 < PD < 1$, to:

$$RW = \left(LGD \cdot N \left(\frac{1}{\sqrt{1-R}} \cdot G(PD) + \sqrt{\frac{R}{1-R}} \cdot G(0,999) \right) - LGD \cdot PD \right) \cdot \frac{1 + (M - 2,5) \cdot b}{1 - 1,5 \cdot b} \cdot 12,5$$

gdzie:

N = oznacza dystrybuantę zmiennej losowej o standardowym rozkładzie normalnym, tj. $N(x)$ jest równe prawdopodobieństwu, że zmienna losowa o rozkładzie normalnym z wartością oczekiwaną 0 i wariancją 1 jest mniejsza lub równa x ;

G = oznacza odwrotną dystrybuantę zmiennej losowej o standardowym rozkładzie normalnym, tj. jeżeli $x = G(z)$, to x jest wartością, taką że $N(x) = z$;

R = oznacza współczynnik korelacji określony jako:

$$R = 0,12 \cdot \frac{1 - e^{-50 \cdot PD}}{1 - e^{-50}} + 0,24 \cdot \left(1 - \frac{1 - e^{-50 \cdot PD}}{1 - e^{-50}} \right)$$

b = współczynnik korekty terminu zapadalności, który określa się jako:

$$b = [0,11852 - 0,05478 \cdot \ln(\text{PD})]^2$$

M = oznacza termin zapadalności, który wyraża się w latach i **określa** zgodnie z art. 162.”;

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W przypadku ekspozycji wobec dużych regulowanych podmiotów sektora finansowego i wobec nieregulowanych podmiotów sektora finansowego przy obliczaniu wag ryzyka tych ekspozycji współczynnik korelacji R, określony – stosownie do przypadku – w ust. 1 ppkt (iii) lub ust. 4, mnoży się przez 1,25.”;

c) uchyla się ust. 3;

d) ust. 9 otrzymuje brzmienie:

„9. EUNB opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu określenia, w jaki sposób instytucje uwzględniają czynniki, o których mowa w ust. 5 akapit drugi, przy przypisywaniu wag ryzyka do ekspozycji związanych z kredytowaniem specjalistycznym.

EUNB przedstawi Komisji te projekty regulacyjnych standardów technicznych do 31 grudnia 2025 r.

Komisja jest uprawniona do przyjęcia regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.”;

67) w art. 154 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 ppkt (ii) otrzymuje brzmienie:

„(ii) jeżeli $\text{PD} < 1$, to:

$$\text{RW} = \left(\text{LGD} \cdot N\left(\frac{1}{\sqrt{1-R}} \cdot G(\text{PD}) + \sqrt{\frac{R}{1-R}} \cdot G(0,999)\right) - \text{LGD} \cdot \text{PD} \right) \cdot 12,5$$

gdzie:

N = oznacza dystrybuantę zmiennej losowej o standardowym rozkładzie normalnym, tj. $N(x)$ jest równe prawdopodobieństwu, że zmienna losowa o rozkładzie normalnym z wartością oczekiwaną 0 i wariancją 1 jest mniejsza lub równa x;

G = oznacza odwrotną dystrybuantę zmiennej losowej o standardowym rozkładzie normalnym, tj. jeżeli $x = G(z)$, to x jest wartością, taką że $N(x) = z$;

R = oznacza współczynnik korelacji określony jako:

$$R = 0,03 \cdot \frac{1 - e^{-35 \cdot \text{PD}}}{1 - e^{-35}} + 0,16 \cdot \left(1 - \frac{1 - e^{-35 \cdot \text{PD}}}{1 - e^{-35}}\right)$$

”;

b) uchyla się ust. 2;

c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Dla ekspozycji detalicznych, których nie dotyczy niewykonanie zobowiązania i które są zabezpieczone lub częściowo zabezpieczone nieruchomościami mieszkalnymi, współczynnik korelacji R równy 0,15 zastępuje wartość wynikającą ze wzoru współczynnika korelacji w ust. 1.

Wagę ryzyka obliczaną dla ekspozycji częściowo zabezpieczonych nieruchomością mieszkalną zgodnie z ust. 1 ppkt (ii), z uwzględnieniem współczynnika korelacji R określonego w akapicie pierwszym niniejszego ustępu, stosuje się zarówno do zabezpieczonej, jak i do niezabezpieczonej części ekspozycji bazowej.”;

d) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Dla kwalifikowanych odnawialnych ekspozycji detalicznych, których nie dotyczy niewykonanie zobowiązania, współczynnik korelacji R równy 0,04 zastępuje wartość wynikającą ze wzoru współczynnika korelacji w ust. 1.

Właściwe organy dokonują przeglądu względnej zmienności wskaźników straty dla poszczególnych kwalifikowanych odnawialnych ekspozycji detalicznych należących do tego samego rodzaju ekspozycji, a także dla kategorii ekspozycji »kwalifikowane odnawialne ekspozycje detaliczne« w ujęciu zagregowanym oraz udostępniają informacje na temat typowej charakterystyki wskaźników straty dla kwalifikowanych odnawialnych ekspozycji detalicznych we wszystkich państwach członkowskich i przekazują je EUNB.”;

68) uchyla się art. 155;

69) w art. 157 dodaje się ust. 6 w brzmieniu:

„6. EUNB opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych celem sprecyzowania:

- a) metody obliczania kwoty ekspozycji ważonych ryzykiem w przypadku ryzyka rozmycia dla nabytych wierzytelności, w tym w odniesieniu do uznawania ograniczania ryzyka kredytowego zgodnie z art. 160 ust. 4, oraz warunków stosowania własnych oszacowań i parametrów rezerwowych;
- b) oceny kryterium nieistotności w odniesieniu do **rodzajów** ekspozycji, o których mowa w ust. 5;

EBA przedstawi Komisji te projekty regulacyjnych standardów technicznych do 31 grudnia **2025** r.

Komisja jest uprawniona do uzupełnienia niniejszego rozporządzenia poprzez przyjęcie regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.”;

70) w art. 158 wprowadza się następujące zmiany:

- a) w ust. 5 skreśla się akapit ostatni;
- b) uchyla się ust. 7, 8 i 9;

71) art. 159 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 159

Sposób ujmowania kwot oczekiwanych strat, niedoboru według metody IRB i nadwyżki według metody IRB

Instytucje odejmują kwoty oczekiwanych strat z tytułu ekspozycji, o których mowa w art. 158 ust. 5, 6 i 10, od sumy wszystkich poniższych pozycji:

- a) korekt z tytułu ogólnego i szczególnego ryzyka kredytowego związanych z tymi ekspozycjami, obliczonych zgodnie z art. 110;
- b) dodatkowych korekt wartości związanych z działalnością instytucji zaliczaną do portfela bankowego określonych zgodnie z art. 34, związanych z tymi ekspozycjami;
- c) innych redukcji funduszy własnych związanych z tymi ekspozycjami, innych niż odliczenia dokonane zgodnie z art. 36 ust. 1 lit. m).

Jeżeli wynik obliczeń przeprowadzonych zgodnie z akapitem pierwszym jest kwotą dodatnią, otrzymaną kwotę określa się jako »nadwyżkę według metody IRB«. Jeżeli wynik obliczeń przeprowadzonych zgodnie z akapitem pierwszym jest kwotą ujemną, otrzymaną kwotę określa się jako »niedobór według metody IRB«.

Do celów obliczeń, o których mowa w *akapicie* pierwszym, instytucje ujmują dyskonta ■, ustalone zgodnie z art. 166 ust. 1, z tytułu ekspozycji bilansowych, które nabyto, gdy były dotknięte niewykonaniem zobowiązania, w ten sam sposób co korekty z tytułu szczególnego ryzyka kredytowego. Nie zezwala się na uwzględnienie dyskont lub premii z tytułu ekspozycji bilansowych, które nabyto, gdy były dotknięte niewykonaniem zobowiązania, w obliczeniach niedoboru według metody IRB lub nadwyżki według metody IRB. Korekty z tytułu szczególnego ryzyka kredytowego dla ekspozycji, których dotyczy niewykonanie zobowiązania, nie są stosowane w celu pokrycia kwot oczekiwanych strat z tytułu innych ekspozycji. W obliczeniach dotyczących niedoboru według metody IRB lub nadwyżki według metody IRB nie uwzględnia się kwot oczekiwanych strat dla ekspozycji sekurytyzowanych ani korekt z tytułu ogólnego i szczególnego ryzyka kredytowego związanych z tymi ekspozycjami.”;

72) w sekcji 4 dodaje się podsekcję 0 w brzmieniu:

„Podsekcja 0

Ekspozycje objęte gwarancjami udzielonymi przez rządy centralne i banki centralne państw członkowskich lub EBC

Artykuł 159a

Niestosowanie minimalnych wartości parametrów wejściowych PD i LGD

Do celów rozdziału 3, a w szczególności w odniesieniu do art. 160 ust. 1, art. 161 ust. 4, art. 164 ust. 4 i art. 166 ust. 8c, jeżeli ekspozycja objęta jest uznaną gwarancją udzieloną przez rząd centralny lub bank centralny państwa członkowskiego lub przez EBC, do części ekspozycji objętej tą gwarancją nie stosuje się minimalnych wartości parametrów wejściowych PD, LGD i CCF. Część ekspozycji, która nie jest objęta tą gwarancją, podlega jednak odnośnym minimalnym wartościom parametrów wejściowych PD, LGD i CCF.”;

73) w art. 160 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W przypadku ekspozycji przypisanych do kategorii ekspozycji »ekspozycje wobec instytucji«, o której mowa w art. 147 ust. 2 lit. b), lub »ekspozycje wobec przedsiębiorstw«, o której mowa w art. 147 ust. 2 lit. c), wyłącznie do celów obliczania kwot ekspozycji ważonych ryzykiem oraz kwot **oczekiwanej straty** w odniesieniu do tych ekspozycji, w szczególności do celów art. 153, art. 157, art. 158 ust. 1, art. 158 ust. 5 i art. 158 ust. 10, wartości PD **dla każdej ekspozycji** stosowane jako parametry wejściowe we wzorach na wagę ryzyka i oczekiwaną stratę nie mogą być niższe niż następująca wartość: 0,05 % (»minimalna wartość parametrów wejściowych PD«).”;

aa) **dodaje się ustęp w brzmieniu:**

„1a. W przypadku ekspozycji zaklasyfikowanych do kategorii ekspozycji »ekspozycje wobec samorządów regionalnych i władz lokalnych oraz podmiotów sektora publicznego« (»ekspozycje RGLA-PSE«), o której mowa w art. 147 ust. 2 lit. a1), wyłącznie do celów obliczania kwot ekspozycji ważonych ryzykiem oraz kwot **oczekiwanej straty w odniesieniu do tych ekspozycji, wartości PD stosowane jako parametry wejściowe we wzorach na wagę ryzyka i oczekiwaną stratę nie mogą być niższe niż następująca wartość: 0,03 % (»minimalna wartość parametrów wejściowych PD«).”;**

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. W przypadku ekspozycji objętej ochroną kredytową nierzeczywistą instytucja stosująca własne oszacowania LGD zgodnie z art. 143 zarówno w odniesieniu do pierwotnej ekspozycji, jak i porównywalnych ekspozycji bezpośrednich wobec dostawcy ochrony może uwzględnić w PD ochronę kredytową nierzeczywistą zgodnie z art. 183.”;

c) uchyla się ust. 5;

d) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. W odniesieniu do ryzyka rozmycia nabytych wierzytelności korporacyjnych wartość PD ustala się w wysokości równej oszacowaniu EL dokonanemu przez instytucję dla ryzyka rozmycia. Instytucja, która na podstawie art. 143 uzyskała od właściwego organu zezwolenie na stosowanie własnych oszacowań LGD dla ekspozycji wobec przedsiębiorstw i jest w stanie wyodrębnić – w sposób uznany przez właściwy organ za wiarygodny – wartości PD i LGD ze swoich oszacowań EL dla ryzyka rozmycia nabytych wierzytelności korporacyjnych, może zastosować uzyskaną w ten sposób wartość PD. Instytucje mogą uwzględnić w PD ochronę kredytową nierzeczywistą zgodnie z rozdziałem 4.”;

e) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Instytucja, która na podstawie art. 143 uzyskała od właściwego organu zezwolenie na stosowanie własnych oszacowań LGD dla ryzyka rozmycia nabytych wierzytelności korporacyjnych, może uwzględnić ochronę kredytową nierzeczywistą, korygując wartości PD zgodnie z art. 161 ust. 3.”;

74) w art. 161 wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 1 wprowadza się następujące zmiany:

- (i) lit. a) otrzymuje brzmienie:
    - a) ekspozycje uprzywilejowane **nieobjęte uznaną ochroną kredytową rzeczywistą** wobec rządów centralnych i banków centralnych oraz podmiotów sektora finansowego: 45 %;”;
  - (ii) dodaje się lit. aa) w brzmieniu:
    - „aa) ekspozycje uprzywilejowane **nieobjęte uznaną ochroną kredytową rzeczywistą** wobec przedsiębiorstw, które nie są podmiotami sektora finansowego: 40 %;”;
  - (iii) uchyla się lit. c);
  - (iv) lit. e) otrzymuje brzmienie:
    - „e) ekspozycje z tytułu uprzywilejowanych nabytych wierzytelności korporacyjnych, jeżeli instytucja nie jest w stanie oszacować wartości PD lub jeżeli jej oszacowania PD nie spełniają wymogów określonych w sekcji 6: 40 %;”;
  - (v) lit. g) otrzymuje brzmienie:
    - „g) ryzyko rozmycia nabytych wierzytelności korporacyjnych: 100 %.”;
- b) ust. 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„3. W przypadku ekspozycji objętej ochroną kredytową nierzeczywistą instytucja stosująca własne oszacowania LGD zgodnie z art. 143 zarówno w odniesieniu do pierwotnej ekspozycji, jak i porównywalnych ekspozycji bezpośrednich wobec dostawcy ochrony może uwzględnić w LGD ochronę kredytową nierzeczywistą zgodnie z art. 183.

4. W przypadku ekspozycji zaklasyfikowanych do kategorii ekspozycji »ekspozycje wobec przedsiębiorstw«, ■ wyłącznie do celów obliczania kwot ekspozycji ważonych ryzykiem oraz kwot oczekiwanej straty w odniesieniu do tych ekspozycji, a w szczególności do celów art. 153 ust. 1 ppkt (iii), art. 157, art. 158 ust. 1, 5 i 10, jeżeli stosuje się własne oszacowania LGD, wartości LGD **dla każdej ekspozycji** stosowane jako parametry wejściowe we wzorach na wagę ryzyka i oczekiwaną stratę nie mogą być niższe niż następujące minimalne wartości parametrów wejściowych LGD i oblicza się je zgodnie z ust. 5:

Tabela 2a

Minimalne wartości parametrów wejściowych LGD (LGD_{floor}) dla ekspozycji należących do kategorii ekspozycji »ekspozycje wobec przedsiębiorstw«		
ekspozycja bez ochrony kredytowej rzeczywistej ($LGD_{U-\text{floor}}$)	ekspozycja w pełni zabezpieczona ochroną kredytową rzeczywistą ($LGD_{S-\text{floor}}$)	
25 %	zabezpieczenie finansowe	0 %

	wierzytelności	10 %
	nieruchomości mieszkalne lub komercyjne	10 %
	innego rodzaju zabezpieczenia rzeczowe	15 %

„”;

c) dodaje się *ustępy* w brzmieniu:

„5. Do celów ust. 4 minimalne wartości parametrów wejściowych LGD określone w tabeli 2a w tym ustępie w odniesieniu do ekspozycji w pełni zabezpieczonych ochroną kredytową rzeczywistą mają zastosowanie w przypadku, gdy wartość ochrony kredytowej rzeczywistej, po zastosowaniu korekt z tytułu zmienności H_c i H_{fx} zgodnie z art. 230, jest równa wartości ekspozycji bazowej lub ją przewyższa. Ponadto wartości te mają zastosowanie w odniesieniu do ochrony kredytowej rzeczywistej uznanej zgodnie z niniejszym rozdziałem. **W takim przypadku rodzaj ochrony kredytowej rzeczywistej „Inne zabezpieczenie rzeczowe” w tabeli 2aaa w art. 230 należy rozumieć jako „Inne zabezpieczenie rzeczowe i inne uznane zabezpieczenie”.**

Mającą zastosowanie minimalną wartość parametrów wejściowych LGD (LGD_{floor}) dla ekspozycji częściowo zabezpieczonej ochroną kredytową rzeczywistą oblicza się jako średnią ważoną $LGD_{U\text{-floor}}$ dla części ekspozycji bez ochrony kredytowej rzeczywistej oraz $LGD_{S\text{-floor}}$ dla części w pełni zabezpieczonej, w następujący sposób:

$$LGD_{\text{floor}} = LGD_{U\text{-floor}} \cdot \frac{E_U}{E \cdot (1 + H_E)} + LGD_{S\text{-floor}} \cdot \frac{E_S}{E \cdot (1 + H_E)}$$

gdzie:

$LGD_{U\text{-floor}}$ i $LGD_{S\text{-floor}}$ to odpowiednie minimalne wartości podane w tabeli 2a;

E , E_S , E_U i H_E określa się w sposób przedstawiony w art. 230.

5a. W zakresie, w jakim instytucja uznaje ochronę kredytową rzeczywistą według metody IRB, instytucja może uznać ochronę kredytową rzeczywistą przy obliczaniu minimalnej wartości parametrów wejściowych LGD dla ekspozycji zabezpieczonych. W przeciwnym razie stosuje się minimalną wartość parametrów wejściowych LGD dla ekspozycji niezabezpieczonych.

6. Jeżeli instytucja, która stosuje własne oszacowania LGD dla danego rodzaju niezabezpieczonych ekspozycji wobec przedsiębiorstw, nie jest w stanie uwzględnić we własnych oszacowaniach LGD skutków ochrony kredytowej rzeczywistej zabezpieczającej jedną z ekspozycji tego rodzaju **ze względu na brak danych**, zezwala się jej na zastosowanie wzoru określonego w art. 230, z zastrzeżeniem, że element LGD_U w tym wzorze stanowi własne oszacowanie LGD instytucji **dla ekspozycji niezabezpieczonych**. W takim przypadku uznaje

się ochronę kredytową rzeczywistą zgodnie z rozdziałem 4, a własne oszacowanie LGD instytucji stosowane jako element LGD_U oblicza się w oparciu o dane dotyczące strat bazowych, z wyłączeniem wszelkich kwot odzyskanych wynikających z tej ochrony kredytowej rzeczywistej.

6a. W przypadku ekspozycji zaklasyfikowanych do kategorii ekspozycji »ekspozycje wobec samorządów regionalnych i władz lokalnych oraz podmiotów sektora publicznego« (»ekspozycje RGLA-PSE«), o której mowa w art. 147 ust. 2 lit. a1), wyłącznie do celów obliczania kwot ekspozycji ważonych ryzykiem oraz kwot oczekiwanej straty w odniesieniu do tych ekspozycji, jeżeli stosuje się własne oszacowania LGD, wartości LGD stosowane jako parametry wejściowe we wzorach na wagę ryzyka i oczekiwaną stratę nie mogą być niższe niż następująca wartość: 5%.»;

75) w art. 162 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W przypadku ekspozycji, w odniesieniu do których instytucja nie uzyskała zezwolenia od właściwego organu na stosowanie własnych oszacowań LGD, termin zapadalności (»M«) **albo ustala się na 2,5 roku**, z wyjątkiem ekspozycji wynikających z transakcji finansowanych z użyciem papierów wartościowych, w przypadku których M wynosi 0,5 roku, **albo oblicza się zgodnie z ust. 2.**

■ ”;

b) w ust. 2 wprowadza się następujące zmiany:

(i) w ust. 2 formuła wprowadzająca otrzymuje brzmienie:

„W przypadku ekspozycji, w odniesieniu do których instytucja stosuje własne oszacowania LGD, termin zapadalności (»M«) oblicza się przy użyciu okresów wyrażonych w latach, jak określono w niniejszym ustępie i z zastrzeżeniem ust. 3–5 niniejszego artykułu. Wartość M nie przekracza 5 lat, oprócz sytuacji określonych w art. 384 ust. 2, gdy stosowane jest M o wartości tam określonej. Wartość M oblicza się w następujący sposób w każdym z poniższych przypadków:”;

(ii) dodaje się lit. da) i db) w brzmieniu:

„da) dla zabezpieczonych transakcji kredytowych objętych umową ramową o kompensowaniu zobowiązań – M jest równe średniemu ważonemu rezydualnemu terminowi zapadalności transakcji, przy czym M wynosi co najmniej 20 dni. Do ważenia terminu zapadalności stosuje się kwotę referencyjną każdej transakcji;

db) dla umowy ramowej o kompensowaniu zobowiązań obejmującej co najmniej jeden z **rodzajów** transakcji odpowiadających lit. c), d) lub da) – M jest równe średniemu ważonemu rezydualnemu terminowi zapadalności transakcji, przy czym M jest równe co najmniej najdłuższemu okresowi utrzymywania (wyrażonemu w latach) **stosowanemu** do takich transakcji zgodnie z art. 224 ust. 2 (10 dni lub 20 dni, w zależności od przypadku). Do ważenia terminu zapadalności stosuje się kwotę referencyjną każdej transakcji;”;

- (iii) lit. f) otrzymuje brzmienie:
- „f) dla każdego instrumentu innego niż te, o których mowa w niniejszym ustępie, lub w przypadku gdy instytucja nie jest w stanie obliczyć wartości M zgodnie z lit. a), M jest równe maksymalnemu okresowi (w latach), jaki pozostaje dłużnikowi do pełnego uregulowania swoich zobowiązań umownych (kwoty głównej, odsetek i opłat), przy czym M wynosi co najmniej 1 rok;”;
- (iv) lit. i) otrzymuje brzmienie:
- „i) w przypadku instytucji stosujących metody, o których mowa w art. 382a ust. 1 lit. a) lub b), do obliczania wymogów w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka związanego z CVA dotyczącego transakcji z danym kontrahentem, przyjmuje się wartość M nie większą niż 1 we wzorze podanym w art. 153 ust. 1 do celów obliczania kwot ekspozycji ważonych ryzykiem z tytułu ryzyka kontrahenta w odniesieniu do tych samych transakcji, o których mowa w art. 92 ust. 4, odpowiednio, lit. a) lub f);”;
- (v) lit. j) otrzymuje brzmienie:
- „j) w przypadku ekspozycji odnawialnych M określa się na podstawie maksymalnego umownego terminu wygaśnięcia instrumentu. Instytucje nie stosują terminu spłaty obecnie wykorzystanej kwoty, jeżeli termin ten nie jest maksymalnym **umownym** terminem wygaśnięcia instrumentu.”;
- c) w ust. 3 wprowadza się następujące zmiany:
- (i) w akapicie pierwszym formuła wprowadzająca otrzymuje brzmienie:
- „Jeżeli dokumentacja zawiera wymóg codziennej korekty wartości depozytu zabezpieczającego i codziennej aktualizacji wyceny, a także zawiera przepisy umożliwiające szybkie upłynnienie lub kompensowanie zabezpieczenia w razie niewykonania zobowiązania lub niezupelnienia zabezpieczenia, M jest równe średniemu ważonemu rezydualnemu terminowi zapadalności transakcji i wynosi co najmniej jeden dzień w przypadku.”;
- (ii) w akapicie drugim wprowadza się następujące zmiany:
- lit. b) otrzymuje brzmienie:
- „b) krótkoterminowe transakcje finansowania handlu, które są związane z wymianą towarów lub usług i które wygasają z chwilą realizacji transakcji, zgodnie z definicją w art. 4 ust. 1 pkt 80, **oraz** nabyte wierzytelności korporacyjne, **pod warunkiem że rezydualny termin zapadalności odnośnych ekspozycji wynosi maksymalnie jeden rok;**”;
- dodaje się lit. e) w brzmieniu:
- „e) wystawione, a także potwierdzone akredytywy krótkoterminowe, tj. o terminie zapadalności poniżej jednego roku, które wygasają z chwilą realizacji transakcji.”;
- d) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. W przypadku ekspozycji wobec przedsiębiorstw mających siedzibę na terytorium Unii, które nie są dużymi przedsiębiorstwami, instytucje mogą zdecydować o ustaleniu dla wszystkich takich ekspozycji wartości M zgodnie z ust. 1, zamiast stosowania ust. 2.”;

e) dodaje się nowy ust. 6 w brzmieniu:

„6. Do celów wyrażenia w latach minimalnych liczb dni, o których mowa w ust. 2 lit. c)–db) i ust. 3, minimalne liczby dni dzieli się przez 365,25.”;

76) w art. 163 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Wyłącznie do celów obliczania kwot ekspozycji ważonych ryzykiem oraz kwot **oczekiwanej straty** w odniesieniu do tych ekspozycji, a w szczególności do celów art. 154, art. 157, art. 158 ust. 1, 5 i 10, wartości PD **dla każdej ekspozycji detalicznej** stosowane jako parametry wejściowe we wzorach na wagę ryzyka i oczekiwaną stratę nie mogą być niższe niż **jednoroczne PD związane z wewnętrzną klasą kredytobiorcy, do której zaklasyfikowana jest ekspozycja detaliczna, oraz** następujące wartości:

a) 0,1 % dla kwalifikowanych odnawialnych ekspozycji detalicznych niebędących ekspozycjami strony transakcji (QRRE revolvers);

b) 0,05 % dla ekspozycji detalicznych, które nie są ekspozycjami QRRE revolvers.”;

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. W przypadku ekspozycji objętej ochroną kredytową nierzeczywistą instytucja stosująca własne oszacowania LGD zgodnie z art. 143 w odniesieniu do porównywalnych ekspozycji bezpośrednich wobec dostawcy ochrony może uwzględnić w PD ochronę kredytową nierzeczywistą zgodnie z art. 183.”;

77) w art. 164 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Instytucje dokonują własnych oszacowań LGD pod warunkiem spełnienia wymogów określonych w sekcji 6 niniejszego rozdziału i uzyskania zezwolenia właściwych organów zgodnie z art. 143. Dla ryzyka rozmycia nabytych wierzytelności przyjmuje się wartość LGD równą 100 %. Instytucja może zastosować własne oszacowania LGD, jeżeli jest w stanie w sposób wiarygodny wyodrębnić wartości PD i LGD ze swoich oszacowań oczekiwanej straty dla ryzyka rozmycia nabytych wierzytelności.

2. Instytucje stosujące własne oszacowania LGD zgodnie z art. 143 w odniesieniu do porównywalnych ekspozycji bezpośrednich wobec dostawcy ochrony mogą uwzględnić w LGD ochronę kredytową nierzeczywistą zgodnie z art. 183.”;

b) uchyla się ust. 3;

c) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Wyłącznie do celów obliczania kwot ekspozycji ważonych ryzykiem oraz kwot **oczekiwanej straty** w odniesieniu do ekspozycji detalicznych, a w

szczegółności do celów art. 154 ust. 1, art. 157 i art. 158 ust. 1, 5 i 10, wartości LGD **dla każdej ekspozycji** stosowane jako parametry wejściowe we wzorach na wagę ryzyka i oczekiwaną stratę nie mogą być niższe niż minimalne wartości parametrów wejściowych LGD określone w tabeli 2aa i zgodnie z ust. 4a i 4b:

Tabela 2aa

Minimalne wartości parametrów wejściowych LGD (LGD_{floor}) dla ekspozycji detalicznych			
ekspozycja bez ochrony kredytowej rzeczywistej ($LGD_{U-\text{floor}}$)		ekspozycja objęta ochroną kredytową rzeczywistą ($LGD_{S-\text{floor}}$)	
Ekspozycja detaliczna zabezpieczona nieruchomościami mieszkalnymi Kwalifikowana odnawialna ekspozycja detaliczna	nie dotyczy	Ekspozycja detaliczna zabezpieczona nieruchomościami mieszkalnymi	5 %
Kwalifikowana odnawialna ekspozycja detaliczna	50 %	Kwalifikowana odnawialna ekspozycja detaliczna	nie dotyczy
Inna ekspozycja detaliczna	30 %	Inna ekspozycja detaliczna objęta zabezpieczeniem finansowym	0 %
		Inna ekspozycja detaliczna zabezpieczona wierzytelnościami	10 %
		Inna ekspozycja detaliczna zabezpieczona nieruchomościami mieszkalnymi lub komercyjnymi	10 %
		Inna ekspozycja detaliczna zabezpieczona innym zabezpieczeniem rzeczowym	15 %

--	--	--	--

”;

d) dodaje się ust. 4a i 4b w brzmieniu:

„4a. Do celów ust. 4 zastosowanie mają poniższe warunki:

- a) minimalne wartości parametrów wejściowych LGD określone w tabeli 2aa w ust. 4 stosuje się w odniesieniu do ekspozycji objętych ochroną kredytową rzeczywistą, jeżeli ochrona kredytowa rzeczywista kwalifikuje się jako »uznana« zgodnie z niniejszym rozdziałem;
- b) z wyjątkiem ekspozycji detalicznych zabezpieczonych nieruchomościami mieszkalnymi minimalne wartości parametrów wejściowych LGD określone w tabeli 2aa w ust. 4 stosuje się do ekspozycji w pełni objętych ochroną kredytową rzeczywistą, jeżeli wartość ochrony kredytowej rzeczywistej – po zastosowaniu odpowiednich korekt z tytułu zmienności zgodnie z art. 230 – jest równa wartości ekspozycji bazowej lub ją przewyższa;
- c) z wyjątkiem ekspozycji detalicznych zabezpieczonych nieruchomościami mieszkalnymi mającą zastosowanie minimalną wartość parametrów wejściowych LGD dla ekspozycji częściowo objętej ochroną kredytową rzeczywistą oblicza się zgodnie ze wzorem określonym w art. 161 ust. 5;
- d) w przypadku ekspozycji detalicznych zabezpieczonych nieruchomościami mieszkalnymi mającą zastosowanie minimalną wartość parametrów wejściowych LGD ustala się na poziomie 5 %, niezależnie od poziomu zabezpieczenia, jakie stanowi nieruchomość mieszkalna.

Do celów lit. b) rodzaj ochrony kredytowej rzeczywistej „Inne zabezpieczenie rzeczowe” w tabeli 2aaa w art. 230 należy rozumieć jako „Inne zabezpieczenie rzeczowe i inne uznane zabezpieczenie”.

4b. W zakresie, w jakim instytucja uznaje ochronę kredytową rzeczywistą według metody IRB, instytucja może uznać ochronę kredytową rzeczywistą przy obliczaniu minimalnej wartości parametrów wejściowych LGD dla ekspozycji zabezpieczonych. W przeciwnym razie stosuje się minimalną wartość parametrów wejściowych LGD dla ekspozycji niezabezpieczonych.”;

78) uchyla się część trzecią tytuł II rozdział 3 sekcja 4 podsekcja 3;

79) w art. 166 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 8 otrzymuje brzmienie:

„8. Wartość ekspozycji z tytułu pozycji pozabilansowych, które nie są umowami wymienionymi w załączniku II, oblicza się przy użyciu IRB-CCF lub SA-CCF zgodnie z ust. 8a i 8b oraz art. 151 ust. 8.

Jeżeli **tylko** wykorzystane salda odnawialnych instrumentów poddano sekurytyzacji, instytucje zapewniają, aby nadal utrzymywały wymaganą kwotę funduszy własnych w stosunku do niewykorzystanych sald związanych z sekurytyzacją.

Instytucja, która **nie uzyskała zezwolenia na stosowanie** IRB-CCF **■**, oblicza wartość ekspozycji jako iloczyn zaangażowanej, lecz niewykorzystanej kwoty oraz danej wartości SA-CCF.

Instytucja, która **stosuje** IRB-CCF, oblicza wartość ekspozycji dla niewykorzystanych zobowiązań jako iloczyn niewykorzystanej kwoty i IRB-CCF.”;

b) dodaje się ust. 8a, 8b i 8c w brzmieniu:

8a. W przypadku ekspozycji, w odniesieniu do której **instytucja nie uzyskała zezwolenia na stosowanie** IRB-CCF, mającym zastosowanie współczynnikiem CCF jest SA-CCF przewidziany w rozdziale 2 dla tych samych rodzajów pozycji, jak określono w art. 111. Kwota, w odniesieniu do której stosuje się SA-CCF, jest niższą z dwóch wartości: wartości niewykorzystanej zatwierdzonej linii kredytowej oraz wartości odzwierciedlającej wszelkie możliwe ograniczenia dostępności instrumentu, w tym istnienie górnej granicy ewentualnej kwoty kredytu związanej ze zgłoszonymi przez dłużnika przepływami środków pieniężnych. Jeżeli instrument podlega takim ograniczeniom, instytucja musi posiadać adekwatne procedury monitorowania linii i zarządzania, aby zapewnić skuteczność takiego ograniczenia.

8b. Pod warunkiem uzyskania zezwolenia od właściwych organów instytucje spełniające wymogi dotyczące stosowania IRB-CCF określone w sekcji 6 stosują IRB-CCF w odniesieniu do ekspozycji wynikających z niewykorzystanych zobowiązań odnawialnych ujmowanych zgodnie z metodą IRB, pod warunkiem że ekspozycje te nie podlegałyby SA-CCF w wysokości 100 % zgodnie z metodą standardową. SA-CCF stosuje się w odniesieniu do:

- a) wszystkich innych pozycji pozabilansowych, w szczególności niewykorzystanych nieodnawialnych zobowiązań;
- b) ekspozycji, w przypadku których instytucja nie spełnia minimalnych wymogów dotyczących obliczania IRB-CCF określonych w sekcji 6 lub w przypadku których właściwy organ nie zezwolił na stosowanie IRB-CCF.

Do celów niniejszego artykułu zobowiązanie uznaje się za »odnawialne«, jeżeli umożliwia dłużnikowi uzyskanie kredytu, w przypadku którego dłużnik może swobodnie decydować o tym, jak często i w jakich odstępach czasu wykorzystać środki z kredytu, co umożliwia dłużnikowi wypłacanie, spłacanie i ponowne wypłacanie środków z udzielonych mu kredytów. Ustalenia umowne, w których zezwala się na przedterminowe spłaty i późniejsze ponowne wypłaty, uznaje się za odnawialne.

8c. **W przypadku gdy IRB-CCF stosuje się** wyłącznie do celów obliczania kwot ekspozycji ważonych ryzykiem oraz kwot **oczekiwanej straty** w odniesieniu do ekspozycji wynikających ze zobowiązań odnawialnych **innych niż ekspozycje zaklasyfikowane do tej kategorii ekspozycji zgodnie z art. 147 ust. 2 lit. a)**, a w szczególności zgodnie z art. 153 ust. 1, art. 157, art. 158 ust. 1, 5 i 10, wartość ekspozycji **dla każdej ekspozycji** stosowana jako parametr wejściowy we wzorze na kwotę ekspozycji ważonej ryzykiem i oczekiwaną stratę nie może być niższa niż suma:

- a) wykorzystanej kwoty zobowiązania odnawialnego;
- b) 50 % kwoty ekspozycji pozabilansowej dla pozostałej niewykorzystanej części zobowiązania odnawialnego obliczanej za pomocą mającego zastosowanie SA-CCF przewidzianego w art. 111.

Sumę lit. a) i b) określa się mianem »minimalnej wartości parametrów wejściowych CCF«.

- c) uchyla się ust. 10;
- 80) uchyla się art. 167;
- 81) w art. 169 ust. 3 dodaje się akapit w brzmieniu:
„EUNB wydaje wytyczne dotyczące praktycznego stosowania wymogów w zakresie opracowywania modelu, kwantyfikacji ryzyka, walidacji i stosowania parametrów ryzyka przy użyciu ciągłych lub bardzo szczegółowych skal ratingowych dla każdego parametru ryzyka. Wytyczne te przyjmuje się zgodnie z art. 16 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.”;
- 82) art. 170 ust. 4 lit. b) otrzymuje brzmienie:
„b) charakterystykę ryzyka transakcji, w tym rodzaje produktów i ochronę kredytową rzeczywistą, uznaną ochronę kredytową nierzeczywistą, stosunek wysokości kredytu do wartości zabezpieczenia, „starzenie się” i uprzywilejowanie. Instytucje w jasno sprecyzowany sposób postępują z przypadkami, w których dla kilku ekspozycji ustanowiono *taką samą ochronę kredytową rzeczywistą lub nierzeczywistą*.”;
- 83) w art. 171 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:
„3. *Chociaż horyzont czasowy stosowany do szacowania wartości PD to jeden rok, przy przypisywaniu ratingów instytucje stosują dłuższy horyzont czasowy. Rating kredytobiorcy musi odzwierciedlać dokonaną przez instytucję ocenę zdolności i gotowości kredytobiorcy do wywiązania się z umowy niezależnie od niekorzystnych warunków ekonomicznych lub wystąpienia nieoczekiwanych zdarzeń.* Systemy ratingowe opracowuje się w taki sposób, aby zmiany idiosynkratyczne lub charakterystyczne dla danego sektora były czynnikiem powodującym migrację z jednej klasy do drugiej. Ponadto uwzględnia się skutki cykli koniunkturalnych jako czynnik powodujący migracje dłużników i instrumentów z jednej klasy lub puli do drugiej.”;
- 84) w art. 172 ust. 1 wprowadza się następujące zmiany:
- a) formuła wprowadzająca otrzymuje brzmienie:
„W odniesieniu do ekspozycji wobec przedsiębiorstw, instytucji oraz rządów centralnych i banków centralnych klasyfikacja ekspozycji odbywa się zgodnie z następującymi kryteriami.”;
  - b) lit. d) otrzymuje brzmienie:
„d) każdej odrębnej osobie prawnej, wobec której instytucja posiada ekspozycję, nadaje się oddzielny rating.”;
  - c) dodaje się akapit w brzmieniu:

„Do celów lit. d) instytucja dysponuje odpowiednimi zasadami ujmowania dłużników będących indywidualnymi klientami oraz grupami powiązanych klientów. Zasady te obejmują proces identyfikacji szczególnego ryzyka korelacji w odniesieniu do każdej osoby prawnej, wobec której instytucja posiada ekspozycję. **Do celów rozdziału 6 transakcje z kontrahentami**, w których stwierdzono szczególne ryzyko korelacji, traktuje się odmiennie przy obliczaniu ich wartości ekspozycji. **Do celów rozdziału 3 transakcje z kontrahentami, w których stwierdzono szczególne ryzyko korelacji, traktuje się odmiennie przy obliczaniu ich strat z tytułu niewykonania zobowiązania.**”;

85) w art. 173 wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 1 formuła wprowadzająca otrzymuje brzmienie:

„W przypadku ekspozycji wobec przedsiębiorstw, instytucji oraz rządów centralnych i banków centralnych proces klasyfikacji ekspozycji spełnia następujące wymogi:”;

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. EUNB opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych określających metody stosowane przez właściwe organy do oceny integralności procesu klasyfikacji oraz regularnej i niezależnej oceny ryzyka.

EUNB przedstawi Komisji te projekty regulacyjnych standardów technicznych do 31 grudnia 2025 r.

Komisja jest uprawniona do przyjęcia regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.”;

86) w art. 174 wprowadza się następujące zmiany:

a) formuła wprowadzająca otrzymuje brzmienie:

„**Jeżeli instytucja stosuje** metody statystyczne **lub** inne metody matematyczne (»modele«) w celu klasyfikacji ekspozycji do klas lub pul dłużników lub instrumentów, **■** spełnione muszą być następujące wymogi:”;

b) lit. a) otrzymuje brzmienie:

„a) model charakteryzuje się wysoką zdolnością predykcyjną, a wymogi kapitałowe nie ulegają zniekształceniu w wyniku jego zastosowania;”;

c) dodaje się akapit w brzmieniu:

„Do celów lit. a) zmienne wejściowe stanowią odpowiednią i skuteczną podstawę wynikowych prognoz. Model nie jest obciążony istotnym błędem. Istnieje funkcjonalny związek między parametrami wejściowymi a wynikami, który w stosownych przypadkach można ustalić w drodze oceny eksperckiej.”;

87) w art. 176 wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 2 formuła wprowadzająca otrzymuje brzmienie:

„W przypadku ekspozycji wobec przedsiębiorstw, instytucji oraz rządów centralnych i banków centralnych instytucje gromadzą i przechowują;”;

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W odniesieniu do ekspozycji, w przypadku których w niniejszym rozdziale zezwala się na *stosowanie* własnych oszacowań wartości LGD lub *stosowanie* IRB-CCF, ale w przypadku których instytucje nie stosują własnych oszacowań wartości LGD lub IRB-CCF, instytucje gromadzą i przechowują dane dotyczące porównania zrealizowanych wartości LGD z wartościami określonymi w art. 161 ust. 1 oraz porównania zrealizowanych CCF z wartościami SA-CCF określonymi w art. 166 ust. 8a.”;

88) w art. 177 *wprowadza się następujące zmiany:*

a) *dodaje się ustęp w brzmieniu:*

„2a. Scenariusze stosowane zgodnie z ust. 2 muszą również obejmować czynniki ryzyka ESG, w szczególności ryzyko fizyczne i ryzyko transformacji wynikające ze zmiany klimatu.

EUNB wydaje wytyczne w sprawie stosowania ust. 2a niniejszego artykułu. Wytyczne te przyjmuje się zgodnie z art. 16 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.”;

b) *uchyla się ust. 3;*

89) w art. 178 *wprowadza się następujące zmiany:*

a) tytuł otrzymuje brzmienie:

„Niewykonanie zobowiązania przez dłużnika lub instrument”

b) ust. 1 lit. b) otrzymuje brzmienie:

„b) zwłoka w wykonaniu przez dłużnika wszelkich istotnych zobowiązań kredytowych wobec instytucji, jednostki dominującej lub którejkolwiek z jej jednostek zależnych przekracza 90 dni.”;

c) ust. 3 lit. d) otrzymuje brzmienie:

„d) wyrażenie przez instytucję zgody na przeprowadzenie awaryjnej restrukturyzacji zobowiązań kredytowych, jeżeli taka restrukturyzacja może skutkować zmniejszeniem zobowiązań finansowych w związku z umorzeniem istotnej części kwoty głównej, odsetek lub, w stosownych przypadkach, opłat lub też odroczeniem ich spłaty lub zapłaty. Uznaje się, że awaryjna restrukturyzacja ma miejsce, jeżeli w stosunku do dłużnika podjęto działania restrukturyzacyjne, o których mowa w art. 47b.”;

ca) *ust. 7 otrzymuje brzmienie:*

„7. Do dnia 30 czerwca 2024 r. EUNB wyda wytyczne w sprawie stosowania przepisów niniejszego artykułu, a w szczególności określi, co stanowi istotne »zmniejszone zobowiązanie finansowe« w przypadku awaryjnej restrukturyzacji do celów ust. 3 lit. d). Wytyczne te przyjmuje się zgodnie z art. 16 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.”;

90) w art. 180 *wprowadza się następujące zmiany:*

a) w ust. 1 *wprowadza się następujące zmiany:*

(i) formuła wprowadzająca otrzymuje brzmienie:

„Przy przeprowadzaniu kwantyfikacji parametrów ryzyka związanego z poszczególnymi klasami lub pulami ratingowymi instytucje stosują przedstawione poniżej wymogi dotyczące szacowania wartości PD w odniesieniu do ekspozycji wobec przedsiębiorstw, instytucji oraz rządów centralnych i banków centralnych.”;

(ii) lit. h) otrzymuje brzmienie:

„h) bez względu na to, czy do oszacowań wartości PD instytucja stosuje zewnętrzne, wewnętrzne czy zbiorcze źródła danych bądź też połączenie tych trzech źródeł, długość bazowego okresu obserwacji historycznej wynosi co najmniej pięć lat dla co najmniej jednego źródła.”;

(iii) dodaje się lit. i) w brzmieniu:

„i) niezależnie od metody stosowanej do oszacowania wartości PD instytucje dokonują oszacowań wartości PD w odniesieniu do każdej klasy ratingowej na podstawie odnotowanego historycznego średniego jednorocznego współczynnika niewykonania zobowiązania, który jest średnią arytmetyczną opartą na liczbie dłużników (tzn. każdemu dłużnikowi przypisywana jest taka sama waga), a inne metody, w tym średnie ważone ekspozycją, nie są dozwolone.”;

(iv) dodaje się akapit w brzmieniu:

„Do celów lit. h), jeżeli w odniesieniu do któregośkolwiek ze źródeł dostępny jest dłuższy okres obserwacji, a dane te są istotne, wówczas stosuje się ten dłuższy okres. Dane **muszą stanowić** reprezentatywne połączenie dobrych i złych lat istotnych dla danego rodzaju ekspozycji. Instytucje, które nie uzyskały zezwolenia właściwego organu na podstawie art. 143 na stosowanie własnych oszacowań wartości LGD lub **na stosowanie IRB-CCF**, mogą, pod warunkiem uzyskania zezwolenia właściwych organów, przy wdrażaniu metody IRB korzystać z istotnych danych obejmujących okres dwóch lat. Okres ten ulega co roku wydłużeniu o jeden rok do chwili, gdy istotne dane będą obejmować okres pięciu lat.”;

b) w ust. 2 wprowadza się następujące zmiany:

(i) lit. a) otrzymuje brzmienie:

„a) instytucje dokonują oszacowań wartości PD według klas lub pul dłużników lub instrumentów na podstawie średnich długoterminowych wartości jednorocznych współczynników niewykonania zobowiązań, a współczynniki niewykonania zobowiązań oblicza się na poziomie instrumentu jedynie w przypadku, gdy definicję niewykonania zobowiązania stosuje się na poziomie pojedynczego instrumentu kredytowego zgodnie z art. 178 ust. 1 akapit drugi;”

(ii) lit. e) otrzymuje brzmienie:

„e) bez względu na to, czy do oszacowań wartości PD instytucja stosuje zewnętrzne, wewnętrzne czy zbiorcze źródła danych bądź też połączenie

tych trzech źródeł, długość bazowego okresu obserwacji historycznej wynosi co najmniej pięć lat dla co najmniej jednego źródła.”;

(iii) dodaje się akapit w brzmieniu:

„Do celów lit. e), jeżeli w odniesieniu do któregośkolwiek ze źródeł dostępny jest dłuższy okres obserwacji i jeżeli dane te są istotne, wówczas stosuje się ten dłuższy okres. Dane **muszą stanowić** reprezentatywne połączenie dobrych i złych lat cyklu koniunkturalnego istotnych dla danego rodzaju ekspozycji. Wartość PD **dla każdej klasy ratingowej** opiera się na odnotowanym historycznym średnim jednorocznym współczynniku niewykonania zobowiązania, **który jest średnią arytmetyczną opartą na liczbie dłużników (tzn. każdemu dłużnikowi przypisywana jest taka sama waga) lub na liczbie instrumentów, lecz to jedynie w przypadku, gdy definicję niewykonania zobowiązania stosuje się na poziomie pojedynczego instrumentu kredytowego zgodnie z art. 178 ust. 1 akapit drugi, i nie są dozwolone inne metody, w tym średnie ważone ekspozycją**. Przy wdrażaniu metody IRB instytucje mogą, pod warunkiem uzyskania zezwolenia właściwych organów, korzystać z odpowiednich danych obejmujących okres dwóch lat. Okres ten ulega co roku wydłużeniu o jeden rok do chwili, gdy istotne dane będą obejmować okres pięciu lat.”;

c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„EUNB opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu określenia metodyki, zgodnie z którą właściwe organy przeprowadzają ocenę stosowanych przez daną instytucję metod szacowania wartości PD na podstawie art. 143.

EUNB przedstawia Komisji te projekty regulacyjnych standardów technicznych do 31 grudnia 2025 r.

Komisja jest uprawniona do przyjęcia regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.”;

91) w art. 181 wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 1 wprowadza się następujące zmiany:

(i) lit. c)–g) otrzymują brzmienie:

„c) instytucja uwzględnia stopień wszelkich zależności między ryzykiem dłużnika a ryzykiem związanym z ochroną kredytową rzeczywistą, inną niż umowy ramowe o kompensowaniu zobowiązań i umowy o kompensowaniu pozycji bilansowych obejmujących kredyty i depozyty, lub z jej dostawcą;

d) w oszacowaniach LGD dokonywanych przez instytucję przypadki niedopasowania walutowego między zobowiązaniem bazowym a ochroną kredytową rzeczywistą inną niż umowy ramowe o kompensowaniu zobowiązań i umowy o kompensowaniu pozycji bilansowych obejmujących kredyty i depozyty traktuje się ostrożnie;

e) w zakresie, w jakim oszacowania LGD uwzględniają istnienie ochrony kredytowej rzeczywistej innej niż umowy ramowe o kompensowaniu zobowiązań i umowy o kompensowaniu pozycji bilansowych obejmujących kredyty i depozyty, oszacowania te nie opierają się wyłącznie na szacunkowej wartości rynkowej ochrony kredytowej rzeczywistej;

f) w zakresie, w jakim oszacowania LGD uwzględniają istnienie ochrony kredytowej rzeczywistej innej niż umowy ramowe o kompensowaniu zobowiązań i umowy o kompensowaniu pozycji bilansowych obejmujących kredyty i depozyty, instytucje ustanawiają wewnętrzne wymogi w zakresie zarządzania, pewności prawa i zarządzania ryzykiem w odniesieniu do ochrony kredytowej rzeczywistej, przy czym wymogi te są zasadniczo zgodne z wymogami określonymi w rozdziale 4 sekcja 3;

g) w zakresie, w jakim instytucja uznaje ochronę kredytową rzeczywistą inną niż umowy ramowe o kompensowaniu zobowiązań i umowy o kompensowaniu pozycji bilansowych obejmujących kredyty i depozyty do obliczenia wartości ekspozycji na ryzyko kredytowe kontrahenta zgodnie z rozdziałem 6 sekcje 5 lub 6, w oszacowaniach LGD nie uwzględnia się żadnych kwot, które instytucja spodziewa się odzyskać w ramach tej ochrony kredytowej rzeczywistej;”;

(ii) lit. i) otrzymuje brzmienie:

„i) o ile opłaty za opóźnienia w płatnościach, nałożone na dłużnika przed momentem niewykonania zobowiązania, skapitalizowano w rachunku zysków i strat instytucji, dodaje się je do miary ekspozycji i strat tej instytucji;”;

(iv) dodaje się akapity w brzmieniu:

„Do celów lit. a) instytucje odpowiednio uwzględniają kwoty odzyskane w ramach odpowiednich procesów odzyskiwania kwot z wszelkich form ochrony kredytowej rzeczywistej, jak również z ochrony kredytowej nierzeczywistej, która nie jest objęta definicją zawartą w art. 142 pkt 10.

Do celów lit. c) przypadki, w których występuje wysoki stopień zależności, traktuje się w ostrożny sposób.

Do celów lit. e) oszacowania LGD uwzględniają skutki ewentualnej niezdolności instytucji do szybkiego uzyskania kontroli nad posiadanym zabezpieczeniem i upłynnienia go.”;

b) w ust. 2 wprowadza się następujące zmiany:

(i) akapit pierwszy lit. b) **otrzymuje brzmienie:**

„b) uwzględniać kwoty do wykorzystania w przyszłości w swoich współczynnikach konwersji lub oszacowaniach LGD. W przypadku gdy instytucje uwzględniają w swoich współczynnikach konwersji przyszłe dodatkowe kwoty, należy je uwzględnić w LGD zarówno w liczniku, jak i w mianowniku. W przypadku gdy instytucje nie uwzględniają w swoich

współczynnikach konwersji przyszłych dodatkowych kwot, należy je uwzględnić wyłącznie w liczniku LGD.”;

(ii) akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„W przypadku ekspozycji detalicznych oszacowania LGD opierają się na danych z okresu co najmniej pięciu lat. Przy wdrażaniu metody IRB instytucje mogą, pod warunkiem uzyskania zezwolenia właściwych organów, korzystać z odpowiednich danych obejmujących okres dwóch lat. Okres ten ulega wydłużeniu o jeden rok do momentu, gdy odnośnie będą obejmować okres pięciu lat.”;

c) dodaje się **ustępy** w brzmieniu:

„4. Zgodnie z art. 16 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010 EUNB wydaje wytyczne w celu wyjaśnienia sposobu traktowania wszelkich form ochrony kredytowej rzeczywistej i nierzeczywistej do celów ust. 1 lit. a) oraz do celów stosowania parametrów LGD.

4a. Do celu obliczania straty zgodnie z art. 5 pkt 2 w odniesieniu do przypadków powrotu do statusu wykonującego zobowiązanie EUNB wyda zaktualizowane wytyczne do dnia 31 grudnia 2025 r., zgodnie z art. 16 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010, w których określi sposób traktowania sztucznych przepływów pieniężnych i rozważy możliwość dyskontowania przez instytucje jedynie sztucznych przepływów pieniężnych w faktycznym okresie niewykonywania zobowiązania.”;

92) w art. 182 wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 1 wprowadza się następujące zmiany:

(i) lit. c) otrzymuje brzmienie:

„c) IRB-CCF instytucji uwzględnia możliwość wykorzystania przez dłużnika dodatkowych kwot do momentu wystąpienia zdarzenia niewykonania zobowiązania **i po jego wystąpieniu**.”;

(ii) dodaje się lit. g) oraz h) w brzmieniu:

„g) IRB-CCF instytucji **oszacowuje** się przy użyciu metody 12-miesięcznego horyzontu czasowego **■** ;

h) IRB-CCF instytucji opiera się na danych referencyjnych, które odzwierciedlają charakterystykę dłużnika, instrumentu oraz praktyk zarządzania bankiem w odniesieniu do ekspozycji, do których stosuje się te oszacowania.”;

(iii) dodaje się akapity w brzmieniu:

„Do celów lit. c) IRB-CCF zakłada większy margines ostrożnościowy, jeżeli można rozsądnie oczekiwać wystąpienia silniejszej korelacji dodatniej między częstotliwością niewykonania zobowiązań a wielkością współczynnika konwersji.

Do **celów lit. g) każdy przypadek** niewykonania zobowiązania należy powiązać z odpowiednimi cechami dłużnika i instrumentu kredytowego w

ustalonym dniu referencyjnym **określonym jako przypadający** 12 miesięcy przed **datą** niewykonania zobowiązania.

Do celów lit. h) IRB-CCF stosowany do poszczególnych ekspozycji nie może opierać się na danych, które łączą w sobie skutki rozbieżnych charakterystyk, lub na danych pochodzących z ekspozycji, które wykazują **istotnie** różną charakterystykę ryzyka. IRB-CCF musi opierać się na odpowiednio jednorodnych segmentach. Z tego względu następujące praktyki są niedozwolone **lub wymagałyby szczegółowej kontroli i uzasadnienia**:

- a) stosowanie danych bazowych dotyczących MŚP lub spółek o średniej kapitalizacji rynkowej do **dużych** dłużników korporacyjnych;
- b) stosowanie danych dotyczących zobowiązań o »małej« dostępności niewykorzystanego limitu do pozycji o »dużej« dostępności niewykorzystanego limitu;
- c) stosowanie danych dotyczących dłużników zalegających z płatnościami lub wobec których w dniu odniesienia zablokowano możliwość dalszego wykorzystania środków do dłużników bez znanych zaległości lub odpowiednich ograniczeń;
- d) stosowanie danych, na które miały wpływ zaistniałe w okresie obserwacji zmiany w koszyku posiadanych przez dłużników produktów pożyczkowych i innych produktów kredytowych, chyba że dane te zostały skutecznie skorygowane dzięki usunięciu skutków zmian w koszyku produktów.

Do celów lit. d) akapit czwarty instytucje wykazują właściwym organom, że posiadają szczegółowe zrozumienie wpływu zmian w koszyku produktów klienta na zbiory danych referencyjnych dotyczących ekspozycji i związane z nimi oszacowania CCF oraz że wpływ ten jest nieistotny lub został skutecznie ograniczony w ramach ich procesu dokonywania oszacowań. W związku z tym za niewłaściwe uznaje się poniższe praktyki:

- a) ustalanie dolnych **lub górnych** limitów dotyczących **zrealizowanych** CCF lub **zrealizowanych** wartości ekspozycji;
- b) wykorzystywanie oszacowań na poziomie dłużnika, które nie obejmują w pełni odnośnych wariantów przekształcenia produktu lub w niewłaściwy sposób łączą produkty o bardzo różnych charakterystykach;
- c) korygowanie tylko istotnych obserwacji, na które wpływ ma przekształcenie produktu;
- d) wyłączenie obserwacji, na które wpływ ma przekształcenie profilu produktu.”;

aa) dodaje się ustępy w brzmieniu:

„1a. Instytucje zapewniają, aby ich oszacowania CCF były skutecznie zabezpieczone przed potencjalnymi skutkami obszaru niestabilności spowodowanymi tym, że w dniu referencyjnym instrument jest prawie w całości wykorzystany.

1b. Dane referencyjne nie mogą być ograniczone do głównej kwoty należności instrumentu lub dostępnego limitu instrumentu. Dane referencyjne muszą obejmować narosłe odsetki, inne należne płatności i wykorzystanie kwot przekraczających limity instrumentu.”;

c) dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. Zgodnie z art. 16 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010 EUNB wydaje wytyczne określające metodę, którą instytucje stosują do szacowania IRB-CCF.

EUNB przedstawia Komisji te projekty regulacyjnych standardów technicznych do 31 grudnia 2026 r.

Komisja jest uprawniona do przyjęcia regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.”;

93) w art. 183 wprowadza się następujące zmiany:

a) tytuł otrzymuje brzmienie:

„Wymogi dotyczące oceny wpływu ochrony kredytowej nieruchomości na ekspozycje wobec przedsiębiorstw, rządów centralnych i banków centralnych w przypadku stosowania własnych oszacowań LGD oraz na ekspozycje detaliczne”;

b) w ust. 1 wprowadza się następujące zmiany:

(i) lit. c) otrzymuje brzmienie:

„c) gwarancja jest potwierdzona na piśmie, nieodwołalna i niezmienna ze strony gwaranta, obowiązuje do chwili całkowitego uregulowania zobowiązania (w zakresie kwoty gwarancji i terminu jej obowiązywania) i jest możliwa do wyegzekwowania na drodze prawnej wobec gwaranta w jurysdykcji, w której posiada on aktywa, które mogą być przedmiotem zajęcia i wobec których możliwe jest wykonanie orzeczenia sądowego”;

(ii) dodaje się litery d) i e) w brzmieniu:

„d) gwarancja jest bezwarunkowa;

e) kredytowe instrumenty pochodne uruchamiane pierwszym niewykonaniem zobowiązania można uwzględnić jako uznaną ochronę kredytową nieruchomości, ale kredytowych instrumentów pochodnych uruchamianych drugim niewykonaniem zobowiązania lub, bardziej ogólnie, uruchamianych n-tym niewykonaniem zobowiązania nie uwzględnia się jako uznanej ochrony kredytowej nieruchomości.”;

(iii) dodaje się akapit w brzmieniu:

„Za bezwarunkowe uznaje się gwarancje, w przypadku których płatność dokonywana przez gwaranta jest uzależniona od uprzedniego zażądania płatności od dłużnika przez instytucję kredytującą i które pokrywają jedynie straty pozostałe po zakończeniu przez instytucję procesu odzyskiwania należności.”;

c) dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Instytucje mogą uznać ochronę kredytową nierzeczywistą stosując podejście modelowe PD/LGD, zgodnie z niniejszym artykułem i z zastrzeżeniem wymogu określonego w ust. 4, albo metodę polegającą na zastąpieniu parametrów ryzyka zgodnie z A-IRB, o której mowa w art. 236a i z zastrzeżeniem wymogów kwalifikowalności określonych w rozdziale 4. Instytucje posiadają jasną politykę oceny wpływu ochrony kredytowej nierzeczywistej na parametry ryzyka. Polityka instytucji jest zgodna z ich wewnętrznymi praktykami zarządzania ryzykiem i uwzględnia się w niej wymogi niniejszego artykułu. W polityce tej określa się wyraźnie, które ze szczególnych metod opisanych w niniejszym akapicie są stosowane w odniesieniu do każdego systemu ratingowego, a instytucje stosują tę politykę w sposób spójny w długim okresie.”;

d) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Jeżeli instytucje uznają ochronę kredytową nierzeczywistą za pomocą metody modelowania PD/LGD, **powinny one odzwierciedlać efekt ograniczenia ryzyka ochrony kredytowej nierzeczywistej w odniesieniu do danego rodzaju ekspozycji poprzez korektę oszacowania PD lub LGD**, a zabezpieczonej części ekspozycji bazowej nie przypisuje się wagi ryzyka, która byłaby niższa niż dolny pułap RW dostawcy ochrony. W tym celu dolny pułap RW dostawcy ochrony oblicza się przy użyciu tego samego PD, tej samej LGD i tej samej funkcji wagi ryzyka, które są stosowane do porównywalnych bezpośrednich ekspozycji wobec dostawcy ochrony, o których mowa w art. 236a.”;

e) uchyla się ust. 6;

94) uchyla się część trzecią tytuł II rozdział 3 sekcja 6 podsekcja 4;

95) w art. 192 dodaje się pkt 5–8 w brzmieniu:

„5) »metoda polegająca na zastąpieniu wagi ryzyka zgodnie z SA« oznacza zastąpienie wagi ryzyka ekspozycji bazowej wagą ryzyka mającą zastosowanie na podstawie metody standardowej w odniesieniu do porównywalnej ekspozycji bezpośredniej wobec dostawcy ochrony **zgodnie z art. 235, jeżeli gwarantowaną ekspozycję traktuje się zgodnie z metodą standardową, a porównywalne ekspozycje bezpośrednio wobec dostawcy ochrony traktuje się zgodnie z metodą standardową lub metodą IRB**;

6) »metoda polegająca na zastąpieniu wagi ryzyka zgodnie z IRB« oznacza zastąpienie wagi ryzyka ekspozycji bazowej wagą ryzyka mającą zastosowanie na podstawie metody standardowej w odniesieniu do porównywalnej ekspozycji bezpośredniej wobec dostawcy ochrony **zgodnie z art. 235a, jeżeli gwarantowaną**

ekspozycję traktuje się zgodnie z metodą IRB, a porównywalne ekspozycje bezpośrednie wobec dostawcy ochrony traktuje się zgodnie z metodą standardową;

7) »metoda polegająca na zastąpieniu parametrów ryzyka zgodnie z F-IRB« oznacza zastąpienie, zgodnie z art. 236, zarówno parametrów ryzyka PD, jak i LGD dla ekspozycji bazowej odpowiadającymi im wartościami PD i LGD, które zostałyby przypisane zgodnie z metodą IRB bez wykorzystania własnych oszacowań LGD do porównywalnych ekspozycji bezpośrednich wobec dostawcy ochrony;

8) »metoda polegająca na zastąpieniu parametrów ryzyka zgodnie z A-IRB« oznacza zastąpienie, zgodnie z art. 236a, zarówno parametrów ryzyka PD, jak i LGD dla ekspozycji bazowej odpowiadającymi im wartościami PD i LGD, które zostałyby przypisane zgodnie z metodą IRB z wykorzystaniem własnych oszacowań LGD do porównywalnej ekspozycji bezpośredniej wobec dostawcy ochrony.»;

96) w art. 193 dodaje się **ust. 7 i 7a** w brzmieniu:

„7. Zabezpieczenie, które spełnia wszystkie wymogi kwalifikowalności określone w niniejszym rozdziale, może zostać uznane za takie nawet w przypadku ekspozycji związanych z niewykorzystanymi instrumentami. Jeżeli wykorzystanie instrumentu uzależnione jest od uprzedniego lub jednoczesnego zakupu lub otrzymania zabezpieczenia w stopniu odpowiadającym udziałowi instytucji w zabezpieczeniu po wykorzystaniu instrumentu, tak że instytucja nie ma żadnego udziału w zabezpieczeniu, jeżeli z instrumentu nie skorzystano, zabezpieczenie takie może zostać uznane dla ekspozycji wynikającej z niewykorzystanego instrumentu.

7a. Jeżeli instytucje obliczają kwoty ekspozycji ważonych ryzykiem według metody standardowej lub obliczają kwoty ekspozycji ważonych ryzykiem i kwoty oczekiwanej straty według metody IRB zgodnie z przepisami określonymi w niniejszym rozdziale, to powinny uwzględniać ryzyka ESG, którym podlega zabezpieczenie.

EUNB zgodnie z art. 16 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010 wydaje wytyczne dotyczące tego, co stanowi urzeczywistnienie się fizycznego ryzyka klimatycznego, i w jaki sposób ryzyko to powinno być odzwierciedlone w dokonywanych przez instytucje obliczeniach kwoty ekspozycji ważonych ryzykiem.»;

97) w art. 194 uchyla się ust. 10;

98) w art. 197 ust. 1 wprowadza się następujące zmiany:

a) lit. b)–e) otrzymują brzmienie:

„b) dłużne papiery wartościowe spełniające wszystkie następujące warunki:

(i) dłużne papiery wartościowe są emitowane przez rządy centralne lub banki centralne;

(ii) dłużne papiery wartościowe posiadają ocenę kredytową wydaną przez ECAI lub agencję kredytów eksportowych, które **spełniły wszystkie następujące warunki:**

– **ECAI lub agencja kredytów eksportowych** kwalifikują się do uznania do celów rozdziału 2;

– EUNB przypisuje **ocenie kredytowej** stopień jakości kredytowej 1, 2, 3 lub 4 zgodnie z określonymi w rozdziale 2 zasadami

przypisywania wagi ryzyka ekspozycjom wobec rządów centralnych i banków centralnych;

c) dłużne papiery wartościowe spełniające wszystkie następujące warunki:

- (i) dłużne papiery wartościowe są emitowane przez instytucje;
- (ii) dłużne papiery wartościowe posiadają ocenę kredytową wydaną przez ECAI, która **spełniła wszystkie następujące warunki**:
  - ECAI kwalifikuje się do uznania do celów rozdziału 2;
  - EUNB przypisuje **ocenie kredytowej** stopień jakości kredytowej 1, 2 lub 3 zgodnie z określonymi w rozdziale 2 zasadami przypisywania wagi ryzyka ekspozycjom wobec **instytucji**;

d) dłużne papiery wartościowe spełniające wszystkie następujące warunki:

- (i) dłużne papiery wartościowe są emitowane przez inne podmioty;
- (ii) dłużne papiery wartościowe posiadają ocenę kredytową wydaną przez ECAI, która spełnia wszystkie następujące warunki:
  - ECAI kwalifikuje się do uznania do celów rozdziału 2;
  - EUNB przypisuje **ocenie kredytowej** stopień jakości kredytowej 1, 2 lub 3 zgodnie z określonymi w rozdziale 2 zasadami przypisywania wagi ryzyka ekspozycjom wobec **przedsiębiorstw**;

e) dłużne papiery wartościowe, które posiadają krótkoterminową ocenę kredytową wydaną przez ECAI, spełniającą wszystkie następujące warunki:

- (i) ECAI kwalifikuje się do uznania do celów rozdziału 2; oraz
- (ii) EUNB przypisuje **ocenie kredytowej** stopień jakości kredytowej 1, 2 lub 3 zgodnie z określonymi w rozdziale 2 zasadami przypisywania wagi ryzyka ekspozycjom krótkoterminowym;”;

b) lit. g) otrzymuje brzmienie:

„g) złoto kruszcowe;”;

98a) art. 197 ust. 6 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

Do celów ust. 5, jeżeli przedsiębiorstwo zbiorowego inwestowania (»pierwotne przedsiębiorstwo zbiorowego inwestowania«) lub którekolwiek z jego bazowych przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania nie ogranicza się do inwestowania w instrumenty uznane na mocy ust. 1 i 4:

– jeżeli instytucje mogą stosować metodę pełnego przeglądu, mogą one wykorzystywać jednostki uczestnictwa lub udziały w tym przedsiębiorstwie zbiorowego inwestowania jako zabezpieczenie do kwoty równej wartości instrumentów posiadanych przez to przedsiębiorstwo, uznanych na mocy ust. 1 i 4;

– jeżeli instytucje mogą stosować metodę opartą na uprawnieniach, mogą one wykorzystywać jednostki uczestnictwa lub udziały w tym przedsiębiorstwie zbiorowego inwestowania jako zabezpieczenie na kwotę równą wartości instrumentów posiadanych przez to przedsiębiorstwo, kwalifikujących się na

mocy ust. 1 i 4, przy założeniu, że przedsiębiorstwo zbiorowego inwestowania lub którekolwiek z jego bazowych przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania zainwestowały w nieuznane instrumenty w maksymalnym zakresie dopuszczalnym na mocy ich odpowiednich uprawnień.”;

98b) *art. 198 ust. 2 otrzymuje brzmienie:*

„2. Jeżeli przedsiębiorstwo zbiorowego inwestowania lub którekolwiek z jego bazowych przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania nie ograniczają się do inwestowania w instrumenty, które kwalifikują się do uznania na mocy art. 197 ust. 1 i 4, oraz w pozycje, o których mowa w ust. 1 lit. a) tego artykułu,

- jeżeli instytucje mogą stosować metodę pełnego przeglądu, mogą one wykorzystywać jednostki uczestnictwa lub udziały w tym przedsiębiorstwie zbiorowego inwestowania jako zabezpieczenie do kwoty równej wartości instrumentów posiadanych przez to przedsiębiorstwo, które to instrumenty uznano na mocy art. 197 ust. 1 i 4 oraz pozycji, o których mowa w ust. 1 lit. a) tego artykułu;*
- jeżeli instytucje mogą stosować metodę opartą na uprawnieniach, mogą one wykorzystywać jednostki uczestnictwa lub udziały w tym przedsiębiorstwie zbiorowego inwestowania jako zabezpieczenie na kwotę równą wartości instrumentów posiadanych przez to przedsiębiorstwo, kwalifikujących się na mocy art. 197 ust. 1 i 4, oraz pozycji, o których mowa w lit. a) tego artykułu, przy założeniu, że przedsiębiorstwo zbiorowego inwestowania lub którekolwiek z jego bazowych przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania zainwestowały w nieuznane instrumenty w maksymalnym zakresie dopuszczalnym na mocy ich odpowiednich uprawnień.*

Jeżeli nieuznane instrumenty mogą mieć wartość ujemną z powodu ciążących na nich zobowiązań lub zobowiązań warunkowych wynikających z własności, instytucje wykonują obie poniższe czynności:

- a) obliczają całkowitą wartość nieuznanych instrumentów;*
- b) jeżeli kwota obliczona zgodnie z lit. a) jest ujemna, odejmują wartość bezwzględną tej kwoty od całkowitej wartości uznanych instrumentów.”;*

99) W art. 199 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. O ile przepisy art. 124 ust. 7 nie stanowią inaczej, instytucje mogą jako uznane zabezpieczenie wykorzystywać nieruchomości mieszkalne, która są lub będą zamieszkane albo zostały lub zostaną oddane w najem przez właściciela lub – w przypadku przedsiębiorstw inwestowania indywidualnego – właściciela rzeczywistego, oraz nieruchomości komercyjne, w tym biura i inne lokale komercyjne, jeżeli spełnione są oba następujące warunki:

- a) wartość nieruchomości nie zależy w istotnym zakresie od jakości kredytowej dłużnika;*
- b) ryzyko kredytobiorcy nie zależy w istotnym zakresie od przychodów generowanych przez nieruchomość lub przedsięwzięcie, które stanowią*

przedmiot zabezpieczenia, ale od zdolności kredytobiorcy do spłaty zadłużenia z innych źródeł, a w konsekwencji spłata kredytu nie zależy w istotnym zakresie od przepływu środków pieniężnych generowanego przez nieruchomości służącą jako zabezpieczenie.

Do celów lit. a) instytucje mogą wykluczyć sytuacje, w których czynniki czysto makroekonomiczne wpływają zarówno na wartość nieruchomości, jak i na zdolność kredytową kredytobiorcy. ”;

b) ust. 3 lit. a) otrzymuje brzmienie:

„a) straty wynikające z transakcji kredytowych zabezpieczonych nieruchomościami mieszkalnymi do 55 % wartości zgodnie z art. 229, o ile nie przewidziano inaczej w art. 124 ust. 7, nie przekraczają 0,3 % wartości niespłaconych kredytów zabezpieczonych nieruchomościami mieszkalnymi w danym roku;”;

c) ust. 4 lit. a) otrzymuje brzmienie:

„a) straty wynikające z transakcji kredytowych zabezpieczonych nieruchomościami komercyjnymi do 55 % wartości zgodnie z art. 229, o ile nie przewidziano inaczej w art. 124 ust. 7, nie przekraczają 0,3 % wartości niespłaconych kredytów zabezpieczonych nieruchomościami komercyjnymi w danym roku;”;

d) w ust. 5 dodaje się akapit w brzmieniu:

„W przypadku gdy publiczna kredytowa instytucja wspierająca rozwój zdefiniowana w art. 429a ust. 2 udziela kredytu preferencyjnego zdefiniowanego w art. 429a ust. 3 innej instytucji lub instytucji finansowej, która jest uprawniona do prowadzenia działalności, o której mowa w pkt 2 lub 3 załącznika I do dyrektywy 2013/36/UE, i która spełnia warunki zgodnie z art. 119 ust. 5 niniejszego rozporządzenia, oraz w przypadku gdy ta inna instytucja lub instytucja finansowa przekazują bezpośrednio lub pośrednio ten kredyt preferencyjny dłużnikowi ostatecznemu i cedują wierzytelności z tytułu kredytu preferencyjnego jako zabezpieczenie na rzecz publicznej kredytowej instytucji wspierającej rozwój, publiczna kredytowa instytucja wspierająca rozwój może wykorzystać scedowaną wierzytelność jako uznane zabezpieczenie, niezależnie od pierwotnego terminu zapadalności scedowanej wierzytelności.”;

e) ust. 6 akapit pierwszy lit. d) otrzymuje brzmienie:

„d) instytucja wykazuje, że w co najmniej 90 % przypadków wszystkich likwidacji w odniesieniu do danego rodzaju zabezpieczenia wpływy z realizacji zabezpieczenia są nie niższe niż 70 % wartości zabezpieczenia. Jeżeli występuje istotna zmienność cen rynkowych, instytucja wykazuje w sposób zadowalający właściwe organy, że przeprowadzona przez nią wycena zabezpieczenia jest wystarczająco ostrożna.”;

100) w art. 201 wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 1 wprowadza się następujące zmiany:

(i) lit. d) otrzymuje brzmienie:

„ d) organizacje międzynarodowe, którym zgodnie z art. 118 przypisuje się wagę ryzyka równą 0 %;”;

(ii) dodaje się lit. fa) w brzmieniu:

„fa) regulowane podmioty sektora finansowego;”;

(iii) lit. g) otrzymuje brzmienie:

„g) w przypadku gdy ochrona kredytowa nie jest udzielana ekspozycji sekurytyzacyjnej, inne przedsiębiorstwa, które posiadają ocenę kredytową wydaną przez *wyznaczoną* ECAI, w tym jednostki dominujące, zależne lub powiązane dłużnika, jeżeli *ekspozycji bezpośrednio wobec tych jednostek dominujących, jednostek zależnych lub powiązanych przypisuje się* niższą wagę ryzyka niż *ekspozycji* wobec dłużnika;”;

(iv) dodaje się literę ga) w brzmieniu:

„ga) w przypadku gdy ochrona kredytowa jest udzielana ekspozycji sekurytyzacyjnej, inne przedsiębiorstwa, które posiadają ocenę kredytową wydaną przez *wyznaczoną* ECAI odpowiadającą stopniom jakości kredytowej 1, 2 lub 3 i które w chwili udzielenia ochrony kredytowej posiadały ocenę kredytową odpowiadającą stopniom jakości kredytowej 1 lub 2, w tym jednostki dominujące, jednostki zależne lub powiązane dłużnika, jeżeli *ekspozycji bezpośrednio* wobec tych jednostek dominujących, jednostek zależnych lub powiązanych *przypisuje się* niższą wagę ryzyka niż *ekspozycji sekurytyzacyjnej*;”;

(v) dodaje się akapit w brzmieniu:

„Do celów lit. fa) »regulowany podmiot sektora finansowego« oznacza podmiot sektora finansowego spełniający warunek określony w art. 142 ust. 1 pkt 4 lit. b).”;

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Poza dostawcami ochrony wymienionymi w ust. 1 przedsiębiorstwa, które posiadają rating wewnętrzny instytucji zgodnie z rozdziałem 3 sekcja 6, kwalifikują się jako uznani dostawcy ochrony kredytowej nieruchomości, jeżeli instytucja *stosuje metodę IRB w przypadku ekspozycji wobec tych przedsiębiorstw*.”;

101) uchyla się art. 202;

102) w art. 204 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Kredytowe instrumenty pochodne uruchamiane pierwszym niewykonaniem zobowiązania i wszystkie inne kredytowe instrumenty pochodne uruchamiane n-tym niewykonaniem zobowiązania nie stanowią uznanych form ochrony kredytowej nieruchomości na mocy niniejszego rozdziału.

■ ”;

103) w art. 208 wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 3 wprowadza się następujące zmiany:

(i) w lit. b) dodaje się zdania w brzmieniu:

„*W przypadku aktualizacji wyceny przekraczającej wartość w momencie udzielenia kredytu* wartość nieruchomości nie może przekraczać średniej wartości zmierzonej dla tej nieruchomości lub dla porównywalnej nieruchomości w okresie ostatnich *czterech* lat w przypadku nieruchomości komercyjnych oraz w okresie ostatnich *ośmiu* lat w przypadku nieruchomości mieszkalnych. *Wartość nieruchomości może przekroczyć tę wartość w przypadku modyfikacji nieruchomości, które jednoznacznie zwiększają jej wartość, takich jak poprawa charakterystyki energetycznej lub poprawa odporności, ochrony i dostosowania do zagrożeń fizycznych* budynku lub lokalu mieszkalnego. ”;

(ii) uchyla się akapit drugi;

b) dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Zgodnie z ust. 3 **■** instytucje mogą *monitorować* wartość nieruchomości i *wskazywać nieruchomości wymagające aktualizacji wyceny* za pomocą zaawansowanych metod statystycznych lub innych metod matematycznych (»modele«) opracowanych niezależnie od procesu decyzyjnego w sprawie udzielania kredytu *i* pod warunkiem spełnienia następujących warunków:

- a) instytucje określają w swoich politykach i procedurach kryteria stosowania modeli do **■** monitorowania wartości zabezpieczeń *i wskazywania nieruchomości wymagających aktualizacji wyceny*. W tych politykach i procedurach bierze się pod uwagę udokumentowaną historię potwierdzającą adekwatność takich modeli, uwzględnione zmienne specyficzne dla danej nieruchomości, wykorzystanie minimalnej ilości dostępnych i dokładnych informacji oraz niepewność modeli;
- b) instytucje zapewniają, aby stosowane modele były:
  - (i) określone dla danej nieruchomości i lokalizacji z wystarczającym poziomem szczegółowości;
  - (ii) aktualne i dokładne oraz poddawane solidnej i regularnej weryfikacji historycznej w odniesieniu do faktycznie zaobserwowanych cen transakcyjnych;
  - (iii) oparte na wystarczająco dużej i reprezentatywnej próbie oraz na obserwowanych cenach transakcyjnych;
  - (iv) oparte na aktualnych danych wysokiej jakości;
- c) instytucje są ostatecznie odpowiedzialne za adekwatność i wyniki modeli, rzeczoznawca, o którym mowa w ust. 3 lit. b), jest odpowiedzialny za wycenę *nieruchomości, w przypadku której stwierdzono konieczność aktualizacji wyceny* dokonywanej przy użyciu modeli, a instytucje rozumieją metodę, dane wejściowe i założenia dotyczące stosowanych modeli;
- d) instytucje zapewniają, aby dokumentacja modeli była aktualna;
- e) instytucje posiadają odpowiednie procesy, systemy i zasoby informatyczne oraz dysponują wystarczającymi i dokładnymi danymi dla

każdego opartego na modelu *monitorowania wartości zabezpieczenia nieruchomości i wskazania nieruchomości wymagających aktualizacji* ;

- f) oszacowania modeli są niezależnie zatwierdzane, procedura zatwierdzania jest zasadniczo zgodna z zasadami określonymi w art. 185, *w stosownych przypadkach*, a niezależny rzeczoznawca, o którym mowa w ust. 3 lit. b), jest odpowiedzialny za ostateczne wartości stosowane przez instytucję do celów niniejszego rozdziału.”;

ba) dodaje się ust. 3b w brzmieniu:

„3b. Do celów monitorowania i aktualizacji wyceny wartości nieruchomości w sposób określony w niniejszym artykule bierze się pod uwagę kryteria wyceny określone w art. 229 ust. 1.”;

c) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Nieruchomości wykorzystane w charakterze ochrony kredytowej są odpowiednio ubezpieczone od ryzyka powstania szkody, a instytucje wprowadzają procedury monitorowania adekwatności ubezpieczenia.”;

104) w art. 210 *wprowadza się następujące zmiany:*

a) w ust. 1 dodaje się akapit w brzmieniu:

Jeżeli na podstawie umowy ogólnej o zabezpieczenie lub z tytułu innej formy zastawu na zmiennych składnikach majątkowych instytucji kredytującej przysługuje zarejestrowane roszczenie w stosunku do aktywów przedsiębiorstwa i jeżeli roszczenie to obejmuje zarówno aktywa, których nie uznaje się jako zabezpieczenia zgodnie z metodą IRB, jak i aktywa, które uznaje się jako zabezpieczenie zgodnie z metodą IRB, instytucja może uznać te ostatnie aktywa za uznaną ochronę kredytową rzeczywistą. W takim przypadku warunkiem uznania jest spełnienie przez te aktywa wymogów uznania jako zabezpieczenia w ramach metody IRB określonych w niniejszym rozdziale.”;

b) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„2. W przypadku zabezpieczenia rzeczowego zużycie czasowe zabezpieczenia obejmuje również kwestie wyceny związane z ESG dotyczące zakazów lub ograniczeń nałożonych przez odpowiednie państwa członkowskie oraz cele i przepisy prawne i regulacyjne Unii, a także, w stosownych przypadkach, dla instytucji aktywnych na arenie międzynarodowej – cele i przepisy państw trzecich.”;

105) art. 213 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Z zastrzeżeniem art. 214 ust. 1, ochrona kredytowa wynikająca z gwarancji lub kredytowego instrumentu pochodnego stanowi uznaną ochronę kredytową rzeczywistą, jeżeli spełnione są wszystkie poniższe warunki:

- a) ochrona kredytowa jest bezpośrednia;
- b) zakres ochrony kredytowej jest jasno określony i bezsporny;
- c) umowa o ochronę kredytową nie zawiera żadnych klauzul, których wypełnienie leży poza bezpośrednią kontrolą instytucji kredytującej i które:

- (i) umożliwiałyby dostawcy ochrony jednostronne wypowiedzenie lub zmianę ochrony kredytowej;
  - (ii) podniosłyby faktyczny koszt ochrony kredytowej w przypadku obniżenia jakości kredytowej zabezpieczonej ekspozycji;
  - (iii) mogłyby zwolnić dostawcę ochrony z obowiązku terminowej wypłaty w przypadku niedokonania którejkolwiek z należnych płatności przez dłużnika pierwotnego lub wygaśnięcia umowy leasingowej do celów uznania gwarantowanej wartości rezydualnej zgodnie z art. 134 ust. 7 i art. 166 ust. 4;
  - (iv) mogłyby dopuszczać skrócenie przez dostawcę ochrony okresu obowiązywania ochrony kredytowej;
- d) umowa o ochronę kredytową jest prawnie skuteczna i egzekwowalna we wszystkich jurysdykcjach, które są istotne w momencie zawarcia umowy kredytowej.

Do celów lit. c) klauzula w umowie o ochronę kredytową przewidująca, że wadliwa procedura należytej staranności lub oszustwo ze strony instytucji kredytującej **lub dłużnika** unieważnia lub zmniejsza zakres ochrony kredytowej udzielonej przez gwaranta, nie dyskwalifikuje ochrony kredytowej jako uznanej.

I

Do celów lit. c) dostawca ochrony może dokonać jednej płatności ryczałtowej na poczet wszystkich kwot z tytułu roszczenia lub może przejąć przyszłe zobowiązania płatnicze dłużnika objęte umową o ochronę kredytową.”;

106) w art. 215 wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 1 wprowadza się następujące zmiany:

(i) lit. a) otrzymuje brzmienie:

„a) w przypadku stwierdzenia faktu niewykonania zobowiązania lub nieuregulowania płatności przez dłużnika instytucja kredytująca ma prawo we właściwym czasie zażądać od gwaranta kwot z tytułu wierzytelności, w odniesieniu do których zapewniana jest ochrona.”;

(ii) dodaje się akapity w brzmieniu:

„Płatność ze strony gwaranta nie zależy od tego, czy instytucja kredytująca uprzednio zażądała płatności od dłużnika.

W przypadku ochrony kredytowej nieruchomości obejmującej hipoteczne kredyty mieszkaniowe wymogi, o których mowa w art. 213 ust. 1 lit. c) ppkt (iii) oraz w akapicie pierwszym niniejszej litery, muszą być spełnione w okresie 24 miesięcy.”;

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W przypadku gwarancji zapewnianych w ramach funduszy gwarancji wzajemnych albo udzielanych lub kontrgwarantowanych przez jednostki wymienione w art. 214 ust. 2 wymogi określone w ust. 1 lit. a) niniejszego artykułu i art. 213 ust. 1 lit. c) ppkt (iii) uznaje się za spełnione, jeżeli jest spełniony jeden z poniższych warunków:

- a) wskutek niewykonania zobowiązania przez dłużnika lub w przypadku gdy pierwotny dłużnik nie dokona jakichkolwiek należnych płatności, instytucja kredytująca ma prawo uzyskać we właściwym czasie od gwaranta płatność tymczasową, która spełnia oba poniższe warunki:
  - (i) płatność tymczasowa odzwierciedla rzetelne oszacowanie kwoty straty, jaką może ponieść instytucja kredytująca, w tym strat z tytułu nieuregulowanych odsetek i innych rodzajów płatności, które kredytobiorca jest zobowiązany dokonać;
  - (ii) płatność tymczasowa jest proporcjonalna do zakresu gwarancji;
- b) instytucja kredytująca może wykazać w sposób zadowalający właściwe organy, że skutki gwarancji obejmującej również straty z tytułu nieuregulowanych odsetek i innych rodzajów płatności, które kredytobiorca jest zobowiązany dokonać, uzasadniają taki sposób traktowania.”;

107) w art. 216 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Na zasadzie odstępowania od ust. 1, w przypadku ekspozycji wobec przedsiębiorstw objętej kredytowym instrumentem pochodnym, zdarzenie kredytowe, o którym mowa w lit. a) ppkt (iii) tego ustępu, nie musi być określone w umowie dotyczącej instrumentu pochodnego, o ile spełnione są wszystkie poniższe warunki:

- a) zmiana terminu zapadalności, kwoty głównej, kuponu, waluty lub uprzywilejowania bazowej ekspozycji wobec przedsiębiorstw wymaga 100 % głosów;
- b) dla siedziby prawnej, w której zarządza się ekspozycją wobec przedsiębiorstw, istnieje ugruntowany kodeks postępowania upadłościowego, który pozwala na reorganizację i restrukturyzację przedsiębiorstwa oraz zapewnia uporządkowane zaspokojenie roszczeń wierzycieli.

Jeżeli warunki ustanowione w lit. a) i b) nie są spełnione, ochrona kredytowa może mimo to być uznana, z zastrzeżeniem obniżenia jej wartości zgodnie z art. 233 ust. 2.”;

108) uchyla się art. 217;

109) art. 219 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 219

Kompensowanie pozycji bilansowych

Kredyty udzielane instytucji kredytującej oraz depozyty w niej składane objęte kompensowaniem pozycji bilansowych instytucja traktuje jako zabezpieczenie gotówkowe do celów obliczania skutku ochrony kredytowej rzeczywistej dla tych kredytów i depozytów instytucji kredytującej objętych kompensowaniem pozycji bilansowych.”;

110) w art. 220 wprowadza się następujące zmiany:

- a) tytuł otrzymuje brzmienie:

„Stosowanie metody nadzorczej obliczania korekt z tytułu zmienności do umów ramowych o kompensowaniu zobowiązań”;

b) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Instytucje, które obliczają »w pełni skorygowaną wartość ekspozycji« (E^*) w odniesieniu do ekspozycji podlegających uznanej umowie ramowej o kompensowaniu zobowiązań obejmującej transakcje finansowane z użyciem papierów wartościowych lub inne transakcje oparte na rynku kapitałowym, obliczają korekty z tytułu zmienności, które muszą stosować, przy użyciu metody nadzorczej obliczania korekt z tytułu zmienności określonej w art. 223–227 w odniesieniu do kompleksowej metody ujmowania zabezpieczeń finansowych.”;

c) ust. 2 lit. c) otrzymuje brzmienie:

„ c) stosują korektę z tytułu zmienności lub, w stosownych przypadkach, odpowiednią korektę z tytułu zmienności w wartościach bezwzględnych odpowiednią dla danej grupy papierów wartościowych lub danego rodzaju towarów do wartości bezwzględnej dodatniej lub ujemnej pozycji netto w papierach wartościowych należących do tej grupy papierów wartościowych lub do towarów należących do tego rodzaju towarów;”;

d) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Instytucje obliczają E^* według następującego wzoru:

$$E^* = \max\left(0; \sum_i E_i - \sum_j C_j + 0,4 \cdot E_{\text{net}} + 0,6 \cdot \frac{E_{\text{gross}}}{\sqrt{N}} + \sum_k |E_k^{\text{fx}}| \cdot H_k^{\text{fx}}\right)$$

gdzie:

i = indeks, który oznacza wszystkie osobne papiery wartościowe, towary lub pozycje na rynku kasowym w ramach umowy, które są przedmiotem pożyczki udzielonej kontrahentowi przez instytucję, sprzedane przez instytucję w ramach umowy z udzielonym przyrzeczeniem odkupu albo przekazane przez instytucję na rzecz kontrahenta;

j = indeks, który oznacza wszystkie osobne papiery wartościowe, towary lub pozycje na rynku kasowym w ramach umowy, które są przedmiotem pożyczki zaciągniętej przez instytucję, zakupione przez instytucję w ramach umowy z udzielonym przyrzeczeniem odsprzedaży albo posiadane przez instytucję;

k = indeks, który oznacza wszystkie osobne waluty, w których denominowane są wszelkie papiery wartościowe, towary lub pozycje na rynku kasowym w ramach umowy;

E_i = wartość ekspozycji z tytułu danego papieru wartościowego, danego towaru lub danej pozycji na rynku kasowym i , które pożyczono, sprzedano w ramach umowy z udzielonym przyrzeczeniem odkupu albo przekazano kontrahentowi na podstawie umowy, która to wartość miałaby zastosowanie w przypadku braku ochrony kredytowej, jeżeli instytucje obliczają kwoty ekspozycji ważonych ryzykiem zgodnie z przepisami, odpowiednio, rozdziału 2 lub rozdziału 3;

C_j = wartość danego papieru wartościowego, danego towaru lub danej pozycji na rynku kasowym j , które są przedmiotem pożyczki zaciągniętej przez instytucję, zostały zakupione przez instytucję w ramach umowy z udzielonym przyrzeczeniem odsprzedaży albo są posiadane przez instytucję na podstawie umowy;

E_k^{fx} = pozycja netto (dodatnia lub ujemna) w danej walucie k innej niż waluta rozliczeniowa umowy, obliczona zgodnie z ust. 2 lit. b);

H_k^{fx} = korekta z tytułu zmienności kursu walutowego dla waluty k ;

E_{net} = ekspozycja netto umowy, obliczana w następujący sposób:

$$E_{net} = \left| \sum_{l=1}^N |E_l^{sec}| \cdot H_l^{sec} \right|$$

gdzie:

l = indeks, który oznacza wszystkie odrębne grupy takich samych papierów wartościowych i wszystkie odrębne rodzaje takich samych towarów w ramach umowy;

E_l^{sec} = pozycja netto (dodatnia lub ujemna) dla danej grupy papierów wartościowych l lub dla danego rodzaju towarów l w ramach umowy, obliczona zgodnie z ust. 2 lit. a);

H_l^{sec} = korekta z tytułu zmienności właściwa dla danej grupy papierów wartościowych l lub danego rodzaju towarów l , obliczona zgodnie z ust. 2 lit. c).
Znak H_l^{sec} określa się w następujący sposób:

- a) element ten ma znak dodatni, jeżeli grupa papierów wartościowych l jest przedmiotem udzielonej pożyczki, została sprzedana w ramach umowy z udzielonym przyrzeczeniem odkupu lub jest przedmiotem transakcji, która przypomina udzielenie pożyczki papierów wartościowych lub umowę z udzielonym przyrzeczeniem odkupu;
- b) element ten ma znak ujemny, jeżeli grupa papierów wartościowych l jest przedmiotem zaciągniętej pożyczki, została zakupiona w ramach umowy z udzielonym przyrzeczeniem odsprzedaży lub jest przedmiotem transakcji, która przypomina zaciągnięcie pożyczki papierów wartościowych lub umowę z udzielonym przyrzeczeniem odsprzedaży;

N = łączna liczba odrębnych grup takich samych papierów wartościowych i odrębnych rodzajów takich samych towarów w ramach umowy; na potrzeby niniejszego obliczenia nie uwzględnia się grup i rodzajów E_l^{sec} , w przypadku których $|E_l^{sec}|$ jest mniejsze od $\frac{1}{10} \max_l (|E_l^{sec}|)$;

E_{gross} = ekspozycja brutto z tytułu umowy, obliczana w następujący sposób:

$$E_{gross} = \sum_{l=1}^N |E_l^{sec}| \cdot |H_l^{sec}|;$$

111) w art. 221 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1, 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„1. Do celów obliczania kwot ekspozycji ważonych ryzykiem oraz kwot oczekiwanych strat w odniesieniu do transakcji finansowanych z użyciem papierów wartościowych lub innych transakcji opartych na rynku kapitałowym innych niż transakcje na instrumentach pochodnych, objętych uznaną umową ramową o kompensowaniu zobowiązań, która spełnia wymogi określone w rozdziale 6 sekcja 7, instytucja może obliczać w pełni skorygowaną wartość ekspozycji (E*) dotyczącej umowy, stosując metodę modeli wewnętrznych, pod warunkiem że instytucja spełnia warunki określone w ust. 2.

2. Instytucja może korzystać z metody modeli wewnętrznych w przypadku spełnienia wszystkich poniższych warunków:

- a) instytucja stosuje tę metodę jedynie w odniesieniu do ekspozycji, w przypadku których kwoty ekspozycji ważonych ryzykiem oblicza się zgodnie z metodą IRB określoną w rozdziale 3;
- b) instytucja uzyskała pozwolenie na stosowanie tej metody od swoich właściwych organów.

3. Instytucja, która stosuje metodę modeli wewnętrznych, stosuje tę metodę w odniesieniu do wszystkich kontrahentów i papierów wartościowych, z wyjątkiem portfeli nieistotnych, w przypadku których może stosować metodę nadzorczą obliczania korekt z tytułu zmienności określoną w art. 220.”;

b) uchyla się ust. 8;

111a) art. 222 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Instytucje mogą stosować uproszczoną metodę ujmowania zabezpieczeń finansowych, jeżeli obliczają kwoty ekspozycji ważonych ryzykiem według metody standardowej. Instytucja nie stosuje jednocześnie uproszczonej metody ujmowania zabezpieczeń finansowych i kompleksowej metody ujmowania zabezpieczeń finansowych, z wyjątkiem do celów art. 148 ust. 1 i art. 150 ust. 1. Instytucje nie stosują tego wyjątku selektywnie w celu spełnienia zmniejszonych wymogów w zakresie funduszy własnych lub w celu przeprowadzenia arbitrażu regulacyjnego.”;

112) w art. 223 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 4 lit. b) otrzymuje brzmienie:

„b) w przypadku pozycji pozabilansowych innych niż instrumenty pochodne traktowane zgodnie z metodą IRB instytucje obliczają ich wartości ekspozycji przy użyciu współczynników CCF wynoszących 100 % zamiast współczynników SA-CCF lub IRB-CCF przewidzianych w art. 166 ust. 8, 8a i 8b.”;

b) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Instytucje obliczają korekty z tytułu zmienności, stosując metodę nadzorczą obliczania korekt z tytułu zmienności, o której mowa w art. 224–227.”;

113) w art. 224 ust. 1 tabele 1–4 otrzymują brzmienie:

„Tabela 1

Stopień jakości i kredytowej, z którym wiąże się ocena zdolności kredytowej dłużnego papieru wartościowego	Rezydualny termin zapadalności (m), wyrażony w latach	Korekty z tytułu zmienności w odniesieniu do dłużnych papierów wartościowych emitowanych przez jednostki, o których mowa w art. 197 ust. 1 lit. b)			Korekty z tytułu zmienności w odniesieniu do dłużnych papierów wartościowych emitowanych przez jednostki, o których mowa w art. 197 ust. 1 lit. c) i d)			Korekty z tytułu zmienności w odniesieniu do pozycji sekurytyzacyjnych, które spełniają kryteria określone w art. 197 ust. 1 lit. h)		
		20-dniowy okres upływności (%)	10-dniowy okres upływności (%)	5-dniowy okres upływności (%)	20-dniowy okres upływności (%)	10-dniowy okres upływności (%)	5-dniowy okres upływności (%)	20-dniowy okres upływności (%)	10-dniowy okres upływności (%)	5-dniowy okres upływności (%)
1	$m \leq 1$	0,707	0,5	0,354	1,414	1	0,707	2,828	2	1,414
	$1 < m \leq 3$	2,828	2	1,414	4,243	3	2,121	11,314	8	5,657
	$3 < m \leq 5$	2,828	2	1,414	5,657	4	2,828	11,314	8	5,657
	$5 < m \leq 10$	5,657	4	2,828	8,485	6	4,243	22,627	16	11,314
	$m > 10$	5,657	4	2,828	16,971	12	8,485	22,627	16	11,314

2-3	$m \leq 1$	1,41 4	1	0,70 7	2,82 8	2	1,41 4	5,65 7	4	2,82 8
	$1 < m \leq 3$	4,24 3	3	2,12 1	5,65 7	4	2,82 8	16,9 71	12	8,48 5
	$3 < m \leq 5$	4,24 3	3	2,12 1	8,48 5	6	4,24 3	16,9 71	12	8,48 5
	$5 < m \leq 10$	8,48 5	6	4,24 3	16,9 71	12	8,48 5	33,9 41	24	16,9 71
	$m > 10$	8,48 5	6	4,24 3	28,2 84	20	14,1 42	33,9 41	24	16,9 71
4	all	21,2 13	15	10,6 07	nie doty czy	nie doty czy	nie doty czy	nie doty czy	nie doty czy	nie doty czy

Tabela 2

Stopień jakości kredytowej, z którym wiąże się ocena kredytu w krótkoterminowym okresie dłużnego papieru wartościowego	Rezy dualny termin zapadalności (m), wyrażony w latach	Korekty z tytułu zmienności w odniesieniu do dłużnych papierów wartościowych emitowanych przez jednostki, o których mowa w art. 197 ust. 1 lit. b), z krótkoterminowymi ocenami kredytowymi			Korekty z tytułu zmienności w odniesieniu do dłużnych papierów wartościowych emitowanych przez jednostki, o których mowa w art. 197 ust. 1 lit. c) i d), z krótkoterminowymi ocenami kredytowymi			Korekty z tytułu zmienności w odniesieniu do pozycji sekurytyzacyjnych, które spełniają kryteria określone w art. 197 ust. 1 lit. h), z krótkoterminowymi ocenami kredytowymi		
		20-dniowy okres upływności (%)	10-dniowy okres upływności (%)	5-dniowy okres upływności (%)	20-dniowy okres upływności (%)	10-dniowy okres upływności (%)	5-dniowy okres upływności (%)	20-dniowy okres upływności (%)	10-dniowy okres upływności (%)	5-dniowy okres upływności (%)

1		0,70 7	0,5	0,35 4	1,41 4	1	0,70 7	2,82 8	2	1,41 4
2-3		1,41 4	1	0,70 7	2,82 8	2	1,41 4	5,65 7	4	2,82 8

Tabela 3

Inne rodzaje zabezpieczenia lub ekspozycji

	20-dniowy okres upłynnienia (%)	10-dniowy okres upłynnienia (%)	5-dniowy okres upłynnienia (%)
Akcje objęte indeksem głównym, obligacje zamienne objęte indeksem głównym	28,284	20	14,142
Inne akcje lub obligacje zamienne notowane na uznanej giełdzie	42,426	30	21,213
Środki pieniężne	0	0	0
Złoto kruszcowe	28,284	20	14,142

Tabela 4

Korekta z tytułu zmienności w przypadku niedopasowania walutowego (H_{fx})

20-dniowy okres upłynnienia (%)	10-dniowy okres upłynnienia (%)	5-dniowy okres upłynnienia (%)
11,314	8	5,657

”;

114) uchyla się art. 225;

115) art. 226 otrzymuje brzmienie:

„*Artykuł 226*

Zwiększanie korekty z tytułu zmienności według kompleksowej metody umówowania zabezpieczeń finansowych

Korekty z tytułu zmienności określone w art. 224 są korektami z tytułu zmienności, które instytucja stosuje w przypadku prowadzenia codziennej aktualizacji wyceny. Jeżeli aktualizacja wyceny odbywa się rzadziej niż raz dziennie, instytucje stosują większe korekty z tytułu zmienności. Instytucje obliczają je zwiększając korekty z tytułu zmienności dla codziennej aktualizacji wyceny według następującego wzoru wykorzystującego pierwiastek kwadratowy czasu:

$$H = H_M \cdot \sqrt{\frac{N_R + (T_M - 1)}{T_M}}$$

gdzie:

H = korekta z tytułu zmienności, która ma być stosowana;

H_M = korekta z tytułu zmienności przy codziennej aktualizacji wyceny;

N_R = faktyczna liczba dni roboczych między aktualizacjami wyceny;

T_M = okres upłynięcia dla danego rodzaju transakcji.”;

116) art. 227 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Instytucje stosujące metodę nadzorczą obliczania korekt z tytułu zmienności, o której mowa w art. 224, mogą w odniesieniu do transakcji odkupu i transakcji udzielania lub zaciągania pożyczek papierów wartościowych stosować korektę z tytułu zmienności równą 0 % zamiast korekt z tytułu zmienności obliczanych zgodnie z art. 224–226, pod warunkiem że spełnione są warunki określone w ust. 2 lit. a)–h). Metody przewidzianej w przepisach niniejszego artykułu nie stosują instytucje, które wykorzystują metodę modeli wewnętrznych określoną w art. 221.”;

117) w art. 228 wprowadza się następujące zmiany:

a) tytuł otrzymuje brzmienie:

„Obliczanie kwot ekspozycji ważonych ryzykiem według kompleksowej metody ujmowania zabezpieczeń finansowych w przypadku ekspozycji w ramach metody standardowej”;

b) uchyla się ust. 2;

118) w art. 229 wprowadza się następujące zmiany:

a) tytuł otrzymuje brzmienie:

„Zasady wyceny dotyczące uznanych zabezpieczeń innych niż zabezpieczenie finansowe”;

b) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Wycena nieruchomości musi spełniać wszystkie następujące wymagania:

a) niezależny rzeczoznawca posiadający niezbędne kwalifikacje, umiejętności i doświadczenie do wykonania wyceny wartości szacuje ją niezależnie od funkcjonującego w instytucji procesu akwizycji kredytów hipotecznych, rozpatrywania wniosków o kredyt i podejmowania decyzji kredytowych;

b) wartość oszacowuje się, stosując w ostrożny sposób konserwatywne kryteria wyceny, które spełniają wszystkie poniższe wymogi:

(i) wartość nie uwzględnia oczekiwań dotyczących wzrostu cen;

- (ii) wartość jest korygowana w celu uwzględnienia tego, że aktualna cena rynkowa może być znacznie wyższa od wartości, która byłaby możliwa do utrzymania przez cały okres kredytowania;
- c) wartość nie przewyższa wartości rynkowej nieruchomości, jeżeli można określić taką wartość rynkową.

Wartość zabezpieczenia uwzględnia wyniki monitorowania wymaganego zgodnie z art. 208 ust. 3 oraz wszelkie uprzednio istniejące roszczenia w stosunku do nieruchomości.”;

119) art. 230 otrzymuje brzmienie:

„*Artykuł 230*

Obliczanie kwot ekspozycji ważonych ryzykiem i kwot oczekiwanej straty w odniesieniu do ekspozycji objętej uznaną ochroną kredytową rzeczywistą według metody IRB

1. Z wyjątkiem ekspozycji wchodzących w zakres art. 220, w ramach metody IRB instytucje stosują faktyczną LGD (LGD*) jako LGD do celów rozdziału 3 na potrzeby uznawania ochrony kredytowej rzeczywistej kwalifikującej się zgodnie z niniejszym rozdziałem. Instytucje obliczają LGD* według następującego wzoru:

$$LGD^* = LGD_U \cdot \frac{E_U}{E \cdot (1 + H_E)} + LGD_S \cdot \frac{E_S}{E \cdot (1 + H_E)}$$

gdzie:

E = wartość ekspozycji przed uwzględnieniem skutku ochrony kredytowej rzeczywistej. W przypadku ekspozycji objętej zabezpieczeniem finansowym, uznanym zgodnie z niniejszym rozdziałem kwotę tę oblicza się zgodnie z art. 223 ust. 3. W przypadku papierów wartościowych, które są przedmiotem udzielonej pożyczki lub które wniesiono, kwota ta równa jest środkom pieniężnym będącym przedmiotem udzielonej pożyczki lub papierom wartościowym, które są przedmiotem udzielonej pożyczki lub które wniesiono. Jeżeli chodzi o papiery wartościowe, które są przedmiotem udzielonej pożyczki lub które wniesiono, wartość ekspozycji zwiększa się poprzez zastosowanie korekty z tytułu zmienności (H_E) zgodnie z art. 223–227;

E_S = bieżąca wartość ochrony kredytowej rzeczywistej otrzymanej po zastosowaniu korekty z tytułu zmienności mającej zastosowanie do tego rodzaju ochrony kredytowej rzeczywistej (H_C) oraz korekty z tytułu zmienności w przypadku niedopasowań walutowych (H_{fx}) między ekspozycją a ochroną kredytową rzeczywistą, zgodnie z ust. 2 i 2a. E_S ogranicza się do następującej wartości: $E \cdot (1 + H_E)$;

$E_U = E \cdot (1 + H_E) - E_S$;

LGD_U = wartość LGD mająca zastosowanie w przypadku niezabezpieczonej ekspozycji, jak określono w art. 161 ust. 1;

LGD_S = wartość LGD mająca zastosowanie do ekspozycji zabezpieczonych uznaną ochroną kredytową rzeczywistą wykorzystaną w transakcji w rodzaju ochrony kredytowej rzeczywistej określonej w ust. 2 tabela 2aaa.

2. W tabeli 2aaa określono wartości LGD_S i H_c mające zastosowanie we wzorze określonym w ust. 1.

Tabela 2aaa

Rodzaj ochrony kredytowej rzeczowej	LGD_S	Korekta z tytułu zmienności (H_c)
zabezpieczenie finansowe	0 %	Korekta z tytułu zmienności H_c , jak określono w art. 224–227.
wierzytelności	20 %	40 %
nieruchomości mieszkalne i komercyjne	20 %	40 %
innego rodzaju zabezpieczenia rzeczowe	25 %	40 %
nieuznana ochrona kredytowa rzeczowista	nie dotyczy	100 %

2a. Jeżeli uznana ochrona kredytowa rzeczowista jest denominowana w walucie innej niż waluta ekspozycji, korekta z tytułu zmienności w przypadku niedopasowania walutowego (H_{fx}) jest taka sama jak korekta stosowana zgodnie z art. 224–227.

3. W ramach rozwiązania alternatywnego wobec sposobu traktowania przewidzianego w ust. 1 i 2 oraz z zastrzeżeniem przepisów art. 124 ust. 7 instytucje mogą przypisywać wagę ryzyka równą 50 % tej części ekspozycji, która – w granicach określonych, odpowiednio, w art. 125 ust. 1 lit. a) i w art. 126 ust. 1 lit. a) – jest w pełni zabezpieczona nieruchomością mieszkalną lub nieruchomością komercyjną, które znajdują się na terytorium danego państwa członkowskiego, jeżeli spełnione są wszystkie warunki określone w art. 199 ust. 3 lub 4.

4. W celu obliczenia kwot ekspozycji ważonych ryzykiem oraz kwot oczekiwanych strat w przypadku ekspozycji traktowanych według metody IRB, które wchodzą w zakres art. 220, instytucje stosują E^* zgodnie z art. 220 ust. 4, w odniesieniu do niezabezpieczonych ekspozycji stosują LGD , jak określono w art. 161 ust. 1 lit. a), aa) i b).”;

120) art. 231 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 231

Obliczanie kwot ekspozycji ważonych ryzykiem i kwot oczekiwanej straty w

przypadku pul uznanej ochrony kredytowej rzeczywistej w odniesieniu do ekspozycji według metody IRB

Instytucje, które uzyskały wiele rodzajów ochrony kredytowej rzeczywistej, mogą w przypadku ekspozycji traktowanych zgodnie z metodą IRB stosować wzór określony w art. 230 kolejno do poszczególnych rodzajów zabezpieczenia. W tym celu po każdorazowym ujęciu pojedynczego rodzaju ochrony kredytowej rzeczywistej instytucje te pomniejszają pozostałą wartość niezabezpieczonej ekspozycji (E_U) o skorygowaną wartość zabezpieczenia (E_S) ujętego w danym kroku. Zgodnie z art. 230 ust. 1 łączną wartość E_S dla wszystkich rodzajów ochrony kredytowej rzeczywistej ogranicza się do wysokości $E \cdot (1 + H_E)$, w wyniku czego zastosowanie ma następujący wzór:

$$LGD^* = LGD_U \cdot \frac{E_U}{E \cdot (1 + H_E)} + \sum_i LGD_{S,i} \cdot \frac{E_{S,i}}{E \cdot (1 + H_E)}$$

gdzie:

$LGD_{S,i}$ = LGD mająca zastosowanie do ochrony kredytowej rzeczywistej i , zgodnie z art. 230 ust. 2;

$E_{S,i}$ = wartość bieżąca ochrony kredytowej rzeczywistej i uzyskana po zastosowaniu korekty z tytułu zmienności mającej zastosowanie do rodzaju ochrony kredytowej rzeczywistej (H_c), zgodnie z art. 230 ust. 2.”;

121) art. 232 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Jeżeli spełnione są warunki określone w art. 212 ust. 1, środki pieniężne znajdujące się w depozycie w instytucji będącej osobą trzecią lub bankowe instrumenty pieniężne utrzymywane przez taką instytucję, które nie są utrzymywane na powierniczym rachunku zastrzeżonym i które zastawiono na rzecz instytucji kredytującej, można traktować jako gwarancję udzieloną przez instytucję będącą osobą trzecią.”;

122) art. 233 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Instytucje opierają korekty z tytułu zmienności dla każdego niedopasowania walutowego na okresie upłynięcia wynoszącym 10 dni roboczych, przy założeniu codziennej aktualizacji wyceny, i obliczają te korekty według metody nadzorczej obliczania korekt z tytułu zmienności, o której mowa w art. 224. Instytucje zwiększają korekty z tytułu zmienności zgodnie z art. 226.”;

123) w art. 235 wprowadza się następujące zmiany:

a) w tytule wprowadza się następujące zmiany:

„Obliczanie kwot ekspozycji ważonych ryzykiem według metody substytucyjnej, gdy ekspozycję zabezpieczoną gwarancją traktuje się zgodnie z metodą standardową”;

b) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Do celów art. 113 ust. 3 w przypadku ekspozycji z ochroną kredytową nierzeczywistą, wobec których instytucje stosują metodę standardową, niezależnie od sposobu ujmowania porównywalnych ekspozycji bezpośrednich

wobec dostawcy ochrony, instytucje obliczają kwoty ekspozycji ważonych ryzykiem według następującego wzoru:

$$\max \{0, E - G_A\} \cdot r + G_A \cdot g$$

gdzie:

E = wartość ekspozycji obliczona zgodnie z art. 111. W tym celu za wartość ekspozycji z tytułu pozycji pozabilansowej wymienionej w załączniku I przyjmuje się 100 % jej wartości, a nie wartość ekspozycji określoną w art. 111 ust. 1;

G_A = wartość ochrony ryzyka kredytowego obliczona zgodnie z art. 233 ust. 3 (G^*) i skorygowana dodatkowo o wszelkie niedopasowania terminów zapadalności, jak określono w sekcji 5;

r = waga ryzyka ekspozycji wobec dłużnika, jak określono w rozdziale 2;

g = waga ryzyka *mająca zastosowanie do ekspozycji bezpośredniej* wobec dostawcy ochrony, jak określono w rozdziale 2.”;

c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Instytucje mogą rozszerzyć preferencyjne traktowanie przewidziane w art. 114 ust. 4 i 7 na ekspozycje lub części ekspozycji objęte gwarancją rządu centralnego lub banku centralnego, tak jakby ekspozycje te były bezpośrednimi ekspozycjami wobec rządu centralnego lub banku centralnego, pod warunkiem że w przypadku takich bezpośrednich ekspozycji spełnione są warunki określone odpowiednio w art. 114 ust. 4 lub 7.”;

124) dodaje się art. 235a w brzmieniu:

„Artykuł 235a

Obliczanie kwot ekspozycji ważonych ryzykiem i kwot oczekiwanej straty według metody substytucyjnej, gdy ekspozycję zabezpieczoną gwarancją traktuje się zgodnie z metodą IRB, a porównywalne ekspozycje bezpośrednie wobec dostawcy ochrony – zgodnie z metodą standardową

1. W przypadku ekspozycji z ochroną kredytową nierzeczywistą, wobec których instytucja stosuje metodę IRB, o której mowa w rozdziale 3, i gdy porównywalne ekspozycje bezpośrednie wobec dostawcy ochrony są traktowane zgodnie z metodą standardową, instytucje obliczają kwoty ekspozycji ważonych ryzykiem zgodnie z poniższym wzorem:

$$\max \{0, E - G_A\} \cdot r + G_A \cdot g$$

gdzie:

E = wartość ekspozycji obliczona zgodnie z rozdziałem 3 sekcja 5. W tym celu instytucje obliczają wartość ekspozycji dla pozycji pozabilansowych innych niż instrumenty pochodne traktowane zgodnie z metodą IRB przy użyciu współczynników CCF wynoszących 100 % zamiast współczynników SA-CCF lub IRB-CCF przewidzianych w art. 166 ust. 8, 8a i 8b;

G_A = kwota ochrony ryzyka kredytowego obliczona zgodnie z art. 233 ust. 3

(G*) i skorygowana dodatkowo o wszelkie niedopasowania terminów zapadalności, jak określono w rozdziale 3 sekcja 5;

r = waga ryzyka ■ określona w rozdziale 3 *przy zastosowaniu wartości PD dłużnika i LGD ekspozycji wobec dłużnika bez uwzględnienia ochrony kredytowej nierzeczywistej*;

g = waga ryzyka *mająca zastosowanie do ekspozycji bezpośredniej* wobec dostawcy ochrony, jak określono w rozdziale 2.

2. W przypadku gdy kwota objęta ochroną (G_A) jest niższa niż wartość ekspozycji (E), instytucje mogą stosować wzór przedstawiony w ust. 1 wyłącznie wówczas, gdy zabezpieczone i niezabezpieczone części ekspozycji są równe pod względem uprzywilejowania.

3. Instytucje mogą rozszerzyć preferencyjne traktowanie przewidziane w art. 114 ust. 4 i 7 na ekspozycje lub części ekspozycji objęte gwarancją rządu centralnego lub banku centralnego, tak jakby ekspozycje te były bezpośrednimi ekspozycjami wobec rządu centralnego lub banku centralnego, pod warunkiem że w przypadku takich bezpośrednich ekspozycji spełnione są warunki określone odpowiednio w art. 114 ust. 4 lub 7.

4. Kwota oczekiwanych strat dla zabezpieczonej części wartości ekspozycji wynosi zero.

5. Do każdej niezabezpieczonej części wartości ekspozycji (E) instytucja stosuje wagę ryzyka i współczynnik oczekiwanej straty odpowiadające ekspozycji bazowej. Do celów obliczeń, o których mowa w art. 159, instytucje przypisują do niezabezpieczonej części wartości ekspozycji wszelkie korekty z tytułu ogólnego lub szczególnego ryzyka kredytowego lub dodatkowe korekty wartości, o których mowa w art. 34, dotyczące działalności instytucji zaliczanej do portfela bankowego lub inne redukcje funduszy własnych związane z ekspozycją.”;

125) w art. 236 wprowadza się następujące zmiany:

a) tytuł otrzymuje brzmienie:

„Obliczanie kwot ekspozycji ważonych ryzykiem i kwot oczekiwanej straty według metody substytucyjnej, gdy ekspozycję zabezpieczoną gwarancją traktuje się zgodnie z metodą IRB, a porównywalną ekspozycję bezpośrednią wobec dostawcy ochrony – zgodnie z metodą IRB”;

b) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W przypadku ekspozycji z ochroną kredytową nierzeczywistą, wobec której instytucja stosuje metodę IRB, o której mowa w rozdziale 3, jednak nie korzysta ze swoich oszacowań strat z tytułu niewykonania zobowiązania (LGD), a porównywalne ekspozycje bezpośrednio wobec dostawcy ochrony są traktowane zgodnie z metodą IRB określoną w rozdziale 3, jako zabezpieczoną część ekspozycji instytucje przyjmują wartość ekspozycji E lub skorygowaną wartość ochrony kredytowej nierzeczywistej G_A , w zależności od tego, która z tych wartości jest niższa, *obliczoną zgodnie z art. 235a ust. 1*”;

c) dodaje się ust. 1a–1d w brzmieniu:

„1a. Instytucja, która stosuje metodę IRB do porównywalnych ekspozycji bezpośrednich wobec dostawcy ochrony, stosując własne oszacowania PD, oblicza kwotę ekspozycji ważonych ryzykiem oraz kwotę oczekiwanej straty w odniesieniu do zabezpieczonej części wartości ekspozycji, wykorzystując PD dostawcy ochrony oraz LGD mającą zastosowanie do porównywalnej ekspozycji bezpośredniej wobec dostawcy ochrony, jak określono w art. 161 ust. 1, zgodnie z ust. 1b. W przypadku ekspozycji podporządkowanych i niepodporządkowanej ochrony kredytowej nierzeczywistej wskaźnikiem LGD, który instytucje stosują do zabezpieczonej części wartości ekspozycji, jest wskaźnik LGD związany z należnościami uprzywilejowanymi, który może uwzględniać każdą **rzeczywistą ochronę kredytową zabezpieczającą nierzeczywistą ochronę kredytową** zgodnie z niniejszym rozdziałem.

1b. Instytucje obliczają wagę ryzyka i oczekiwaną stratę mające zastosowanie do zabezpieczonej części ekspozycji bazowej przy użyciu PD i LGD określonych w ust. 1a oraz tej samej funkcji wagi ryzyka, którą stosuje się w przypadku porównywalnej ekspozycji bezpośredniej wobec dostawcy ochrony, a także, w stosownych przypadkach, stosują termin zapadalności M związany z ekspozycją bazową, obliczony zgodnie z art. 162.

1c. Instytucje, które stosują metodę IRB w odniesieniu do porównywalnych ekspozycji bezpośrednich wobec dostawcy ochrony, korzystając z metody przewidzianej w art. 153 ust. 5, stosują wagę ryzyka i współczynnik oczekiwanej straty mające zastosowanie do zabezpieczonej części ekspozycji, które odpowiadają wagom ryzyka i współczynnikom oczekiwanej straty przewidzianym w art. 153 ust. 5 i art. 158 ust. 6.

1d. Niezależnie od ust. 1c instytucje stosujące do ekspozycji zabezpieczonych gwarancjami metodę IRB w sposób przewidziany w art. 153 ust. 5 obliczają wagę ryzyka i współczynnik oczekiwanej straty mające zastosowanie do zabezpieczonej części ekspozycji przy użyciu PD i LGD mających zastosowanie do porównywalnej ekspozycji bezpośredniej wobec dostawcy ochrony, jak określono w art. 161 ust. 1, zgodnie z ust. 1b, a także tej samej funkcji wagi ryzyka, którą stosuje się w przypadku porównywalnej ekspozycji bezpośredniej wobec dostawcy ochrony, oraz, w stosownych przypadkach, stosują termin zapadalności M związany z ekspozycją bazową, obliczony zgodnie z art. 162. W przypadku ekspozycji podporządkowanych i niepodporządkowanej ochrony kredytowej nierzeczywistej wskaźnikiem LGD, który instytucje stosują do zabezpieczonej części wartości ekspozycji, jest wskaźnik LGD związany z należnościami uprzywilejowanymi, który może uwzględniać każde zabezpieczenie ekspozycji bazowej zgodnie z niniejszym rozdziałem.”;

d) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Do każdej niezabezpieczonej części wartości ekspozycji (E) instytucje stosują wagę ryzyka i współczynnik oczekiwanej straty odpowiadające ekspozycji bazowej. Do celów obliczeń, o których mowa w art. 159, instytucje przypisują do niezabezpieczonej części wartości ekspozycji wszelkie korekty z tytułu ogólnego oraz szczególnego ryzyka kredytowego, dodatkowe korekty wartości, o których mowa w art. 34, dotyczące działalności instytucji zaliczanej do portfela bankowego, a także inne redukcje funduszy własnych związane z ekspozycją, inne niż odliczenia dokonane zgodnie z art. 36 ust. 1 lit. m).”;

126) dodaje się art. 236a w brzmieniu:

„*Artykuł 236a*

Obliczanie kwot ekspozycji ważonych ryzykiem i kwot oczekiwanej straty według metody substytucyjnej, gdy ekspozycję zabezpieczoną gwarancją traktuje się zgodnie z metodą IRB z wykorzystaniem własnych oszacowań strat z tytułu niewykonania zobowiązania (LGD), a porównywalną ekspozycję bezpośrednią wobec dostawcy ochrony traktuje się zgodnie z metodą IRB

1. W przypadku ekspozycji z ochroną kredytową nierzeczywistą, wobec której instytucja stosuje metodę IRB, o której mowa w rozdziale 3, i korzysta ze swoich oszacowań strat z tytułu niewykonania zobowiązania (LGD), oraz gdy porównywalne ekspozycje bezpośrednie wobec dostawcy ochrony są traktowane zgodnie z metodą IRB, o której mowa w rozdziale 3, **bez korzystania z własnych oszacowań LGD**, jako zabezpieczoną część ekspozycji instytucje przyjmują wartość ekspozycji E lub skorygowaną wartość ochrony kredytowej nierzeczywistej GA **obliczoną zgodnie z art. 235a ust. 1**, w zależności od tego, która z tych wartości jest niższa. Kwotę ekspozycji ważonej ryzykiem i kwotę oczekiwanej straty dla zabezpieczonej części wartości ekspozycji oblicza się przy użyciu PD i LGD oraz tej samej funkcji wagi ryzyka, które stosuje się w przypadku porównywalnej ekspozycji bezpośredniej wobec dostawcy ochrony, a także, w stosownych przypadkach, stosuje się termin zapadalności M związany z ekspozycją bazową, obliczony zgodnie z art. 162.

2. Instytucje, które do porównywalnych ekspozycji bezpośrednich wobec dostawcy ochrony stosują metodę IRB, o której mowa w rozdziale 3, jednak bez stosowania własnych oszacowań straty z tytułu niewykonania zobowiązania (LGD), określają wartość LGD zgodnie z art. 161. W przypadku ekspozycji podporządkowanych i niepodporządkowanej ochrony kredytowej nierzeczywistej wskaźnikiem LGD, który instytucje stosują do zabezpieczonej części wartości ekspozycji, jest wskaźnik LGD związany z należnościami uprzywilejowanymi, który może uwzględniać każde zabezpieczenie ekspozycji bazowej zgodnie z niniejszym rozdziałem.

3. Instytucje, które do porównywalnych ekspozycji bezpośrednich wobec dostawcy ochrony stosują metodę IRB, o której mowa w rozdziale 3, z wykorzystaniem własnych oszacowań LGD, obliczają wagę ryzyka i współczynnik oczekiwanej straty mające zastosowanie do zabezpieczonej części ekspozycji bazowej przy użyciu PD i LGD oraz tej samej funkcji wagi ryzyka, które stosuje się w przypadku takiej porównywalnej ekspozycji bezpośredniej wobec dostawcy ochrony, a także, w stosownych przypadkach, stosują termin zapadalności M związany z ekspozycją bazową, obliczony zgodnie z art. 162.

4. Instytucja, która do porównywalnych ekspozycji bezpośrednich wobec dostawcy ochrony stosuje metodę IRB w sposób przewidziany w art. 153 ust. 5, stosuje wagę ryzyka i współczynnik oczekiwanej straty mające zastosowanie do zabezpieczonej części ekspozycji, które odpowiadają wagom ryzyka i współczynnikom oczekiwanej straty przewidzianym w art. 153 ust. 5 i art. 158 ust. 6.

5. Do każdej niezabezpieczonej części wartości ekspozycji (E) instytucje stosują wagę ryzyka i współczynnik oczekiwanej straty odpowiadające ekspozycji bazowej. Do celów obliczeń, o których mowa w art. 159, instytucje przypisują do niezabezpieczonej części wartości ekspozycji wszelkie korekty z tytułu ogólnego oraz szczególnego ryzyka kredytowego, dodatkowe korekty wartości, o których mowa w

art. 34, dotyczące działalności instytucji zaliczanej do portfela bankowego, a także inne redukcje funduszy własnych związane z ekspozycją, inne niż odliczenia dokonane zgodnie z art. 36 ust. 1 lit. m).”;

127) uchyla się część trzecią tytuł II rozdział 4 sekcja 6;

128) art. 273 ust. 3 lit. b) otrzymuje brzmienie:

„b) zgodnie z art. 183, jeżeli udzielono zezwolenia zgodnie z art. 143.”;

129) w art. 273b wprowadzają się następujące zmiany:

a) tytuł otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 273b

Niespełnienie warunków stosowania uproszczonych metod obliczania wartości ekspozycji instrumentów pochodnych oraz uproszczonej metody obliczania wymogu w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka związanego z CVA”;

b) w ust. 2 formuła wprowadzająca otrzymuje brzmienie:

„Instytucje zaprzestają obliczania wartości ekspozycji swoich pozycji w instrumentach pochodnych zgodnie z sekcjami 4 lub 5 oraz obliczania wymogu w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka związanego z CVA zgodnie z art. 385, stosownie do przypadku, w ciągu trzech miesięcy od wystąpienia jednej z poniższych sytuacji:”;

c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. „Instytucje, które zaprzestały obliczania wartości ekspozycji swoich pozycji w instrumentach pochodnych zgodnie z sekcjami 4 lub 5 oraz obliczania wymogu w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka związanego z CVA zgodnie z art. 385, stosownie do przypadku, mogą wznowić obliczanie wartości ekspozycji swoich pozycji w instrumentach pochodnych zgodnie z sekcjami 4 lub 5 oraz wymogu w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka związanego z CVA zgodnie z art. 385 tylko wówczas, gdy wykażą właściwemu organowi, że wszystkie warunki określone w art. 273a ust. 1 lub 2 były spełnione nieprzerwanie przez okres roku.”;

130) w art. 274 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. W przypadku gdy do tego samego pakietu kompensowania ma zastosowanie wiele umów o dostarczenie zabezpieczenia lub ten sam pakiet kompensowania obejmuje zarówno transakcje podlegające umowie o dostarczenie zabezpieczenia, jak i transakcje niepodlegające umowie o dostarczenie zabezpieczenia, instytucja oblicza swoją wartość ekspozycji w następujący sposób:

a) instytucja tworzy odnośne hipotetyczne podpakiety kompensowania obejmujące transakcje zawarte w pakiecie kompensowania, w następujący sposób:

(i) wszystkie transakcje podlegające umowie o dostarczenie zabezpieczenia oraz temu samemu okresowi ryzyka w związku z

uzupełnieniem zabezpieczenia określonego zgodnie z art. 285 ust. 2–5 zalicza się do tego samego podpakietu kompensowania;

- (ii) wszystkie transakcje niepodlegające umowie o dostarczenie zabezpieczenia zalicza się do tego samego podpakietu kompensowania odrębnego od podpakietów kompensowania utworzonych zgodnie z ppkt (i);
- b) instytucja oblicza koszt odtworzenia pakietu kompensowania, o którym mowa w formule wprowadzającej niniejszego ustępu, zgodnie z art. 275 ust. 2, uwzględniając wszystkie transakcje w ramach pakietu kompensowania podlegające lub niepodlegające umowie o dostarczenie zabezpieczenia, oraz stosuje wszystkie poniższe zasady:
- (i) bieżącą wartość rynkową (CMV) oblicza się w odniesieniu do wszystkich transakcji w ramach pakietu kompensowania z uwzględnieniem wszelkich posiadanych lub wniesionych zabezpieczeń, w przypadku gdy przy obliczaniu CMV kompensuje się dodatnie i ujemne wartości rynkowe;
  - (ii) w stosownych przypadkach NICA, VM, TH i MTA oblicza się oddzielnie jako sumę tych samych danych wejściowych mających zastosowanie do każdej pojedynczej umowy o dostarczenie zabezpieczenia w ramach pakietu kompensowania;
- c) instytucja oblicza potencjalną przyszłą ekspozycję pakietu kompensowania, o której mowa w art. 278, stosując wszystkie poniższe zasady:
- (i) mnożnik, o którym mowa w art. 278 ust. 1, opiera się, stosownie do przypadku, na danych wejściowych CMV, NICA i VM, zgodnie z lit. b) niniejszego ustępu;
  - (ii) $\sum_a AddOn^{(a)}$ oblicza się zgodnie z art. 278, oddzielnie dla każdego hipotetycznego podpakietu kompensowania, o którym mowa w lit. a).”;
- b) w ust. 6 dodaje się akapit w brzmieniu:

„Na zasadzie odstępstwa od akapitu pierwszego instytucje zastępują waniliową opcję cyfrową, której kurs wykonania jest równy K, odpowiednią kombinacją strategii opcyjnej typu kołnierz obejmującą dwie sprzedane i kupione waniliowe opcje kupna lub sprzedaży, które spełniają następujące wymagania:

- a) te dwie opcje uwzględnione w kombinacji strategii opcyjnej typu kołnierz charakteryzują się:
  - (i) taką samą datą wygaśnięcia oraz ceną kasową lub ceną terminową instrumentu bazowego jak waniliowa opcja cyfrowa;
  - (ii) kursem wykonania wynoszącym odpowiednio 0,95 K i 1,05 K;
- b) kombinacja strategii opcyjnej typu kołnierz dokładnie odwzorowuje wypłatę z waniliowej opcji cyfrowej poza przedziałem wyznaczonym przez dwa kursy wykonania, o których mowa w lit. a).

Pozycje ryzyka dotyczące dwóch opcji uwzględnionych w kombinacji strategii opcyjnej typu kołnierz oblicza się osobno, zgodnie z art. 279.”;

130a) art. 291 ust. 5 lit. f) otrzymuje brzmienie:

„f) w zakresie, w jakim wykorzystywane są istniejące obliczenia dotyczące ryzyka rynkowego dla wymogów w zakresie funduszy własnych w odniesieniu do ryzyka niewykonania zobowiązań, jak określono w tytule IV rozdział 1a sekcja 4 lub 5, lub do ryzyka niewykonania zobowiązań, z wykorzystaniem wewnętrznego modelu pomiaru ryzyka niewykonania zobowiązań, jak określono w tytule IV rozdział 1b sekcja 3, w których założono już występowanie LGD, wartość LGD zastosowana we wzorze wynosi 100 %.”;

131) część trzecia tytuł III otrzymuje brzmienie:

„TYTUŁ III WYMOGI W ZAKRESIE FUNDUSZY WŁASNYCH Z TYTUŁU RYZYKA OPERACYJNEGO

Artykuł 311a

Definicje

Do celów niniejszego tytułu stosuje się następujące definicje:

- a) »zdarzenie ryzyka operacyjnego« oznacza każde zdarzenie związane z ryzykiem operacyjnym, które powoduje stratę lub kilka strat w ciągu jednego lub kilku lat obrachunkowych;
- b) »zagregowana strata brutto« oznacza sumę wszystkich strat brutto związanych z tym samym zdarzeniem ryzyka operacyjnego w okresie jednego roku obrachunkowego lub kilku lat obrachunkowych;
- c) »zagregowana strata netto« oznacza sumę wszystkich strat netto związanych z tym samym zdarzeniem ryzyka operacyjnego w okresie jednego roku obrachunkowego lub kilku lat obrachunkowych.

ROZDZIAŁ 1

Obliczanie wymogów w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka operacyjnego

Artykuł 312

Wymóg w zakresie funduszy własnych

Wymóg w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka operacyjnego stanowi element wskaźnika biznesowego obliczany zgodnie z art. 313.

Artykuł 313

Element wskaźnika biznesowego

Instytucje obliczają swój element wskaźnika biznesowego zgodnie z następującym wzorem:

$$BIC = \begin{cases} 0.12 \cdot BI, & \text{where } BI \leq 1 \\ 0.12 + 0.15 \cdot (BI - 1), & \text{where } 1 < BI \leq 30 \\ 4.47 + 0.18 \cdot (BI - 30), & \text{where } BI > 30 \end{cases}$$

gdzie:

BIC = element wskaźnika biznesowego;

BI = wskaźnik biznesowy wyrażony w miliardach euro, obliczony zgodnie z art. 314.

Artykuł 314

Wskaźnik biznesowy

1. Instytucje obliczają swój wskaźnik biznesowy zgodnie z następującym wzorem:

$$BI = ILDC + SC + FC$$

gdzie:

BI = wskaźnik biznesowy wyrażony w miliardach euro;

ILDC = element dotyczący odsetek, leasingu i dywidendy wyrażony w miliardach euro i obliczony zgodnie z ust. 2;

SC = element dotyczący usług wyrażony w miliardach euro i obliczony zgodnie z ust. 3;

FC = element finansowy wyrażony w miliardach euro i obliczony zgodnie z ust. 4.

2. Do celów ust. 1 element dotyczący odsetek, leasingu i dywidendy oblicza się zgodnie z następującym wzorem:

$$ILDC = \min(IC, 0.0225 * AC) + DC$$

gdzie:

ILDC = element dotyczący odsetek, leasingu i dywidendy;

IC = element dotyczący odsetek, *ustalany na poziomie jurysdykcji w celu uwzględnienia jurysdykcji o wysokiej i niskiej marży odsetkowej netto*, który odpowiada przychodom odsetkowym instytucji pochodzącym z wszystkich aktywów finansowych i pozostałym przychodom odsetkowym, w tym przychodom finansowym z *leasingu* finansowego i operacyjnego oraz zyskom z aktywów będących przedmiotem leasingu pomniejszonym o koszty odsetkowe instytucji z tytułu wszystkich zobowiązań finansowych i pozostałe koszty odsetkowe, w tym koszty odsetkowe związane z leasingiem finansowym i operacyjnym, amortyzację i utratę wartości aktywów będących przedmiotem leasingu operacyjnego oraz straty z tego tytułu, obliczonym jako roczna średnia wartości bezwzględnych *różnic* z trzech poprzednich lat obrachunkowych;

AC = element dotyczący aktywów *ustalany na poziomie jurysdykcji w celu uwzględnienia jurysdykcji o wysokiej i niskiej marży odsetkowej netto*, który jest sumą wszystkich niespłaconych kredytów brutto, zaliczek, oprocentowanych papierów wartościowych, w tym obligacji skarbowych, oraz aktywów będących przedmiotem leasingu instytucji, obliczoną jako roczna średnia z trzech poprzednich lat obrachunkowych na podstawie kwot na koniec każdego z tych lat obrachunkowych;

DC = element dotyczący dywidendy, który odpowiada przychodom instytucji z tytułu dywidendy z inwestycji w akcje i fundusze nieobjęte konsolidacją w sprawozdaniach finansowych instytucji, w tym przychodom z tytułu dywidendy od jednostek zależnych, stowarzyszonych i spółek joint venture nieobjętych konsolidacją, obliczonym jako roczna średnia z trzech poprzednich lat obrachunkowych.

3. Do celów ust. 1 element dotyczący usług oblicza się zgodnie z następującym wzorem:

$$SC = \max(OI, OE) + \max(FI, FE)$$

gdzie:

SC = element dotyczący usług;

OI = pozostałe przychody operacyjne, które odpowiadają rocznej średniej dochodu instytucji z ostatnich trzech lat obrachunkowych pochodzącego ze zwykłych operacji bankowych nieuwzględnionych w innych pozycjach wskaźnika biznesowego, jednak o podobnym charakterze;

OE = pozostałe koszty operacyjne, które odpowiadają rocznej średniej kosztów i strat poniesionych przez instytucję w ostatnich trzech latach obrachunkowych w związku ze zwykłymi operacjami bankowymi nieuwzględnionymi w innych pozycjach wskaźnika biznesowego, jednak o podobnym charakterze, a także w związku ze zdarzeniami ryzyka operacyjnego;

FI = element dotyczący przychodów z tytułu opłat i prowizji, który odpowiada rocznej średniej dochodu instytucji z trzech poprzednich lat obrachunkowych uzyskanego z tytułu doradztwa i świadczenia usług, w tym dochodu uzyskanego przez instytucję jako podmiot świadczący usługi finansowe na zasadzie outsourcingu;

FE = element kosztów z tytułu opłat i prowizji, który odpowiada rocznej średniej wydatków instytucji z trzech poprzednich lat obrachunkowych poniesionych z tytułu korzystania z doradztwa i usług, w tym opłat z tytułu outsourcingu poniesionych przez instytucję za świadczenie usług finansowych, jednak z wyłączeniem opłat z tytułu outsourcingu uiszczonych w związku ze świadczeniem usług innych niż finansowe.

3a. Z zastrzeżeniem otrzymania uprzedniego zezwolenia właściwego organu i w zakresie, w jakim w ramach instytucjonalnego systemu ochrony istnieją właściwe i jednolicie określone systemy monitorowania i klasyfikowania ryzyka operacyjnego, instytucje, które są członkami instytucjonalnego systemu ochrony, spełniające wymogi art. 113 ust. 7, mogą obliczać SC po odliczeniu wszelkich przychodów uzyskanych od instytucji, które są członkami tego samego instytucjonalnego systemu ochrony, lub kosztów poniesionych na rzecz tych instytucji.

Członkowie instytucjonalnego systemu ochrony wspólnie ponoszą koszty powiązanego ryzyka operacyjnego.

4. Do celów ust. 1 element finansowy oblicza się zgodnie z następującym wzorem:

$$FC = TC + BC$$

gdzie:

FC = element finansowy;

TC = element dotyczący portfela handlowego, który odpowiada rocznej średniej wartości bezwzględnych odpowiednio zysku lub straty netto w portfelu handlowym instytucji z trzech poprzednich lat obrotowych, w tym z tytułu aktywów i zobowiązań handlowych, rachunkowości zabezpieczeń oraz różnic kursowych;

BC = element dotyczący portfela bankowego, który odpowiada rocznej średniej wartości bezwzględnych odpowiednio zysku lub straty netto w portfelu bankowym instytucji z trzech poprzednich lat obrotowych, w tym z tytułu składników aktywów finansowych oraz zobowiązań finansowych wycenianych według wartości godziwej przez wynik finansowy, rachunkowości zabezpieczeń, różnic kursowych, jak również zrealizowanych zysków i strat z tytułu aktywów i zobowiązań finansowymi niewycenianych według wartości godziwej przez wynik finansowy.

5. Do obliczenia swojego wskaźnika biznesowego instytucje nie stosują żadnego z poniższych elementów:

- a) przychodów ani kosztów z działalności ubezpieczeniowej lub reasekuracyjnej;
- b) składek zapłaconych ani płatności otrzymanych z tytułu zakupionych polis ubezpieczeniowych lub reasekuracyjnych;
- c) kosztów administracyjnych, w tym kosztów personelu, opłat outsourcingowych za świadczenie usług innych niż finansowe oraz pozostałych kosztów administracyjnych;
- d) odzyskanych kwot kosztów administracyjnych, w tym odzyskanych kwot płatności w imieniu klientów;
- e) wydatków na lokale i środki trwałe, z wyjątkiem sytuacji, gdy wydatki te wynikają ze zdarzeń **ryzyka** operacyjnego;
- f) amortyzacji aktywów rzeczowych oraz wartości niematerialnych i prawnych, z wyjątkiem amortyzacji związanej z aktywami będącymi przedmiotem leasingu operacyjnego, którą uwzględnia się w kosztach leasingu finansowego i operacyjnego;
- g) rezerw ani odwrócenia rezerw, z wyjątkiem sytuacji, gdy rezerwy te dotyczą zdarzeń **ryzyka** operacyjnego;
- h) kosztów z tytułu kapitału zakładowego płatnego na żądanie;
- i) utraty wartości ani odwrócenia utraty wartości;
- j) zmian wartości firmy ujmowanych w wyniku finansowym;
- k) podatku od osób prawnych.

6. EUNB opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu określenia następujących elementów:

- a) elementów wskaźnika biznesowego w drodze opracowania wykazu typowych podpozycji, z uwzględnieniem międzynarodowych standardów regulacyjnych; **na potrzeby obliczania elementu finansowego nie stosuje się tego wykazu do rozdzielenia elementów TC i BC, ani wykaz ten nie może uniemożliwiać instytucji przyporządkowywania podpozycji do elementów TC lub BC zgodnie z granicami ostrożnościowymi określonymi w części trzeciej tytuł I rozdział 3;**
- b) elementów wymienionych w ust. 5.

EUNB przedstawia Komisji te projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia [Urząd Publikacji: proszę wstawić datę = 18 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia] r.

Komisja jest uprawniona do przyjęcia regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.

7. EUNB opracowuje projekty wykonawczych standardów technicznych w celu określenia pozycji wskaźnika biznesowego w drodze przyporządkowania tych pozycji do odpowiednich komórek sprawozdawczych określonych w rozporządzeniu wykonawczym Komisji (UE) 2021/451^{*5}.

EUNB przedstawia Komisji te projekty **wykonawczych** standardów technicznych do dnia [Urząd Publikacji: proszę wstawić datę = 24 miesiące od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia] r.

Komisja jest uprawniona do przyjęcia wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.

Artykuł 315

Korekty wskaźnika biznesowego

1. W swoich obliczeniach wskaźnika biznesowego instytucje uwzględniają pozycje wskaźnika biznesowego dotyczące połączonych lub przejętych podmiotów lub rodzajów działalności od momentu, odpowiednio, połączenia lub przejęcia oraz uwzględniają trzy poprzednie lata obrachunkowe.

2. Instytucje mogą wystąpić do właściwych organów o zezwolenie na nieuwzględnianie w obliczeniach własnego wskaźnika biznesowego pozycji wskaźnika biznesowego dotyczących zbywanych podmiotów lub rodzajów działalności.

3. EUNB opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu określenia następujących elementów:

- a) sposobu określania przez instytucje korekt wskaźnika biznesowego, o których mowa w ust. 1 i 2;
- b) warunków, na jakich właściwe organy mogą udzielić zezwolenia, o którym mowa w ust. 2;
- c) harmonogramu korekt, o których mowa w ust. 2.

EUNB przedstawia Komisji te projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia [Urząd Publikacji: proszę wstawić datę = 18 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia] r.

Komisja jest uprawniona do przyjęcia regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.

ROZDZIAŁ 2

Gromadzenie danych i zarządzanie nimi

Artykuł 316

Obliczanie rocznych strat wynikłych z ryzyka operacyjnego

1. Instytucje o wskaźniku biznesowym równym co najmniej 750 mln EUR obliczają roczne straty wynikłe z ryzyka operacyjnego jako sumę wszystkich strat netto w danym roku obrachunkowym obliczonych zgodnie z art. 318 ust. 1, które to straty są co najmniej równe progom danych dotyczących strat określonym w art. 319 ust. 1 lub 2.

Na zasadzie odstępstwa od akapitu pierwszego właściwe organy mogą zwolnić instytucje o wskaźniku biznesowym nieprzekraczającym 1 mld EUR z wymogu obliczania rocznej straty wynikłej z ryzyka operacyjnego, pod warunkiem że instytucja wykazała w sposób zadowalający dla właściwego organu, że stosowanie przepisów akapitu pierwszego byłoby dla niej nadmiernie uciążliwe.

2. Do celów ust. 1 odpowiedni wskaźnik biznesowy jest równy najwyższej wartości wskaźnika biznesowego, którą instytucja zgłosiła w ośmiu ostatnich sprawozdawczych dniach odniesienia. Instytucja, która nie zgłaszała jeszcze swojego wskaźnika biznesowego, stosuje swój najbardziej aktualny wskaźnik biznesowy.

3. EUNB opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu określenia warunku „nadmiernej uciążliwości” na potrzeby ust. 1.

EUNB przedstawia Komisji te projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia [Urząd Publikacji: proszę wstawić datę = 18 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia] r.

Komisja jest uprawniona do przyjęcia regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.

Artykuł 317

Zbiór danych dotyczących strat

1. Instytucje, które obliczają roczne straty wynikłe z ryzyka operacyjnego zgodnie z art. 316 ust. 1, wprowadzają rozwiązania, procesy i mechanizmy służące zasilaniu danymi i aktualizowaniu zbioru danych dotyczących strat, w którym dla każdego zarejestrowanego zdarzenia ryzyka operacyjnego gromadzone są informacje na temat kwot strat brutto, kwot odzyskanych z tytułu innego niż ubezpieczenie, kwot odzyskanych z ubezpieczenia, a także *daty* odniesienia i straty pogrupowane, w tym straty wynikające z nieprawidłowości.

2. Zbiór danych dotyczących strat instytucji musi uwzględniać wszystkie zdarzenia ryzyka operacyjnego związane z wszystkimi podmiotami, które wchodzą w zakres konsolidacji, zgodnie z częścią pierwszą tytułu II rozdział 2.

3. Do celów ust. 1 instytucje:

- a) włączają do zbioru danych dotyczących strat każde zdarzenie ryzyka operacyjnego zarejestrowane w ciągu jednego roku obrachunkowego lub kilku lat obrachunkowych;
- b) do celów uwzględnienia strat związanych ze zdarzeniami ryzyka operacyjnego w zbiorze danych dotyczących strat stosują datę nie późniejszą niż data ujęcia straty;
- c) przypisują straty i związane z nimi odzyskane kwoty przekazane na rachunki w ciągu kilku lat do odpowiednich lat obrachunkowych w zbiorze danych dotyczących strat, zgodnie ze swoim podejściem księgowym.

4. Instytucje gromadzą także:

- a) informacje o dniach odniesienia dotyczących zdarzeń ryzyka operacyjnego, w tym:
  - (i) dacie zaistnienia lub wystąpienia po raz pierwszy zdarzenia ryzyka operacyjnego (»data zdarzenia«), jeżeli jest znana;
  - (ii) dacie, kiedy instytucja dowiedziała się o zdarzeniu ryzyka operacyjnego (»data wykrycia«);
  - (iii) dacie lub datach, kiedy zdarzenie ryzyka operacyjnego doprowadziło do straty lub utworzenia rezerwy na stratę ujętej w rachunku zysków i strat instytucji (»data ujęcia«);
- b) informacje na temat ewentualnych kwot odzyskanych z kwot straty brutto, a także informacje opisowe na temat czynników lub przyczyn zdarzenia straty.

Poziom szczegółowości wszelkich informacji opisowych musi być współmierny do wielkości kwoty straty brutto.

5. Instytucja nie uwzględnia w zbiorze danych dotyczących strat zdarzeń ryzyka operacyjnego związanych z ryzykiem kredytowym, które są uwzględnione w kwocie ekspozycji ważonych ryzykiem z tytułu ryzyka kredytowego. W zbiorze danych dotyczących strat uwzględnia się zdarzenia ryzyka operacyjnego związane z ryzykiem kredytowym, ale nieuwzględnione w kwocie ekspozycji ważonych ryzykiem z tytułu ryzyka kredytowego.

6. Zdarzenia ryzyka operacyjnego związane z ryzykiem rynkowym traktuje się jako ryzyko operacyjne i uwzględnia w zbiorze danych dotyczących strat.

7. Na wniosek właściwego organu instytucja musi być w stanie przyporządkować swoje historyczne dane dotyczące strat wewnętrznych do rodzaju zdarzenia.

8. Do celów niniejszego artykułu instytucje zapewniają solidność, niezawodność i wydajność **systemów informatycznych i** infrastruktury informatycznej niezbędnych do utrzymania i aktualizacji zbioru danych dotyczących strat, potwierdzając wszystkie poniższe elementy:

- a) że na potrzeby niniejszego artykułu systemy informatyczne i infrastruktura informatyczna instytucji są solidne i odporne, a tę solidność i odporność można utrzymać w sposób ciągły;
- b) że *systemy informatyczne i* infrastruktura informatyczna instytucji wprowadzone do celów niniejszego artykułu podlegają procesom zarządzania konfiguracją, zmianami i wersjami;
- c) w przypadku gdy instytucja zleca na zasadzie outsourcingu część czynności związanych z utrzymaniem *systemów informatycznych i* infrastruktury informatycznej wdrożonej do celów niniejszego artykułu, że zapewnia się solidność, niezawodność i wydajność infrastruktury informatycznej, potwierdzając co najmniej poniższe elementy:
  - (i) że na potrzeby niniejszego artykułu systemy informatyczne i infrastruktura informatyczna instytucji są solidne i odporne, a tę solidność i odporność można utrzymać w sposób ciągły;
  - (ii) że proces planowania, tworzenia, testowania i wdrażania *systemów informatycznych i* infrastruktury informatycznej do celów niniejszego artykułu jest solidny i właściwy pod względem zarządzania projektem, zarządzania ryzykiem i ogólnego zarządzania, inżynierii, zapewniania jakości i planowania testów, modelowania i rozwoju systemów, zapewniania jakości we wszystkich działaniach, w tym przeglądów kodu i, w stosownych przypadkach, weryfikacji kodu, a także testowania, w tym akceptacji użytkowników;
  - (iii) że *systemy informatyczne i* infrastruktura informatyczna instytucji przeznaczone do celów niniejszego artykułu podlegają procesom zarządzania konfiguracją, zmianami i wersjami;
  - (iv) że proces planowania, tworzenia, testowania i wdrażania *systemów informatycznych i* infrastruktury informatycznej oraz plany awaryjne do celów niniejszego artykułu podlegają zatwierdzeniu przez organ zarządzający lub kadre kierowniczą wyższego szczebla instytucji oraz że organ zarządzający i kadre kierowniczą wyższego szczebla okresowo informuje się o funkcjonowaniu infrastruktury informatycznej do celów niniejszego artykułu.

9. Na potrzeby ust. 7 niniejszego artykułu EUNB jest upoważniony do opracowania projektów regulacyjnych standardów technicznych ustanawiających taksonomię ryzyka w zakresie ryzyka operacyjnego oraz opartą na tej taksonomii metodę klasyfikacji zdarzeń powodujących straty uwzględnianych w zbiorze danych dotyczących strat, **które to projekty powinny być zgodne z normami międzynarodowymi.**

EUNB przedstawia Komisji te projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia [Urząd Publikacji: proszę wstawić datę = 18 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia] r.

Komisja jest uprawniona do przyjęcia regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.

10. Do celów ust. 8 EUNB opracowuje wytyczne wyjaśniające techniczne elementy niezbędne do zapewnienia solidności, niezawodności i wydajności rozwiązań w zakresie zarządzania służących prowadzeniu zbioru danych dotyczących strat, ze szczególnym uwzględnieniem systemów i infrastruktur informatycznych.

Wytyczne te wydaje się zgodnie z art. 16 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.

Artykuł 318

Obliczanie straty netto i straty brutto

1. Do celów art. 316 ust. 1 instytucje obliczają stratę netto w odniesieniu do każdego zdarzenia ryzyka operacyjnego w następujący sposób:

$$\text{Strata netto} = \text{strata brutto} - \text{kwota odzyskana}$$

gdzie:

strata brutto = strata związana ze zdarzeniem ryzyka operacyjnego przed odzyskaniem jakichkolwiek kwot;

kwota odzyskana = co najmniej jedno niezależne zdarzenie powiązane z pierwotnym zdarzeniem ryzyka operacyjnego, odrębne w czasie, w ramach którego od osoby trzeciej otrzymano środki lub wpływy korzyści ekonomicznych.

Instytucje na bieżąco aktualizują obliczenia straty netto dotyczące każdego konkretnego zdarzenia ryzyka operacyjnego. W tym celu instytucje aktualizują obliczenia straty netto na podstawie zaobserwowanych lub oszacowanych zmian straty brutto i kwoty odzyskanej za każdy rok z ostatnich dziesięciu lat obrachunkowych. Jeżeli straty związane z tym samym zdarzeniem ryzyka operacyjnego odnotowuje się w ciągu kilku lat obrachunkowych w tym dziesięcioletnim przedziale czasowym, instytucja oblicza i aktualizuje:

- a) stratę netto, stratę brutto i kwotę odzyskaną dla każdego roku obrachunkowego w dziesięcioletnim przedziale czasowym, w którym odnotowano tę stratę netto, stratę brutto i kwotę odzyskaną;
- b) zagregowaną stratę netto, zagregowaną stratę brutto oraz zagregowaną kwotę odzyskaną dotyczące wszystkich odnośnych lat obrachunkowych w dziesięcioletnim przedziale czasowym.

2. Do celów ust. 1 przy obliczaniu straty brutto uwzględnia się następujące pozycje:

- a) bezpośrednie obciążenia, w tym utratę wartości, ugody, kwoty zapłacone w celu naprawienia szkody, kary, odsetki za zwłokę i opłaty z tytułu obsługi prawnej, ujemowane w rachunku zysków i strat instytucji oraz odpisy z tytułu zdarzenia ryzyka operacyjnego, w tym:
  - (i) w przypadku gdy zdarzenie ryzyka operacyjnego dotyczy ryzyka rynkowego, koszty likwidacji pozycji rynkowych w ramach **zarejestrowanej** kwoty straty z tytułu pozycji ryzyka operacyjnego;
  - (ii) w przypadku gdy płatności dotyczą zaniedbań lub nieodpowiednich procedur instytucji, kary, odsetki, opłaty za zwłokę i opłaty z tytułu obsługi prawnej, a także podatek, z wyłączeniem pierwotnie należnej kwoty podatku;

- b) koszty poniesione w wyniku zdarzenia ryzyka operacyjnego, w tym wydatki zewnętrzne bezpośrednio związane ze zdarzeniem ryzyka operacyjnego oraz koszty naprawy lub odtworzenia poniesione w celu przywrócenia pozycji do stanu sprzed wystąpienia zdarzenia ryzyka operacyjnego;
- c) ujęte w rachunku zysków i strat rezerwy przeznaczone na pokrycie potencjalnych skutków strat operacyjnych, w tym wynikających ze zdarzeń noszących znamiona nieprawidłowości;
- d) straty wynikające ze zdarzeń ryzyka operacyjnego o ostatecznych skutkach finansowych, które są tymczasowo księgowane na rachunkach przejściowych, ale nie wykazano ich jeszcze w rachunku zysków i strat („straty oczekujące”);
- e) negatywne skutki ekonomiczne zaksięgowane w danym roku obrachunkowym, które wynikają ze zdarzeń ryzyka operacyjnego mających wpływ na przepływy środków pieniężnych lub sprawozdania finansowe z poprzednich lat obrachunkowych („straty czasowe”).

Do celów lit. d) istotne straty oczekujące włącza się do zbioru danych dotyczących strat w okresie proporcjonalnym do wielkości i wieku oczekującej pozycji.

Do celów lit. e) instytucja uwzględnia w zbiorze danych dotyczących strat istotne straty czasowe, jeżeli straty te wynikają ze zdarzeń ryzyka operacyjnego, które obejmują więcej niż jeden rok obrachunkowy i wiążą się z powstaniem ryzyka prawnego. W odnotowanej kwocie straty ujętej w pozycji ryzyka operacyjnego z danego roku obrachunkowego instytucje uwzględniają straty wynikające z korekty błędów księgowych, które wystąpiły w poprzednim roku obrachunkowym, nawet jeżeli straty te nie dotyczą bezpośrednio osób trzecich. W przypadku gdy pojawiają się istotne straty czasowe, a zdarzenie ryzyka operacyjnego dotyczy bezpośrednio osób trzecich, w tym klientów, dostawców i pracowników instytucji, instytucja uwzględnia również oficjalną modyfikację uprzednio opublikowanych sprawozdań finansowych.

3. Do celów ust. 1 przy obliczaniu straty brutto nie uwzględnia się następujących pozycji:

- a) kosztów ogólnego utrzymania umów dotyczących rzeczowych aktywów trwałych;
- b) wydatków wewnętrznych lub zewnętrznych służących usprawnieniu działalności po wystąpieniu strat wynikłych z ryzyka operacyjnego, w tym modernizacji, udoskonalień, inicjatyw i usprawnień w zakresie oceny ryzyka;
- c) składek ubezpieczeniowych.

4. Do celów ust. 1 kwoty odzyskane wykorzystuje się do zmniejszenia strat brutto jedynie w przypadku, gdy instytucja otrzymała płatność. Wierzytelności nie uznaje się za kwoty odzyskane.

Na wniosek właściwego organu instytucja dostarcza wszelkie dokumenty niezbędne do weryfikacji płatności otrzymanych i uwzględnionych przy obliczaniu straty netto wynikającej ze zdarzenia ryzyka operacyjnego.

Artykuł 319

Progi danych dotyczących strat

1. W celu obliczenia rocznej straty wynikłej z ryzyka operacyjnego zgodnie z wymogiem przewidzianym w art. 316 ust. 1 instytucje uwzględniają – ze zbioru danych dotyczących strat – te zdarzenia ryzyka operacyjnego, z którymi związana jest strata netto, obliczona zgodnie z art. 318, wynosząca co najmniej 20 000 EUR.
2. Nie naruszając przepisów ust. 1 oraz do celów art. 446 instytucje obliczają również roczną stratę wynikłą z ryzyka operacyjnego, o której mowa w art. 316 ust. 1, uwzględniając – ze zbioru danych dotyczących strat – te zdarzenia ryzyka operacyjnego, z którymi związana jest strata netto, obliczona zgodnie z art. 318, wynosząca co najmniej 100 000 EUR.
3. W przypadku zdarzenia ryzyka operacyjnego prowadzącego do strat w okresie przekraczającym jeden rok obrachunkowy, o czym mowa w art. 318 ust. 1 akapit drugi, stratą netto, którą należy uwzględnić na potrzeby progów, o których mowa w ust. 1 i 2, jest zagregowana strata netto.

Artykuł 320

Wyłączenie strat

1. Właściwe organy mogą zezwolić instytucji na wyłączenie z obliczeń rocznych strat wynikłych z ryzyka operacyjnego instytucji wyjątkowych zdarzeń ryzyka operacyjnego, które nie mają już znaczenia dla profilu ryzyka instytucji, jeżeli spełnione są wszystkie poniższe warunki:
  - a) instytucja może wykazać w sposób zadowalający dla właściwego organu, że **przyczyna zdarzenia** ryzyka operacyjnego, które było przyczyną strat wynikłych z ryzyka operacyjnego, już się nie powtórzy;
  - b) strata wynikła z ryzyka operacyjnego przyjmuje jedną z poniższych wartości:
    - (i) co najmniej **10 %** średniej rocznej straty wynikłej z ryzyka operacyjnego danej instytucji, obliczonej na podstawie progu, o którym mowa w art. 319 ust. 1, w przypadku gdy zdarzenie, z którym związana jest strata wynikła z ryzyka operacyjnego, dotyczy rodzajów działalności, które nadal stanowią część wskaźnika biznesowego;
    - (ii) powyżej 0 % średniej rocznej straty wynikłej z ryzyka operacyjnego danej instytucji, obliczonej na podstawie progu, o którym mowa w art. 319 ust. 1, w przypadku gdy zdarzenie, z którym związana jest strata wynikła z ryzyka operacyjnego, dotyczy zbywanych rodzajów działalności, które wyłączone z obliczeń wskaźnika biznesowego zgodnie z art. 315 ust. 2;
  - c) strata wynikła z ryzyka operacyjnego figurowała w zbiorze danych dotyczących strat przez co najmniej rok, chyba że strata wynikła z ryzyka operacyjnego dotyczy zbywanych rodzajów działalności, które wyłączone z obliczeń wskaźnika biznesowego zgodnie z art. 315 ust. 2.

Do celów lit. c) minimalny okres jednego roku liczy się od dnia, w którym dla zdarzenia ryzyka operacyjnego ujętego w zbiorze danych dotyczących strat po raz pierwszy przekroczeniu uległ próg istotności, o którym mowa w art. 319 ust. 1.

2. Instytucja występująca o zezwolenie, o którym mowa w ust. 1, przedstawia właściwemu organowi udokumentowane uzasadnienie wyłączenia straty nadzwyczajnej, w tym:

- a) opis zdarzenia ryzyka operacyjnego zgłaszanego do wyłączenia;
- b) dowód, że strata wynikająca ze zdarzenia ryzyka operacyjnego jest wyższa od progu istotności do celów wyłączenia straty, o którym mowa w ust. 1 lit. b), w tym datę, w której dla tego zdarzenia ryzyka operacyjnego próg istotności uległ przekroczeniu;
- c) datę, w której dane zdarzenie ryzyka operacyjnego zostałyby wyłączone, biorąc pod uwagę minimalny okres figurowania w zbiorze danych określony w ust. 1 lit. c);
- d) powód, dla którego danego zdarzenia ryzyka operacyjnego nie uważa się już za istotne dla profilu ryzyka instytucji;
- e) wykazanie, że nie istnieją podobne lub rezydualne ekspozycje prawne oraz że zdarzenie ryzyka operacyjnego, które ma zostać wyłączone, nie ma związku z innymi rodzajami działalności ani z innymi produktami;
- f) sprawozdania z niezależnego przeglądu lub niezależnej walidacji sporządzonych na zlecenie instytucji, potwierdzające, że zdarzenie ryzyka operacyjnego nie ma już znaczenia i że nie istnieją podobne lub rezydualne ekspozycje prawne;
- g) dowód, że właściwe organy wewnętrzne instytucji zatwierdziły – w ramach obowiązujących w instytucji procedur zatwierdzania – wniosek o wyłączenie zdarzenia ryzyka operacyjnego, oraz datę takiego zatwierdzenia;
- h) wpływ wyłączenia zdarzenia ryzyka operacyjnego na roczną stratę wynikłą z ryzyka operacyjnego.

3. EUNB opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu określenia warunków, które właściwy organ musi ocenić zgodnie z ust. 1, w tym sposobu obliczania średniej rocznej straty wynikłej z ryzyka operacyjnego, oraz w celu określenia specyfikacji dotyczących informacji, które należy gromadzić zgodnie z ust. 2, lub wszelkich innych informacji uznanych za niezbędne do przeprowadzenia oceny.

EUNB przedstawia Komisji te projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia [Urząd Publikacji: proszę wstawić datę = 18 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia] r.

Komisja jest uprawniona do przyjęcia regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.

Artykuł 321

Włączenie strat, których źródłem są podmioty lub rodzaje działalności będące przedmiotem połączenia lub przejęcia

1. Straty, których źródłem są podmioty lub rodzaje działalności będące przedmiotem połączenia lub przejęcia, uwzględnia się w zbiorze danych dotyczących strat z chwilą uwzględnienia pozycji wskaźnika biznesowego odnoszących się do tych podmiotów

lub rodzajów działalności w obliczeniach wskaźnika biznesowego instytucji, zgodnie z art. 315 ust. 1. W tym celu instytucje uwzględniają straty odnotowane w okresie dziesięciu lat przed przejściem lub połączeniem.

2. EUNB opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu ustalenia, w jaki sposób instytucje określają korekty swojego zbioru danych dotyczących strat w związku z włączeniem strat których źródłem są podmioty lub rodzaje działalności będące przedmiotem połączenia lub przejęcia, o których to stratach mowa w ust. 1.

EUNB przedstawia Komisji te projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia [Urząd Publikacji: proszę wstawić datę = 18 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia] r.

Komisja jest uprawniona do przyjęcia regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.

Artykuł 322

Kompleksowość, dokładność i jakość danych dotyczących strat

1. Instytucje dysponują strukturą i procedurami, które ***zapewniają kompleksowość, dokładność i jakość danych dotyczących strat oraz ich niezależny przegląd.***
2. Właściwe organy dokonują ■ przeglądów jakości danych dotyczących strat instytucji, która oblicza roczne straty wynikłe z ryzyka operacyjnego zgodnie z art. 316 ust. 1. ■

Artykuł 323

Ramy zarządzania ryzykiem operacyjnym

1. Instytucje dysponują:
  - a) dobrze udokumentowanym systemem oceny ryzyka operacyjnego i zarządzania tym ryzykiem, który jest ściśle zintegrowany z procesami bieżącego zarządzania ryzykiem, stanowi integralną część procesu monitorowania i kontrolowania profilu ryzyka operacyjnego instytucji oraz w odniesieniu do którego dokonano jasnego podziału obowiązków. System oceny ryzyka operacyjnego i zarządzania nim służy określaniu ekspozycji instytucji na ryzyko operacyjne i monitorowaniu istotnych danych dotyczących ryzyka operacyjnego, w tym danych dotyczących istotnych strat;
  - b) funkcją zarządzania ryzykiem operacyjnym, która jest niezależna od jednostek biznesowych i operacyjnych instytucji;
  - c) systemem sprawozdawczości dla kadry kierowniczej wyższego szczebla, który udostępnia sprawozdania na temat ryzyka operacyjnego odpowiednim funkcjom w instytucji;
  - d) systemem regularnego monitorowania i sprawozdawczości w zakresie ekspozycji na ryzyko operacyjne i ponoszonych strat oraz procedurami podejmowania właściwych działań naprawczych;

- e) rutynowymi działaniami mającymi na celu zapewnienie zgodności z przepisami oraz zasadami postępowania w przypadku braku zgodności;
- f) regularnymi przeglądami procesów i systemów oceny ryzyka operacyjnego instytucji oraz zarządzania nim, przeprowadzanymi przez wewnętrznych lub zewnętrznych audytorów, którzy posiadają wiedzę niezbędną do przeprowadzania takich przeglądów;
- g) procesami walidacji wewnętrznej, które funkcjonują w sposób należyty i skuteczny;
- h) przejrzystymi i dostępnymi przepływami danych oraz procedurami związanymi z systemem oceny ryzyka operacyjnego.

2. EUNB opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu określenia obowiązków wynikających z ust. 1 lit. a)–h), biorąc pod uwagę wielkość i złożoność instytucji.

EUNB przedstawia Komisji te projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia [Urząd Publikacji: proszę wstawić datę = 18 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia] r.

Komisja jest uprawniona do przyjęcia regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.

---

*5 Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2021/451 z dnia 17 grudnia 2020 r. ustanawiające wykonawcze standardy techniczne do celów stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 w odniesieniu do sprawozdań nadzorczych instytucji oraz uchylające rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 680/2014 (Dz.U. L 97 z 19.3.2021, s. 1).”;

132) w art. 325 wprowadza się następujące zmiany:

- a) ust. 1–5 otrzymują brzmienie:

„1. Instytucja oblicza wymogi w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka rynkowego dla swoich wszystkich pozycji portfela handlowego oraz swoich wszystkich pozycji portfela bankowego obciążonych ryzykiem walutowym lub ryzykiem cen towarów, zgodnie z następującymi metodami:

- a) alternatywną metodą standardową określoną w rozdziale 1a;
- b) alternatywną metodą modeli wewnętrznych określoną w rozdziale 1b w odniesieniu do tych pozycji przypisanych do jednostki odpowiadającej za handel, dla których instytucja otrzymała zezwolenie właściwych organów na stosowanie tej alternatywnej metody, jak określono w art. 325a ust. 1;
- c) uproszczoną metodą standardową, o której mowa w ust. 2 niniejszego artykułu, pod warunkiem że instytucja spełnia warunki określone w art. 325a ust. 1.

Na zasadzie odstępstwa od akapitu pierwszego instytucja nie oblicza wymogów w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka walutowego dla pozycji portfela handlowego oraz pozycji portfela bankowego obciążonych ryzykiem walutowym, w przypadku gdy pozycje te odlicza się od funduszy własnych instytucji. *Instytucje dokumentują stosowanie przepisów niniejszego ustępu, w*

tym ich wpływ, oraz na wniosek swojego właściwego organu udostępniają te informacje.

2. Wymogi w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka rynkowego obliczone zgodnie z uproszczoną metodą standardową oznaczają – stosownie do przypadku – sumę następujących wymogów w zakresie funduszy własnych:

- a) wymogów w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka pozycji, o którym mowa w rozdziale 2, pomnożonych przez:
  - (i) 1,3 w przypadku ryzyka ogólnego i szczególnego związanego z pozycjami w instrumentach dłużnych, z wyłączeniem instrumentów sekurytyzacyjnych, o których mowa w art. 337;
  - (ii) 3,5 w przypadku ryzyka ogólnego i szczególnego związanego z pozycjami w instrumentach kapitałowych;
- b) wymogów w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka walutowego, o których mowa w rozdziale 3, pomnożonych przez 1,2;
- c) wymogów w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka cen towarów, o których mowa w rozdziale 4, pomnożonych przez 1,9;
- d) wymogów w zakresie funduszy własnych z tytułu instrumentów sekurytyzacyjnych, o których mowa w art. 337.

3. Instytucja stosująca alternatywną metodę modeli wewnętrznych, o której mowa w ust. 1 lit. b), do obliczania wymogów w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka rynkowego pozycji portfela handlowego i pozycji portfela bankowego, które są obciążone ryzykiem walutowym lub ryzykiem cen towarów, przekazuje właściwym organom miesięczne obliczenia wymogów w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka rynkowego dokonane przy użyciu alternatywnej metody standardowej, o której mowa w ust. 1 lit. a), w odniesieniu do każdej jednostki odpowiadającej za handel, do której przypisano te pozycje zgodnie z art. 104b.

4. Instytucja może stosować połączenie ***alternatywnej metody standardowej, o której*** mowa w ust. 1 lit. a), oraz alternatywnej metody modeli wewnętrznych, o której mowa w ust. 1 lit. b), na stałe w ramach grupy. Instytucja nie może stosować żadnej z tych metod w połączeniu z uproszczoną metodą standardową, o której mowa w ust. 1 lit. c).

5. Instytucje nie mogą stosować alternatywnej metody modeli wewnętrznych określonej w ust. 1 lit. b) w odniesieniu do instrumentów w swoim portfelu handlowym, które stanowią pozycje sekurytyzacyjne lub pozycje wchodzące w zakres alternatywnego korelacyjnego portfela handlowego (ACTP) określone w ust. 6, 7 i 8.”;

- b) ust. 9 otrzymuje brzmienie:

„9. EUNB opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych, aby określić, w jaki sposób instytucje mają obliczać wymogi w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka rynkowego dotyczące pozycji portfela bankowego obciążonych ryzykiem walutowym lub ryzykiem cen towarów zgodnie z metodami określonymi w ust. 1 lit. a) i b) niniejszego artykułu przy

jednoczesnym uwzględnieniu, w stosownych przypadkach, wymogów określonych w art. 104b ust. 5 i 6.

EUNB przedstawia Komisji te projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia [Urząd Publikacji: proszę wstawić datę = 9 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia] r.

Komisja jest uprawniona do uzupełnienia niniejszego rozporządzenia przez przyjęcie regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.”;

133) w art. 325a wprowadza się następujące zmiany:

a) tytuł otrzymuje brzmienie:

„Warunki stosowania uproszczonej metody standardowej”;

b) w ust. 1 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„1. Instytucja może obliczać wymogi w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka rynkowego, stosując uproszczoną metodę standardową, o której mowa w art. 325 ust. 1 lit. c), o ile wielkość jej działalności bilansowej i pozabilansowej obciążonej ryzykiem rynkowym ustalona na podstawie oceny przeprowadzanej w odstępach comiesięcznych na podstawie danych z ostatniego dnia miesiąca jest nie większa niż każdy z następujących progów:”;

c) ust. 2 lit. b) otrzymuje brzmienie:

„b) uwzględnia się wszystkie pozycje portfela bankowego obciążone ryzykiem walutowym lub ryzykiem cen towarów, z wyjątkiem pozycji, które są wyłączone z obliczania wymogów w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka walutowego zgodnie z art. 104c lub które odlicza się od funduszy własnych instytucji:”;

d) w ust. 5 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„5. Instytucje zaprzestają obliczania wymogów w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka rynkowego zgodnie z metodą określoną w art. 325 ust. 1 lit. c) w ciągu trzech miesięcy od wystąpienia jednej z poniższych sytuacji:”;

e) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Instytucja, która zaprzestała obliczania wymogów w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka rynkowego przy użyciu metody określonej w art. 325 ust. 1 lit c), może rozpocząć obliczanie wymogów w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka rynkowego przy użyciu tej metody tylko wówczas, gdy wykaże przed właściwym organem, że wszystkie warunki określone w ust. 1 były spełnione nieprzerwanie przez cały rok.”;

ea) uchyla się ust. 8;

134) w art. 325b dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. W przypadku gdy właściwy organ nie udzielił instytucji zezwolenia, o którym mowa w ust. 2, w odniesieniu do co najmniej jednej instytucji lub przedsiębiorstwa należących do grupy, do obliczania wymogów w zakresie funduszy własnych z tytułu

ryzyka rynkowego na zasadzie skonsolidowanej zgodnie z przepisami niniejszego tytułu stosuje się następujące wymogi:

- a) instytucja oblicza pozycje netto i wymogi w zakresie funduszy własnych zgodnie z przepisami niniejszego tytułu dla wszystkich pozycji w instytucjach lub przedsiębiorstwach należących do grupy, w odniesieniu do których instytucja uzyskała zezwolenie, o którym mowa w ust. 2, stosując sposób ujmowania określony w ust. 1;
- b) instytucja oblicza pozycje netto i wymogi w zakresie funduszy własnych zgodnie z przepisami niniejszego tytułu indywidualnie dla wszystkich pozycji w każdej instytucji lub każdym przedsiębiorstwie należących do grupy, w odniesieniu do których instytucja nie uzyskała zezwolenia, o którym mowa w ust. 2;
- c) instytucja oblicza całkowite wymogi w zakresie funduszy własnych zgodnie z przepisami niniejszego tytułu na zasadzie skonsolidowanej, sumując kwoty obliczone w lit. a) i b) niniejszego ustępu.

Do celów obliczeń, o których mowa w lit. a) i b), instytucje i przedsiębiorstwa, o których mowa w lit. a) i b), stosują tę samą walutę sprawozdawczą, co waluta sprawozdawcza stosowana do obliczania wymogów w zakresie funduszy własnych grupy z tytułu ryzyka rynkowego na zasadzie skonsolidowanej zgodnie z niniejszym tytułem.”;

135) w art. 325c wprowadza się następujące zmiany:

- a) tytuł otrzymuje brzmienie:

„Zakres i struktura alternatywnej metody standardowej oraz dotyczące jej wymogi jakościowe”

- b) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Instytucja posiada i udostępnia właściwym organom udokumentowany zbiór wewnętrznych zasad, procedur i mechanizmów kontroli służących monitorowaniu i zapewnianiu zgodności z wymogami określonymi w niniejszym rozdziale. Wszelkie zmiany w tych zasadach, procedurach i mechanizmach kontroli zgłasza się właściwym organom w odpowiednim czasie.”;

- c) dodaje się ustępy w brzmieniu:

„3. W instytucjach musi istnieć jednostka do spraw kontroli ryzyka, niezależna od jednostek handlowych i podlegająca bezpośrednio kadrze kierowniczej wyższego szczebla. Ta jednostka do spraw kontroli ryzyka jest odpowiedzialna za projektowanie i wdrażanie alternatywnej metody standardowej. Opracowuje ona i analizuje miesięczne sprawozdania na temat wyników alternatywnej metody standardowej, a także adekwatności limitów transakcyjnych instytucji.

4. Instytucje dokonują niezależnych przeglądów alternatywnej metody standardowej, z której korzystają, do celów niniejszego rozdziału i w stopniu zadowalającym dla właściwych organów albo w ramach regularnego procesu kontroli wewnętrznej, albo upoważniając przedsiębiorstwo będące osobą trzecią

do przeprowadzenia takiego przeglądu. **Wyniki takiego przeglądu zgłasza się odpowiednim organom zarządzającym.**

Do celów akapitu pierwszego przedsiębiorstwo będące osobą trzecią oznacza przedsiębiorstwo, które świadczy usługi audytu lub konsultingowe na rzecz instytucji oraz które posiada personel mający odpowiednie kwalifikacje w dziedzinie ryzyka rynkowego.

5. Przegląd alternatywnej metody standardowej, o którym mowa w ust. 4, obejmuje zarówno działalność jednostek handlowych, jak i niezależnej jednostki do spraw kontroli ryzyka, przy czym w ramach takiego przeglądu ocenia się **co najmniej** następujące elementy:

- a) wewnętrzne zasady, procedury i mechanizmy kontroli służące monitorowaniu oraz zapewnianiu zgodności z wymogami, o których mowa w ust. 1;
- b) adekwatność dokumentacji systemu i procesów zarządzania ryzykiem oraz organizację jednostki do spraw kontroli ryzyka, o której mowa w ust. 2;
- c) dokładność określonych w art. 325t obliczeń wskaźników wrażliwości i procesu stosowanego do wyprowadzania tych obliczeń z modeli wyceny instytucji, które to wskaźniki służą jako podstawa sprawozdawczości w zakresie zysków i strat dla kadry kierowniczej wyższego szczebla;
- d) wykorzystywany przez instytucję proces weryfikacji mający na celu ocenę spójności, terminowości i rzetelności źródeł danych wykorzystywanych do obliczania wymogów w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka rynkowego przy użyciu alternatywnej metody standardowej, w tym niezależności tych źródeł danych.

Instytucja przeprowadza przegląd, o którym mowa w akapicie pierwszym, **raz na dwa lata** lub częściej – **maksymalnie raz w roku** – jeżeli **właściwy organ uzna, że wielkość i złożoność instytucji uzasadnia częstszy przegląd.**”;

5a. Właściwe organy weryfikują, czy obliczenie, o którym mowa w ust. 2, w tym wdrożenie przez instytucję wymogów określonych w niniejszym rozdziale i w art. 325a, przeprowadzono w sposób rzetelny.

Właściwe organy ustalają częstotliwość i intensywność weryfikacji, o której mowa w poprzednim akapicie, uwzględniając wielkość, znaczenie systemowe, charakter, skalę i złożoność działalności danej instytucji oraz zasadę proporcjonalności.

5b. EUNB opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych określających metodykę oceny, zgodnie z którą właściwe organy przeprowadzają weryfikację wspomnianą w ust. 3.”;

136) w art. 325j wprowadza się następujące zmiany:

- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Instytucja oblicza wymogi w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka rynkowego dla pozycji w przedsiębiorstwie zbiorowego inwestowania, stosując jedną z następujących metod:

- a) instytucja, która spełnia warunek określony w art. 104 ust. 7 lit. a), oblicza wymogi w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka rynkowego dla tej pozycji, stosując co miesiąc w stosunku do pozycji bazowych przedsiębiorstwa zbiorowego inwestowania metodę pełnego przeglądu, tak jakby pozycje te były bezpośrednio w posiadaniu instytucji;
- b) instytucja, która spełnia warunek określony w art. 104 ust. 7 lit. b), oblicza wymogi w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka rynkowego dla tej pozycji, stosując jedną z poniższych metod:
  - (i) oblicza wymóg w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka rynkowego dla przedsiębiorstwa zbiorowego inwestowania poprzez uznanie pozycji w przedsiębiorstwie zbiorowego inwestowania za pojedynczą pozycję kapitałową przypisaną do koszyka „Pozostałe sektory” w art. 325ap ust. 1 tabela 8;
  - (ii) oblicza wymóg w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka rynkowego dla przedsiębiorstwa zbiorowego inwestowania w granicach pułapów określonych w zakresie uprawnień przedsiębiorstwa zbiorowego inwestowania oraz w odpowiednich przepisach prawa.

Do celów obliczeń, o których mowa w ppkt (ii), instytucja może obliczać wymogi w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka kredytowego kontrahenta oraz wymogi w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka związanego z korektą wyceny kredytowej pozycji przedsiębiorstwa zbiorowego inwestowania w instrumentach pochodnych przy użyciu metody uproszczonej określonej w art. 132a ust. 3.”;

- b) dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Do celów metod, o których mowa w ust. 1 lit. b) ppkt (ii) , instytucja:

- a) stosuje wymogi w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka niewykonania zobowiązania określone w sekcji 5 oraz narzut z tytułu ryzyka rezydualnego określony w sekcji 4 w odniesieniu do pozycji w przedsiębiorstwie zbiorowego inwestowania w przypadku, gdy zakres uprawnień tego przedsiębiorstwa zbiorowego inwestowania umożliwia mu inwestowanie w ekspozycje, które podlegają tym wymogom w zakresie funduszy własnych; ***stosując metodę obliczeniową, o której mowa w ust. 1 lit. b) ppkt (i), instytucja uznaje pozycję w przedsiębiorstwie zbiorowego inwestowania za pojedynczą pozycję kapitałową bez ratingu przypisaną do koszyka „Bez ratingu” w art. 325y ust. 1 tabela 2;***
  - b) w odniesieniu do wszystkich pozycji w tym samym przedsiębiorstwie zbiorowego inwestowania stosuje tę samą metodę spośród metod określonych w ust. 1 lit. b) do obliczania wymogów w zakresie funduszy własnych niezależnie jako oddzielny portfel.”;
- c) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Do celów ust. 1 lit. b) ppkt (ii) instytucja ustala sposób obliczania wymogów w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka rynkowego, określając hipotetyczny portfel, z którym wiązałyby się najwyższe wymogi w zakresie funduszy własnych obliczone zgodnie z art. 325c ust. 2 lit. a), na podstawie uprawnień przedsiębiorstwa zbiorowego inwestowania lub odpowiednich przepisów prawa, w stosownych przypadkach uwzględniając w jak największym stopniu dźwignię finansową.

Instytucja wykorzystuje ten sam hipotetyczny portfel co ten, o którym mowa w akapicie pierwszym, do obliczania, w stosownych przypadkach, wymogów w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka niewykonania zobowiązania określonych w sekcji 5 oraz narzutu z tytułu ryzyka rezydualnego określonego w sekcji 4 w odniesieniu do pozycji w przedsiębiorstwie zbiorowego inwestowania.

Właściwy organ zatwierdza metodę opracowaną przez instytucję do celów określenia hipotetycznych portfeli wszystkich pozycji w przedsiębiorstwach zbiorowego inwestowania, do których stosuje się obliczenia, o których mowa w akapicie pierwszym.”;

d) dodaje się ust. 6 i 7 w brzmieniu:

„6. **W celu** obliczenia wymogów w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka rynkowego pozycji przedsiębiorstwa zbiorowego inwestowania zgodnie z metodą określoną w ust. 1 lit. a) **instytucje** mogą polegać na osobie trzeciej w celu dokonania takich obliczeń, o ile spełnione są wszystkie następujące warunki:

a) osobą trzecią jest jeden z następujących podmiotów:

(i) instytucja lub instytucja finansowa będące depozytariuszem przedsiębiorstwa zbiorowego inwestowania, pod warunkiem że przedsiębiorstwo zbiorowego inwestowania inwestuje wyłącznie w papiery wartościowe i deponuje wszystkie papiery wartościowe w tej instytucji lub instytucji finansowej będących depozytariuszem;

(ii) w przypadku przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania nieobjętych ppkt (i) – przedsiębiorstwo zarządzające przedsiębiorstwem zbiorowego inwestowania, o ile spełnia ono kryteria określone w art. 132 ust. 3 lit. a);

(iia) dostawca będący osobą trzecią, pod warunkiem że dane, informacje lub wskaźniki ryzyka są dostarczone przez osoby trzecie, o których mowa w ppkt (i) lub (ii), lub przez innego dostawcę będącego osobą trzecią lub są obliczone przez jedną z tych osób;

b) osoba trzecia przekazuje instytucji **parametry, informacje lub wskaźniki ryzyka** do obliczenia wymogu w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka rynkowego dla pozycji przedsiębiorstwa zbiorowego inwestowania zgodnie z metodą, o której mowa w ust. 1 lit. a);

c) audytor zewnętrzny instytucji potwierdził odpowiedniość przekazanych przez osobę trzecią parametrów, **informacji lub wskaźników ryzyka**, o

których mowa w lit. b), a właściwy organ instytucji na wniosek otrzymuje nieograniczony dostęp do tych parametrów, informacji **lub wskaźników ryzyka**.

7. EUNB opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych, aby doprecyzować techniczne elementy metodyki ustalania hipotetycznych portfeli do celów metody określonej w ust. 4, w tym sposób, w jaki instytucje mają, w stosownych przypadkach, uwzględnić w tej metodyce dźwignię finansową w jak największym stopniu.

EUNB przedstawia Komisji te projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia [Urząd Publikacji: proszę wstawić datę = 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia] r.

Komisja jest uprawniona do uzupełnienia niniejszego rozporządzenia przez przyjęcie regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.”;

137) art. 325q ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Czynnikiem ryzyka walutowego vega, które mają stosować instytucje do opcji o instrumentach bazowych wrażliwych na kurs walutowy, są zmienności implikowane kursów wymiany między parami walutowymi. Wspomniane zmienności implikowane przyporządkowuje się do następujących terminów zapadalności zgodnie z terminami zapadalności odpowiadających im opcji podlegających wymogom w zakresie funduszy własnych: 0,5 roku, 1 rok, 3 lata, 5 lat i 10 lat.”;

138) w art. 325s ust. 1 wzór na s_k otrzymuje brzmienie:

$$„ s_k = \frac{V_i(0,01 + vol_{k,x,y}) - V_i(vol_{k,x,y})}{0,01} \cdot vol_k “;$$

139) w art. 325t wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„Na zasadzie odstępstwa od akapitu pierwszego właściwe organy mogą zażądać od instytucji, która otrzymała zezwolenie na stosowanie alternatywnej metody modeli wewnętrznych określonej w rozdziale 1b, by stosowała funkcje wyceny systemu pomiaru ryzyka w ramach swojej metody modeli wewnętrznych przy obliczaniu wskaźników wrażliwości na podstawie niniejszego rozdziału do celów obliczeń i wymogów sprawozdawczych określonych w art. 325 ust. 3.”;

b) ust. 5 lit. a) otrzymuje brzmienie:

„a) te alternatywne definicje są wykorzystywane do celów wewnętrznego zarządzania ryzykiem lub opracowywania przeznaczonych dla kadry kierowniczej wyższego szczebla sprawozdań na temat zysków i strat przez niezależną jednostkę do spraw kontroli ryzyka działającą w ramach instytucji;”;

c) ust. 6 lit. a) otrzymuje brzmienie:

„a) te alternatywne definicje są wykorzystywane do celów wewnętrznego zarządzania ryzykiem lub opracowywania przeznaczonych dla kadry kierowniczej wyższego szczebla sprawozdań na temat zysków i strat przez niezależną jednostkę do spraw kontroli ryzyka działającą w ramach instytucji;”;

139a) w art. 325u wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 4 dodaje się literę w brzmieniu:

„ca) celem instrumentu jest wyłącznie zabezpieczenie przed ryzykiem rynkowym w odniesieniu do portfela handlowego generującym wymóg w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka rezydualnego, pod warunkiem że instytucja wykazała w sposób zadowalający właściwy organ, że instrument ten należy traktować jako zabezpieczenie.”;

b) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„5a. Do celów ust. 4 lit. ca) EUNB opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu określenia warunków, jakie właściwy organ musi ocenić, aby ustalić, że dany instrument jest zabezpieczeniem.

EUNB przedstawia Komisji powyższe projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia 31 grudnia 2024 r.

Komisja jest uprawniona do uzupełnienia niniejszego rozporządzenia poprzez przyjęcie regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.”;

140) w art. 325v dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. W przypadku będących przedmiotem obrotu niesekurytyzacyjnych kredytowych instrumentów pochodnych i niesekurytyzacyjnych instrumentów pochodnych na akcje kwoty JTD dla poszczególnych elementów składowych ustala się, stosując metodę pełnego przeglądu.”;

141) w art. 325y dodaje się *ustępy* w brzmieniu:

„6. Do celów niniejszego artykułu ekspozycji przypisuje się kategorię jakości kredytowej odpowiadającą kategorii jakości kredytowej, która zostałaby jej przypisana zgodnie z metodą standardową dotyczącą ryzyka kredytowego, określoną w tytule II rozdział 2.

6a. Przy obliczaniu wymogów w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka niewykonania zobowiązania należy wykluczyć długie i krótkie pozycje w długu własnym instytucji.”;

142) w art. 325ab uchyla się ust. 2;

143) art. 325ae ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Wagi ryzyka czynników ryzyka określone na podstawie walut uwzględnionych w podkategorii walut o największej płynności, o których mowa w art. 325bd ust. 7 lit. b), oraz waluty krajowej danej instytucji są następujące:

a) w przypadku czynników ryzyka stóp wolnych od ryzyka – wagi ryzyka, o których mowa w ust. 1 tabela 3, podzielone przez $\sqrt{2}$;

b) w przypadku czynnika ryzyka stopy inflacji oraz czynników ryzyka bazy walutowej – wagi ryzyka, o których mowa w ust. 2, podzielone przez $\sqrt{2}$.”;

144) w art. 325ah wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 1 wprowadza się następujące zmiany:

- (i) w tabeli 4 sektor odpowiadający koszykowi 13 otrzymuje brzmienie:
„Podmioty sektora finansowego, w tym instytucje kredytowe zarejestrowane lub utworzone przez rząd centralny, samorząd regionalny lub władze lokalne, podmioty udzielające kredytów preferencyjnych i podmioty emitujące obligacje zabezpieczone”;
- (ii) dodaje się akapit w brzmieniu:
„Do celów niniejszego artykułu ekspozycji przypisuje się kategorię jakości kredytowej odpowiadającą kategorii jakości kredytowej, która zostałaby jej przypisana zgodnie z metodą standardową dotyczącą ryzyka kredytowego, określoną w tytule II rozdział 2.”;
- b) dodaje się ust. 3 w brzmieniu:
„3. Na zasadzie odstępstwa od ust. 2 instytucje mogą przypisać ekspozycję na ryzyko z tytułu obligacji zabezpieczonej bez ratingu do koszyka 4, jeżeli instytucja, która wyemitowała obligację zabezpieczoną, posiada stopień jakości kredytowej 1–3.”;
- 145) w art. 325ai ust. 1 definicja terminu ρ_{kl} (name) otrzymuje brzmienie:
„ ρ_{kl} (name) wynosi 1, jeżeli obie nazwy wskaźników wrażliwości k i l są identyczne; wynosi 35 %, jeżeli obie nazwy wskaźników wrażliwości k i l należą do koszyków 1–18 określonych w art. 325ah ust. 1 tabela 4, a w przeciwnym wypadku wynosi 80 %”;
- 146) w art. 325aj definicja γ_{bc} (rating) otrzymuje brzmienie:
„ γ_{bc} (rating) wynosi:
- a) 1, jeżeli koszyki b oraz c należą do koszyków 1–17, a ponadto oba koszyki należą do tej samej kategorii jakości kredytowej (»stopień jakości kredytowej 1–3« albo »stopień jakości kredytowej 4–6«); w przeciwnym wypadku – 50 %; do celów tych obliczeń uznaje się, że koszyk 1 należy do tej samej kategorii jakości kredytowej co koszyki o stopniu jakości kredytowej 1–3;
- b) 1, jeżeli koszyk b albo koszyk c to koszyk 18;
- c) 1, jeżeli koszyk b albo koszyk c to koszyk 19, a drugi koszyk charakteryzuje się stopniem jakości kredytowej 1–3; w przeciwnym wypadku – 50 %;
- d) 1, jeżeli koszyk b albo koszyk c to koszyk 20, a drugi koszyk charakteryzuje się stopniem jakości kredytowej 4–6; w przeciwnym wypadku – 50 %”;
- 147) w art. 325ak wprowadza się następujące zmiany:
- a) ■ w tabeli 6 sektor odpowiadający koszykowi 13 otrzymuje brzmienie:
„Podmioty sektora finansowego, w tym instytucje kredytowe zarejestrowane lub utworzone przez rząd centralny, samorząd regionalny lub władze lokalne, podmioty udzielające kredytów preferencyjnych i podmioty emitujące obligacje zabezpieczone”;
- b) dodaje się ustępy w brzmieniu:
„Do celów niniejszego artykułu ekspozycji przypisuje się kategorię jakości kredytowej odpowiadającą kategorii jakości kredytowej, która zostałaby jej

przypisana zgodnie z metodą standardową dotyczącą ryzyka kredytowego, określoną w tytule II rozdział 2.

Na zasadzie odstępstwa od akapitu drugiego instytucje mogą przypisać ekspozycję na ryzyko z tytułu obligacji zabezpieczonej bez ratingu do koszyka 4, jeżeli instytucja, która emituje obligację zabezpieczoną, posiada stopień jakości kredytowej 1–3.”;

148) w art. 325am ust. 1 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Do celów niniejszego artykułu ekspozycji przypisuje się kategorię jakości kredytowej odpowiadającą kategorii jakości kredytowej, która zostałaby jej przypisana zgodnie z metodą standardową dotyczącą ryzyka kredytowego, określoną w tytule II rozdział 2.”;

149) w art. 325as w tabeli 9 wprowadza się następujące zmiany:

a) nazwa koszyka 3 otrzymuje brzmienie:

„Energia – energia elektryczna”;

b) dodaje się pole w brzmieniu:

3a	Energia – handel uprawnieniami do emisji dwutlenku węgla	40 %
----	--	------

”;

150) w art. 325ax wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Koszyki czynników ryzyka vega są podobne do koszyków określonych dla czynników ryzyka delta zgodnie z sekcją 3 podsekcja 1 niniejszego rozdziału.

2. Wagi ryzyka w przypadku wskaźników wrażliwości czynników ryzyka vega przypisuje się zgodnie z klasą ryzyka czynników ryzyka w następujący sposób:

Tabela 11

Klasa ryzyka	Waga ryzyka
Ryzyko ogólne stopy procentowej	100 %
Pozycje niestanowiące sekurytyzacji ryzyka spreadu kredytowego	100 %
Sekurytyzacje ryzyka spreadu kredytowego (włączone do ACTP)	100 %
Sekurytyzacje ryzyka spreadu kredytowego (niewłączone do ACTP)	100 %
Akcje (spółki o dużej kapitalizacji i indeksy)	77,78 %
Akcje (spółki o małej kapitalizacji i pozostałe sektory)	100 %

Ceny towarów	100 %
Kurs walutowy	100 %

b) uchyla się ust. 3.”;

ba) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. W odniesieniu do czynników ryzyka zakrzywienia ryzyka ogólnego stopy procentowej, spreadu kredytowego i cen towarów waga ryzyka zakrzywienia to równoległe przesunięcie wszystkich wierzchołków w przypadku każdej krzywej na podstawie najwyższej wymaganej wagi ryzyka delta, o której mowa w podsekcji 1 dla stosownego koszyka.”;

151) w art. 325az wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Instytucja może wykorzystywać alternatywną metodę modeli wewnętrznych do obliczania swoich wymogów w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka rynkowego, pod warunkiem że instytucja spełnia wszystkie wymagania określone w niniejszym rozdziale.”;

c) w ust. 2 akapit pierwszy wprowadza się następujące zmiany:

(i) lit. c) i d) otrzymują brzmienie:

„c) jednostki odpowiadające za handel spełniły wymogi dotyczące weryfikacji historycznej, o których mowa w art. 325bf ust. 3;

d) jednostki odpowiadające za handel spełniły wymogi dotyczące przypisania zysków i strat, o których mowa w art. 325bg;”;

(ii) dodaje się lit. g) w brzmieniu:

„g) żadnych pozycji w przedsiębiorstwach zbiorowego inwestowania, które spełniają warunek określony w art. 104 ust. 7 lit. b), nie przypisano do jednostek odpowiadających za handel.”;

c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Instytucje, które otrzymały zezwolenie na stosowanie alternatywnej metody modeli wewnętrznych, muszą także wywiązywać się z obowiązku w zakresie sprawozdawczości określonego w art. 325 ust. 3.”;

ca) ust. 8 lit. b) otrzymuje brzmienie:

„b) metody oceny, według której właściwe organy sprawdzają przestrzeganie przez instytucje wymogów określonych w niniejszym rozdziale.”;

d) w ust. 9 akapit pierwszy wprowadza się następujące zmiany:

(i) lit. b) otrzymuje brzmienie:

„b) na ograniczenie obliczania narzutu do narzutu wynikającego z przekroczeń w ramach weryfikacji historycznej hipotetycznych zmian, zgodnie z art. 325bf ust. 6;”;

(ii) dodaje się lit. c) w brzmieniu:

„c) na wyłączenie przekroczeń potwierdzonych w ramach weryfikacji historycznej hipotetycznych lub rzeczywistych zmian z obliczania narzutu zgodnie z art. 325bf ust. 6.”;

152) w art. 325ba dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Instytucja stosująca alternatywne modele wewnętrzne oblicza łączne wymogi w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka rynkowego dla wszystkich pozycji portfela handlowego oraz wszystkich pozycji portfela bankowego generujących ryzyko walutowe lub ryzyko cen towarów zgodnie z następującym wzorem:

$$AIMA_{total} = \min (AIMA + PLA_{addon} + ASA_{non-aima}; ASA_{all\ portfolio}) + \max (AIMA - ASA_{aima}; 0)$$

gdzie:

$AIMA$ = suma wymogów w zakresie funduszy własnych, o których mowa w ust. 1 i 2;

PLA_{addon} = dodatkowy wymóg w zakresie funduszy własnych, o którym mowa w art. 325bg ust. 2;

$ASA_{all\ portfolio}$ = wymogi w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka rynkowego obliczone zgodnie z alternatywną metodą standardową, o której mowa w art. 325 ust. 1 lit. a), dla portfela obejmującego wszystkie pozycje portfela handlowego oraz wszystkie pozycje portfela bankowego generujące ryzyko walutowe lub ryzyko cen towarów;

$ASA_{non-aima}$ = wymogi w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka rynkowego obliczone zgodnie z alternatywną metodą standardową, o której mowa w art. 325 ust. 1 lit. a), dla portfela obejmującego pozycje portfela handlowego oraz pozycje portfela bankowego generujące ryzyko walutowe lub ryzyko cen towarów, w przypadku których instytucja do obliczania wymogów w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka rynkowego instytucja **stosuje alternatywną metodę standardową**;

AS = wymogi w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka rynkowego obliczone zgodnie z alternatywną metodą standardową, o której mowa w art. 325 ust. 1 lit. a), dla portfela obejmującego pozycje portfela handlowego oraz pozycje portfela bankowego generujące ryzyko walutowe lub ryzyko cen towarów, w przypadku których do obliczania wymogów w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka rynkowego instytucja zastosowała metodę, o której mowa w art. 325 ust. 1 lit. b).”;

153) w art. 325bc dodaje się ust. 6 w brzmieniu:

„6. EUNB opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu określenia kryteriów stosowania parametrów wejściowych w modelu pomiaru ryzyka, o którym mowa w niniejszym artykule, w tym kryteriów dokładności danych oraz kalibracji parametrów wejściowych, w przypadku gdy dane rynkowe nie są wystarczające.

EUNB przedstawia Komisji te projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia [9 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia] r.

Komisja jest uprawniona do uzupełnienia niniejszego rozporządzenia przez przyjęcie regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.”;

154) w art. 325be wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 1 dodaje się akapit w brzmieniu:

„Do celów oceny, o której mowa w akapicie pierwszym, właściwe organy mogą zezwolić instytucjom na korzystanie z danych rynkowych przekazanych przez dostawców będących osobami trzecimi.”;

b) dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Właściwe organy mogą zobowiązać instytucję do uznania czynnika ryzyka – który instytucja uznała za możliwy do modelowania zgodnie z ust. 1 – za niemożliwy do modelowania, jeżeli parametry wejściowe wykorzystane do określenia scenariuszy przyszłych wstrząsów zastosowanych do czynnika ryzyka nie spełniają – w sposób zadowalający dla właściwych organów – wymogów, o których mowa w art. 325bc ust. 6.”;

c) dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. W wyjątkowych okolicznościach występujących w okresach znacznego ograniczenia niektórych rodzajów działalności handlowej na rynkach finansowych właściwe organy mogą zezwolić wszystkim instytucjom stosującym metodę określoną w niniejszym rozdziale na uznanie niektórych czynników ryzyka – które instytucje te oceniły jako niemożliwe do modelowania zgodnie z ust. 1 – za możliwe do modelowania, pod warunkiem że spełnione są następujące warunki:

a) czynniki ryzyka ujmowane w ten sposób odpowiadają rodzajom działalności handlowej, które podlegają istotnym ograniczeniom na rynkach finansowych;

b) sposób ujmowania jest tymczasowy i nie stosuje się go dłużej niż przez sześć miesięcy w ciągu jednego roku obrachunkowego;

c) sposób ujmowania, o którym mowa w akapicie pierwszym, nie zmniejsza znacząco całkowitych wymogów w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka rynkowego instytucji, które go stosują;

d) właściwe organy niezwłocznie powiadamiają EUNB o wszelkich decyzjach zezwalających instytucjom na stosowanie metody określonej w niniejszym rozdziale do celów uznania niektórych czynników ryzyka – które oceniono jako niemożliwe do modelowania – za możliwe do modelowania, a także o odnośnej działalności handlowej oraz uzasadniają taką decyzję.”;

d) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. EUNB opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu określenia kryteriów oceny możliwości modelowania czynników ryzyka zgodnie z ust. 1, także w przypadku wykorzystania danych rynkowych **przekazanych przez dostawców będących osobami trzecimi**, i w celu określenia częstotliwości tej oceny.

EUNB przedstawia Komisji te projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia [Urząd Publikacji: proszę wstawić datę = 9 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia] r.

Komisja jest uprawniona do uzupełnienia niniejszego rozporządzenia przez przyjęcie regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.”;

155) w art. 325bf wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 6 wprowadza się następujące zmiany:

(i) w akapicie pierwszym formuła wprowadzająca otrzymuje brzmienie:

„Mnożnik (mc) stanowi co najmniej sumę wartości 1,5 i narzutu określonego zgodnie z tabelą 3. W odniesieniu do portfela, o którym mowa w ust. 5, narzut taki oblicza się na podstawie liczby przekroczeń, które wystąpiły w ciągu ostatnich 250 dni roboczych zgodnie z dokonaną przez instytucję weryfikacją historyczną wartości zagrożonej obliczonej zgodnie z lit. a) niniejszego akapitu. Obliczenie narzutu podlega następującym wymogom:”;

(ii) akapit ostatni otrzymuje brzmienie:

„W wyjątkowych okolicznościach właściwe organy mogą zezwolić instytucji na:

a) ograniczenie narzutu do narzutu wynikającego z przekroczeń w ramach weryfikacji historycznej hipotetycznych zmian, jeżeli liczba przekroczeń w ramach weryfikacji historycznej rzeczywistych zmian nie wynika z braków w alternatywnym modelu wewnętrznym instytucji;

b) wyłączenie przekroczeń potwierdzonych w ramach weryfikacji historycznej hipotetycznych lub rzeczywistych zmian z obliczania narzutu, w przypadku gdy przekroczenia te nie wynikają z braków w alternatywnym modelu wewnętrznym instytucji.”;

(iii) dodaje się akapit w brzmieniu:

„Do celów akapitu pierwszego właściwe organy mogą zwiększyć wartość mc powyżej kwoty, o której mowa w tym akapicie, jeśli alternatywny model wewnętrzny instytucji wykazuje braki w zakresie właściwego pomiaru wymogów w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka rynkowego.”;

b) ust. 8 otrzymuje brzmienie:

„8. Na zasadzie odstępstwa od ust. 2 i 6 niniejszego artykułu właściwe organy mogą zezwolić instytucji na nieliczenie przekroczenia, gdy jednodniową zmianę wartości jej portfela przewyższającą odpowiadającą jej wartość zagrożoną obliczoną przy użyciu modelu wewnętrznego tej instytucji można przypisać niemożliwemu do modelowania czynnikowi ryzyka.”;

c) dodaje się ust. 10 w brzmieniu:

„10. EUNB opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu określenia warunków oraz kryteriów, zgodnie z którymi instytucja może otrzymać zezwolenie na nieliczenie przekroczenia, gdy jednodniową zmianę wartości jej portfela przewyższającą odpowiadającą jej wartość zagrożoną

obliczoną przy użyciu modelu wewnętrznego tej instytucji można przypisać niemożliwemu do modelowania czynnikowi ryzyka.

EUNB przedstawia Komisji te projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia [Urząd Publikacji: proszę wstawić datę = 18 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia] r.

Komisja jest uprawniona do uzupełnienia niniejszego rozporządzenia przez przyjęcie regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.”;

156) w art. 325bg wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1–2 otrzymują brzmienie:

„1. Jednostka danej instytucji odpowiadająca za handel spełnia wymogi dotyczące przypisania zysków i strat, jeżeli teoretyczne zmiany wartości portfela tej jednostki oparte na modelu pomiaru ryzyka instytucji są zbliżone lub wystarczająco zbliżone do hipotetycznych zmian wartości portfela tej jednostki, opartych na stosowanym przez instytucję modelu wyceny.

2. Niezależnie od przepisów ust. 1, jeżeli teoretyczne zmiany wartości portfela jednostki odpowiadającej za handel, oparte na modelu pomiaru ryzyka instytucji, są wystarczająco zbliżone do hipotetycznych zmian wartości portfela tej jednostki odpowiadającej za handel, opartych na stosowanym przez instytucję modelu wyceny, w odniesieniu do wszystkich pozycji przypisanych do tej jednostki odpowiadającej za handel instytucja oblicza dodatkowy wymóg w zakresie funduszy własnych obok wymogów w zakresie funduszy własnych, o których mowa w art. 325ba ust. 1 i 2.

■ ”;

b) w ust. 4 wprowadza się następujące zmiany:

(i) lit. a) i b) otrzymują brzmienie:

„a) kryteriów wskazujących, czy teoretyczne zmiany wartości portfela jednostki odpowiadającej za handel są zbliżone lub wystarczająco zbliżone do hipotetycznych zmian wartości portfela jednostki odpowiadającej za handel do celów ust. 1, z uwzględnieniem międzynarodowych zmian regulacyjnych;

b) dodatkowych wymogów w zakresie funduszy własnych, o których mowa w ust. 2;”;

(ii) uchyla się lit. e);

(iii) dwa ostatnie akapity otrzymują brzmienie:

„EUNB przedstawia Komisji te projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia [9 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia] r.

Komisja jest uprawniona do uzupełnienia niniejszego rozporządzenia przez przyjęcie regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.”;

157) w art. 325bh wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 1 dodaje się lit. i) w brzmieniu:

„(i) w przypadku pozycji w przedsiębiorstwach zbiorowego inwestowania do pozycji bazowych tych przedsiębiorstw instytucje stosują metodę pełnego przeglądu co najmniej raz w tygodniu w celu obliczenia swoich wymogów w zakresie funduszy własnych zgodnie z niniejszym rozdziałem; **jeżeli dana instytucja stosuje metodę pełnego przeglądu rzadziej niż raz dziennie, identyfikuje, mierzy i monitoruje wszelkie ryzyko wynikające z tego rządzonego przeglądu i unika znacznego niedoszacowania ryzyka**; instytucje, które nie posiadają odpowiednich parametrów wejściowych lub informacji niezbędnych do obliczenia wymogów w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka rynkowego dla pozycji przedsiębiorstwa zbiorowego inwestowania zgodnie z metodą pełnego przeglądu, mogą polegać na osobie trzeciej w celu uzyskania tych parametrów wejściowych lub informacji, o ile spełnione są wszystkie następujące warunki:

(i) osobą trzecią jest jeden z następujących podmiotów:

- instytucja lub instytucja finansowa będące depozytariuszem przedsiębiorstwa zbiorowego inwestowania, pod warunkiem że przedsiębiorstwo zbiorowego inwestowania inwestuje wyłącznie w papiery wartościowe i deponuje wszystkie papiery wartościowe w tej instytucji lub instytucji finansowej będących depozytariuszem;
- w przypadku przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania nieobjętych tiret pierwszym niniejszego ppkt (i) – przedsiębiorstwo zarządzające przedsiębiorstwem zbiorowego inwestowania, pod warunkiem że spełnia ono kryteria określone w art. 132 ust. 3 lit. a);
- **dostawca będący osobą trzecią, pod warunkiem że dane, informacje lub wskaźniki ryzyka są dostarczone przez osoby trzecie, o których mowa w akapitach pierwszym lub drugim, lub przez innego dostawcę będącego osobą trzecią lub są obliczone dzięki nim;**

(ii) osoba trzecia przekazuje instytucji parametry, informacje **lub wskaźniki ryzyka** do celów obliczenia wymogów w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka rynkowego dla pozycji przedsiębiorstwa zbiorowego inwestowania zgodnie z metodą, o której mowa w akapicie pierwszym;

(iii) audytor zewnętrzny instytucji potwierdził odpowiedniość przekazanych przez osobę trzecią parametrów, informacji **lub wskaźników ryzyka**, o których mowa w ppkt (ii), a właściwy organ instytucji na wniosek otrzymuje nieograniczony dostęp do tych parametrów, informacji **lub wskaźników ryzyka**.”;

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Instytucja może stosować korelacje empiryczne w ramach szerokich kategorii czynników ryzyka i, do celów obliczenia miary swobodnych oczekiwanych braków UEST, o której mowa w art. 325bb ust. 1, pomiędzy szerokimi kategoriami czynników ryzyka wyłącznie wówczas, gdy stosowana

przez instytucję metoda służąca do pomiaru tych korelacji jest oparta na solidnych założeniach, jest spójna albo z mającymi zastosowanie horyzontami płynnościowymi, albo – w stopniu zadowalającym dla właściwego organu instytucji – z podstawowym 10-dniowym horyzontem czasowym określonym w art. 325bc ust. 1 i została wdrożona z zapewnieniem integralności.”;

c) uchyla się ust. 3;

158) w art. 325bi ust. 1 lit. b) wprowadza się następujące zmiany:

„b) instytucja posiada jednostkę do spraw kontroli ryzyka, niezależną od jednostek handlowych i podlegającą bezpośrednio kadrze kierowniczej wyższego szczebla. Jednostka ta:

- (i) jest odpowiedzialna za projektowanie i wdrażanie każdego wewnętrznego modelu pomiaru ryzyka wykorzystywanego w ramach alternatywnej metody modeli wewnętrznych do celów niniejszego rozdziału;
- (ii) odpowiada za ogólny system zarządzania ryzykiem;
- (iii) przygotowuje i analizuje codzienne sprawozdania na temat wyników każdego modelu wewnętrznego stosowanego do obliczania wymogów kapitałowych z tytułu ryzyka rynkowego oraz na temat stosowności środków, które należy podejmować, w postaci limitów transakcyjnych.

Jednostka ds. walidacji odrębna od jednostki ds. kontroli ryzyka przeprowadza wstępną i bieżącą walidację każdego wewnętrznego modelu pomiaru ryzyka wykorzystywanego w ramach alternatywnej metody modeli wewnętrznych do celów niniejszego rozdziału.”;

158a) w art. 325bl ust. 1 dodaje się akapit w brzmieniu:

„Z obliczania wymogów w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka niewykonania zobowiązania należy wykluczyć długie i krótkie pozycje w długu własnym instytucji.”;

159) w art. 325bp wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 5 wprowadza się następujące zmiany:

(-i) lit. a) otrzymuje brzmienie:

„a) dolny pułap wartości prawdopodobieństwa niewykonania zobowiązania wynosi 0,01 % dla emitentów obligacji zabezpieczonych i 0,03 % dla wszystkich innych emitentów; ekspozycjom, którym przypisano by wagę ryzyka wynoszącą 0 % przy zastosowaniu metody standardowej dla ryzyka kredytowego zgodnie z tytułem II rozdział 2, nie przypisuje się dolnego pułapu;”;

(i) lit. d) i e) otrzymują brzmienie:

„d) instytucja, która otrzymała zezwolenie na oszacowanie wartości prawdopodobieństwa niewykonania zobowiązania zgodnie z tytułem II rozdział 3 sekcja 1 w odniesieniu do kategorii ekspozycji i systemu ratingowego odpowiadających danemu emitentowi, do obliczania wartości prawdopodobieństwa niewykonania zobowiązania przez tego

emitenta stosuje metodę tamże określoną, pod warunkiem że dostępne są dane na potrzeby takiego oszacowania;

e) instytucja, która nie otrzymała zezwolenia na oszacowanie wartości prawdopodobieństwa niewykonania zobowiązania, o którym mowa w lit. d), opracowuje wewnętrzną metodę lub wykorzystuje źródła zewnętrzne, aby oszacować te wartości prawdopodobieństwa niewykonania zobowiązania zgodnie z wymogami mającymi zastosowanie do szacunków wartości prawdopodobieństwa niewykonania zobowiązania wynikającymi z niniejszego artykułu.”;

(ii) dodaje się akapit w brzmieniu:

„Do celów lit. d) dane do oszacowania wartości prawdopodobieństwa niewykonania zobowiązania przez danego emitenta pozycji portfela handlowego są dostępne, jeżeli na dzień przeprowadzania obliczeń instytucja posiada pozycję portfela bankowego dotyczącą tego samego dłużnika, w odniesieniu do którego dokonuje oszacowania wartości prawdopodobieństwa niewykonania zobowiązania zgodnie z tytułem II rozdział 3 sekcja 1 w celu obliczenia wymogów w zakresie funduszy własnych określonych w tym rozdziale.”;

b) w ust. 6 wprowadza się następujące zmiany:

(i) lit. c) i d) otrzymują brzmienie:

„c) instytucja, która otrzymała zezwolenie na oszacowanie straty z tytułu niewykonania zobowiązania zgodnie z tytułem II rozdział 3 sekcja 1 w odniesieniu do kategorii ekspozycji i systemu ratingowego odpowiadających danej ekspozycji, do obliczenia oszacowań straty z tytułu niewykonania zobowiązania przez emitenta stosuje metodę tamże określoną, pod warunkiem że dostępne są dane na potrzeby takiego oszacowania;

d) instytucja, która nie otrzymała zezwolenia na oszacowanie straty z tytułu niewykonania zobowiązania, o którym mowa w lit. c), opracowuje wewnętrzną metodę lub wykorzystuje źródła zewnętrzne, aby oszacować stratę z tytułu niewykonania zobowiązania zgodnie z wymogami mającymi zastosowanie do szacunków straty z tytułu niewykonania zobowiązania wynikającymi z niniejszego artykułu.”;

(ii) dodaje się akapit w brzmieniu:

„Do celów lit. c) dane do oszacowania straty z tytułu niewykonania zobowiązania przez danego emitenta pozycji portfela handlowego są dostępne, jeżeli na dzień przeprowadzania obliczeń instytucja posiada pozycję portfela bankowego dotyczącą tej samej ekspozycji, w odniesieniu do której dokonuje oszacowania straty z tytułu niewykonania zobowiązania zgodnie z tytułem II rozdział 3 sekcja 1 w celu obliczenia wymogów w zakresie funduszy własnych określonych w tym rozdziale.”;

160) art. 337 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Określając wagi ryzyka do celów ust. 1, instytucje stosują wyłącznie metodę określoną w tytule II rozdział 5 sekcja 3.”;

- 161) art. 338 ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:
- „1. Do celów niniejszego artykułu instytucja określa swój korelacyjny portfel handlowy zgodnie z przepisami ustanowionymi w art. 325 ust. 6, 7 i 8.
2. Za wymóg w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka szczególnego dla korelacyjnego portfela handlowego instytucja przyjmuje wyższą z poniższych kwot:
- a) całkowity wymóg w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka szczególnego, który miałby zastosowanie wyłącznie do pozycji długich netto korelacyjnego portfela handlowego;
- b) całkowity wymóg w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka szczególnego, który miałby zastosowanie wyłącznie do pozycji krótkich netto korelacyjnego portfela handlowego.”;
- 162) w art. 352 uchyla się ust. 2;
- 163) w art. 361 **wprowadza się następujące zmiany:**
- a) uchyla się lit. c);**
- b) akapit drugi otrzymuje następujące brzmienie:**
- „Instytucje powiadamiają właściwe organy o stosowaniu niniejszego artykułu.”;**
- 164) w części trzeciej tytuł IV uchyla się rozdział 5;
- 165) w art. 381 dodaje się akapit w brzmieniu:
- „Do celów niniejszego tytułu »ryzyko związane z CVA« oznacza ryzyko strat wynikających ze zmian wartości CVA obliczonej dla portfela transakcji z kontrahentem, jak określono w ustępie pierwszym, z powodu zmian czynników ryzyka spreadu kredytowego kontrahenta i innych czynników ryzyka uwzględnionych w portfelu transakcji.”;
- 166) w art. 382 wprowadza się następujące zmiany:
- a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:
- „2. Przy obliczaniu funduszy własnych wymaganych na mocy przepisów ust. 1 instytucja bierze pod uwagę transakcje finansowane z użyciem papierów wartościowych wyceniane według wartości godziwej zgodnie ze standardami rachunkowości mającymi zastosowanie do instytucji, jeżeli ekspozycje instytucji na ryzyko związane z CVA wynikające z tych transakcji są istotne.”;
- b) dodaje się ust. 4a i 4b w brzmieniu:
- „4a. Na zasadzie odstępstwa od ust. 4 instytucja może zdecydować się na obliczenie wymogów w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka związanego z CVA, stosując dowolną z mających zastosowanie metod, o których mowa w art. 382a, w odniesieniu do transakcji, które są wyłączone zgodnie z ust. 4, jeżeli instytucja korzysta z uznanych zabezpieczeń określonych zgodnie z art. 386 w celu ograniczenia ryzyka związanego z CVA dotyczącego tych transakcji. Instytucje ustanawiają zasady służące określeniu, w jakich przypadkach decydują się one na spełnienie swoich wymogów w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka związanego z CVA dotyczącego takich transakcji.

4b. Instytucje składają swoim właściwym organom sprawozdania na temat wyników obliczeń wymogów w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka związanego z CVA dla wszystkich transakcji, o których mowa w ust. 4. Do celów tego wymogu dotyczącego sprawozdawczości instytucje obliczają wymogi w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka związanego z CVA, stosując odpowiednie metody określone w art. 382a ust. 1, które wykorzystają do spełnienia wymogu w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka związanego z CVA, gdyby transakcje te nie zostały wyłączone z zakresu zgodnie z ust. 4.”;

c) dodaje się ust. 6 w brzmieniu:

„6. EUNB opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu określenia warunków i kryteriów, które *instytucje* muszą stosować do przeprowadzenia oceny, czy ekspozycje na ryzyko związane z CVA wynikające z transakcji finansowanych z użyciem papierów wartościowych wycenianych według wartości godziwej są istotne, a także częstotliwości dokonywania takiej oceny.

EUNB przedstawia Komisji te projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia [Urząd Publikacji: proszę wstawić datę = 2 lata od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia] r.

Komisja jest uprawniona do przyjęcia regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie drugim, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.”;

167) dodaje się art. 382a w brzmieniu:

„*Artykuł 382a*

Metody obliczania wymogów w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka związanego z CVA

1. Instytucja oblicza wymogi w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka związanego z CVA dla wszystkich transakcji, o których mowa w art. 382, zgodnie z następującymi metodami:

- a) metodą standardową określoną w art. 383, jeżeli instytucja otrzymała od właściwych organów zezwolenie na stosowanie tej metody;
- b) metodą podstawową przewidzianą w art. 384;
- c) metodą uproszczoną wskazaną w art. 385, pod warunkiem że instytucja ta spełnia warunki ustanowione w ust. 1 tego artykułu.

2. Instytucja nie może stosować metody, o której mowa w ust. 1 lit. c), w połączeniu z metodami, o których mowa w ust. 1 lit. a) lub b).

3. Instytucja może stosować na stałe łącznie metody, o których mowa w ust. 1 lit. a) i b), do obliczenia wymogów w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka związanego z CVA w następujących sytuacjach:

- a) w odniesieniu do różnych kontrahentów;

- b) w odniesieniu do różnych uznanych pakietów kompensowania z tym samym kontrahentem;
- c) w odniesieniu do różnych transakcji w ramach tego samego uznanego pakietu kompensowania, pod warunkiem że spełnione są następujące warunki:
  - (i) w celu obliczenia wymogów w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka związanego z CVA instytucja dzieli pakiet kompensowania na dwa hipotetyczne pakiety kompensowania i przypisuje wszystkie transakcje podlegające metodzie, o której mowa w ust. 1 lit. a), do tego samego hipotetycznego pakietu kompensowania, a wszystkie transakcje podlegające metodzie, o której mowa w ust. 1 lit. b), do drugiego hipotetycznego pakietu kompensowania;
  - (ii) podział, o którym mowa w lit. a), musi być zgodny ze sposobem, w jaki instytucja ustala prawne kompensowanie CVA obliczonej do celów rachunkowości;
  - (iii) zezwolenie udzielone przez właściwe organy na stosowanie metody, o której mowa w ust. 1 lit. a), ogranicza się do hipotetycznego pakietu kompensowania, w odniesieniu do którego instytucja stosuje metodę, o której mowa w ust. 1 lit. a) w celu obliczenia wymogów w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka związanego z CVA.

Instytucje ustanawiają zasady służące wyjaśnieniu sposobu, w jaki stosują one na stałe łącznie metody, o których mowa w ust. 1 lit. a) i b) i jak określono w niniejszym ustępie, do obliczenia wymogów w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka związanego z CVA.”;

168) art. 383 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 383

Metoda standardowa

1. Właściwe organy udzielają instytucji zezwolenia na obliczenie przy zastosowaniu metody standardowej zgodnie z ust. 3 wymogów w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka związanego z CVA w odniesieniu do portfela transakcji z jednym kontrahentem lub większą ich liczbą, po dokonaniu oceny, czy instytucja spełnia następujące wymogi:

- a) instytucja utworzyła odrębną jednostkę, która jest odpowiedzialna za ogólne zarządzanie ryzykiem w instytucji i zabezpieczanie ryzyka związanego z CVA;
- b) w odniesieniu do każdego danego kontrahenta instytucja opracowała regulacyjny model CVA do obliczania CVA dla tego kontrahenta zgodnie z art. 383a;
- c) w odniesieniu do każdego danego kontrahenta instytucja jest w stanie co najmniej raz w miesiącu obliczyć wskaźniki wrażliwości jego CVA na odnośne czynniki ryzyka określone zgodnie z art. 383b;
- d) w odniesieniu do wszystkich pozycji w uznanych zabezpieczeniach uwzględnionych zgodnie z art. 386 do celów obliczania właściwych dla instytucji wymogów w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka związanego z CVA przy zastosowaniu metody standardowej instytucja jest w stanie co

najmniej raz w miesiącu obliczyć wskaźniki wrażliwości tych pozycji na odnośne czynniki ryzyka określone zgodnie z art. 383b.

Do celów lit. c) wskaźnik wrażliwości CVA kontrahenta na czynnik ryzyka oznacza względną zmianę wartości tej CVA będącą wynikiem zmiany wartości jednego z istotnych czynników ryzyka tej CVA obliczaną przy użyciu regulacyjnego modelu CVA instytucji zgodnie z art. 383i–383j.

Do celów lit. d) wskaźnik wrażliwości pozycji w uznanych zabezpieczeniach na czynnik ryzyka oznacza względną zmianę wartości tej pozycji będącą wynikiem zmiany wartości jednego z istotnych czynników ryzyka tej pozycji obliczaną przy użyciu stosowanego przez instytucję modelu wyceny zgodnie z art. 383i–383j.

2. Do celów obliczania wymogów w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka związanego z CVA stosuje się następujące definicje:

- a) »klasa ryzyka« oznacza dowolną z następujących kategorii:
  - (i) ryzyko stopy procentowej;
  - (ii) ryzyko spreadu kredytowego kontrahenta;
  - (iii) ryzyko referencyjnego spreadu kredytowego;
  - (iv) ryzyko cen akcji;
  - (v) ryzyko cen towarów;
  - (vi) ryzyko walutowe;
- b) »portfel CVA« oznacza portfel, na który składają się zagregowana CVA i wszystkie uznane zabezpieczenia, o których mowa w ust. 1 lit. d);
- c) »zagregowana CVA« oznacza sumę CVA obliczonych przy użyciu regulacyjnego modelu CVA w odniesieniu do wszystkich kontrahentów, o których mowa w ust. 1 akapit pierwszy.

3. Instytucje określają wymogi w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka związanego z CVA przy zastosowaniu metody standardowej jako sumę dwóch poniższych wymogów w zakresie funduszy własnych obliczonych zgodnie z art. 383b:

- a) wymogów w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka delta ujmującego ryzyko zmiany portfela CVA instytucji w wyniku zmian odnośnych czynników ryzyka niezwiązanych ze zmiennością;
- b) wymogów w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka vega ujmującego ryzyko zmiany portfela CVA instytucji w wyniku zmian odnośnych czynników ryzyka związanych ze zmiennością.”;

169) dodaje się art. 383a–383w w brzmieniu:

„Artykuł 383a

Regulacyjny model CVA

1. Regulacyjny model CVA stosowany do obliczenia wymogów w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka związanego z CVA zgodnie z art. 383 musi być oparty na solidnych założeniach, wdrażany z zapewnieniem integralności oraz musi spełniać wszystkie następujące wymogi:

- a) regulacyjny model CVA zapewnia możliwość modelowania CVA danego kontrahenta z uwzględnieniem, w stosownych przypadkach, umowy o kompensowaniu i umowy o dostarczenie zabezpieczenia na poziomie pakietu kompensowania zgodnie z niniejszym artykułem;
- b) instytucja szacuje wartości prawdopodobieństwa niewykonania zobowiązania przez kontrahenta, o którym mowa w lit. a), na podstawie spreadów kredytowych kontrahenta i **oczekiwanych** strat z tytułu niewykonania zobowiązania ustalonych dla tego kontrahenta zgodnie z **konsensusem rynkowym**;
- c) oczekiwane straty z tytułu niewykonania zobowiązania, o których mowa w lit. a), są takie same jak straty z tytułu niewykonania zobowiązania ustalone zgodnie z **konsensusem rynkowym**, o których mowa w lit. b), chyba że instytucja może uzasadnić, że stopień uprzywilejowania portfela transakcji z tym kontrahentem różni się od stopnia uprzywilejowania uprzywilejowanych niezabezpieczonych obligacji wyemitowanych przez tego kontrahenta;
- d) w dowolnej chwili w przyszłości symulowana zdyskontowana przyszła ekspozycja z tytułu portfela transakcji z kontrahentem będzie obliczana za pomocą modelu ekspozycji poprzez przeszacowanie wszystkich transakcji w tym portfelu na podstawie symulowanych łącznych zmian czynników ryzyka rynkowego, które są istotne dla tych transakcji, z wykorzystaniem odpowiedniej liczby scenariuszy oraz poprzez dyskontowanie cen do dnia obliczeń przy użyciu stóp procentowych wolnych od ryzyka;
- e) regulacyjny model CVA zapewnia możliwość modelowania znaczącej zależności między symulowaną zdyskontowaną przyszłą ekspozycją portfela transakcji a spreadami kredytowymi kontrahenta;
- f) w przypadku gdy transakcje zaliczane do portfela są objęte pakietem kompensowania podlegającym umowie o dostarczenie zabezpieczenia i bieżącej wycenie rynkowej, zabezpieczenie przekazane i otrzymane w ramach tej umowy uznaje się za czynnik ograniczający ryzyko w symulowanej zdyskontowanej przyszłej ekspozycji, jeżeli spełnione są wszystkie poniższe warunki:
  - (i) instytucja określa ■ okres ryzyka w związku z uzupełnieniem zabezpieczenia istotny dla tego pakietu kompensowania zgodnie z wymogami ustanowionymi w art. 285 ust. 2 i 5 oraz odzwierciedla ten okres ryzyka przy obliczaniu symulowanej zdyskontowanej przyszłej ekspozycji;
  - (ii) wszystkie mające zastosowanie elementy umowy o dostarczenie zabezpieczenia, w tym częstotliwość wezwań do uzupełnienia depozytu zabezpieczającego, rodzaj zabezpieczenia uznanego na podstawie umowy, kwoty progowe, minimalne kwoty transferu, kwoty niezależne i początkowe depozyty zabezpieczające zarówno w przypadku instytucji, jak i kontrahenta, są odpowiednio odzwierciedlone przy obliczaniu symulowanej zdyskontowanej przyszłej ekspozycji;
  - (iii) instytucja ustanowiła jednostkę do spraw zarządzania zabezpieczeniami, która spełnia wymogi art. 287 w odniesieniu do wszystkich zabezpieczeń uznanych do celów obliczania wymogów w zakresie funduszy własnych z

tytułu ryzyka związanego z CVA przy zastosowaniu metody standardowej.

Do celów lit. a) CVA ma znak dodatni i oblicza się ją jako funkcję właściwej dla kontrahenta oczekiwanej straty z tytułu niewykonania zobowiązania, odpowiedniego zbioru wartości prawdopodobieństwa niewykonania zobowiązania przez kontrahenta w momentach w przyszłości oraz odpowiedniego zbioru symulowanych zdyskontowanych przyszłych ekspozycji portfela transakcji z tym kontrahentem istniejących w momentach w przyszłości w okresie do upływu terminu zapadalności najdłuższej transakcji w tym portfelu.

Do celów lit. b), jeżeli spready swapu ryzyka kredytowego kontrahenta można zaobserwować na rynku, instytucja stosuje te spready. Jeżeli takie spready swapu ryzyka kredytowego nie są dostępne, instytucja stosuje jedną z poniższych metod:

- (i) spready kredytowe z innych instrumentów wyemitowanych przez danego kontrahenta, odzwierciedlające obecne warunki rynkowe;
- (ii) wskaźniki zastępcze spreadów, które są odpowiednie z punktu widzenia ratingu, branży i regionu działalności kontrahenta.

Do celów uzasadnienia, o którym mowa w lit. d), zabezpieczenie otrzymane od kontrahenta nie zmienia stopnia uprzywilejowania ekspozycji.

Do celów lit. f) ppkt (iii), jeżeli instytucja ustanowiła już taką jednostkę na potrzeby stosowania metody modeli wewnętrznych, o której mowa w art. 283, instytucja nie jest zobowiązana do ustanowienia dodatkowej jednostki do spraw zarządzania zabezpieczeniami, o ile instytucja ta wykaże przed swoimi właściwymi organami, że jednostka taka spełnia wymogi określone w art. 287 w odniesieniu do wszystkich zabezpieczeń uznanych do celów obliczania wymogów w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka związanego z CVA przy zastosowaniu metody standardowej.

2. Instytucja korzystająca z regulacyjnego modelu CVA musi spełniać wszystkie poniższe wymogi jakościowe:

- a) model ekspozycji, o którym mowa w ust. 1 lit. d), jest częścią wewnętrznego systemu zarządzania ryzykiem związanym z CVA stosowanego przez instytucję, który obejmuje rozpoznawanie, pomiar, zarządzanie, zatwierdzanie i sprawozdawczość wewnętrzną w zakresie CVA i ryzyka związanego z CVA do celów rachunkowości;
- b) w instytucji istnieje proces mający na celu zapewnienie zgodności z udokumentowanym zbiorem wewnętrznych zasad, mechanizmów kontroli, oceny wyników modeli i procedur dotyczących modelu ekspozycji, o którym mowa w ust. 1 lit. d);
- c) instytucja posiada niezależną jednostkę do spraw kontroli ryzyka, która odpowiada za pierwotną i bieżącą walidację modelu ekspozycji, o którym mowa w ust. 1 lit. d). Jednostka ta jest niezależna od jednostek ds. kredytów gospodarczych i od jednostek handlowych, w tym od jednostki, o której mowa w art. 383 ust. 1 lit. a), i podlega bezpośrednio kadrze kierowniczej wyższego

szczebla; posiada ona wystarczającą liczbę pracowników wykwalifikowanych w stopniu odpowiednim do realizacji tego celu;

- d) kadra kierownicza wyższego szczebla instytucji jest aktywnie zaangażowana w proces kontroli ryzyka i uznaje kontrolę ryzyka związanego z CVA za istotny aspekt działalności, na który należy przeznaczyć odpowiednie zasoby;
- e) instytucja dokumentuje proces pierwotnej i bieżącej walidacji swojego modelu ekspozycji, o którym mowa w ust. 1 lit. d), na poziomie szczegółowości, który umożliwiłby osobie trzeciej zrozumienie sposobu działania modeli, ich ograniczeń i głównych założeń oraz odtworzenie analizy. W dokumentacji tej określa się minimalną częstotliwość, z jaką będzie przeprowadzana bieżąca walidacja, a także inne okoliczności (takie jak nagła zmiana zachowań rynkowych), w których musi być przeprowadzona dodatkowa walidacja; opisuje się w niej sposób przeprowadzania walidacji w odniesieniu do przepływów danych i portfeli, stosowane analizy oraz sposób konstruowania reprezentatywnych portfeli kontrahentów;
- f) modele wyceny wykorzystywane w modelu ekspozycji, o którym mowa w ust. 1 lit. a), w odniesieniu do danego scenariusza symulowanych czynników ryzyka rynkowego testuje się w ramach procesu wstępnej i bieżącej walidacji modelu względem odpowiednich, niezależnych poziomów odniesienia dotyczących szeregu sytuacji na rynku. Modele wyceny opcji uwzględniają nieliniowy charakter wartości opcji w odniesieniu do czynników ryzyka rynkowego;
- g) instytucja regularnie przeprowadza niezależny przegląd swojego wewnętrznego systemu zarządzania ryzykiem związanym z CVA, o którym mowa w lit. a) niniejszego ustępu, w ramach własnego procesu kontroli wewnętrznej. Przegląd ten powinien obejmować zarówno działania jednostki, o której mowa w art. 383 ust. 1 lit. a), jak i niezależnej jednostki do spraw kontroli ryzyka, o której mowa w lit. c) niniejszego ustępu;
- h) model stosowany przez instytucję do obliczania symulowanej zdyskontowanej przyszłej ekspozycji, o której mowa w ust. 1 lit. a), uwzględnia warunki i specyfikacje transakcji oraz uzgodnienia dotyczące depozytów zabezpieczających w sposób terminowy, kompletny i ostrożny. Warunki i specyfikacje przechowywane są w bezpiecznej bazie danych, która podlega formalnej i okresowej kontroli. Przekazywanie danych o warunkach i specyfikacjach transakcji oraz uzgodnieniach dotyczących depozytów zabezpieczających w odniesieniu do modelu ekspozycji również podlega audytowi wewnętrznemu oraz istnieją formalne procesy dokonywania uzgodnień między modelem wewnętrznym a systemami danych źródłowych, aby sprawdzać na bieżąco, czy warunki i specyfikacje transakcji oraz uzgodnienia dotyczące depozytów zabezpieczających są uwzględniane w systemie ekspozycji w sposób prawidłowy lub przynajmniej ostrożny;
- i) bieżące i historyczne rynkowe parametry wejściowe wykorzystywane w modelu stosowanym przez instytucję do obliczania symulowanej zdyskontowanej przyszłej ekspozycji, o której mowa w ust. 1 lit. a), są pozyskiwane niezależnie od linii biznesowych. Są one wprowadzane do modelu stosowanego przez instytucję do obliczania symulowanej zdyskontowanej przyszłej ekspozycji, o której mowa w ust. 1 lit. a), w sposób terminowy i kompletny oraz

przechowywane w bezpiecznej bazie danych, która podlega formalnej i okresowej kontroli. Instytucja posiada odpowiednio opracowany proces zapewniania spójności danych na potrzeby postępowania z niewłaściwymi obserwacjami danych. W przypadku gdy model opiera się na zastępczych danych rynkowych, instytucja opracowuje wewnętrzne zasady określania odpowiednich danych zastępczych i na bieżąco wykazuje w sposób empiryczny, że dane zastępcze w sposób ostrożny odzwierciedlają ryzyko bazowe;

- j) model ekspozycji ujmuje informacje specyficzne dla danej transakcji oraz informacje umowne niezbędne do tego, by móc zagregować ekspozycje na poziomie pakietu kompensowania. Instytucja sprawdza, czy transakcje są przypisane do odpowiedniego pakietu kompensowania w ramach modelu.

Na potrzeby obliczania wymogu w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka związanego z CVA, o którym mowa w lit. a), model ekspozycji może mieć różne specyfikacje i założenia umożliwiające spełnienie wszystkich wymogów określonych w art. 383a, z tym że wejściowe parametry rynkowe i uznawanie kompensowania muszą pozostać takie same jak te wykorzystywane do celów rachunkowości.

3. EUNB opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu określenia sposobu, w jaki spready zastępcze, o których mowa w ust. 1 lit. b) ppkt (ii), mają być ustalane przez instytucję do celów obliczania wartości prawdopodobieństwa niewykonania zobowiązania.

4. EUNB opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu określenia:

- a) dalszych elementów technicznych, które instytucja bierze pod uwagę przy obliczaniu właściwej dla kontrahenta oczekiwanej straty z tytułu niewykonania zobowiązania, wartości prawdopodobieństwa niewykonania zobowiązania przez kontrahenta oraz symulowanej zdyskontowanej przyszłej ekspozycji portfela transakcji z tym kontrahentem oraz CVA, o których mowa w ust. 1 lit. a);
- b) jakie inne instrumenty, o których mowa w ust. 1 lit. b) ppkt (i), są właściwe do celów oszacowania wartości prawdopodobieństwa niewykonania zobowiązania przez kontrahenta oraz sposobu, w jaki instytucje przeprowadzają takie oszacowanie.

EUNB przedstawia Komisji te projekty regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w ust. 3 i 4, do dnia [Urząd Publikacji: proszę wstawić datę = 24 miesiące od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia] r.

Komisja jest uprawniona do uzupełnienia niniejszego rozporządzenia przez przyjęcie regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.”;

4. EUNB opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu określenia:

- a) warunków oceny istotności rozszerzeń i zmian stosowania metody standardowej, o której mowa w art. 383 ust. 3;
- b) metody oceny, według której właściwe organy sprawdzają przestrzeganie przez instytucje wymogów określonych w art. 383 i art. 383a.

EUNB przedkłada Komisji te projekty regulacyjnych standardów technicznych w terminie 36 *miesięcy* [od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia].

Komisja jest uprawniona do uzupełnienia niniejszego rozporządzenia poprzez przyjęcie regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.

Artykuł 383b

Wymogi w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka delta i ryzyka vega

1. Instytucje stosują czynniki ryzyka delta i czynniki ryzyka vega opisane w art. 383c–383h oraz proces przewidziany w ust. 2–8 do obliczania wymogów w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka delta i ryzyka vega.

2. Dla każdej klasy ryzyka, o której mowa w art. 383 ust. 2, wskaźnik wrażliwości zagregowanej CVA i wskaźnik wrażliwości wszystkich pozycji w uznanych zabezpieczeniach objętych wymogami w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka delta lub ryzyka vega dla wszystkich mających zastosowanie czynników ryzyka delta lub czynników ryzyka vega wchodzących w zakres tej klasy ryzyka oblicza się, stosując odpowiednie wzory przedstawione w art. 383i i art. 383j. Jeżeli wartość danego instrumentu zależy od kilku czynników ryzyka, wskaźnik wrażliwości ustala się odrębnie dla każdego czynnika ryzyka.

W celu obliczenia wskaźnika wrażliwości na ryzyko vega zagregowanych CVA uwzględnia się wskaźnik wrażliwości zarówno na zmienności stosowane w modelu ekspozycji do symulacji czynników ryzyka, jak i na zmienności wykorzystywane do ponownej wyceny ujętych w portfelu transakcji związanych z opcjami przeprowadzanych z kontrahentem.

Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 i pod warunkiem uzyskania zezwolenia właściwych organów instytucja może korzystać z alternatywnych definicji wskaźników wrażliwości na ryzyko delta i ryzyko vega przy obliczaniu wymogów w zakresie funduszy własnych z tytułu pozycji portfela handlowego zgodnie z niniejszym rozdziałem, o ile instytucja ta spełnia wszystkie poniższe warunki:

- a) te alternatywne definicje są wykorzystywane do celów wewnętrznego zarządzania ryzykiem i opracowywania przeznaczonych dla kadry kierowniczej wyższego szczebla sprawozdań na temat zysków i strat przez niezależną jednostkę do spraw kontroli ryzyka działającą w ramach instytucji;
- b) instytucja wykazuje, że te alternatywne definicje są bardziej odpowiednie do ujęcia wskaźników wrażliwości pozycji niż wzory określone w art. 383i i 383j oraz że wynikające z nich wskaźniki wrażliwości nie różnią się w istotny sposób od wskaźników uzyskanych w wyniku zastosowania tych wzorów.

3. Jeżeli uznane zabezpieczenie jest instrumentem indeksowym, instytucje obliczają wskaźniki wrażliwości tego uznanego zabezpieczenia na wszystkie istotne czynniki ryzyka, stosując przesunięcie jednego z istotnych czynników ryzyka do każdego składnika indeksu.

4. Oprócz klas ryzyka, o których mowa w art. 383 ust. 2, instytucja może wprowadzić dodatkowe klasy ryzyka odpowiadające instrumentom o indeksie kwalifikowanym. Do celów ryzyka delta instrument indeksowy uznaje się za kwalifikowany, jeżeli

spełnia on warunki określone w art. 325i¹. Na potrzeby ryzyka vega wszystkie instrumenty indeksowe uznaje się za kwalifikowane.

Instytucja oblicza wskaźniki wrażliwości delta i vega na czynnik ryzyka związany z indeksem kwalifikowanym jako pojedynczy wskaźnik wrażliwości na bazowy indeks kwalifikowany. Jeżeli 75 % składników indeksu kwalifikowanego przyporządkowano do tego samego sektora, jak określono w art. 383o, 383r i 383t, instytucja przyporządkowuje indeks kwalifikowany do tego samego sektora. W przeciwnym przypadku instytucja przyporządkowuje wskaźnik wrażliwości do odpowiedniego koszyka indeksów kwalifikowanych.

5. Ważone wskaźniki wrażliwości zagregowanej CVA i wartości rynkowej wszystkich uznanych zabezpieczeń na każdy czynnik ryzyka oblicza się, mnożąc odpowiednie wskaźniki wrażliwości netto przez odpowiadającą im wagę ryzyka, zgodnie z następującymi wzorami:

$$WS_k^{CVA} = RW_k \cdot S_k^{CVA}$$

$$WS_k^{hedges} = RW_k \cdot S_k^{hedges}$$

gdzie:

k = indeks oznaczający czynnik ryzyka k ;

RW_k = waga ryzyka mająca zastosowanie do czynnika ryzyka k ;

WS_k^{CVA} = ważony wskaźnik wrażliwości zagregowanej CVA na czynnik ryzyka k ;

S_k^{CVA} = wskaźnik wrażliwości netto zagregowanej CVA na czynnik ryzyka k ;

WS_k^{hedges} = ważony wskaźnik wrażliwości wartości rynkowej wszystkich uznanych zabezpieczeń w portfelu CVA na czynnik ryzyka k ;

S_k^{hedges} = wskaźnik wrażliwości netto wartości rynkowej wszystkich uznanych zabezpieczeń w portfelu CVA na czynnik ryzyka k .

6. Instytucje obliczają ważony wskaźnik wrażliwości netto WS_k portfela CVA na czynnik ryzyka k według następującego wzoru:

$$WS_k = WS_k^{CVA} - WS_k^{hedges}$$

7. Ważone wskaźniki wrażliwości netto w ramach tego samego koszyka sumuje się zgodnie z następującym wzorem, korzystając z odpowiednich korelacji ρ_{kl} dla ważonych wskaźników wrażliwości w ramach tego samego koszyka przewidzianych w art. 383l, 383s i 383p, w wyniku czego uzyskuje się wskaźnik wrażliwości określonego koszyka K_b :

$$K_b = \sqrt{\sum_k WS_k^2 + \sum_{k \in b} \sum_{l \in b, k \neq l} \rho_{kl} WS_k WS_l + R \cdot \sum_{k \in b} ((WS_k^{hedges})^2)}$$

gdzie:

K_b = wskaźnik wrażliwości określonego koszyka w przypadku koszyka b ;

ρ_{kl} = odpowiednie parametry korelacji zachodzącej wewnątrz koszyka;

R = parametr ograniczający skuteczność zabezpieczenia wynoszący 0,01;

WS_k = ważone wskaźniki wrażliwości netto.

8. Wskaźnik wrażliwości określonego koszyka oblicza się zgodnie z ust. 5, 6 i 7 dla każdego koszyka w ramach danej klasy ryzyka. Po obliczeniu wskaźnika wrażliwości określonego koszyka dla wszystkich koszyków sumuje się ważone wskaźniki wrażliwości dla wszystkich czynników ryzyka we wszystkich koszykach zgodnie z poniższym wzorem, stosując odpowiednie korelacje γ_{bc} dla ważonych wskaźników wrażliwości w odrębnych koszykach określone w art. 383l, **383n**, 383q, **383s**, **383u** i **383w**, w wyniku czego uzyskuje się wymóg w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka delta lub ryzyka vega dla określonej klasy ryzyka:

Risk – class specific own funds requirement for delta or vega risk

$$= m_{CVA} \sqrt{\sum_b K_b^2 + \sum_b \sum_{b \neq c} \gamma_{bc} S_b S_c}$$

gdzie:

m_{CVA} = mnożnik równy 1; właściwe organy mogą zwiększyć wartość m_{CVA} , jeśli regulacyjny model CVA instytucji wykazuje braki w zakresie właściwego pomiaru wymogów w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka związanego z CVA;

K_b = wskaźnik wrażliwości określonego koszyka w przypadku koszyka b;

γ_{bc} = parametr korelacji między koszykami b i c;

$S_b = \max\{-K_b; \min(\sum_{k \in b} WS_k; K_b)\}$ dla wszystkich czynników ryzyka w koszyku b;

$S_c = \max\{-K_c; \min(\sum_{k \in b} WS_k; K_c)\}$ dla wszystkich czynników ryzyka w koszyku c.

Artykuł 383c

Czynniki ryzyka stopy procentowej

1. W odniesieniu do wszystkich czynników ryzyka delta stopy procentowej, z uwzględnieniem ryzyka stopy inflacji, dla każdej waluty stosuje się jeden koszyk, w którym uwzględnia się różne rodzaje czynników ryzyka.

Czynniki ryzyka delta stopy procentowej mające zastosowanie do instrumentów w portfelu CVA wrażliwych na stopę procentową odpowiadają stopom wolnym od ryzyka wyznaczonym w odniesieniu do danej waluty dla każdego z następujących terminów zapadalności: 1 rok, 2 lata, 5 lat, 10 lat i 30 lat.

Czynniki ryzyka delta stopy procentowej mające zastosowanie do instrumentów w portfelu CVA wrażliwych na stopę inflacji odpowiadają stopom inflacji wyznaczonym w odniesieniu do danej waluty dla każdego z następujących terminów zapadalności: 1 rok, 2 lata, 5 lat, 10 lat i 30 lat.

2. Walutami, w odniesieniu do których instytucja stosuje czynniki ryzyka delta stopy procentowej zgodnie z ust. 1, są: USD, EUR, GBP, AUD, CAD, SEK, JPY oraz waluta sprawozdawcza instytucji.

3. W przypadku walut niewymienionych w ust. 2 czynnikami ryzyka delta stopy procentowej są: bezwzględna zmiana stopy inflacji oraz równoległe przesunięcie całej krzywej wolnej od ryzyka dla danej waluty.

4. Instytucje otrzymują stopy wolne od ryzyka dla poszczególnych walut z instrumentów rynku pieniężnego ujętych w ich portfelu handlowym posiadających najmniejsze ryzyko kredytowe, w tym jednodniowych transakcji swap na rynku międzybankowym.

5. Jeżeli instytucje nie mogą zastosować metody, o której mowa w ust. 4, stopy wolne od ryzyka opierają się na co najmniej jednej krzywej swapu bazującej na danych rynkowych, którą instytucje wykorzystują do wyceny pozycji według wartości rynkowej, np. takich jak krzywe swapu międzybankowej stopy procentowej.

Jeżeli dane na krzywych swapu bazujących na danych rynkowych, o których to krzywych mowa w akapicie pierwszym niniejszego ustępu, są niewystarczające, stopy wolne od ryzyka można wyprowadzić z najwłaściwszej krzywej rentowności obligacji skarbowej dla danej waluty.

Artykuł 383d

Czynniki ryzyka walutowego

1. Czynniki ryzyka walutowego delta, które mają stosować instytucje w odniesieniu do instrumentów w portfelu CVA wrażliwych na natychmiastowe kursy wymiany, są natychmiastowe kursy wymiany między walutą, w której instrument jest denominowany, a walutą sprawozdawczą instytucji **lub walutą bazową instytucji, jeżeli instytucja ta korzysta z waluty bazowej zgodnie z art. 325q ust. 7**. Istnieje jeden koszyk na parę walutową zawierający pojedynczy czynnik ryzyka i pojedynczy wskaźnik wrażliwości netto.

2. Czynniki ryzyka walutowego vega, które mają stosować instytucje w odniesieniu do instrumentów w portfelu CVA wrażliwych na zmienność kursu wymiany, są zmienności implikowane kursów wymiany między parami walutowymi, o których mowa w ust. 1. Istnieje jeden koszyk na wszystkie waluty i terminy zapadalności zawierający wszystkie czynniki ryzyka walutowego vega i pojedynczy wskaźnik wrażliwości netto.

3. Od instytucji nie wymaga się dokonywania rozróżnienia wariantów waluty funkcjonujących na rynku wewnętrznym (ang. *onshore*) i zewnętrznym (ang. *offshore*) w odniesieniu do czynników ryzyka walutowego delta i vega.

Artykuł 383e

Czynniki ryzyka spreadu kredytowego kontrahenta

1. Czynnikiem ryzyka delta spreadu kredytowego kontrahenta mającym zastosowanie do instrumentów w portfelu CVA wrażliwych na spread kredytowy kontrahenta są spready kredytowe poszczególnych kontrahentów oraz nazwy referencyjne i indeksy kwalifikowane dla następujących terminów zapadalności: 0,5 roku, 1 rok, 3 lata, 5 lat i 10 lat.

2a. Klasa ryzyka spreadu kredytowego kontrahenta nie podlega wymogom w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka vega.

Artykuł 383f

Czynniki ryzyka referencyjnego spreadu kredytowego

1. Czynnikiem ryzyka delta referencyjnego spreadu kredytowego mającym zastosowanie do instrumentów w portfelu CVA wrażliwych na referencyjny spread kredytowy są spready kredytowe wszystkich terminów zapadalności dla wszystkich nazw referencyjnych w danym koszyku. Dla każdego koszyka oblicza się jeden wskaźnik wrażliwości netto.
2. Czynnikiem ryzyka vega referencyjnego spreadu kredytowego mającym zastosowanie do instrumentów w portfelu CVA wrażliwych na zmienność referencyjnego spreadu kredytowego są zmienności spreadów kredytowych wszystkich terminów płatności dla wszystkich nazw referencyjnych w danym koszyku. Dla każdego koszyka oblicza się jeden wskaźnik wrażliwości netto.

Artykuł 383g

Czynniki ryzyka cen akcji

1. Koszykami dla wszystkich czynników ryzyka cen akcji są koszyki, o których mowa w art. 383s.
2. Czynnikiem ryzyka delta cen akcji, które instytucje mają stosować do instrumentów w portfelu CVA wrażliwych na ceny kasowe akcji, są ceny kasowe wszystkich akcji przyporządkowanych do tego samego koszyka, o którym mowa w ust. 1. Dla każdego koszyka oblicza się jeden wskaźnik wrażliwości netto.
3. Czynnikiem ryzyka vega cen akcji, które instytucje mają stosować do instrumentów w portfelu CVA wrażliwych na zmienność cen akcji, są implikowane zmienności wszystkich akcji przyporządkowanych do tego samego koszyka, o którym mowa w ust. 1. Dla każdego koszyka oblicza się jeden wskaźnik wrażliwości netto.

Artykuł 383h

Czynniki ryzyka cen towarów

1. Koszykami dla wszystkich czynników ryzyka cen towarów są koszyki sektorowe, o których mowa w art. 383v.
2. Czynnikiem ryzyka delta cen towarów, które instytucje mają stosować do instrumentów w portfelu CVA wrażliwych na ceny kasowe towarów, są ceny kasowe wszystkich towarów przyporządkowanych do tego samego koszyka sektorowego, o którym mowa w ust. 1. Dla każdego koszyka sektorowego oblicza się jeden wskaźnik wrażliwości netto.
3. Czynnikiem ryzyka vega cen towarów, które instytucje mają stosować do instrumentów w portfelu CVA wrażliwych na zmienność cen towarów, są implikowane zmienności wszystkich towarów przyporządkowanych do tego samego koszyka sektorowego, o którym mowa w ust. 1. Dla każdego koszyka sektorowego oblicza się jeden wskaźnik wrażliwości netto.

Wskaźniki wrażliwości ryzyka delta

1. Instytucje obliczają wskaźniki wrażliwości delta obejmujące czynniki ryzyka stopy procentowej w następujący sposób:

- a) wskaźniki wrażliwości delta zagregowanej CVA na czynniki ryzyka obejmujące stopy wolne od ryzyka, jak również uznanego zabezpieczenia na te czynniki ryzyka oblicza się w następujący sposób:

$$S_{r_{kt}}^{CVA} = \frac{V_{CVA}(r_{kt} + 0.0001, x, y \dots) - V_{CVA}(r_{kt}, x, y \dots)}{0.0001}$$

$$S_{r_{kt}}^{hedge_i} = \frac{V_i(r_{kt} + 0.0001, w, z \dots) - V_i(r_{kt}, w, z \dots)}{0.0001}$$

gdzie:

$S_{r_{kt}}^{CVA}$ = wskaźniki wrażliwości zagregowanej CVA na czynnik ryzyka stopy wolnej od ryzyka;

r_{kt} = wartość czynnika ryzyka stopy wolnej od ryzyka k o terminie zapadalności t;

V_{CVA} = zagregowana CVA obliczona za pomocą regulacyjnego modelu CVA;

x, y = czynniki ryzyka inne niż r_{kt} w V_{CVA} ;

$S_{r_{kt}}^{hedge_i}$ = wskaźniki wrażliwości uznanego zabezpieczenia i na czynnik ryzyka stopy wolnej od ryzyka;

V_i = funkcja wyceny uznanego zabezpieczenia i;

w, z = czynniki ryzyka inne niż r_{kt} w funkcji wyceny V_i .

- b) wskaźniki wrażliwości delta na czynniki ryzyka obejmujące stopy inflacji, jak również uznanego zabezpieczenia na te czynniki ryzyka oblicza się w następujący sposób:

$$S_{infl_{kt}}^{CVA} = \frac{V_{CVA}(infl_{kt} + 0.0001, x, y \dots) - V_{CVA}(infl_{kt}, x, y \dots)}{0.0001}$$

$$S_{infl_{kt}}^{hedge_i} = \frac{V_i(infl_{kt} + 0.0001, w, z \dots) - V_i(infl_{kt}, w, z \dots)}{0.0001}$$

gdzie:

$S_{infl_{kt}}^{CVA}$ = wskaźniki wrażliwości zagregowanej CVA na czynnik ryzyka stopy inflacji;

$infl_{kt}$ = wartość czynnika ryzyka stopy inflacji k o terminie zapadalności t;

V_{CVA} = zagregowana CVA obliczona za pomocą regulacyjnego modelu CVA;

x, y = czynniki ryzyka inne niż $infl_{kt}$ w V_{CVA} ;

$S_{infl_{kt}}^{hedge_i}$ = wskaźniki wrażliwości uznanego zabezpieczenia i na czynnik ryzyka stopy inflacji;

V_i = funkcja wyceny uznanego zabezpieczenia i;

w, z = czynniki ryzyka inne niż $infl_{kt}$ w funkcji wyceny V_i .

2. Instytucje obliczają wskaźniki wrażliwości delta zagregowanej CVA na czynniki ryzyka obejmujące natychmiastowe kursy wymiany, jak również wskaźniki wrażliwości delta uznanego zabezpieczenia na te czynniki ryzyka w następujący sposób:

$$S_{FX_k}^{CVA} = \frac{V_{CVA}(FX_k \mathbf{x} \mathbf{1.01}, x, y \dots) - V_{CVA}(FX_k, x, y \dots)}{0.01}$$
$$S_{FX_k}^{hedge_i} = \frac{V_i(FX_k \mathbf{x} \mathbf{1.01}, w, z \dots) - V_i(FX_k, w, z \dots)}{0.01}$$

gdzie:

$S_{FX_k}^{CVA}$ = wskaźniki wrażliwości zagregowanej CVA na czynnik ryzyka natychmiastowego kursu wymiany;

FX_k = wartość czynnika ryzyka natychmiastowego kursu wymiany k;

V_{CVA} = zagregowana CVA obliczona za pomocą regulacyjnego modelu CVA;

x, y = czynniki ryzyka inne niż FX_k w V_{CVA} ;

$S_{FX_k}^{hedge_i}$ = wskaźniki wrażliwości uznanego zabezpieczenia i na czynnik ryzyka natychmiastowego kursu wymiany;

V_i = funkcja wyceny uznanego zabezpieczenia i;

w, z = czynniki ryzyka inne niż FX_k w funkcji wyceny V_i .

3. Instytucje obliczają wskaźniki wrażliwości delta zagregowanej CVA na czynniki ryzyka obejmujące stopy spreadu kredytowego kontrahenta, jak również wskaźniki wrażliwości delta uznanego zabezpieczenia na te czynniki ryzyka w następujący sposób:

$$S_{ccs_{kt}}^{CVA} = \frac{V_{CVA}(ccs_{kt} + 0.0001, x, y \dots) - V_{CVA}(ccs_{kt}, x, y \dots)}{0.0001}$$
$$S_{ccs_{kt}}^{hedge_i} = \frac{V_i(ccs_{kt} + 0.0001, w, z \dots) - V_i(ccs_{kt}, w, z \dots)}{0,0001}$$

gdzie:

$S_{ccs_{kt}}^{CVA}$ = wskaźniki wrażliwości zagregowanej CVA na czynnik ryzyka stopy spreadu kredytowego kontrahenta;

ccs_{kt} = wartość czynnika ryzyka stopy spreadu kredytowego kontrahenta k w terminie zapadalności t;

V_{CVA} = zagregowana CVA obliczona za pomocą regulacyjnego modelu CVA;

x, y = czynniki ryzyka inne niż ccs_{kt} w V_{CVA} ;

$S_{ccskt}^{hedge_i}$ = wskaźniki wrażliwości uznanego zabezpieczenia i na czynnik ryzyka stopy spreadu kredytowego kontrahenta;

V_i = funkcja wyceny uznanego zabezpieczenia i;

w, z = czynniki ryzyka inne niż $ccskt$ w funkcji wyceny V_i .

4. Instytucje obliczają wskaźniki wrażliwości delta zagregowanej CVA na czynniki ryzyka obejmujące stopy referencyjnego spreadu kredytowego, jak również wskaźniki wrażliwości delta uznanego zabezpieczenia na te czynniki ryzyka w następujący sposób:

$$S_{rcskt}^{CVA} = \frac{V_{CVA}(ccskt + 0.0001, x, y \dots) - V_{CVA}(rcskt, x, y \dots)}{0.0001}$$

$$S_{rcskt}^{hedge_i} = \frac{V_i(rcskt + 0.0001, w, z \dots) - V_i(rcskt, w, z \dots)}{0.0001}$$

gdzie:

S_{rcskt}^{CVA} = wskaźniki wrażliwości zagregowanej CVA na czynnik ryzyka stopy referencyjnego spreadu kredytowego;

$rcskt$ = wartość czynnika ryzyka stopy referencyjnego spreadu kredytowego k w terminie zapadalności t;

V_{CVA} = zagregowana CVA obliczona za pomocą regulacyjnego modelu CVA;

x, y = czynniki ryzyka inne niż $ccskt$ w V_{CVA} ;

$S_{rcskt}^{hedge_i}$ = wskaźniki wrażliwości uznanego zabezpieczenia i na czynnik ryzyka stopy referencyjnego spreadu kredytowego;

V_i = funkcja wyceny uznanego zabezpieczenia i;

w, z = czynniki ryzyka inne niż $ccskt$ w funkcji wyceny V_i .

5. Instytucje obliczają wskaźniki wrażliwości delta zagregowanej CVA na czynniki ryzyka obejmujące ceny kasowe akcji, jak również wskaźniki wrażliwości delta uznanego zabezpieczenia na te czynniki ryzyka w następujący sposób:

$$S_{EQ}^{CVA} = \frac{V_{CVA}(EQ \times 1.01, x, y \dots) - V_{CVA}(EQ, x, y \dots)}{0.01}$$

$$S_{EQ}^{hedge_i} = \frac{V_i(EQ \times 1.01, w, z \dots) - V_i(EQ, w, z \dots)}{0.01}$$

gdzie:

S_{EQ}^{CVA} = wskaźniki wrażliwości zagregowanej CVA na czynnik ryzyka ceny kasowej akcji;

EQ = wartość ceny kasowej akcji;

V_{CVA} = zagregowana CVA obliczona za pomocą regulacyjnego modelu CVA;

x, y = czynniki ryzyka inne niż EQ w V_{CVA} ;

$S_{EQ}^{hedg_{e_i}}$ = wskaźniki wrażliwości uznanego zabezpieczenia i na czynnik ryzyka ceny kasowej akcji;

V_i = funkcja wyceny uznanego zabezpieczenia i;

w, z = czynniki ryzyka inne niż EQ w funkcji wyceny V_i .

6. Instytucje obliczają wskaźniki wrażliwości delta zagregowanej CVA na czynniki ryzyka obejmujące ceny kasowe towarów, jak również wskaźniki wrażliwości delta uznanego zabezpieczenia na te czynniki ryzyka w następujący sposób:

$$S_{CTY}^{CVA} = \frac{V_{CVA}(1.01CTY, x, y \dots) - V_{CVA}(CTY, x, y \dots)}{0.01}$$

$$S_{CTY}^{hedg_{e_i}} = \frac{V_i(1.01CTY, w, z \dots) - V_i(CTY, w, z \dots)}{0.01}$$

gdzie:

S_{CTY}^{CVA} = wskaźniki wrażliwości zagregowanej CVA na czynnik ryzyka ceny kasowej towaru;

CTY = wartość ceny kasowej towaru;

V_{CVA} = zagregowana CVA obliczona za pomocą regulacyjnego modelu CVA;

x, y = czynniki ryzyka inne niż CTY w V_{CVA} ;

$S_{CTY}^{hedg_{e_i}}$ = wskaźniki wrażliwości uznanego zabezpieczenia i na czynnik ryzyka ceny kasowej towaru;

V_i = funkcja wyceny uznanego zabezpieczenia i;

w, z = czynniki ryzyka inne niż CTY w funkcji wyceny V_i .

Artykuł 383j

Wskaźniki wrażliwości ryzyka vega

Instytucje obliczają wskaźniki wrażliwości vega zagregowanej CVA na czynniki ryzyka obejmujące zmienność implikowaną, jak również wskaźniki wrażliwości vega uznanego zabezpieczenia na te czynniki ryzyka w następujący sposób:

$$S_{vol_{kt}}^{CVA} = \frac{V_{CVA}(vol_k + 0.01, x, y \dots) - V_{CVA}(vol_k, x, y \dots)}{0.01}$$

$$S_{vol_k}^{hedg_{e_i}} = \frac{V_i(vol_k + 0.01, w, z \dots) - V_i(vol_k, w, z \dots)}{0.01}$$

gdzie:

$S_{vol_k}^{CVA}$ = wskaźniki wrażliwości zagregowanej CVA na czynnik ryzyka zmienności implikowanej;

vol_k = wartość czynnika ryzyka zmienności implikowanej wyrażona jako wartość procentowa;

V_{CVA} = zagregowana CVA obliczona za pomocą regulacyjnego modelu CVA;

x, y = czynniki ryzyka inne niż vol_k w funkcji wyceny V_{CVA} ;

$S_{vol_k}^{hedge_i}$ = wskaźniki wrażliwości uznanego zabezpieczenia i na czynnik ryzyka zmienności implikowanej;

V_i = funkcja wyceny uznanego zabezpieczenia i;

w, z = czynniki ryzyka inne niż vol_k w funkcji wyceny V_i .

Artykuł 383k

Wagi ryzyka w odniesieniu do ryzyka stopy procentowej

1. W przypadku walut, o których mowa w art. 383c ust. 2, wagi ryzyka wskaźników wrażliwości delta stopy wolnej od ryzyka dla każdego koszyka w tabeli 1 są następujące:

Tabela 1

Koszyk	Termin zapadalności	Waga ryzyka
1	1 rok	1,11 %
2	2 lata	0,93 %
3	5 lat	0,74 %
4	10 lat	0,74 %
5	30 lat	0,74 %

2. W przypadku walut innych niż waluty, o których mowa w art. 383c ust. 2, waga ryzyka wskaźników wrażliwości delta stopy wolnej od ryzyka wynosi 1,58 %.

3. W przypadku ryzyka stopy inflacji denominowanego w jednej z walut, o których mowa w art. 383c ust. 2, waga ryzyka wskaźnika wrażliwości na ryzyko stopy inflacji wynosi 1,11 %.

4. W przypadku ryzyka stopy inflacji denominowanego w walucie innej niż waluty, o których mowa w art. 383c ust. 2, waga ryzyka wskaźnika wrażliwości na ryzyko stopy inflacji wynosi 1,58 %.

5. Wagi ryzyka stosowane do wskaźników wrażliwości na czynniki ryzyka vega stóp procentowych i czynniki ryzyka **vega** stóp inflacji dla wszystkich walut wynoszą 100 %.

Artykuł 383l

Korelacje zachodzące w obrębie koszyka w odniesieniu do ryzyka stopy procentowej

1. W przypadku walut, o których mowa w art. 383c ust. 2, parametry korelacji, które instytucje stosują do agregacji wskaźników wrażliwości delta stopy wolnej od ryzyka między poszczególnymi koszykami określonymi w tabeli 2, są następujące:

Tabela 2

Koszyk	1	2	3	4	5
1	100 %	91 %	72 %	55 %	31 %
2		100 %	87 %	72 %	45 %
3			100 %	91 %	68 %
4				100 %	83 %
5					100 %

2. Parametr korelacji, który instytucje stosują do agregacji wskaźnika wrażliwości na ryzyko delta stopy inflacji oraz wskaźnika wrażliwości delta stopy wolnej od ryzyka denominowanej w tej samej walucie, wynosi 40 %.

3. Parametr korelacji, który instytucje stosują do agregacji wskaźnika wrażliwości na czynnik ryzyka vega stopy inflacji oraz wskaźnika wrażliwości na czynnik ryzyka vega stopy procentowej w tej samej walucie, wynosi 40 %.

Artykuł 383m

Wagi ryzyka dla ryzyka walutowego

1. Wagi ryzyka dla wszystkich wskaźników wrażliwości delta na czynnik ryzyka walutowego między walutą sprawozdawczą instytucji a inną walutą wynoszą 11 %.

2. Wagi ryzyka dla wszystkich wskaźników wrażliwości vega na czynnik ryzyka walutowego wynoszą 100 %.

Artykuł 383n

Korelacje ryzyka walutowego

1. Jednolity parametr korelacji wynoszący 60 % stosuje się do agregacji wskaźników wrażliwości na **czynnik** ryzyka walutowego delta **między koszykami**.

2. Jednolity parametr korelacji wynoszący 60 % stosuje się do agregacji wskaźników wrażliwości na **czynnik** ryzyka walutowego vega **między koszykami**.

Artykuł 383o

Wagi ryzyka dla ryzyka spreadu kredytowego kontrahenta

1. Wagi ryzyka dla wskaźników wrażliwości delta na czynniki ryzyka spreadu kredytowego są takie same dla wszystkich terminów zapadalności (0,5 roku, 1 rok, 3 lata, 5 lat, 10 lat) w ramach każdego koszyka w tabeli 3 i są następujące:

Tabela 3

Num er	Jakość kredyto wa	Sektor	Waga ryzyka (punkty)

koszyka			procentowe)
1	Wszystkie	Rząd centralny, w tym banki centralne, państwa członkowskiego	0,5 %
2	Stopień jakości kredytowej 1–3	Rząd centralny, w tym banki centralne, państwa trzeciego, wielostronne banki rozwoju i organizacje międzynarodowe, o których mowa w art. 117 ust. 2 i art. 118	0,5 %
3		Samorząd regionalny lub władze lokalne oraz podmioty sektora publicznego	1,0 %
4		Podmioty sektora finansowego, w tym instytucje kredytowe zarejestrowane lub utworzone przez rząd centralny, samorząd regionalny lub władze lokalne, i podmioty udzielające kredytów preferencyjnych	5,0 %
5		Materiały podstawowe, energia, przemysł, rolnictwo, wytwórstwo, górnictwo i wydobywanie	3,0 %
6		Towary i usługi konsumpcyjne, transport i gospodarka magazynowa, działalność w zakresie usług administrowania i działalność wspierająca	3,0 %
7		Technologia, telekomunikacja	2,0 %
8		Ochrona zdrowia, infrastruktura publiczna, działalność profesjonalna i techniczna	1,5 %
9		Pozostałe sektory	5,0 %
10		Indeksy kwalifikowane	1,5 %
11		Stopień jakości kredytowej 4–6 i bez ratingu	Rząd centralny, w tym banki centralne, państwa trzeciego, wielostronne banki rozwoju i organizacje międzynarodowe, o których mowa w art. 117 ust. 2 i art. 118
12	Samorząd regionalny lub władze lokalne oraz podmioty sektora publicznego		4,0 %
13	Podmioty sektora finansowego, w tym instytucje kredytowe zarejestrowane lub utworzone przez rząd centralny, samorząd		12,0 %

		regionalny lub władze lokalne, i podmioty udzielające kredytów preferencyjnych	
14		Materiały podstawowe, energia, przemysł, rolnictwo, wytwórstwo, górnictwo i wydobywanie	7,0 %
15		Towary i usługi konsumpcyjne, transport i gospodarka magazynowa, działalność w zakresie usług administrowania i działalność wspierająca	8,5 %
16		Technologia, telekomunikacja	5,5 %
17		Ochrona zdrowia, infrastruktura publiczna, działalność profesjonalna i techniczna	5,0 %
18		Pozostałe sektory	12,0 %
19		Indeksy kwalifikowane	5,0 %

2. Aby przypisać ekspozycję na ryzyko do danego sektora, instytucje opierają się na klasyfikacji powszechnie stosowanej na rynku w celu grupowania emitentów według sektora. Instytucje przypisują każdego emitenta wyłącznie do jednego koszyka sektorowego określonego w tabeli 3. Ekspozycje na ryzyko związane z dowolnym emitentem, którego instytucja nie może przypisać w taki sposób do żadnego sektora, przypisuje się do koszyka 9 lub koszyka 18 w tabeli 3, w zależności od jakości kredytowej tego emitenta.

3. Instytucje przypisują do koszyków 10 i 19 w tabeli 3 jedynie ekspozycje, które odnoszą się do indeksów kwalifikowanych, o których mowa w art. 383b ust. 4.

4. Instytucje stosują metodę pełnego przeglądu w celu określenia wskaźników wrażliwości ekspozycji odnoszącej się do indeksu niekwalifikowanego.

Artykuł 383p

Korelacje zachodzące w obrębie koszyka w odniesieniu do ryzyka spreadu kredytowego kontrahenta

1. Pomiedzy dwoma wskaźnikami wrażliwości WS_k i WS_l , wynikającymi z ekspozycji na ryzyko przypisanych do koszyków sektorowych 1–9 i 11–18, zgodnie z art. 383o ust. 1 tabela 3, parametr korelacji ρ_{kl} ustala się w następujący sposób:

$$\rho_{kl} = \rho_{kl}^{(tenor)} \cdot \rho_{kl}^{(name)} \cdot \rho_{kl}^{(quality)}$$

gdzie:

$\rho_{kl}^{(tenor)}$ wynosi 1, jeżeli oba wierzchołki wskaźników wrażliwości k i l są takie same, a w przeciwnym wypadku wynosi 90 %;

$\rho_{kl}^{(name)}$ wynosi 1, jeżeli obie nazwy wskaźników wrażliwości k i l są identyczne, **90 % – jeżeli obie nazwy są różne, ale prawnie powiązane**, a w przeciwnym wypadku wynosi 50 %;

$\rho_{kl}^{(quality)}$ wynosi 1, jeżeli obie nazwy znajdują się w koszykach 1–9 lub w koszykach 11–18, a w przeciwnym wypadku wynosi 80 %.

2. Pomiędzy dwoma wskaźnikami wrażliwości WS_k i WS_l , wynikającymi z ekspozycji na ryzyko przypisanych do koszyków sektorowych 10 i 19, parametr korelacji ρ_{kl} ustala się w następujący sposób:

$$\rho_{kl} = \rho_{kl}^{(tenor)} \cdot \rho_{kl}^{(name)} \cdot \rho_{kl}^{(quality)}$$

gdzie:

$\rho_{kl}^{(tenor)}$ wynosi 1, jeżeli oba wierzchołki wskaźników wrażliwości k i l są takie same, a w przeciwnym wypadku wynosi 90 %;

1, jeżeli obie nazwy wskaźników wrażliwości k i l są identyczne, a oba indeksy należą do tego samego szeregu, **90 % – jeżeli oba indeksy są identyczne, ale należą do innych szeregów**, a w przeciwnym wypadku wynosi 80 %;

$\rho_{kl}^{(quality)}$ wynosi 1, jeżeli obie nazwy znajdują się w koszyku 10 lub w koszyku 19, a w przeciwnym wypadku wynosi 80 %.

Artykuł 383q

Korelacje zachodzące pomiędzy koszykami w odniesieniu do ryzyka spreadu kredytowego kontrahenta

Korelacje zachodzące pomiędzy koszykami w odniesieniu do ryzyka delta spreadu kredytowego są następujące:

Tabela 4

Koszyk	1, 2, 3, 11 i 12	4 i 13	5 i 14	6 i 15	7 i 16	8 i 17	9 i 18	10 i 19
1, 2, 3, 11 i 12	100 %	10 %	20 %	25 %	20 %	15 %	0 %	45 %
4 i 13		100 %	5 %	15 %	20 %	5 %	0 %	45 %
5 i 14			100 %	20 %	25 %	5 %	0 %	45 %
6 i 15				100 %	25 %	5 %	0 %	45 %
7 i 16					100 %	5 %	0 %	45 %
8 i 17						100 %	0 %	45 %
9 i 18							100 %	0 %

10 i 19								100 %
---------	--	--	--	--	--	--	--	-------

Artykuł 383r

Wagi ryzyka dla ryzyka referencyjnego spreadu kredytowego

1. Wagi ryzyka dla wskaźników wrażliwości delta na czynniki ryzyka referencyjnego spreadu kredytowego są takie same dla wszystkich terminów zapadalności (0,5 roku, 1 rok, 3 lata, 5 lat, 10 lat) oraz wszystkich ekspozycji na referencyjny spread kredytowy w ramach każdego koszyka w tabeli 5 i są następujące:

Tabela 5

Numer koszyka	Jakość kredytowa	Sektor	Waga ryzyka (punkty procentowe)
1	Wszystkie	Rząd centralny, w tym banki centralne, państwa członkowskiego	0,5 %
2	Stopień jakości kredytowej 1–3	Rząd centralny, w tym banki centralne, państwa trzeciego, wielostronne banki rozwoju i organizacje międzynarodowe, o których mowa w art. 117 ust. 2 i art. 118	0,5 %
3		Samorząd regionalny lub władze lokalne oraz podmioty sektora publicznego	1,0 %
4		Podmioty sektora finansowego, w tym instytucje kredytowe zarejestrowane lub utworzone przez rząd centralny, samorząd regionalny lub władze lokalne, i podmioty udzielające kredytów preferencyjnych	5,0 %
5		Materiały podstawowe, energia, przemysł, rolnictwo, wytwórstwo, górnictwo i wydobywanie	3,0 %
6		Towary i usługi konsumpcyjne, transport i gospodarka magazynowa, działalność w zakresie usług administrowania i działalność wspierająca	3,0 %
7		Technologia, telekomunikacja	2,0 %
8		Ochrona zdrowia, infrastruktura publiczna, działalność profesjonalna i techniczna	1,5 %

10		Indeksy kwalifikowane	1,5 %
11	Stopień jakości kredytowej 4–6 i bez ratingu	Rząd centralny, w tym banki centralne, państwa trzeciego, wielostronne banki rozwoju i organizacje międzynarodowe, o których mowa w art. 117 ust. 2 i art. 118	2,0 %
12		Samorząd regionalny lub władze lokalne oraz podmioty sektora publicznego	4,0 %
13		Podmioty sektora finansowego, w tym instytucje kredytowe zarejestrowane lub utworzone przez rząd centralny, samorząd regionalny lub władze lokalne, i podmioty udzielające kredytów preferencyjnych	12,0 %
14		Materiały podstawowe, energia, przemysł, rolnictwo, wytwórstwo, górnictwo i wydobywanie	7,0 %
15		Towary i usługi konsumpcyjne, transport i gospodarka magazynowa, działalność w zakresie usług administrowania i działalność wspierająca	8,5 %
16		Technologia, telekomunikacja	5,5 %
17		Ochrona zdrowia, infrastruktura publiczna, działalność profesjonalna i techniczna	5,0 %
18		Indeksy kwalifikowane	5,0 %
19		Pozostałe sektory	

1a. Wagi ryzyka dla zmienności referencyjnego spreadu kredytowego ustala się na 100 %.

2. Aby przypisać ekspozycję na ryzyko do danego sektora, instytucje opierają się na klasyfikacji powszechnie stosowanej na rynku w celu grupowania emitentów według sektora. Instytucje przypisują każdego emitenta wyłącznie do jednego koszyka sektorowego w tabeli 5. Ekspozycje na ryzyko związane z dowolnym emitentem, którego instytucja nie może przypisać w taki sposób do żadnego sektora, przypisuje się do koszyka 19 w tabeli 5, w zależności od jakości kredytowej emitenta.

3. Instytucje przypisują do koszyków 10 i 18 jedynie ekspozycje, które odnoszą się do indeksów kwalifikowanych, o których mowa w art. 383b ust. 4.

4. Instytucje stosują metodę pełnego przeglądu w celu określenia wskaźników wrażliwości ekspozycji odnoszącej się do indeksu niekwalifikowanego.

Korelacje zachodzące w obrębie koszyka w odniesieniu do ryzyka referencyjnego spreadu kredytowego

1. Pomiedzy dwoma wskaźnikami wrażliwości WS_k i WS_l , wynikającymi z ekspozycji na ryzyko przypisanych do koszyków sektorowych 1–9 i 11–18, zgodnie z art. 383r ust. 1 tabela 5, parametr korelacji ρ_{kl} ustala się w następujący sposób:

$$\rho_{kl} = \rho_{kl}^{(tenor)} \cdot \rho_{kl}^{(name)} \cdot \rho_{kl}^{(quality)}$$

gdzie:

$\rho_{kl}^{(tenor)}$ wynosi 1, jeżeli oba wierzchołki wskaźników wrażliwości k i l są takie same, a w przeciwnym wypadku wynosi 90 %;

$\rho_{kl}^{(name)}$ wynosi 1, jeżeli obie nazwy wskaźników wrażliwości k i l są identyczne, **90 %**, jeżeli obie nazwy są różne, ale prawnie powiązane, a w przeciwnym wypadku wynosi 50 %;

$\rho_{kl}^{(quality)}$ wynosi 1, jeżeli obie nazwy znajdują się w koszykach 1–9 lub w koszykach 11–18, a w przeciwnym wypadku wynosi 80 %.

2. Pomiedzy dwoma wskaźnikami wrażliwości WS_k i WS_l , wynikającymi z ekspozycji na ryzyko przypisanych do koszyków sektorowych 10 i 19, parametr korelacji ρ_{kl} ustala się w następujący sposób:

$$\rho_{kl} = \rho_{kl}^{(tenor)} \cdot \rho_{kl}^{(name)} \cdot \rho_{kl}^{(quality)}$$

gdzie:

$\rho_{kl}^{(tenor)}$ wynosi 1, jeżeli oba wierzchołki wskaźników wrażliwości k i l są takie same, a w przeciwnym wypadku wynosi 90 %;

$\rho_{kl}^{(name)}$ wynosi 1, jeżeli obie nazwy wskaźników wrażliwości k i l są identyczne, a oba indeksy należą do tego samego szeregu, **90 %**, jeżeli obie nazwy są różne, ale prawnie powiązane, a w przeciwnym wypadku wynosi 80 %;

$\rho_{kl}^{(quality)}$ wynosi 1, jeżeli obie nazwy znajdują się w koszyku 10 lub w koszyku 19, a w przeciwnym wypadku wynosi 80 %.

Artykuł 383sa

Korelacje między koszykami w odniesieniu do ryzyka referencyjnego spreadu kredytowego

1. Korelacje między koszykami w odniesieniu do ryzyka referencyjnego spreadu kredytowego delta i ryzyka referencyjnego spreadu kredytowego vega są takie same jak korelacja między koszykami w odniesieniu do ryzyka spreadu kredytowego kontrahenta delta, jak określono w art. 383q tabela 4.

2. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 wartości korelacji między koszykami obliczone w ust. 1 dzieli się przez 2 dla koszyków 1–8 i 11–17.

Artykuł 383t

Koszyki wag ryzyka dla ryzyka cen akcji

1. Wagi ryzyka dla wskaźników wrażliwości delta na czynniki ryzyka cen kasowych akcji są takie same dla wszystkich ekspozycji na ryzyko cen akcji w ramach każdego koszyka w tabeli 6 i są następujące:

Tabela 6

Numer koszyka	Kapitalizacja rynkowa	Gospodarka	Sektor	Waga ryzyka dla ceny kasowej akcji (punkty procentowe)
1	Duża	Wschodząca gospodarka rynkowa	Towary i usługi konsumpcyjne, transport i gospodarka magazynowa, działalność w zakresie usług administrowania i działalność wspierająca, ochrona zdrowia, infrastruktura publiczna	55 %
2			Telekomunikacja, przemysł	60 %
3			Materiały podstawowe, energia, rolnictwo, wytwórstwo, górnictwo i wydobywanie	45 %
4			Instytucje finansowe, w tym instytucje finansowe wspierane przez rząd, działalność związana z obsługą rynku nieruchomości, technologia	55 %
5		Gospodarka zaawansowana	Towary i usługi konsumpcyjne, transport i gospodarka magazynowa, działalność w zakresie usług administrowania i działalność wspierająca, ochrona zdrowia, infrastruktura publiczna	30 %

6			Telekomunikacja, przemysł	35 %
7			Materiały podstawowe, energia, rolnictwo, wytwórstwo, górnictwo i wydobywanie	40 %.
8			Instytucje finansowe, w tym instytucje finansowe wspierane przez rząd, działalność związana z obsługą rynku nieruchomości, technologia	50 %
9	Mała	Wschodząca gospodarka rynkowa	Wszystkie sektory opisane w koszykach 1, 2, 3 i 4	70
10		Gospodarka zaawansowana	Wszystkie sektory opisane w koszykach nr 5, 6, 7 i 8	50 %
11	Pozostałe sektory			70 %.
12	Duża	Gospodarka zaawansowana	Indeksy kwalifikowane	15 %.
13	Inne		Indeksy kwalifikowane	25 %

2. Do celów ust. 1 to, jaką kapitalizację uznaje się za małą i dużą kapitalizację, określa się w regulacyjnych standardach technicznych, o których mowa w art. 325bd ust. 7.

3. Do celów ust. 1 określenia tego, co uznaje się za rynek wschodzący i gospodarkę zaawansowaną, dokonuje się w regulacyjnych standardach technicznych, o których mowa w art. 325ap ust. 3.

4. Przypisując ekspozycję na ryzyko do danego sektora, instytucje opierają się na klasyfikacji powszechnie stosowanej na rynku w celu grupowania emitentów według branży. Instytucje przypisują każdego emitenta do jednego z koszyków sektorowych wymienionych w ust. 1 tabela 6 oraz przypisują wszystkich emitentów z tej samej branży do tego samego sektora. Ekspozycje na ryzyko związane z dowolnym emitentem, którego instytucja nie może przypisać w taki sposób do żadnego sektora, przypisuje się do koszyka 11. Wielonarodowych lub wielosektorowych emitentów akcji przypisuje się do określonego koszyka na podstawie regionu i sektora, które są najistotniejsze z punktu widzenia działalności prowadzonej przez danych emitentów akcji.

5. Wagi ryzyka dla ryzyka vega cen akcji ustala się w wysokości 78 % dla koszyków 1–8 i koszyka 12 oraz w wysokości 100 % dla wszystkich pozostałych koszyków.

Artykuł 383u

Korelacje zachodzące pomiędzy koszykami w odniesieniu do ryzyka cen akcji

Parametr korelacji zachodzących pomiędzy koszykami w odniesieniu do ryzyka delta i ryzyka vega cen akcji ustala się w wysokości:

- a) 15 %, jeżeli oba koszyki należą do koszyków 1–10 określonych w art. 383t ust. 1 tabela 6;
- b) 75 %, jeżeli dane dwa koszyki to koszyki 12 i 13 określone w art. 383t ust. 1 tabela 6;
- c) 45 %, jeżeli jeden z koszyków to koszyk 12 **lub** 13 określony w art. 383t ust. 1 tabela 6, a drugi koszyk należy do koszyków 1–10 określonych w art. 383t ust. 1 tabela 6;
- d) 0 %, jeżeli jeden z dwóch koszyków jest koszykiem 11 określonym w art. 383t ust. 1 tabela 6.

Artykuł 383v

Koszyki wag ryzyka dla ryzyka cen towarów

1. Wagi ryzyka dla wskaźników wrażliwości delta na czynniki ryzyka cen kasowych towarów są takie same dla wszystkich ekspozycji na ryzyko cen towarów w ramach każdego koszyka w tabeli 7 i są następujące:

Tabela 7

Numer koszyka	Nazwa koszyka	Waga ryzyka dla ceny kasowej towaru (punkty procentowe)
1	Energia – stałe substancje palne	30 %
2	Energia – płynne substancje palne	35 %
3	Energia – energia elektryczna	60 %
4	Energia – handel uprawnieniami do emisji dwutlenku węgla	40 %.
5	Fracht	80 %
6	Metale – nieszlachetne	40 %.
7	Lotne substancje palne	45 %
8	Metale szlachetne (w tym złoto)	20 %
9	Zboża i nasiona oleiste	35 %

10	Produkty zwierzęce i mleczne	25 %
11	Produkty nietrawne i inne produkty rolne	35 %
12	Inne towary	50 %

2. Wagi ryzyka dla ryzyka vega cen towarów ustala się w wysokości 100 %.

Artykuł 383w

Koszyki wag ryzyka dla ryzyka cen towarów

1. Parametr korelacji zachodzących pomiędzy koszykami w odniesieniu do ryzyka delta cen towarów ustala się w wysokości:

- a) 20 %, jeżeli oba koszyki należą do koszyków 1–11 określonych w art. 383v ust. 1 tabela 7;
- b) 0 %, jeżeli jeden z dwóch koszyków jest koszykiem 12 określonym w art. 383v ust. 1 tabela 7.

2. Parametr korelacji zachodzących pomiędzy koszykami w odniesieniu do ryzyka vega cen towarów ustala się w wysokości:

- a) 20 %, jeżeli oba koszyki należą do koszyków 1–11 określonych w art. 383v ust. 1 tabela 7;
- b) 0 %, jeżeli jeden z dwóch koszyków jest koszykiem 12 określonym w art. 383v ust. 1 tabela 7.”;

170) Art. 384, 385 i 386 otrzymują brzmienie:

„Artykuł 384

Metoda podstawowa

1. Instytucja oblicza wymogi w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka związanego z CVA zgodnie z, stosownie do przypadku, ust. 2 lub 3 dla portfela transakcji z co najmniej jednym kontrahentem, stosując odpowiednio jeden z następujących wzorów:

- a) wzór określony w ust. 2, jeżeli instytucja uwzględnia w obliczeniach co najmniej jedno uznane zabezpieczenie ujęte zgodnie z art. 386;
- b) wzór określony w ust. 3, jeżeli instytucja nie uwzględnia w obliczeniach żadnych uznanych zabezpieczeń ujmowanych zgodnie z art. 386.

Metod określonych w lit. a) i b) nie można stosować w połączeniu.

2. Instytucja spełniająca warunek, o którym mowa w ust. 1 lit. a), oblicza wymogi w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka związanego z CVA w następujący sposób:

$$BACVA^{total} = DS_{CVA} \cdot (\beta \cdot BACVA^{csr - unhedged} + (1 - \beta) \cdot BACVA^{csr - hedged})$$

gdzie:

$BACVA^{total}$ = wymogi w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka związanego z CVA w ramach metody podstawowej;

$BACVA^{csr-unhedged}$ = wymogi w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka związanego z CVA w ramach metody podstawowej obliczone zgodnie z ust. 3 dla instytucji spełniającej warunek określony w ust. 1 lit. b);

$$DS_{CVA} = 0,65;$$

$$\beta = 0,25;$$

$$BACVA^{csr-hedged} = \sqrt{\left(\rho \cdot \sum_c (SCVA_c - SNH_c) - IH\right)^2 + (1 - \rho^2) \cdot \sum_c (SCVA_c - SNH_c)^2 + \sum_c HMA_c}$$

gdzie:

$$SCVA_c = \frac{1}{a} \cdot RW_c \cdot \sum_{NS \in c} M_{NS}^c \cdot EAD_{NS}^c \cdot DF_{NS}^c$$

$$SNH_c = \sum_{h \in c} r_{hc} \cdot RW_h^{SN} \cdot M_h^{SN} \cdot B_h^{SN} \cdot DF_h^{SN}$$

$$IH = \sum_i RW_i^{ind} \cdot M_i^{ind} \cdot B_i^{ind} \cdot DF_i^{ind}$$

$$HMA_c = \sum_h (1 - r_{hc}^2) \cdot (RW_h \cdot M_h^{SN} \cdot B_h^{SN} \cdot DF_h^{SN})^2$$

$$a = 1,4;$$

$$\rho = 0,5;$$

c = indeks oznaczający wszystkich kontrahentów, w odniesieniu do których instytucja oblicza wymogi w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka związanego z CVA, stosując metodę określoną w niniejszym artykule;

NS = indeks oznaczający wszystkie pakiety kompensowania z danym kontrahentem, w odniesieniu do którego instytucja oblicza wymogi w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka związanego z CVA, stosując metodę określoną w niniejszym artykule;

h = indeks oznaczający wszystkie instrumenty jednopodmiotowe uwzględniane jako uznane zabezpieczenia zgodnie z art. 386 dla danego kontrahenta, w odniesieniu do którego instytucja oblicza wymogi w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka związanego z CVA, stosując metodę określoną w niniejszym artykule;

i = indeks oznaczający wszystkie instrumenty indeksowe uwzględniane jako uznane zabezpieczenia zgodnie z art. 386 dla wszystkich kontrahentów, w odniesieniu do których instytucja oblicza wymogi w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka związanego z CVA, stosując metodę określoną w niniejszym artykule;

RW_c = waga ryzyka mająca zastosowanie do kontrahenta »c«. Kontrahenta »c« przyporządkowuje się do jednej z wag ryzyka na podstawie połączenia sektora i jakości kredytowej, zgodnie z tabelą 1.

M_{NS}^c = efektywny termin zapadalności dla pakietu kompensowania NS z kontrahentem c;

W przypadku instytucji stosującej metody określone w tytule II rozdział 6 sekcja 6 M_{NS}^c oblicza się zgodnie z art. 162 ust. 2 lit. g). Do celów powyższego obliczenia M_{NS}^c nie ogranicza się jednak do pięciu lat, ale do najdłuższego umownego rezydualnego terminu zapadalności w pakiecie kompensowania.

W przypadku instytucji niestosującej metod określonych w tytule II rozdział 6 sekcja 6 M_{NS}^c stanowi średni termin zapadalności ważony kwotą referencyjną, o którym mowa w art. 162 ust. 2 lit. b). Do celów powyższego obliczenia M_{NS}^c nie ogranicza się jednak do pięciu lat, ale do najdłuższego umownego rezydualnego terminu zapadalności w pakiecie kompensowania.

EAD_{NS}^c = wartość ekspozycji na ryzyko kredytowe kontrahenta w ramach pakietu kompensowania NS z kontrahentem c, z uwzględnieniem skutku zabezpieczenia zgodnie z metodami określonymi w tytule II, rozdział 6 sekcje 3–6, stosowanymi do obliczania wymogów w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka kredytowego kontrahenta, o których mowa w art. 92 ust. 4 lit. a) i f);

DF_{NS}^c = nadzorczy czynnik dyskontujący dla pakietu kompensowania NS z kontrahentem c.

W przypadku instytucji stosującej metody określone w tytule II rozdział 6 sekcja 6 ustala się nadzorczy czynnik dyskontujący równy 1. We wszystkich innych przypadkach nadzorczy czynnik dyskontujący oblicza się w następujący sposób:

$$\frac{1 - e^{-0.05 \cdot M_{NS}^c}}{0.05 \cdot M_{NS}^c}$$

r_{hc} = korelacja nadzorcza między ryzykiem spreadu kredytowego kontrahenta c a ryzykiem spreadu kredytowego instrumentu jednopodmiotowego traktowanego jako uznane zabezpieczenie h dla kontrahenta c, określona zgodnie z tabelą 2;

M_h^{SN} = **rezydualny** termin zapadalności instrumentu jednopodmiotowego uwzględnianego jako uznane zabezpieczenie;

B_h^{SN} = wartość nominalna instrumentu jednopodmiotowego traktowanego jako uznane zabezpieczenie;

DF_h^{SN} = nadzorczy czynnik dyskontujący dla instrumentu jednopodmiotowego traktowanego jako uznane zabezpieczenie, obliczony w następujący sposób:

$$\frac{1 - e^{-0.05 M_h^{SN}}}{0.05 \cdot M_h^{SN}}$$

RW_h^{SN} = nadzorcza waga ryzyka dla instrumentu jednopodmiotowego traktowanego jako uznane zabezpieczenie. Te wagi ryzyka opierają się na połączeniu sektora i jakości kredytowej referencyjnego spreadu kredytowego instrumentu zabezpieczającego i są określane zgodnie z tabelą 1;

M_i^{ind} = **rezydualny** termin zapadalności co najmniej jednej pozycji w tym samym instrumencie indeksowym traktowanym jako uznane zabezpieczenie. W przypadku więcej niż jednej pozycji w tym samym instrumencie indeksowym M_i^{ind} stanowi ważony kwotą referencyjną termin zapadalności wszystkich tych pozycji;

B_i^{ind} = pełna kwota referencyjna co najmniej jednej pozycji w tym samym instrumencie indeksowym traktowanym jako uznane zabezpieczenie. W przypadku więcej niż jednej pozycji w tym samym instrumencie indeksowym B_i^{ind} stanowi ważony kwotą referencyjną termin zapadalności wszystkich tych pozycji;

DF_i^{ind} = nadzorczy czynnik dyskontujący co najmniej jednej pozycji w tym samym instrumencie indeksowym traktowanym jako uznane zabezpieczenie, obliczany w następujący sposób:

$$\frac{1 - e^{-0.05M_i^{ind}}}{0.05 \cdot M_i^{ind}}$$

RW_i^{ind} = nadzorcza waga ryzyka dla instrumentu indeksowego traktowanego jako uznane zabezpieczenie. RW_i^{ind} opiera się na połączeniu sektora i jakości kredytowej wszystkich składników indeksu, obliczanym w następujący sposób:

- w przypadku gdy wszystkie składniki indeksu należą do tego samego sektora i mają taką samą jakość kredytową, określoną zgodnie z tabelą 1, RW_i^{ind} oblicza się jako odpowiednią wagę ryzyka z tabeli 1 dla tego sektora i jakości kredytowej pomnożoną przez 0,7;
- w przypadku gdy wszystkie składniki indeksu nie należą do tego samego sektora lub nie mają tej samej jakości kredytowej, RW_i^{ind} oblicza się jako średnią ważoną wag ryzyka dla wszystkich składników indeksu, określonych zgodnie z tabelą 1, pomnożoną przez 0,7;

Tabela 1

Sektor kontrahenta	Jakość kredytowa	
	Stopień jakości kredytowej 1–3	Stopień jakości kredytowej 4–6 i bez ratingu
Rząd centralny, w tym banki centralne, wielostronne banki rozwoju państwa trzeciego i organizacje międzynarodowe, o których mowa w art. 117 ust. 2 lub art. 118	0,5 %	2,0 %
Samorząd regionalny lub władze lokalne oraz podmioty sektora publicznego	1,0 %	4,0 %

Podmioty sektora finansowego, w tym instytucje kredytowe zarejestrowane lub utworzone przez rząd centralny, samorząd regionalny lub władze lokalne, i podmioty udzielające kredytów preferencyjnych	5,0 %	12,0 %
Materiały podstawowe, energia, przemysł, rolnictwo, wytwórstwo, górnictwo i wydobywanie	3,0 %	7,0 %
Towary i usługi konsumpcyjne, transport i gospodarka magazynowa, działalność w zakresie usług administrowania i działalność wspierająca	3,0 %	8,5 %
Technologia, telekomunikacja	2,0 %	5,5 %
Ochrona zdrowia, infrastruktura publiczna, działalność profesjonalna i techniczna	1,5 %	5,0 %
Pozostałe sektory	5,0 %	12,0 %

Tabela 2.

Korelacje pomiędzy spreadem kredytowym kontrahenta a zabezpieczeniem w postaci instrumentu jednopodmiotowego	
Zabezpieczenie w postaci instrumentu jednopodmiotowego h dla kontrahenta i	Wartość r_{hc}
Kontrahenci, o których mowa w art. 386 ust. 3 lit. a) ppkt (i)	100 %
Kontrahenci, o których mowa w art. 386 ust. 3 lit. a) ppkt (ii)	80 %

Kontrahenci, o których mowa w art. 386 ust. 3 lit. a) ppkt (iii)	50 %
--	------

2. Instytucja spełniająca warunek, o którym mowa w ust. 1 lit. b), oblicza wymogi w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka związanego z CVA w następujący sposób:

$$BACVA^{csr - unhedged} = \sqrt{\left(\rho \cdot \sum_c SCVA_c\right)^2 + (1 - \rho^2) \cdot \sum_c SCVA_c^2}$$

gdzie wszystkie elementy wzoru odpowiadają elementom określonym w ust. 2.

Artykuł 385

Metoda uproszczona

1. Instytucja, która spełnia wszystkie warunki określone w art. 273a ust. 2 **lub zgodnie z art. 273a ust. 4 uzyskała od swoich organów właściwych pozwolenie na stosowanie metody określonej w art. 282**, może obliczać wymogi w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka związanego z CVA jako kwoty ekspozycji ważonych ryzykiem z tytułu ryzyka kredytowego kontrahenta odpowiednio w odniesieniu do pozycji portfela bankowego i handlowego, o których to kwotach mowa w art. 92 ust. 3 lit. a) i f), podzielone przez 12,5.

2. Do celów obliczeń, o których mowa w ust. 1, stosuje się następujące wymogi:

- a) obliczenia stosuje się wyłącznie w odniesieniu do transakcji podlegających wymogom w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka związanego z CVA określonym w art. 382;
- b) w obliczeniach nie uwzględnia się kredytowych instrumentów pochodnych, które uznaje się za wewnętrzne instrumenty zabezpieczające przed ekspozycjami z tytułu ryzyka kontrahenta.

3. Instytucja, która przestaje spełniać którykolwiek z warunków określonych w art. 273a ust. 2, stosuje się do wymogów określonych w art. 273b.

Artykuł 386

Uznane zabezpieczenia

1. Pozycje w instrumentach zabezpieczających uznaje się za »uznane zabezpieczenia« do celów obliczania wymogów w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka związanego z CVA zgodnie z art. 383 i 384, jeżeli pozycje te spełniają wszystkie poniższe wymogi:

- a) pozycje te wykorzystuje się w celu ograniczania ryzyka związanego z CVA i zarządza się nimi w tym charakterze;
- b) pozycje te mogą być zawarte z osobami trzecimi lub z portfelem handlowym instytucji jako wewnętrzny instrument zabezpieczający, w którym to przypadku muszą one spełniać wymóg określony w art. 106 ust. 7;
- c) jedynie pozycje w instrumentach zabezpieczających, o których mowa w ust. 2 i 3, można uwzględnić jako uznane zabezpieczenia do celów obliczania wymogów w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka związanego z CVA zgodnie z, odpowiednio, art. 383 i 384;

d) dany instrument zabezpieczający stanowi pojedynczą pozycję w uznanym zabezpieczeniu i nie można go podzielić na więcej niż jedną pozycję w więcej niż jednym uznanym zabezpieczeniu.

2. Do celów obliczania wymogów w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka związanego z CVA zgodnie z art. 383 jak uznane zabezpieczenia uwzględnia się wyłącznie pozycje w następujących instrumentach zabezpieczających:

- a) instrumentach zabezpieczających zmienność spreadu kredytowego kontrahenta, z wyjątkiem instrumentów, o których mowa w art. 325 ust. 5;
- b) instrumentach zabezpieczających zmienność komponentu ryzyka związanego z CVA odzwierciedlającego ekspozycje, z wyjątkiem instrumentów, o których mowa w art. 325 ust. 5.

3. Do celów obliczania wymogów w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka związanego z CVA zgodnie z art. 384 jako uznane zabezpieczenia uwzględnia się wyłącznie pozycje w następujących instrumentach zabezpieczających:

- a) jednopodmiotowych swapach ryzyka kredytowego i jednopodmiotowych warunkowych swapach ryzyka kredytowego dotyczących:
  - (i) bezpośrednio kontrahenta;
  - (ii) podmiotu prawnie powiązanego z kontrahentem, przy czym pojęcie »prawnie powiązany« odnosi się do przypadków, w których podmiot, do którego odnosi się nazwa referencyjna, i kontrahent są albo jednostką dominującą i jej jednostką zależną, albo dwiema jednostkami zależnymi wspólnej jednostki dominującej;
  - (iii) podmiotu należącego do tego samego sektora i regionu co kontrahent;
- b) indeksowanych swapach ryzyka kredytowego.

4. Pozycje w instrumentach zabezpieczających zawarte z osobami trzecimi, które to pozycje uwzględnia się jako uznane zabezpieczenia zgodnie z ust. 1, 2 i 3 i bierze pod uwagę przy obliczaniu wymogów w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka związanego z CVA, nie podlegają wymogom w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka rynkowego określonym w tytule IV.

5. Pozycje w instrumentach zabezpieczających, których nie uwzględnia się jako uznanych zabezpieczeń zgodnie z niniejszym artykułem, podlegają wymogom w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka rynkowego określonym w tytule IV.”;

170a) dodaje się art. 395a w brzmieniu:

„Artykuł 395a

Łączny limit dotyczący ekspozycji wobec podmiotów z równoległego systemu bankowego

Do dnia 30 czerwca 2023 r. Komisja, w ścisłej współpracy z EUNB, ocenia stosowność i wpływ nałożenia limitów na ekspozycje wobec podmiotów z równoległego systemu bankowego. Komisja przedkłada Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie – w stosownych przypadkach – z wnioskiem ustawodawczym w sprawie limitów ekspozycji wobec podmiotów z równoległego systemu bankowego.”;

171) w art. 402 wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 1 wprowadza się następujące zmiany:

(i) akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„Aby obliczyć wartości ekspozycji do celów art. 395, instytucje mogą – z wyjątkiem przypadków, gdy jest to zakazane na mocy mających zastosowanie przepisów prawa krajowego – zmniejszyć wartość ekspozycji lub dowolnej części ekspozycji, która jest zabezpieczona nieruchomością mieszkalną zgodnie z art. 125 ust. 1, o kwotę wartości nieruchomości stanowiącą zabezpieczenie, lecz nie więcej niż o 55 % wartości nieruchomości, o ile spełnione są wszystkie następujące warunki:”;

(ii) lit. a) otrzymuje brzmienie:

„a) właściwe organy państw członkowskich nie ustaliły wagi ryzyka wyższej niż 20 % dla ekspozycji lub części ekspozycji zabezpieczonych nieruchomością mieszkalną, zgodnie z art. 124 ust. 7;”;

b) w ust. 2 wprowadza się następujące zmiany:

(i) akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„Aby obliczyć wartości ekspozycji do celów art. 395, instytucje mogą – z wyjątkiem przypadków, gdy jest to zakazane na mocy mających zastosowanie przepisów prawa krajowego – zmniejszyć wartość ekspozycji lub dowolnej części ekspozycji, która jest zabezpieczona nieruchomością komercyjną zgodnie z art. 126 ust. 1, o kwotę wartości nieruchomości stanowiącą zabezpieczenie, lecz nie więcej niż o 55 % wartości nieruchomości, o ile spełnione są wszystkie następujące warunki:”;

(ii) lit. a) otrzymuje brzmienie:

„a) właściwe organy państw członkowskich nie ustaliły wagi ryzyka wyższej niż 60 % dla ekspozycji lub części ekspozycji zabezpieczonych **nieruchomością komercyjną**, zgodnie z art. 124 ust. 7;”;

172) art. 429 ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Do celów ust. 4 lit. e) niniejszego artykułu oraz art. 429g »standaryzowana transakcja kupna lub sprzedaży« oznacza kupno lub sprzedaż składnika aktywów finansowych na podstawie umów, których postanowienia przewidują wymóg dostarczenia składnika aktywów finansowych w okresie ustanowionym zasadniczo przez prawo lub zwyczaj na odnośnym rynku.”;

172a) w art. 429a ust. 1 dodaje się literę w brzmieniu:

„**ca) w przypadku gdy instytucja jest członkiem sieci, o której mowa w art. 113 ust. 7 – ekspozycje, którym przypisuje się wagę ryzyka wynoszącą 0 % zgodnie z art. 114 i które wynikają z aktywów równoważnych depozytom w tej samej walucie złożonym przez innych członków tej sieci, wynikającym z prawnego lub ustawowego minimalnego depozytu zgodnie z art. 422 ust. 3 lit. b). W takim przypadku ekspozycje**

innych członków tej sieci będące prawnym lub ustawowym minimalnym depozytem nie podlegają lit. c).”;

173) w art. 429c wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 3 lit. a) otrzymuje brzmienie:

„a) w przypadku transakcji, których nie rozlicza się za pośrednictwem kwalifikującego się kontrahenta centralnego, nie wydziela się środków pieniężnych otrzymanych przez kontrahenta będącego odbiorcą z aktywów instytucji;”;

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Do celów ust. 1 niniejszego artykułu instytucje nie uwzględniają otrzymanego zabezpieczenia w obliczeniach wartości niezależnego zabezpieczenia netto zdefiniowanej w art. 272 pkt 12a.”;

c) dodaje się ust. 4a w brzmieniu:

„4a. Na zasadzie odstępstwa od ust. 3 i 4 instytucja może uznać każde zabezpieczenie otrzymane zgodnie z częścią trzecią tytuł II rozdział 6 sekcja 3, jeśli spełnione są wszystkie poniższe warunki:

a) zabezpieczenie otrzymywano od klienta z tytułu kontraktu na instrumenty pochodne rozliczane przez instytucję w imieniu tego klienta;

b) kontrakt, o którym mowa w lit. a), jest rozliczany za pośrednictwem kwalifikującego się kontrahenta centralnego;

c) w przypadku gdy zabezpieczenie otrzymano w formie początkowego depozytu zabezpieczającego, zabezpieczenie to jest wyodrębnione z aktywów instytucji.”;

d) ust. 6 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 niniejszego artykułu instytucje mogą stosować metodę określoną w części trzeciej tytuł II rozdział 6 sekcje 4 lub 5, aby określić wartość ekspozycji kontraktów na instrumenty pochodne wymienionych w załączniku II ***i na kredytowe instrumenty pochodne***, jednak tylko wówczas, gdy stosują tę metodę również do określenia wartości ekspozycji tych kontraktów do celów spełnienia wymogów w zakresie funduszy własnych określonych w art. 92 ust. 1 lit. a), b) i c).”;

174) w art. 429f wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Instytucje obliczają, zgodnie z art. 111 ust. 2, wartość ekspozycji z tytułu pozycji pozabilansowych, z wyjątkiem kontraktów na instrumentach pochodnych wyszczególnionych w załączniku II, kredytowych instrumentów pochodnych, transakcji finansowanych z użyciem papierów wartościowych i pozycji, o których mowa w art. 429d.

Jeżeli dane zobowiązanie odnosi się do przedłużenia innego zobowiązania, zastosowanie ma art. 166 ust. 9.”;

b) uchyla się ust. 3;

- 175) art. 429g ust. 1 otrzymuje brzmienie:
„1. Instytucje traktują środki pieniężne powiązane ze standaryzowanymi transakcjami kupna i aktywa finansowe powiązane ze standaryzowanymi transakcjami sprzedaży, które pozostają ujęte w bilansie aż do daty rozliczenia, jako aktywa zgodnie z art. 429 ust. 4 lit. a).”;
- 176) **■** w art. 430 *wprowadza się następujące zmiany:*
- a) *w ust. 1 dodaje się lit. h) w brzmieniu:*
„h) swoich ekspozycji na ryzyka ESG, w tym:
(i) swoich ekspozycji wobec istniejących i nowych przedsiębiorstw z sektora paliw kopalnych;
(ii) swoich ekspozycji wobec działań uznawanych za poważnie szkodzące jednemu z celów środowiskowych określonych w rozporządzeniu (UE) 2020/852;
(iii) swoich ekspozycji wobec ryzyk fizycznych i ryzyk przejścia;
(iv) odpowiednich ekspozycji puli kredytów bazowych obligacji zabezpieczonych wyemitowanych przez instytucje, bezpośrednio lub w drodze przeniesienia kredytów na spółkę celową;”;
- b) *dodaje się ustęp w brzmieniu:*
„8a. „Do dnia 1 stycznia 2024 r., a następnie co rok EUNB publikuje sprawozdanie z postępów w realizacji zakresu zadań określonego w ust. 8 niniejszego artykułu. EUNB szczegółowo określa postępy poczynione w odniesieniu do celu określonego w ust. 8 lit. e). ”;
- 177) w art. 430a *wprowadza się następujące zmiany:*
- a) *ust. 1 otrzymuje brzmienie:*
„1. Instytucje raz do roku przedstawiają swoim właściwym organom następujące zagregowane dane dotyczące każdego krajowego rynku nieruchomości, wobec którego posiadają ekspozycję:
- a) straty z tytułu ekspozycji, w odniesieniu do których instytucja uznała nieruchomość mieszkalną jako zabezpieczenie, maksymalnie do niższej z następujących wartości: kwoty stanowiącej zabezpieczenie i 55 % wartości nieruchomości, chyba że zostanie postanowione inaczej na mocy art. 124 ust. 7;
- b) całkowite straty z tytułu ekspozycji, w odniesieniu do których instytucja uznała nieruchomość mieszkalną jako zabezpieczenie, maksymalnie do części ekspozycji zabezpieczonej nieruchomością mieszkalną zgodnie z art. 124 ust. 2 lit. a);
- c) wartość ekspozycji wszystkich otwartych ekspozycji, w odniesieniu do których instytucja uznała nieruchomość mieszkalną jako zabezpieczenie ograniczone do części zabezpieczonej nieruchomością mieszkalną zgodnie z art. 124 ust. 2 lit. a);
- d) straty z tytułu ekspozycji, w odniesieniu do których instytucja uznała nieruchomość komercyjną jako zabezpieczenie, maksymalnie do niższej z

następujących wartości: kwoty stanowiącej zabezpieczenie i 55 % wartości nieruchomości, chyba że zostanie postanowione inaczej na mocy art. 124 ust. 7;

- e) całkowite straty z tytułu ekspozycji, w odniesieniu do których instytucja uznała nieruchomość komercyjną jako zabezpieczenie, maksymalnie do części ekspozycji zabezpieczonej nieruchomością komercyjną zgodnie z art. 124 ust. 2 lit. c);
- f) wartość ekspozycji wszystkich otwartych ekspozycji, w odniesieniu do których instytucja uznała nieruchomość komercyjną jako zabezpieczenie, ograniczona do części zabezpieczonej nieruchomością komercyjną zgodnie z art. 124 ust. 2 lit. c).”;

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Właściwe organy corocznie publikują zagregowane dane określone w ust. 1 lit. a)–f) wraz z danymi historycznymi, jeżeli są one dostępne, dla każdego krajowego rynku nieruchomości, w przypadku którego zgromadzono takie dane. Właściwy organ na wniosek innego właściwego organu z państwa członkowskiego lub na wniosek EUNB dostarcza temu właściwemu organowi lub EUNB bardziej szczegółowe informacje dotyczące sytuacji na rynkach nieruchomości mieszkalnych lub komercyjnych w danym państwie członkowskim.”;

178) art. 433 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 433

Częstotliwość i zakres ujawniania informacji

Instytucje ujawniają informacje, których ujawnienie jest wymagane na mocy tytułów II i III w sposób określony w niniejszym artykule oraz w art. 433a, 433b, 433c i 434.

EUNB publikuje na swojej stronie internetowej coroczne ujawniane informacje w tym samym dniu, w którym instytucje publikują swoje sprawozdania finansowe, lub jak najszybciej po upływie tego terminu.

EUNB publikuje informacje ujawniane raz na pół roku i raz na kwartał na swojej stronie internetowej w tym samym dniu, w którym instytucje publikują swoje sprawozdania finansowe za odnośny okres, w stosownych przypadkach, lub jak najszybciej po upływie tego terminu.

Każde opóźnienie między datą publikacji informacji, których ujawnienie jest wymagane na podstawie niniejszej części, a datą publikacji odnośnych sprawozdań finansowych musi być uzasadnione i w żadnym razie nie może przekraczać ram czasowych określonych przez właściwe organy zgodnie z art. 106 dyrektywy 2013/36/UE.”;

179) w art. 433a ust. 1 **wprowadza się następujące zmiany:**

a) w lit. b) dodaje się podpunkt w brzmieniu:

„(xv) Artykuł 449a ”;

b) lit. c) ppkt (i) otrzymuje brzmienie:

„(i) art. 438 lit. d), da) i h).”;

180) **■** art. 433b **otrzymuje brzmienie:**

„Artykuł 433b

Ujawnianie informacji przez małe i niezłożone instytucje

1. Małe i niezłożone instytucje corocznie ujawniają informacje określone poniżej:

(i) art. 435 ust. 1 lit. a), e) i f);

(ii) art. 438 lit. c), d) i da);

(iii) art. 450 ust. 1 lit. a)–d), h), i) oraz j);

(iv) najważniejsze wskaźniki, o których mowa w art. 447;

(v) art. 442 lit. c) i d);

(vi) Artykuł 449a

2. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 niniejszego artykułu małe i niezłożone instytucje, które są instytucjami nienotowanymi, co dwa lata ujawniają najważniejsze wskaźniki, o których mowa w art. 447.”;

181) w art. 433c ust. 2 wprowadza się następujące zmiany:

a) lit. d) otrzymuje brzmienie:

„d) art. 438 lit. c), d) i da);”;

b) dodaje się **punkty** w brzmieniu:

g) art. 442 lit. c) i d).”;

„h) informacje, o których mowa w art. 449a – raz na pół roku.”;

182) art. 434 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 434

Metody ujawniania informacji

1. Instytucje inne niż małe i niezłożone instytucje przekazują EUNB wszystkie informacje wymagane na mocy tytułów II i III w formacie elektronicznym nie później niż w dniu, w którym instytucje publikują swoje sprawozdania finansowe za odnośny okres, w stosownych przypadkach, lub jak najszybciej po upływie tego terminu. EUNB publikuje również datę przekazania tych informacji.

EUNB zapewnia, aby informacje ujawniane na stronie internetowej EUNB zawierały informacje identyczne z tymi, które instytucje przekazały EUNB. Instytucjom przysługuje prawo do ponownego przekazania EUNB informacji zgodnie ze standardami technicznymi, o których mowa w art. 434a. EUNB udostępnia na swojej stronie internetowej datę, w której nastąpiło ponowne przekazanie informacji.

EUNB przygotowuje i aktualizuje narzędzie określające przyporządkowanie szablonów i tabel stosowanych na potrzeby ujawniania informacji do szablonów i tabel stosowanych na potrzeby sprawozdawczości nadzorczej. Narzędzie służące do wspomnianego przyporządkowania jest publicznie dostępne na stronie internetowej EUNB.

Instytucje mogą nadal publikować samodzielny dokument, który stanowi łatwo dostępne źródło informacji ostrożnościowych dla użytkowników tych informacji, lub odrębną sekcję zawartą w sprawozdaniach finansowych instytucji lub do nich

dołączoną, która zawiera wymagane ujawnione informacje i która jest łatwa do zidentyfikowania przez tych użytkowników. Instytucje mogą zamieścić na swojej stronie internetowej link do strony internetowej EUNB, na której informacje ostrożnościowe są publikowane w sposób scentralizowany.

2. Duże instytucje i inne instytucje niebędące dużymi instytucjami lub małymi i niezłożonymi instytucjami przekazują EUNB ujawniane informacje, o których mowa odpowiednio w art. 433a i 433c, **w formie elektronicznej**, przy czym nie później niż w dniu publikacji sprawozdań finansowych za odnośny okres **lub jak najszybciej po upływie tego terminu. Jeżeli sprawozdania finansowe są publikowane przed złożeniem sprawozdań nadzorczych za ten sam okres zgodnie z art. 430, informacje można ujawnić w tym samym dniu co sprawozdania nadzorcze** lub jak najszybciej po upływie tego terminu. Jeżeli wymagane jest ujawnianie informacji za okres, w którym instytucja nie sporządza żadnych sprawozdań finansowych, instytucja przekazuje EUNB informacje podlegające ujawnieniu w najbliższym praktycznie możliwym terminie.

3. EUNB publikuje na swojej stronie internetowej ujawniane informacje małych i niezłożonych instytucji na podstawie informacji przekazanych przez te instytucje właściwym organom zgodnie z art. 430.

4. Chociaż właścicielem danych oraz podmiotem odpowiedzialnym za ich dokładność pozostają instytucje, które je opracowały, EUNB udostępnia na swojej stronie internetowej informacje, których ujawnienie jest wymagane zgodnie z niniejszą częścią. Dostęp do tego archiwum jest zapewniany przez okres nie krótszy niż okres przechowywania danych określony w przepisach krajowych w odniesieniu do informacji zamieszczanych w sprawozdaniach finansowych instytucji.

5. EUNB monitoruje liczbę wizyt w swoim pojedynczym punkcie dostępu do ujawnianych przez instytucje informacji i zamieszcza odnośne statystyki w swoich sprawozdaniach rocznych.”;

183) w art. 434a wprowadza się następujące zmiany:

a) akapit pierwszy zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„EUNB opracowuje projekty wykonawczych standardów technicznych w celu określenia jednolitych formatów ujawniania informacji, powiązanych instrukcji, informacji na temat zasad ponownego przekazywania informacji oraz rozwiązań informatycznych na potrzeby ujawniania informacji wymaganych na podstawie tytułów II i III.”;

b) akapit pierwszy zdanie czwarte otrzymuje brzmienie:

„EUNB przedstawia Komisji te projekty wykonawczych standardów technicznych do dnia [proszę wstawić datę = jeden rok po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia] r.”;

184) w art. 438 wprowadza się następujące zmiany:

a) lit. b) otrzymuje brzmienie:

„b) kwotę dodatkowych wymogów w zakresie funduszy własnych w oparciu o proces przeglądu nadzorczego, o czym mowa w art. 104 ust. 1 lit. a) dyrektywy

2013/36/UE, służących uwzględnieniu ryzyka innego niż ryzyko nadmiernej dźwigni, a także ich strukturę;”;

b) lit. d) otrzymuje brzmienie:

łączne kwoty ekspozycji na ryzyko obliczone zgodnie z art. 92 ust. 3 i odnośne wymogi w zakresie funduszy własnych określone zgodnie z art. 92 ust. 2, w podziale na, stosownie do przypadku, poszczególne kategorie **ryzyka lub klasy ekspozycji na ryzyko** określone w części trzeciej, oraz, w stosownych przypadkach, wyjaśnienie skutku, jaki dla obliczenia kwoty funduszy własnych i kwoty ekspozycji ważonych ryzykiem wynika z zastosowania minimalnych wartości wymogów kapitałowych i nieodliczania pozycji od funduszy własnych;

c) dodaje się lit. da) w brzmieniu:

„da) w przypadku gdy wymagane jest obliczanie wspomnianych dalej kwot – łączną kwotę ekspozycji na ryzyko nieuwzględniającą poziomu wyjściowego obliczoną zgodnie z art. 92 ust. 4 oraz standardową łączną kwotę ekspozycji na ryzyko obliczoną zgodnie z art. 92 ust. 5, w podziale na, stosownie do przypadku, poszczególne kategorie i podkategorie ryzyka określone w części trzeciej, oraz, w stosownych przypadkach, wyjaśnienie skutku, jaki dla obliczenia kwoty funduszy własnych i kwoty ekspozycji ważonych ryzykiem wynika z zastosowania minimalnych wartości wymogów kapitałowych i nieodliczania pozycji od funduszy własnych;”;

ca) **lit. e) otrzymuje brzmienie:**

„e) ekspozycje bilansowe i pozabilansowe, kwoty ekspozycji ważonej ryzykiem oraz związane z tym oczekiwane straty dla każdej kategorii kredytowania specjalistycznego, o którym mowa w art. 153 ust. 5 tabela 1, oraz ekspozycje bilansowe i pozabilansowe i kwoty ekspozycji ważonej ryzykiem dla kategorii ekspozycji kapitałowych określonych w art. 133 ust. 3–6 i art. 495a ust. 3;”;

185) art. 445 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 445

Ujawnianie informacji na temat ekspozycji na ryzyko rynkowe w ramach metody standardowej

1. Instytucje, które nie otrzymały od właściwych organów zezwolenia na stosowanie alternatywnej metody modeli wewnętrznych w odniesieniu do ryzyka rynkowego określonej w art. 325az i które stosują uproszczoną metodę standardową zgodnie z art. 325a lub częścią trzecią tytułu IV rozdział 1a, ujawniają ogólny przegląd swoich pozycji portfela handlowego.

2. Instytucje obliczające swoje wymogi w zakresie funduszy własnych zgodnie z częścią trzecią tytułu IV rozdział 1a ujawniają swoje łączne wymogi w zakresie funduszy własnych, wymogi w zakresie funduszy własnych w odniesieniu do metod opartych na wskaźnikach wrażliwości, narzut z tytułu ryzyka niewykonania zobowiązania oraz wymogi w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka rezydualnego. Wymogi w zakresie funduszy własnych z tytułu środków przewidzianych w metodach opartych na wskaźnikach wrażliwości oraz z tytułu

ryzyka niewykonania zobowiązania ujawnia się w podziale na następujące instrumenty:

- a) instrumenty finansowe inne niż instrumenty sekurytyzacyjne ujęte w portfelu handlowym, w podziale na klasy ryzyka, wraz z oddzielnym wskazaniem wymogów w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka niewykonania zobowiązania;
- b) instrumenty sekurytyzacyjne nieuwzględnione w ACTP, wraz z oddzielnym wskazaniem wymogów w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka spreadu kredytowego oraz wymogów w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka niewykonania zobowiązania;
- c) instrumenty sekurytyzacyjne ujęte w ACTP, wraz z oddzielnym wskazaniem wymogów w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka spreadu kredytowego oraz wymogów w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka niewykonania zobowiązania.”;

186) Dodaje się art. 445a w brzmieniu:

„Artykuł 445a

Ujawnianie informacji na temat ryzyka związanego z CVA

1. Instytucje podlegające wymogom w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka związanego z CVA ujawniają następujące informacje:

- a) ogólny przegląd swoich procesów identyfikacji, pomiaru, zabezpieczania i monitorowania ryzyka związanego z CVA;
- b) wskazanie, czy instytucje spełniają wszystkie warunki określone w art. 273a ust. 2; w przypadku gdy warunki te są spełnione – wskazanie, czy instytucje zdecydowały się na obliczanie wymogów w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka związanego z CVA przy użyciu metody uproszczonej określonej w art. 385; jeżeli instytucje zdecydowały się na obliczanie wymogów w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka związanego z CVA przy użyciu metody uproszczonej – wymogi w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka związanego z CVA zgodnie z tą metodą;
- c) całkowitą liczbę kontrahentów, w przypadku których stosuje się metodę standardową, w podziale na rodzaje kontrahentów.

2. Instytucje stosujące metodę standardową określoną w art. 383 do obliczania wymogów w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka związanego z CVA ujawniają, oprócz informacji, o których mowa w ust. 1, następujące informacje:

- a) strukturę i organizację ich wewnętrznej funkcji zarządzania ryzykiem związanym z CVA oraz procesu zarządzania tym ryzykiem;
- b) swoje całkowite wymogi w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka związanego z CVA w ramach metody standardowej, w podziale na klasy ryzyka;
- c) przegląd uznanych zabezpieczeń stosowanych w tych obliczeniach, w podziale na rodzaje określone w art. 386 ust. 2.

3. Instytucje stosujące metodę podstawową określoną w art. 384 do obliczania wymogów w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka związanego z CVA

ujawniają również, oprócz informacji, o których mowa w ust. 1, następujące informacje:

- a) swoje całkowite wymogi w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka związanego z CVA w ramach metody podstawowej oraz elementy *BACVA^{total}* i *BACVA^{csr - hedged}*;
- b) przegląd uznanych zabezpieczeń stosowanych w tych obliczeniach, w podziale na rodzaje określone w art. 386 ust. 3.”;

187) art. 446 otrzymuje brzmienie:

„*Artykuł 446*

Ujawnianie informacji na temat ryzyka operacyjnego

1. Instytucje ujawniają następujące informacje:

- a) główne cechy i elementy swoich ram zarządzania ryzykiem operacyjnym;
- b) swoje wymogi w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka operacyjnego;
- c) element wskaźnika biznesowego obliczany zgodnie z art. 313;
- d) wskaźnik biznesowy obliczany zgodnie z art. 314 ust. 1 oraz kwoty każdego z **komponentów** wskaźnika biznesowego **i ich podkomponentów** w odniesieniu do każdego z trzech lat istotnych dla obliczenia wskaźnika biznesowego;
- e) liczbę i kwoty pozycji wskaźnika biznesowego, które wyłączone z obliczania wskaźnika biznesowego zgodnie z art. 315 ust. 2, jak również odpowiednie uzasadnienia tego wyłączenia.

2. Instytucje, które obliczają swoje roczne straty wynikłe z ryzyka operacyjnego zgodnie z art. 316 ust. 1, ujawniają następujące informacje oprócz informacji wymienionych w ust. 1:

- a) swoje roczne straty wynikłe z ryzyka operacyjnego za każdy rok z ostatnich dziesięciu lat, obliczone zgodnie z art. 316 ust. 1;
- b) liczbę i kwoty strat wynikłych z ryzyka operacyjnego, które wyłączone z obliczania rocznej straty wynikłej z ryzyka operacyjnego zgodnie z art. 320 ust. 1, **dla każdego roku z ostatnich 10 lat**, jak również odpowiednie uzasadnienia tego wyłączenia.”;

188) w art. 447 wprowadza się następujące zmiany:

a) lit. a) otrzymuje brzmienie:

„a) strukturę ich funduszy własnych i współczynników kapitałowych opartych na analizie ryzyka obliczonych zgodnie z art. 92 ust. 2;”;

b) dodaje się lit. aa) w brzmieniu:

„aa) w stosownych przypadkach, współczynniki kapitałowe oparte na analizie ryzyka obliczone zgodnie z art. 92 ust. 2, przy zastosowaniu łącznych kwot ekspozycji na ryzyko nieuwzględniających poziomu wyjściowego zamiast łącznych kwot ekspozycji na ryzyko;”;

c) lit. b) otrzymuje brzmienie:

„b) łączne kwoty ekspozycji na ryzyko obliczone zgodnie z art. 92 ust. 3 oraz, w stosownych przypadkach, łączne kwoty ekspozycji na ryzyko nieuwzględniające poziomu wyjściowego obliczone zgodnie z art. 92 ust. 4;”;

d) lit. d) otrzymuje brzmienie:

„d) wymóg połączonego bufora, który instytucje zobowiązane są posiadać zgodnie z tytułem VII rozdział 4 dyrektywy 2013/36/UE;”;

189) art. 449a otrzymuje brzmienie:

„*Artykuł 449a*

Ujawnianie informacji na temat ryzyk środowiskowych, społecznych i z zakresu ładu korporacyjnego (ryzyk ESG)

Instytucje ujawniają:

- a) informacje na temat ryzyk ESG, w tym ryzyk fizycznych i ryzyk przejścia, *oraz całkowitej kwoty ekspozycji wobec przedsiębiorstw z sektora paliw kopalnych zdefiniowanych w art. 4 pkt 152a);*
- b) *cele klimatyczne i plany przejściowe, w tym cele polegające na redukcji bezwzględnych wielkości emisji dwutlenku węgla, przedstawione zgodnie z art. 76 ust. 2 dyrektywy 2013/36/UE, oraz postępy w ich realizacji;*
- c) *informacje o tym, jak w modelu biznesowym i strategii instytucji uwzględniono ryzyka ESG, z którymi ma do czynienia dane przedsiębiorstwo.*

Informacje, o których mowa w akapicie pierwszym, są ujawniane corocznie przez małe i niezłożone instytucje oraz co pół roku przez pozostałe instytucje.

EUNB opracowuje projekty wykonawczych standardów technicznych określających jednolite formaty na potrzeby ujawniania informacji na temat ryzyk ESG, jak określono w art. 434a, zapewniając, aby standardy te były spójne z zasadą proporcjonalności oraz ją respektowały. W przypadku małych i niezłożonych instytucji w formatach tych nie wymaga się ujawniania informacji wykraczających poza informacje, które podlegają zgłoszeniu właściwym organom zgodnie z art. 430 ust. 1 lit. h) *ii).*’;

189a) *dodaje się artykuł w brzmieniu:*

„*Artykuł 449b*

Ujawnianie informacji dotyczących ekspozycji wobec podmiotów z równoległego systemu bankowego

1. Instytucje kredytowe ujawniają informacje dotyczące swoich indywidualnych ekspozycji wobec podmiotów z równoległego systemu bankowego, w tym wszystkie potencjalne ryzyka ponoszone przez instytucję i wynikające z tych ekspozycji oraz potencjalny wpływ tych ryzyk, a także ramy nadzorcze mające zastosowanie do ich kontrahentów będących pośrednikami finansowymi niebędącymi bankami.

2. EUNB opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu doprecyzowania informacji, które instytucje są zobowiązane ujawniać, o których to informacjach mowa w ust. 1, aby uniknąć powielania obowiązków ujawniania informacji.

EUNB przedstawia Komisji te projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia [12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia] r.”;

Komisja jest uprawniona do przyjęcia regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.”;

190) w art. 451 ust. 1 dodaje się lit. f) w brzmieniu:

„f) kwotę dodatkowych wymogów w zakresie funduszy własnych określonych w wyniku procesu przeglądu nadzorczego, o których mowa w art. 104 ust. 1 lit. a) dyrektywy 2013/36/UE, służących uwzględnieniu ryzyka nadmiernej dźwigni, a także ich strukturę.”;

190a) *dodaje się artykuł w brzmieniu:*

„Artykuł 451b

Ujawnianie informacji dotyczących ekspozycji na kryptoaktywa i powiązane działania

1. Instytucje ujawniają następujące informacje na temat kryptoaktywów i usług w zakresie kryptoaktywów, a także wszelkich działań związanych z kryptoaktywami:

- a) kwoty ekspozycji bezpośrednich i pośrednich w związku z kryptoaktywami, w tym długie i krótkie składniki brutto ekspozycji netto;*
- b) kwoty ekspozycji ważonych ryzykiem w odniesieniu do każdego kryptoaktywa, uzupełnione o podział na kategorie i powiązany popyt na kapitał;*
- c) łączną kwotę ekspozycji na ryzyko operacyjne w podziale na linie biznesowe, jak określono w tabeli 2 w art. 317;*
- d) klasyfikację księgową ekspozycji na kryptoaktywa;*
- e) opis działalności związanej z kryptoaktywami oraz jej wpływ na profil ryzyka instytucji; instytucje przekazują bardziej szczegółowe informacje na temat istotnej działalności gospodarczej, w tym emisji znaczących tokenów powiązanych z aktywami w rozumieniu art. 43 i 44 rozporządzenia MiCA, znaczących tokenów będących pieniądzem elektronicznym w rozumieniu art. 56 i 57 rozporządzenia MiCA oraz świadczenia usług [na podstawie art. 9 lit. c) lit. d) rozporządzenia MiCA];*
- f) szczegółowy opis ich polityki zarządzania ryzykiem w odniesieniu do ekspozycji na kryptoaktywa i usług związanych z kryptoaktywami.*

2. Instytucje nie stosują wyjątku określonego w art. 432 do celów wymogów dotyczących ujawniania informacji określonych w ust. 1.”;

191) art. 455 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 455

Stosowanie wewnętrznych modeli pomiaru ryzyka rynkowego

1. Instytucja stosująca modele wewnętrzne, o których mowa w art. 325az, do obliczania wymogów w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka rynkowego ujawnia następujące informacje:

- a) wskazanie, w jakich celach instytucja podejmuje działalność handlową, oraz procesy stosowane do identyfikowania, pomiaru, monitorowania i kontrolowania ryzyka rynkowego instytucji;
- b) zasady, o których mowa w art. 104 ust. 1, dotyczące określania, które pozycje należy uwzględnić w portfelu handlowym;
- c) ogólny opis struktury jednostek odpowiadających za handel objętych modelami wewnętrznymi, o których mowa w art. 325az, w tym w przypadku każdej jednostki ogólny opis strategii biznesowej jednostki, dozwolonych w niej instrumentów oraz głównych rodzajów ryzyka związanych z tą jednostką;
- d) ogólny przegląd pozycji portfela handlowego nieobjętych modelami wewnętrznymi, o których mowa w art. 325az, w tym ogólny opis struktury jednostki oraz rodzaju instrumentów wchodzących w skład jednostek lub kategorii jednostek zgodnie z art. 104b;
- e) strukturę i organizację funkcji zarządzania ryzykiem rynkowym oraz procesu zarządzania tym ryzykiem;
- f) zakres, główne cechy i wybór kluczowych elementów modelowania w poszczególnych modelach wewnętrznych, o których mowa w art. 325az, które wykorzystuje się do obliczania wartości ekspozycji na ryzyko, w odniesieniu do głównych modeli stosowanych na zasadzie skonsolidowanej i opis tego, w jakim zakresie wspomniane modele wewnętrzne odzwierciedlają wszystkie modele stosowane na zasadzie skonsolidowanej, w tym w stosownych przypadkach:
  - (i) ogólny opis podejścia modelowego stosowanego do obliczania oczekiwanych braków, o których mowa w art. 325ba ust. 1 lit. a), w tym częstotliwość aktualizacji danych;
  - (ii) ogólny opis metody wykorzystywanej do obliczania miary ryzyka scenariusza warunków skrajnych, o której mowa w art. 325ba ust. 1 lit. b), innej niż specyfikacje przewidziane w art. 325bk ust. 3;
  - (iii) ogólny opis podejścia modelowego stosowanego do obliczania narzutu kapitałowego z tytułu ryzyka niewykonania zobowiązania, o którym mowa w art. 325ba ust. 2, w tym częstotliwość aktualizacji danych;

2. W stosownych przypadkach instytucje ujawniają na zasadzie zbiorczej następujące elementy w odniesieniu do wszystkich jednostek odpowiadających za handel objętych modelami wewnętrznymi, o których mowa w art. 325az:

- a) najnowszą wartość, jak również najwyższą, najniższą i średnią wartość dla poprzednich 60 dni roboczych:
  - (i) miary swobodnych oczekiwanych braków określonej w art. 325bb ust. 1;
  - (ii) miary swobodnych oczekiwanych braków określonej w art. 325bb ust. 1 dla regulacyjnej szerokiej kategorii czynnika ryzyka;
- b) najnowszą wartość, jak również średnią wartość dla poprzednich 60 dni roboczych:
  - (i) miary ryzyka oczekiwanych braków określonej w art. 325bb ust. 1;

- (ii) miary ryzyka scenariusza warunków skrajnych określonej w art. 325ba ust. 1;
  - (iii) wymogu w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka niewykonania zobowiązania określonego w art. 325ba ust. 2;
  - (iv) sumy wymogów w zakresie funduszy własnych określonych w art. 325ba ust. 1 i art. 325ba ust. 2, w tym mającego zastosowanie mnożnika;
- c) liczbę przekroczeń stwierdzonych w wyniku weryfikacji historycznej w okresie ostatnich 250 dni roboczych w oparciu o 99. percentyl, o której mowa w art. 325bf ust. 1 lit. a) i b), oddzielnie;

4. Instytucje ujawniają na zasadzie zbiorczej w odniesieniu do wszystkich jednostek odpowiadających za handel informacje na temat wymogów w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka rynkowego, które byłyby obliczone zgodnie z rozdziałem 1a niniejszego tytułu, gdyby instytucje nie uzyskały żadnego zezwolenia na stosowanie własnych modeli wewnętrznych w odniesieniu do tych jednostek odpowiadających za handel.”;

192) w art. 458 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Jeżeli państwa członkowskie uznają środki określone zgodnie z niniejszym artykułem, powiadamiają o tym ERRS. ERRS niezwłocznie przekazuje takie powiadomienia Radzie, Komisji, EUNB i państwu członkowskiemu upoważnionemu do stosowania tych środków.”;

b) ust. 9 otrzymuje brzmienie:

„9. Przed wygaśnięciem upoważnienia wydanego zgodnie z ust. 2 i 4 dane państwo członkowskie – w porozumieniu z ERRS, EUNB i Komisją – dokonuje przeglądu sytuacji i może przyjąć, zgodnie z procedurą, o której mowa w ust. 2 i 4, nową decyzję w sprawie przedłużenia okresu stosowania środków krajowych każdorazowo o kolejne dwa lata.”;

193) art. 461a otrzymuje brzmienie:

„*Artykuł 461a*

Wymóg w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka rynkowego

Komisja monitoruje *różnice między wdrożeniem* standardów międzynarodowych dotyczących wymogów w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka rynkowego w Unii i wdrożeniem ich w państwach trzecich, w tym w odniesieniu do wpływu przepisów na wymogi w zakresie funduszy własnych oraz w odniesieniu do rozpoczęcia ich stosowania.

W przypadku stwierdzenia znacznych różnic Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktu delegowanego zgodnie z art. 462 w celu zmiany niniejszego rozporządzenia w drodze:

- a) zastosowania, *do czasu wejścia w życie wniosku ustawodawczego, o którym mowa w akapicie czwartym, lub – w razie braku takiego wniosku – w ciągu maksymalnie trzech lat oraz* w stosownych przypadkach w celu zapewnienia równych warunków działania, *mnożników równych lub większych* od 0 i

mniejszych od 1 w stosunku do wymogów w zakresie funduszy własnych instytucji z tytułu ryzyka rynkowego, *obliczanych* dla poszczególnych klas ryzyka i poszczególnych czynników ryzyka za pomocą jednej z metod, o których mowa w art. 325 ust. 1, i określonego w:

- (i) art. 325c–325ay określających alternatywną metodę standardową;
  - (ii) art. 325az–325bp określających alternatywną metodę modeli wewnętrznych;
  - (iii) art. 326–361 określających uproszczoną metodę standardową, w celu zneutralizowania zaobserwowanych różnic między przepisami państw trzecich a prawem Unii;
- b) przesunięcia o *maksymalnie* dwa lata terminu, od którego instytucje stosują wymogi w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka rynkowego określone w części trzeciej tytuł IV lub którąkolwiek z metod obliczania wymogów w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka rynkowego, o których mowa w art. 325 ust. 1.”;

Do dnia 31 grudnia 2025 r. EUNB przedkłada Parlamentowi Europejskiemu, Radzie i Komisji sprawozdanie z wdrażania standardów międzynarodowych dotyczących wymogów w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka rynkowego w państwach trzecich.

Na podstawie tego sprawozdania Komisja w stosownym przypadku przedkłada Parlamentowi Europejskiemu i Radzie wniosek ustawodawczy z myślą o zapewnieniu równych warunków działania w skali światowej.

194) dodaje się art. 461b w brzmieniu:

„Artykuł 461b

Ostrożnościowy sposób ujmowania kryptoaktywów

1. W stosownych przypadkach Komisja przedkłada Parlamentowi Europejskiemu i Radzie wniosek ustawodawczy do dnia 30 czerwca 2023 r. w celu wdrożenia specjalnego ostrożnościowego sposobu ujmowania ekspozycji na kryptoaktywa, z należytym uwzględnieniem niedawno opublikowanych standardów międzynarodowych oraz wymogów ustanowionych na mocy [wstawić odniesienie do rozporządzenia MiCA]. Wniosek ustawodawczy zawiera między innymi następujące elementy:

- a) kryteria klasyfikacji kryptoaktywów do poszczególnych kategorii kryptoaktywów w oparciu o ich charakterystykę ryzyka i zgodność z określonymi warunkami;*
- b) szczególne wymogi w zakresie funduszy własnych w odniesieniu do wszystkich ryzyk związanych z każdą kategorią kryptoaktywów;*
- c) szczególne uprawnienia nadzorcze w odniesieniu do klasyfikacji ekspozycji na kryptoaktywa, monitorowania i obliczania wymogów w zakresie funduszy własnych;*
- d) szczególne wymogi dotyczące płynności w odniesieniu do ekspozycji na kryptoaktywa;*
- e) obowiązki informacyjne.*

2. Do dnia 30 grudnia 2024 r. instytucje stosują wagę ryzyka równą 1250 % do swoich ekspozycji na kryptoaktywa przy obliczaniu swoich wymogów w zakresie funduszy własnych. Instytucje nie stosują odliczenia, o którym mowa w art. 36 ust. 1 lit. b), do obliczania wymogów w zakresie funduszy własnych.”;

195) w art. 462 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. Uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych, o których mowa w **art. 47a**, w art. 244 ust. 6 i art. 245 ust. 6, w art. 456–460, w art. 461a i 461b **oraz w art. 500**, powierza się Komisji na czas nieokreślony od dnia 28 czerwca 2013 r.

3. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w **art. 47a**, w art. 244 ust. 6 i art. 245 ust. 6, w art. 456–460 i w art. 461a i 461b **oraz w art. 500**, może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna następnego dnia po jej opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej lub w późniejszym terminie określonym w tej decyzji. Nie wpływa ona na ważność już obowiązujących aktów delegowanych.”;

b) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Akt delegowany przyjęty na podstawie **art. 47a**, art. 244 ust. 6 i art. 245 ust. 6, art. 456–460, art. 461a i 461b **oraz w art. 500** wchodzi w życie tylko wówczas, gdy ani Parlament Europejski, ani Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie trzech miesięcy od daty przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, lub gdy przed upływem tego terminu zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o trzy miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.”;

196) art. 465 otrzymuje brzmienie:

„**Artykuł 465**

Rozwiązania przejściowe dotyczące minimalnego progu kapitałowego

1. Na zasadzie odstępstwa od art. 92 ust. 3 instytucje dominujące, dominujące finansowe spółki holdingowe, dominujące finansowe spółki holdingowe o działalności mieszanej, samodzielne instytucje w UE lub samodzielne instytucje zależne w państwach członkowskich mogą stosować następujący współczynnik »x« przy obliczaniu łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko:

- a) 50 % w okresie od dnia 1 stycznia 2025 r. do dnia 31 grudnia 2025 r.;
- b) 55 % w okresie od dnia 1 stycznia 2026 r. do dnia 31 grudnia 2026 r.;
- c) 60 % w okresie od dnia 1 stycznia 2027 r. do dnia 31 grudnia 2027 r.;
- d) 65 % w okresie od dnia 1 stycznia 2028 r. do dnia 31 grudnia 2028 r.;
- e) 70 % w okresie od dnia 1 stycznia 2029 r. do dnia 31 grudnia 2029 r.;

2. Na zasadzie odstępstwa od art. 92 ust. 3 lit. a) unijne instytucje dominujące, unijne dominujące finansowe spółki holdingowe lub unijne dominujące finansowe spółki

holdingowe o działalności mieszanej, samodzielne instytucje w UE lub samodzielne instytucje zależne w państwach członkowskich mogą do dnia 31 grudnia 2029 r. stosować następujący wzór przy obliczaniu łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko:

$$\text{TREA} = \min\{\max\{U - \text{TREA}; x \cdot S - \text{TREA}\}; 125\% \cdot U - \text{TREA}\}$$

Do celów tych obliczeń unijne instytucje dominujące, unijne dominujące finansowe spółki holdingowe lub unijne dominujące finansowe spółki holdingowe o działalności mieszanej uwzględniają odpowiednie współczynniki »x«, o których mowa w ust. 1.

3. Na zasadzie odstępstwa od art. 92 ust. 5 lit. a) unijne instytucje dominujące, unijne dominujące finansowe spółki holdingowe lub unijne dominujące finansowe spółki holdingowe o działalności mieszanej, samodzielne instytucje w UE lub samodzielne instytucje zależne w państwach członkowskich mogą:

do dnia 31 grudnia **2030 r.** przypisywać wagę ryzyka równą 65 % ekspozycjom wobec przedsiębiorstw, dla których nie jest dostępna ocena kredytowa sporządzona przez wyznaczoną ECAI, pod warunkiem że podmiot ten szacuje, że PD tych ekspozycji, obliczone zgodnie z częścią trzecią tytuł II rozdział 3, nie jest wyższe niż 0,5 %.

– w okresie od dnia 1 stycznia 2031 r. do dnia 31 grudnia 2032 r. przypisywać wagę ryzyka równą 70 % ekspozycjom wobec przedsiębiorstw, które nie mają oceny kredytowej sporządzonej przez wyznaczoną ECAI, pod warunkiem że podmiot ten szacuje, że PD tych ekspozycji, obliczone zgodnie z częścią trzecią tytuł II rozdział 3, nie jest wyższe niż 0,5 %.

EUNB, **EIOPA i ESMA monitorują** stosowanie przejściowego sposobu ujmowania określonego w akapicie pierwszym i **oceniają szczególnie:**

- (i) dostępność ocen kredytowych sporządzanych przez wyznaczone ECAI w odniesieniu do ekspozycji wobec przedsiębiorstw;
- (ii) *rozwój agencji ratingowych, bariery wejścia na rynek dla nowych europejskich agencji ratingowych, wskaźnik liczby przedsiębiorstw europejskich decydujących się na poddanie się ocenie przez co najmniej jedną z tych agencji;*
- (iii) *rozwój rozwiązań prywatnych lub publicznych, takich jak punktowa ocena kredytowa i ratingi banków centralnych w celu dostarczania ocen kredytowych;*
- (iv) *stosowność ważenia ryzyka ekspozycji i implikacje pod względem stabilności finansowej;*
- (v) *podejścia przyjęte w innych jurysdykcjach polegające na stosowaniu poziomu wyjściowego do ekspozycji wobec przedsiębiorstw bez ratingu oraz długoterminowy wpływ na równe warunki działania, jaki może to spowodować;*
- (vi) *zgodność z normami międzynarodowymi i potencjalne konsekwencje dla skali oceny zgodności Bazylejskiego Komitetu Nadzoru Bankowego.*

Do dnia 31 grudnia 2028 r. EUNB, **EIOPA i ESMA przedkładają** Komisji sprawozdanie ze swoich ustaleń.

Na podstawie tego sprawozdania i z należyтым uwzględnieniem odnośnych standardów międzynarodowych opracowanych przez Bazylejski Komitet Nadzoru

Bankowej Komisja w stosownych przypadkach przedstawia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie wniosek ustawodawczy do dnia 31 grudnia 2031 r. **dotyczący przedłużenia sposobu ujmowania, o którym mowa w ust. 3 akapit trzeci, o maksymalnie cztery lata.**

4. Na zasadzie odstępstwa od art. 92 ust. 5 lit. a) ppkt (iv) do dnia 31 grudnia 2029 r. instytucje dominujące, dominujące finansowe spółki holdingowe lub dominujące finansowe spółki holdingowe o działalności mieszanej, samodzielne instytucje w UE lub samodzielne instytucje zależne w państwach członkowskich zastępują wartość alfa wartością 1 przy obliczaniu wartości ekspozycji dla kontraktów wymienionych w załączniku II zgodnie z metodami określonymi w części trzeciej tytuł II rozdział 6 sekcje 3 i 4, jeżeli te same wartości ekspozycji obliczane są zgodnie z metodą określoną w części trzeciej tytuł II rozdział 3 sekcja 6 do celów obliczenia łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko nieuwzględniającej poziomu wyjściowego.

Uwzględniając sprawozdania EUNB, o którym mowa w art. 514, Komisja może, w stosownych przypadkach, przyjąć **wniosek ustawodawczy** zgodnie z art. 462 w celu zmiany wartości alfa.

5. Na zasadzie odstępstwa od art. 92 ust. 5 lit. a) ppkt (i) państwa członkowskie mogą zezwolić instytucjom dominującym, dominującym finansowym spółkom holdingowym lub dominującym finansowym spółkom holdingowym o działalności mieszanej, samodzielnym instytucjom w UE lub samodzielnym instytucjom zależnym w państwach członkowskich na przypisanie następujących wag ryzyka, pod warunkiem że spełnione są wszystkie warunki określone w akapicie drugim:

- a) do dnia 31 grudnia 2032 r. wagi ryzyka równej 10 % do części ekspozycji zabezpieczonych hipotekami na nieruchomościach mieszkalnych do 55 % wartości nieruchomości pozostałej po odliczeniu wszelkich zastawów o wyższym lub równym stopniu uprzywilejowania nieposiadanych przez instytucję,
- b) do dnia 31 grudnia 2029 r. wagi ryzyka równej 45 % do wszelkiej pozostałej części ekspozycji zabezpieczonych hipotekami na nieruchomościach mieszkalnych do 80 % wartości nieruchomości pozostałej po odliczeniu wszelkich zastawów o wyższym lub równym stopniu uprzywilejowania nieposiadanych przez instytucję, pod warunkiem że nie stosuje się korekty wymogów w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka kredytowego, o której mowa w art. 501.

Do celów przypisania wag ryzyka zgodnie z akapitem pierwszym spełnione muszą być wszystkie poniższe warunki:

- a) ekspozycje kwalifikowalne znajdują się w państwie członkowskim, które dopuściło możliwość stosowania wspomnianych wag ryzyka;
- b) w okresie ostatnich **ośmiu** lat straty instytucji z tytułu części ekspozycji do 55 % wartości nieruchomości nie przekraczają średnio 0,25 % całkowitej kwoty zobowiązań kredytowych pozostających do spłaty w danym roku, w odniesieniu do wszystkich tych ekspozycji;
- c) w przypadku ekspozycji kwalifikowalnych instytucji przysługują oba wymienione poniżej roszczenia w przypadku niewykonania lub niespłacenia zobowiązań przez dłużnika:

- (i) roszczenie wobec nieruchomości mieszkalnej zabezpieczającej ekspozycję;
  - (ii) roszczenie wobec innych aktywów i dochodów dłużnika;
- d) właściwy organ zweryfikował, czy spełnione są warunki określone w lit. a), b) i c).

Jeżeli skorzystano z możliwości, o której mowa w akapicie pierwszym, i spełnione są wszystkie powiązane warunki określone w akapicie drugim, do dnia 31 grudnia 2032 r. instytucje mogą przypisywać następujące wagi ryzyka pozostałej części ekspozycji, o których mowa w akapicie drugim lit. b):

- a) 52,5 % w okresie od dnia 1 stycznia 2030 r. do dnia 31 grudnia 2030 r.;
- b) 60 % w okresie od dnia 1 stycznia 2031 r. do dnia 31 grudnia 2031 r.;
- c) 67,5 % w okresie od dnia 1 stycznia 2032 r. do dnia 31 grudnia 2032 r.

Państwa członkowskie powiadamiają EUNB, jeżeli skorzystają z tej możliwości, i uzasadniają swoją decyzję. Właściwe organy przekazują EUNB szczegółowe informacje na temat wszystkich weryfikacji, o których mowa w akapicie pierwszym lit. c).

EUNB monitoruje stosowanie przejściowego sposobu ujmowania określonego w akapicie pierwszym i do dnia 31 grudnia 2028 r. przedstawia Komisji sprawozdanie na temat adekwatności powiązanych wag ryzyka.

Na podstawie tego sprawozdania i z należyтым uwzględnieniem odnośnych standardów międzynarodowych opracowanych przez Bazylejski Komitet Nadzoru Bankowego Komisja w stosownych przypadkach przedstawia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie wniosek ustawodawczy do dnia 31 grudnia 2030 r. *dotyczący przedłużenia sposobu ujmowania, o którym mowa w ust. 5, o maksymalnie cztery lata.*

5a. Na zasadzie odstępstwa od art. 92 ust. 5, przy obliczaniu standardowych kwot ekspozycji ważonych ryzykiem z tytułu ryzyka kredytowego i ryzyka rozmycia, o których mowa w ust. 4 lit. a), oraz z tytułu ryzyka kontrahenta wynikającego z działalności zaliczanej do portfela handlowego, o którym mowa w lit. f) wspomnianego ustępu, odbywającym się z zastosowaniem standardowej metody sekurytyzacji zgodnie z art. 261 lub 262, instytucje dominujące, dominujące finansowe spółki holdingowe lub dominujące finansowe spółki holdingowe o działalności mieszanej oraz samodzielne instytucje w Unii mogą, do czasu ukończenia kompleksowego przeglądu ram sekurytyzacji Unii w kontekście planu działania na rzecz unii rynków kapitałowych, stosować następujące modyfikacje:

- a) $p = 0,25$ dla pozycji w ramach sekurytyzacji STS;*
- b) $p = 0,5$ dla pozycji w ramach sekurytyzacji innych niż STS.”;*

197) dodaje się art. 494d w brzmieniu:

„*Artykuł 494d*

Odejsie od metody IRB i powrót do stosowania metody standardowej

Na zasadzie odstępstwa od art. 149 ust. 1, 2 i 3 instytucja może od dnia *[Urząd Publikacji: proszę wstawić datę wejścia w życie niniejszego rozporządzenia]* r. do

dnia 31 grudnia 2027 r. powrócić do stosowania metody standardowej w odniesieniu do jednej lub większej liczby klas ekspozycji przewidzianych w art. 147 ust. 2, jeżeli spełnione są wszystkie poniższe warunki:

- a) na dzień [Urząd Publikacji: proszę wstawić datę = jeden dzień przed datą wejścia w życie niniejszego rozporządzenia zmieniającego] r. instytucja istniała i posiadała zezwolenie właściwego organu na ujmowanie tych klas ekspozycji zgodnie z metodą IRB;
- b) instytucja występuje z wnioskiem w sprawie powrotu do stosowania metody standardowej tylko raz w ciągu okresu *wskazanego w niniejszym artykule*;
- c) wniosku w sprawie powrotu do stosowania metody standardowej nie złożono z zamiarem skorzystania z arbitrażu regulacyjnego;
- d) instytucja formalnie powiadomiła właściwy organ o zamiarze powrotu do stosowania metody standardowej w odniesieniu do tych klas ekspozycji co najmniej sześć miesięcy przed faktycznym powrotem do stosowania tej metody;
- e) właściwy organ nie wniósł sprzeciwu wobec wniosku instytucji w sprawie powrotu do stosowania metody standardowej w terminie trzech miesięcy od otrzymania powiadomienia, o którym mowa w lit. d).”;

198) art. 495 otrzymuje brzmienie:

„*Artykuł 495*

Ujmowanie ekspozycji kapitałowych według metody IRB

1. Na zasadzie odstępstwa od art. 107 ust. 1 **█** instytucje, które otrzymały zezwolenie na stosowanie metody wewnętrznych ratingów do obliczania kwoty ekspozycji ważonej ryzykiem w odniesieniu do ekspozycji kapitałowych, do dnia 31 grudnia 2029 r. ***i bez uszczerbku dla art. 495a ust. 3*** obliczają kwotę ekspozycji ważonej ryzykiem w odniesieniu do każdej ekspozycji kapitałowej, dla której otrzymały zezwolenie na stosowanie metody wewnętrznych ratingów, jako wyższą z następujących wartości:

- a) kwotę ekspozycji ważonej ryzykiem obliczoną zgodnie z art. 495a ust. 1 i 2;
- b) kwotę ekspozycji ważonej ryzykiem obliczoną zgodnie z niniejszym rozporządzeniem w brzmieniu, w jakim obowiązywało przed dniem [Urząd Publikacji: proszę wstawić datę = data wejścia w życie niniejszego rozporządzenia zmieniającego] r.

2. Zamiast stosowania sposobu ujmowania określonego w ust. 1 instytucje, które otrzymały zezwolenie na stosowanie metody wewnętrznych ratingów do obliczania kwoty ekspozycji ważonej ryzykiem w odniesieniu do ekspozycji kapitałowych, mogą ***alternatywnie*** zdecydować się na stosowanie sposobu ujmowania określonego w art. 133 oraz rozwiązań przejściowych określonych w art. 495a do wszystkich swoich ekspozycji kapitałowych w dowolnym czasie do dnia 31 grudnia 2029 r.

Do celów niniejszego ustępu nie stosuje się warunków powrotu do stosowania mniej zaawansowanych metod określonych w art. 149.

3. Instytucje stosujące sposób ujmowania określony w ust. 1 obliczają oczekiwaną stratę zgodnie z art. 158, odpowiednio, ust. 7, 8 lub 9 w brzmieniu, w jakim ustępy te

obowiązywały w dniu 1 ... *[jeden dzień przed datą wejścia w życie niniejszego rozporządzenia]*.

– *Kwoty oczekiwanej straty obliczone zgodnie z art. 158 ust. 7, 8 lub 9, stosownie do przypadku, według stanu na dzień... [jeden dzień przed datą wejścia w życie niniejszego rozporządzenia zmieniającego], odejmuje się od pozycji kapitału podstawowego Tier I zgodnie z art. 36 ust. 1 lit. d).*

4. W przypadku gdy instytucje występują o zezwolenie na stosowanie metody IRB do obliczania kwoty ekspozycji ważonej ryzykiem w odniesieniu do ekspozycji kapitałowych, właściwe organy nie udzielają takiego zezwolenia po dniu [Urząd Publikacji: proszę wstawić datę = data rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia] r.”;

199) dodaje się artykuły w brzmieniu:

„*Artykuł 495a*

Rozwiązania przejściowe dotyczące ekspozycji kapitałowych

1. Na zasadzie odstępstwa od sposobu ujmowania określonego w art. 133 ust. 3 ekspozycjom kapitałowym przypisuje się *wyższą z wag ryzyka mających zastosowanie w dniu ... [jeden dzień przed datą wejścia w życie niniejszego rozporządzenia zmieniającego], ograniczoną do 250 % i* następujące wagi ryzyka:

- a) 100 % w okresie od dnia 1 stycznia 2025 r. do dnia 31 grudnia 2025 r.;
- b) 130 % w okresie od dnia 1 stycznia 2026 r. do dnia 31 grudnia 2026 r.;
- c) 160 % w okresie od dnia 1 stycznia 2027 r. do dnia 31 grudnia 2027 r.;
- d) 190 % w okresie od dnia 1 stycznia 2028 r. do dnia 31 grudnia 2028 r.;
- e) 220 % w okresie od dnia 1 stycznia 2029 r. do dnia 31 grudnia 2029 r.

2. Na zasadzie odstępstwa od sposobu ujmowania określonego w art. 133 ust. 4 ekspozycjom kapitałowym przypisuje się *wyższą z następujących wartości: wagę ryzyka mającą zastosowanie w dniu [jeden dzień przed datą wejścia w życie niniejszego rozporządzenia zmieniającego] i* następujące wagi ryzyka:

- a) 100 % w okresie od dnia 1 stycznia 2025 r. do dnia 31 grudnia 2025 r.;
- b) 160 % w okresie od dnia 1 stycznia 2026 r. do dnia 31 grudnia 2026 r.;
- c) 220 % w okresie od dnia 1 stycznia 2027 r. do dnia 31 grudnia 2027 r.;
- d) 280 % w okresie od dnia 1 stycznia 2028 r. do dnia 31 grudnia 2028 r.;
- e) 340 % w okresie od dnia 1 stycznia 2029 r. do dnia 31 grudnia 2029 r.

3. Na zasadzie odstępstwa od art. 133 instytucje mogą nadal przypisywać tę samą wagę ryzyka, która miała zastosowanie na dzień ... [Urząd Publikacji: proszę wstawić datę = jeden dzień przed datą wejścia w życie niniejszego rozporządzenia zmieniającego] r. do ekspozycji kapitałowych, *w tym części ekspozycji nieodliczonej od funduszy własnych zgodnie z art. 471*, wobec podmiotów, których były udziałowcami lub akcjonariuszami na dzień [data przyjęcia] r. przez sześć kolejnych lat i na które – *same lub wraz z siecią instytucji, do której należą* – wywierają znaczący wpływ w rozumieniu dyrektywy 2013/34/UE lub standardów rachunkowości, którym instytucja podlega na mocy rozporządzenia (WE) nr 1606/2002, lub podobnych relacji między

jakąkolwiek osobą fizyczną lub prawną **bądź siecią instytucji** a przedsiębiorstwem **bądź w przypadku gdy instytucja jest uprawniona do wyznaczenia co najmniej jednego członka organu zarządzającego podmiotem.**

Artykuł 495b

Rozwiązania przejściowe dotyczące ekspozycji związanych z kredytowaniem specjalistycznym

1. Na zasadzie odstępstwa od art. 161 ust. 4 minimalne wartości parametrów wejściowych LGD mające zastosowanie do ekspozycji związanych z kredytowaniem specjalistycznym ujmowanych zgodnie z metodą IRB w przypadku stosowania własnych oszacowań LGD są równe mającym zastosowanie minimalnym wartościom parametrów wejściowych LGD przewidzianym w art. 161 ust. 4, pomnożonym przez następujące współczynniki:

- a) 50 % w okresie od dnia 1 stycznia 2025 r. do dnia 31 grudnia 2027 r.;
- b) 80 % w okresie od dnia 1 stycznia 2028 r. do dnia 31 grudnia 2028 r.;
- c) 100 % w okresie od dnia 1 stycznia 2029 r. do dnia 31 grudnia 2029 r.

2. EUNB przygotowuje sprawozdanie na temat odpowiedniej kalibracji parametrów ryzyka, **w tym parametru redukcji wartości,** mających zastosowanie do ekspozycji związanych z kredytowaniem specjalistycznym zgodnie z metodą IRB, a w szczególności na temat własnych oszacowań LGD i minimalnych wartości parametrów wejściowych LGD **dla każdej konkretnej kategorii kredytowania specjalistycznego zdefiniowanej w art. 122a ust. 3 lit. a), b) i c).** EUNB uwzględnia w swoim sprawozdaniu w szczególności dane dotyczące średniej liczby przypadków niewykonania zobowiązania i zrealizowanych strat odnotowanych w Unii w odniesieniu do różnych prób instytucji o różnych profilach biznesowych i profilach ryzyka. **EUNB zaleca szczególne kalibracje parametrów ryzyka, w tym parametru redukcji wartości, odzwierciedlające specyficzny i odmienny profil ryzyka każdej z wymienionych wyżej kategorii ekspozycji związanych z kredytowaniem specjalistycznym.**

Do dnia 31 grudnia 2025 r. EUNB przedkłada Parlamentowi Europejskiemu, Radzie i Komisji sprawozdanie ze swoich ustaleń.

Na podstawie tego sprawozdania **i z należyтым uwzględnieniem odnośnych standardów międzynarodowych opracowanych przez Bazylejski Komitet Nadzoru Bankowego** Komisja **w stosownych przypadkach przedstawia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie wniosek ustawodawczy do dnia 31 grudnia 2027 r. w celu przedłużenia odstępstwa, o którym mowa w ust. 1, o maksymalnie cztery lata.**

Artykuł 495c

Rozwiązania przejściowe dotyczące ekspozycji z tytułu leasingu w ramach techniki ograniczania ryzyka kredytowego

1. Na zasadzie odstępstwa od art. 230 mającą zastosowanie wartością H_c odpowiadającą »innemu zabezpieczeniu rzeczowemu« dla ekspozycji, o których mowa w art. 199 ust. 7, jeżeli **aktywa będące** przedmiotem leasingu **odpowiadają** rodzajowi ochrony kredytowej rzeczywistej »inne zabezpieczenie rzeczowe«, jest wartość H_c dla »innego zabezpieczenia rzeczowego« określona w art. 230 ust. 2 tabela 1, pomnożona przez następujące współczynniki:

- a) 50 % w okresie od dnia 1 stycznia 2025 r. do dnia 31 grudnia 2027 r.;
- b) 80 % w okresie od dnia 1 stycznia 2028 r. do dnia 31 grudnia 2028 r.;
- c) 100 % w okresie od dnia 1 stycznia 2029 r. do dnia 31 grudnia 2029 r.

2. EUNB przygotowuje sprawozdanie na temat odpowiednich kalibracji parametrów ryzyka związanych z ekspozycjami z tytułu leasingu zgodnie z metodą IRB **oraz wag ryzyka zgodnie z metodą standardową**, a w szczególności na temat LGD_s i H_c przewidzianych w art. 230. EUNB uwzględni w swoim sprawozdaniu w szczególności dane dotyczące średniej liczby przypadków niewykonania zobowiązania i zrealizowanych strat odnotowanych w Unii w odniesieniu do ekspozycji związanych z różnymi rodzajami nieruchomości będących przedmiotem leasingu oraz różnymi rodzajami instytucji, które prowadzą działalność leasingową.

Do dnia 30 czerwca 2026 r. EUNB przedkłada Parlamentowi Europejskiemu, Radzie i Komisji sprawozdanie ze swoich ustaleń.

Na podstawie tego sprawozdania *i z należyтым uwzględnieniem odnośnych standardów międzynarodowych opracowanych przez Bazylejski Komitet Nadzoru Bankowego* w stosownych przypadkach Komisja *przedstawia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie wniosek ustawodawczy do dnia 31 grudnia 2027 r. w celu przedłużenia odstępstwa, o którym mowa w ust. 1, o maksymalnie cztery lata.*

Artykuł 495d

Rozwiązania przejściowe dotyczące zobowiązań bezwarunkowo odwoływalnych

1. Na zasadzie odstępstwa od art. 111 ust. 2 instytucje obliczają wartość ekspozycji z tytułu pozycji pozabilansowych w formie zobowiązania bezwarunkowo odwoływalnego przez pomnożenie wartości procentowej przewidzianej w tym artykule przez następujące współczynniki:

- a) 0 % w okresie od dnia 1 stycznia 2025 r. do dnia 31 grudnia 2029 r.;
- b) 25 % w okresie od dnia 1 stycznia 2030 r. do dnia 31 grudnia 2030 r.;
- c) 50 % w okresie od dnia 1 stycznia 2031 r. do dnia 31 grudnia 2031 r.;
- d) 75 % w okresie od dnia 1 stycznia 2032 r. do dnia 31 grudnia 2032 r.

2. EUNB przygotowuje sprawozdanie zawierające ocenę, czy odstępstwo, o którym mowa w ust. 1 lit. a), należy przedłużyć na okres po dniu 31 grudnia 2032 r., oraz **szczegółowo** określające, w razie potrzeby, warunki, na jakich odstępstwo to należy utrzymać.

Do dnia 31 grudnia 2028 r. EUNB przedkłada Parlamentowi Europejskiemu, Radzie i Komisji sprawozdanie ze swoich ustaleń.

Na podstawie tego sprawozdania *i z należyтым uwzględnieniem odnośnych standardów międzynarodowych opracowanych przez Bazylejski Komitet Nadzoru Bankowego oraz wpływu tych środków na stabilność finansową* Komisja w stosownych przypadkach przedstawia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie wniosek ustawodawczy do dnia 31 grudnia 2031 r. *w celu przedłużenia sposobu ujmowania, o którym mowa w ust. 2 niniejszego artykułu, o maksymalnie cztery lata.”;*

199a) w art. 500 wprowadza się następujące zmiany:

- a) w ust. 1 wprowadza się następujące zmiany:
- (i) lit. b) otrzymuje brzmienie:
- „b) daty zbycia ekspozycji, których dotyczy niewykonanie zobowiązania, przypadają po dniu 23 listopada 2016 r., ale nie później niż 31 grudnia 2024 r.”;*
- (ii) akapit drugi otrzymuje brzmienie:
- „Korekty, o której mowa w akapicie pierwszym, można dokonać wyłącznie do dnia 31 grudnia 2024 r., a jej skutki mogą trwać dopóty, dopóki odpowiadające im ekspozycje są ujęte we własnych oszacowaniach LGD danej instytucji.”;*
- b) dodaje się ustęp w brzmieniu:
- „2a. Do dnia 31 grudnia 2026 r., a następnie co dwa lata, Komisja ocenia, czy poziom ekspozycji, których dotyczy niewykonanie zobowiązania, w bilansach instytucji wzrósł znacznie, czy oczekuje się znacznego pogorszenia jakości aktywów instytucji lub czy stopień rozwoju wtórnych rynków ekspozycji, których dotyczy niewykonanie zobowiązania, nie jest odpowiedni dla zapewnienia efektywnego zbycia przez instytucje ekspozycji, których dotyczy niewykonanie zobowiązania, także z uwzględnieniem zmian regulacyjnych w zakresie sekurytyzacji.*
- Komisja poddaje przeglądowi adekwatność odstępstwa określonego w ust. 1 oraz, w stosownych przypadkach, przyjmuje akty delegowane zgodnie z art. 462, aby przedłużyć, wprowadzić lub zmienić, odpowiednio do potrzeb, korektę przewidzianą w niniejszym artykule.”;*
- 200) art. 501 ust. 2 lit. b) otrzymuje brzmienie:
- b) termin »MŚP« ma znaczenie określone w art. 5 pkt 8;”;
- 201) w art. 501a ust. 1 wprowadza się następujące zmiany:
- a) lit. a) otrzymuje brzmienie:
- a) ekspozycja jest przypisana do kategorii ekspozycji wobec przedsiębiorstw, o której mowa w art. 112 lit. g) lub w art. 147 ust. 2 lit. c), z wyłączeniem ekspozycji, których dotyczy niewykonanie zobowiązania;”;
- b) lit. f) otrzymuje brzmienie:
- „f) ryzyko refinansowania ■ dłużnika jest niskie lub jest odpowiednio ograniczone, z uwzględnieniem wszelkich subsydiów, dotacji lub finansowania zapewnionych przez co najmniej jeden z podmiotów wymienionych w ust. 2 lit. b) ppkt (i) oraz (ii);”;*
- ba) lit. o) otrzymuje brzmienie:
- „o) dla ekspozycji powstałych po... [data publikacji niniejszego rozporządzenia] dłużnik przeprowadził ocenę, z której wynika, że aktywa objęte finansowaniem przyczyniają się do przynajmniej jednego celu środowiskowego określonego w art. 9 rozporządzenia (UE) 2020/852.”;*
- 202) art. 501c otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 501c

Ostrożnościowy sposób ujmowania ekspozycji na czynniki środowiskowe lub społeczne

EUNB, po konsultacji z ERRS, ocenia – na podstawie dostępnych danych – czy uzasadnione byłoby **skorygowanie specjalnego ostrożnościowego sposobu ujmowania** ekspozycji związanych z aktywami **lub zobowiązaniami**, włącznie z sekurytyzacjami, lub działalnością podatnymi na wpływ czynników środowiskowych lub społecznych. EUNB ocenia w szczególności:

- a) *dostępność i przystępność wiarygodnych i spójnych danych z zakresu ESG dla każdej kategorii ekspozycji określonej zgodnie z częścią III tytuł II;*
- b) *wykonalność wprowadzenia systemu klasyfikacji w celu identyfikacji i kwalifikowania ekspozycji, w odniesieniu do każdej kategorii ekspozycji określonej zgodnie z częścią III tytuł II, w oparciu o wspólny zestaw zasad klasyfikacji ryzyka ESG, z wykorzystaniem informacji na temat wskaźników przejścia i ryzyka fizycznego udostępnionych w ramach sprawozdawczości w zakresie ujawniania informacji na temat zrównoważonego rozwoju przyjętych w Unii i, o ile są one dostępne na szczeblu międzynarodowym, wytycznych i wniosków wynikających z testów warunków skrajnych w ramach nadzoru lub analizy scenariuszy ryzyk finansowych związanych z klimatem przeprowadzonych przez EUNB lub właściwe organy oraz, jeżeli odpowiednio odzwierciedlają one ryzyka ESG, odpowiedni wynik ESG ratingu ryzyka kredytowego ECAI przez wyznaczoną ECAI;*
- c) *rzeczywisty poziom ryzyka ekspozycji związanych z aktywami i działalnością podatnymi na wpływ czynników środowiskowych lub społecznych w porównaniu z rzeczywistym poziomem ryzyka innych ekspozycji;*
- d) *potencjalne krótko-, średnio- i długoterminowe skutki skorygowanego specjalnego ostrożnościowego sposobu ujmowania ekspozycji związanych z aktywami i działalnością podatnymi na wpływ czynników środowiskowych lub społecznych na stabilność finansową i akcję kredytową banków w Unii;*
- e) *ukierunkowane usprawnienia, które można by rozważyć w obecnych ramach ostrożnościowych, oraz ewentualne dodatkowe i bardziej kompleksowe zmiany ram, które należy rozważyć, z uwzględnieniem zmian uzgodnionych na szczeblu międzynarodowym przez Bazylejski Komitet Nadzoru Bankowego.*

Do dnia **31 grudnia 2024 r.** EUNB przedkłada Parlamentowi Europejskiemu, Radzie i Komisji sprawozdanie ze swoich ustaleń.

Na podstawie tego sprawozdania Komisja w stosownym przypadku przedkłada Parlamentowi Europejskiemu i Radzie wniosek ustawodawczy w ciągu jednego roku od publikacji sprawozdania.;

203) art. 505 i 506 otrzymują brzmienie:

„Artykuł 505

Przegląd finansowania rolnictwa

Do dnia 31 grudnia 2030 r. EUNB przedkłada Komisji sprawozdanie na temat wpływu wymogów niniejszego rozporządzenia na finansowanie rolnictwa , **obejmujące:**

- a) *stosowność specjalnej wagi ryzyka dla wymogów w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka kredytowego obliczonych zgodnie z częścią III tytuł II w odniesieniu do ekspozycji wobec przedsiębiorstwa rolnego;*
- b) *w stosownych przypadkach uzasadnione ostrożnościowo kryteria stosowania specjalnej wagi ryzyka, w tym praktyki rolnicze, a także włączenie ekspozycji do kategorii ekspozycji wobec przedsiębiorstw, ekspozycji detalicznych lub ekspozycji dotyczących nieruchomości;*
- c) *dostosowanie do strategii „Od pola do stołu” i odpowiednie skutki dla środowiska w rozumieniu rozporządzenia (UE) 2020/852, zwłaszcza z wykorzystaniem wskaźników zgromadzonych przez unijną sieć danych rachunkowych gospodarstw rolnych, ze wskazaniem wyników dotyczących wkładu w zakresie:*
  - (i) *emisji gazów cieplarnianych netto na hektar;*
  - (ii) *zużycia pestycydów i nawozów na hektar;*
  - (iii) *wskaźników efektywności mineralowej gleby, w tym węgla, amoniaku, fosforanów i azotu na hektar;*
  - (iv) *efektywności zużycia wody;*
  - (v) *potwierdzenia pozytywnego wpływu wywieranego na te cztery wskaźniki przez znakowanie unijne dla rolnictwa ekologicznego w rozumieniu rozporządzenia Rady (WE) nr 834/2007*.*

Komisja przedkłada sprawozdanie na ten temat Parlamentowi Europejskiemu i Radzie. W stosownych przypadkach sprawozdaniu towarzyszy wniosek ustawodawczy zmieniający niniejsze rozporządzenie w celu złagodzenia jego negatywnego wpływu na finansowanie rolnictwa.

Artykuł 506

Ryzyko kredytowe – ubezpieczenie kredytu

Do dnia **30 czerwca 2024 r.** EUNB, w ścisłej współpracy z EIOPA przedkłada Komisji sprawozdanie na temat kwalifikowalności i stosowania ubezpieczeń jako technik ograniczania ryzyka kredytowego, w tym:

- a) *adekwatności powiązanych parametrów ryzyka, o których mowa w części trzeciej tytuł II rozdziały 3 i 4;*
- b) *analizy rzeczywistego i odnotowanego poziomu ryzyka ekspozycji związanych z ryzykiem kredytowym, w przypadku gdy ubezpieczenie kredytu uznano za technikę ograniczania ryzyka kredytowego;*
- c) *spójności wymogów w zakresie funduszy własnych określonych w niniejszym rozporządzeniu z wynikami analizy przeprowadzonej na podstawie lit. a) i b) niniejszego ustępu.*

Na podstawie tego sprawozdania Komisja w stosownych przypadkach przedkłada Parlamentowi Europejskiemu i Radzie wniosek ustawodawczy w celu zmiany sposobu ujmowania ubezpieczeń kredytu zgodnie z przepisami części trzeciej tytuł II.

* Rozporządzenie Rady (WE) nr 834/2007 z dnia 28 czerwca 2007 r. w sprawie produkcji ekologicznej i znakowania produktów ekologicznych i uchylające rozporządzenie (EWG) nr 2092/91 (Dz.U. L 189 z 20.7.2007, s. 1).*;

204) dodaje się art. 506c w brzmieniu:

„Artykuł 506c

Ryzyko kredytowe – współzależność między redukcjami kapitału podstawowego Tier I a parametrami ryzyka kredytowego

Do dnia 31 grudnia 2026 r. EUNB przedkłada Komisji sprawozdanie na temat spójności między bieżącym pomiarem ryzyka kredytowego a poszczególnymi parametrami ryzyka kredytowego oraz na temat sposobu ujmowania wszelkich korekt do celów obliczania niedoboru lub nadwyżki według metody IRB, o których mowa w art. 159, a także na temat ich spójności z określaniem wartości ekspozycji zgodnie z art. 166 niniejszego rozporządzenia oraz z oszacowaniem LGD. W sprawozdaniu uwzględnia się maksymalną możliwą stratę ekonomiczną wynikającą ze zdarzenia niewykonania zobowiązania wraz z osiągniętym pokryciem w postaci redukcji kapitału podstawowego Tier I, biorąc pod uwagę wszelkie księgowe redukcje kapitału podstawowego Tier I, w tym z tytułu oczekiwanych strat kredytowych lub korekt wartości godziwej, oraz wszelkie dyskonta z tytułu otrzymanych ekspozycji, a także ich wpływ na odliczenia regulacyjne.”;

204a) *dodaje się artykuły w brzmieniu:*

„Artykuł 506ca

Ostrożnościowy sposób ujmowania sekurytyzacji

Do dnia 31 grudnia 2025 r. EUNB, w ścisłej współpracy z ESMA, przedstawia Komisji sprawozdanie dotyczące ostrożnościowego sposobu ujmowania transakcji sekurytyzacyjnych, z podziałem na poszczególne rodzaje sekurytyzacji, włącznie z sekurytyzacją syntetyczną. W szczególności EUNB ocenia, w jakim stopniu stosowanie poziomu wyjściowego do ekspozycji sekurytyzacyjnych wpłynęłoby na obniżenie kapitału uzyskane przez banki inicjujące w transakcjach, w odniesieniu do których dostrzeżono przeniesienie istotnej części ryzyka, nadmiernie ograniczyłoby wrażliwość na ryzyko i wpłynęłoby na efektywność ekonomiczną nowych transakcji. W takich przypadkach w razie zmniejszenia wskaźników wrażliwości na ryzyko EUNB może rozważyć zaproponowanie rekaliibracji w dół współczynników braku neutralności dla transakcji, w odniesieniu do których uznano przeniesienie istotnego ryzyka.

Na podstawie tego sprawozdania Komisja w stosownych przypadkach przedstawia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie wnioski ustawodawcze do dnia 31 grudnia 2026 r.”;

Artykuł 506cb

Ostrożnościowy sposób ujmowania transakcji finansowanych z użyciem papierów wartościowych

Do dnia 31 grudnia 2025 r. EUNB, w ścisłej współpracy z ESMA, przedstawia Komisji sprawozdanie dotyczące wpływu nowych ram transakcji finansowanych z użyciem papierów wartościowych pod względem wymogów kapitałowych. EUNB ocenia, czy ponowna kalibracja powiązanych wag ryzyka w metodzie standardowej jest właściwa, biorąc pod uwagę powiązane ryzyko w odniesieniu do krótkich terminów

zapadalności, zwłaszcza w przypadku rezydualnych terminów zapadalności poniżej jednego roku.

Na podstawie tego sprawozdania Komisja w stosownym przypadku przedstawia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie do dnia 31 grudnia 2027 r. wniosek ustawodawczy.”;

204b) *dodaje się artykuł w brzmieniu:*

„Artykuł 518c

Przegląd stosowania minimalnego progu kapitałowego

– *1. Do dnia 31 grudnia 2027 r. EUNB ocenia poziom zgodności z art. 92a ust. 2 i wydaje opinię w tej sprawie w świetle potencjalnych obaw dotyczących stabilności finansowej i rozwoju sytuacji w unii bankowej w odniesieniu do bardziej jednolitego poziomu gwarancji depozytów we wszystkich państwach członkowskich oraz łączenia zasobów na szczeblu Unii.*

2. Po opublikowaniu przez EUNB opinii, o której mowa w ust. 1, Komisja, w stosownych przypadkach, przedkłada Parlamentowi Europejskiemu i Radzie wniosek ustawodawczy w sprawie zmiany poziomu stosowania określonego w art. 92a ust. 1 niniejszego rozporządzenia, uwzględniając opinię, o której mowa w ust. 1 niniejszego artykułu.”;

205) *dodaje się art. 519c i 519d w brzmieniu:*

„Artykuł 519c

Ramy w zakresie minimalnych dolnych pułapów redukcji wartości dotyczące transakcji finansowanych z użyciem papierów wartościowych

Do dnia [Urząd Publikacji: proszę wstawić datę = 12 miesięcy po dacie wejścia w życie niniejszego rozporządzenia] r. EUNB, w ścisłej współpracy z EUNGiPW, przedkłada Komisji sprawozdanie na temat stosowności wdrożenia w prawie Unii ram w zakresie minimalnych dolnych pułapów redukcji wartości dotyczących transakcji finansowanych z użyciem papierów wartościowych w celu przeciwdziałania potencjalnemu narastaniu dźwigni finansowej poza sektorem bankowym.

W sprawozdaniu, o którym mowa w akapicie pierwszym, uwzględnia się wszystkie poniższe kwestie:

- a) stopień wykorzystania dźwigni finansowej poza systemem bankowym w Unii oraz zakres, w jakim ramy w zakresie minimalnych dolnych pułapów redukcji wartości mogłyby zmniejszyć tę dźwignię, jeżeli stałaby się ona nadmierna;
- b) istotność transakcji finansowanych z użyciem papierów wartościowych będących w posiadaniu instytucji Unii Europejskiej i podlegających ramom w zakresie minimalnych dolnych pułapów redukcji wartości, w tym podział transakcji finansowanych z użyciem papierów wartościowych, które nie spełniają minimalnych dolnych pułapów redukcji wartości;
- c) szacunkowe skutki ram w zakresie minimalnych dolnych pułapów redukcji wartości dla instytucji Unii Europejskiej w ramach dwóch metod wdrażania zalecanych przez Radę Stabilności Finansowej, tj. regulacji rynku lub wprowadzenia surowszego wymogu w zakresie funduszy własnych na mocy

niniejszego rozporządzenia, przy założeniu scenariusza, w którym instytucje Unii Europejskiej nie dostosowują redukcji wartości swoich transakcji finansowanych z użyciem papierów wartościowych w celu zastosowania się do minimalnych dolnych pułapów redukcji wartości, oraz scenariusza alternatywnego, w którym instytucje Unii Europejskiej dostosowują te redukcje wartości w celu zastosowania się do minimalnych dolnych pułapów redukcji wartości;

- d) główne czynniki leżące u podstaw tych szacunkowych skutków, jak również potencjalne niezamierzone konsekwencje wprowadzenia ram w zakresie minimalnych dolnych pułapów redukcji wartości dla funkcjonowania unijnych rynków transakcji finansowanych z użyciem papierów wartościowych;
- e) metodę wdrożenia, która byłaby najskuteczniejsza z punktu widzenia realizacji celów regulacyjnych dotyczących minimalnego dolnego pułapu redukcji wartości, w świetle kwestii przedstawionych w lit. a)–d) i z uwzględnieniem równych warunków działania w całym sektorze finansowym w Unii.

Na podstawie tego sprawozdania i z należyтым uwzględnieniem zalecenia Rady Stabilności Finansowej w sprawie wdrożenia ram w zakresie minimalnych dolnych pułapów redukcji wartości dotyczących transakcji finansowanych z użyciem papierów wartościowych, jak również odnośnych standardów międzynarodowych opracowanych przez Bazylejski Komitet Nadzoru Bankowego Komisja w razie potrzeby przedstawia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie wniosek ustawodawczy do dnia [Urząd Publikacji: proszę wstawić datę = 24 miesiące po dacie wejścia w życie niniejszego rozporządzenia] r.

Artykuł 519d

Ryzyko operacyjne

Do dnia [Urząd Publikacji: proszę wstawić datę = **24 miesiące** po dacie rozpoczęcia stosowania części trzeciej tytuł III] r. EUNB przedkłada Komisji sprawozdanie dotyczące wszystkich poniższych kwestii:

- a) stosowania ubezpieczeń w kontekście obliczania wymogów w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka operacyjnego;
- b) kwestii tego, czy ujmowanie kwot odzyskanych z ubezpieczenia może umożliwić arbitraż regulacyjny za sprawą zmniejszenia rocznej straty wynikłej z ryzyka operacyjnego bez współmiernego zmniejszenia rzeczywistej ekspozycji z tytułu straty operacyjnej;
- c) kwestii tego, czy ujmowanie kwot odzyskanych z ubezpieczenia ma inny wpływ na odpowiednie pokrycie powtarzających się strat i potencjalnych strat z ogona rozkładu;
- ca) *dostępności i jakości danych wykorzystywanych przez instytucje przy obliczaniu wymogów w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka operacyjnego.***

Na podstawie tego sprawozdania Komisja w razie potrzeby przedkłada Parlamentowi Europejskiemu i Radzie wniosek ustawodawczy do dnia [Urząd Publikacji: proszę

wstawić datę = 36 miesięcy po dacie rozpoczęcia stosowania części trzeciej tytuł III] r.”;

205a) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 519da

Proporcjonalność

EUNB przygotowuje sprawozdanie oceniające możliwości wprowadzenia do ram ostrożnościowych szczególnych wymogów ostrożnościowych oraz wymogów w zakresie zarządzania i przejrzystości dla małych i niezłożonych instytucji w celu zwiększenia proporcjonalności ram ostrożnościowych, w tym:

- a) znaczenie małych i niezłożonych instytucji na poziomie instytucji i według regionów dla utrzymania stabilności finansowej;***
- b) w stosownych przypadkach zalecenia dotyczące sposobu, w jaki ramy ostrożnościowe mogą lepiej odzwierciedlać różne stopnie znaczenia stabilności finansowej poszczególnych kategorii małych i niezłożonych instytucji.***

Do dnia 31 grudnia 2027 r. EUNB przedkłada Komisji sprawozdanie ze swoich ustaleń.”; (206) załącznik I zastępuje się tekstem znajdującym się w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Wejście w życie i data rozpoczęcia stosowania

1. Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.
2. Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2025 r. z wyjątkiem:
  - a) przepisów zawartych w pkt 1 lit. a), b) i c), e)–h), j), u), v) oraz x) dotyczących niektórych definicji, przepisów zawartych w pkt 6 dotyczących zakresu konsolidacji ostrożnościowej oraz przepisów zawartych w pkt 8, 10–12 i 14–23 dotyczących funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowanych, które to przepisy stosuje się od dnia [Urząd Publikacji: proszę wstawić datę = 6 miesięcy po dacie wejścia w życie niniejszego rozporządzenia] r.;
  - b) przepisów zawartych w pkt 1 lit. d) i pkt 4 dotyczących zmian zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2019/2033 oraz przepisów zawartych w pkt 47 dotyczących sposobu ujmowania ekspozycji, których dotyczy niewykonanie zobowiązania, które to przepisy stosuje się od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia;
  - c) przepisów zawartych w pkt 9, pkt 26 lit. a), pkt 27, pkt 28 lit. a), pkt 29, 34, 41, 42, 44, 47, 54, pkt 59 lit. c), pkt 60 lit. c), pkt 61 lit. g) i h), pkt 64 lit. c), pkt 66 lit. d), pkt 69, pkt 81, pkt 85 lit. b), pkt 90 lit. c), pkt 91 lit. c), pkt 92 lit. c), pkt 131, pkt 132 lit. b), pkt 136 lit. d), pkt 153, pkt 154 lit. d), pkt 155 lit. c), pkt 156 lit. b), pkt 166 lit. c), pkt 169, 178, 182, 183, 189, 192, 194, 196, 199, 201–205, które zobowiązują Europejskie Urzędy Nadzoru lub ERRS do przedkładania Komisji projektów regulacyjnych lub wykonawczych standardów technicznych i sprawozdań, przepisów zobowiązujących Komisję do sporządzania sprawozdań, przepisów upoważniających Komisję do

przyjmowania aktów delegowanych lub wykonawczych, przepisów dotyczących przeglądu oraz przepisów zobowiązujących Europejskie Urzędy Nadzoru do wydawania wytycznych, które to przepisy stosuje się od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

3. ***W art. 3 rozporządzenia (UE) 2019/876 ust. 6 otrzymuje brzmienie:***

6. Art. 1 pkt 53, w odniesieniu do art. 104 a rozporządzenia (UE) nr 575/2013, oraz art. 1 pkt 55 i pkt 69 niniejszego rozporządzenia zawierające przepisy dotyczące wprowadzenia nowych wymogów w zakresie funduszy własnych z tytułu do ryzyka rynkowego stosuje się od 1 stycznia 2025 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane w państwach członkowskich zgodnie z Traktatami.

Sporządzono w Brukseli dnia [...] r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodnicząca

W imieniu Rady
Przewodniczący

ZALACZNIK

Klasyfikacja pozycji pozabilansowych

Numer	Pozycje
1	<ul style="list-style-type: none"> • Ogólne gwarancje pokrycia zadłużenia, w tym akredytywy „standby” służące jako gwarancje finansowe dla kredytów i papierów wartościowych, oraz akcepty, w tym adnotacje o charakterze akceptów, jak również [wszelkie] inne bezpośrednie substytuty kredytu. • Umowy sprzedaży i odkupu oraz sprzedaż aktywów z regresem, w przypadku gdy ryzyko kredytowe pozostaje po stronie instytucji. • Papiery wartościowe będące przedmiotem pożyczki udzielonej przez instytucję lub papiery wartościowe wniesione przez instytucję jako zabezpieczenie, w tym przypadki, w których wspomniane operacje wynikają z transakcji typu repo. • Terminowe transakcje kupna aktywów, depozyty typu forward oraz częściowo opłacone akcje i papiery wartościowe, które stanowią zobowiązania z pewnym wykorzystaniem. • Pozycje pozabilansowe stanowiące substytut kredytu, jeżeli nie zostały wyraźnie ujęte w żadnej innej kategorii. • Inne pozycje pozabilansowe obciążone podobnym ryzykiem, o których powiadomiono EUNB.
2	<ul style="list-style-type: none"> • Programy gwarancji emisji krótkoterminowych (NIF) i odnawialne gwarancje emisji (RUF), niezależnie od terminu zapadalności instrumentu bazowego. • Gwarancje należytego wykonania umowy, gwarancje przetargowe, gwarancje i akredytywy typu „standby” związane z konkretnymi transakcjami i podobne pozycje warunkowe związane z transakcjami, z wyłączeniem pozycji pozabilansowych związanych z finansowaniem handlu, o których mowa w koszyku 4.; • Pozycje pozabilansowe niestanowiące substytutu kredytu, jeżeli nie zostały wyraźnie ujęte w żadnej innej kategorii. • Inne pozycje pozabilansowe obciążone podobnym ryzykiem, o których powiadomiono EUNB.
3	<ul style="list-style-type: none"> • Zobowiązania, niezależnie od terminu zapadalności instrumentu bazowego, chyba że należą one do innej kategorii. • Inne pozycje pozabilansowe obciążone podobnym ryzykiem, o których powiadomiono EUNB.
4	<ul style="list-style-type: none"> • Pozabilansowe pozycje finansowania handlu:<ul style="list-style-type: none"> – akredytywy dokumentowe, w przypadku których podstawowa wysyłka towaru stanowi zabezpieczenie akredytywy, oraz inne transakcje na warunkach samospłaty; – gwarancje (w tym gwarancje przetargowe i gwarancje należytego wykonania umowy oraz związane z nimi gwarancja zwrotu zaliczki i gwarancja na zastąpienie kwot zatrzymanych) oraz gwarancje niemające charakteru substytutu kredytu; – nieodwołalne akredytywy zabezpieczające niemające charakteru substytutu kredytu; • Krótkoterminowe samospłacające się akredytywy handlowe wynikające z przepływu towarów, w szczególności akredytywy dokumentowe

	<p>zabezpieczone przesyłanymi towarami, których dana akredytywa dotyczy, w przypadku instytucji wydającej lub instytucji potwierdzającej.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Inne pozycje pozabilansowe obarczone podobnym ryzykiem, o których powiadomiono EUNB.
5	<ul style="list-style-type: none"> • Zobowiązania bezwarunkowo odwoływalne. • Niewykorzystana kwota detalicznych linii kredytowych, w odniesieniu do których warunki zezwalają instytucji na anulowanie ich w pełnym zakresie dopuszczalnym na mocy przepisów dotyczących ochrony konsumentów i powiązanych przepisów. • Niewykorzystane zobowiązania kredytowe dotyczące gwarancji przetargowych i gwarancji należytego wykonania umowy, które można bezwarunkowo wypowiedzieć w każdej chwili bez uprzedzenia lub które faktycznie przewidują możliwość ich automatycznego anulowania w przypadku pogorszenia się wiarygodności kredytowej kredytobiorcy. • Inne pozycje pozabilansowe obarczone podobnym ryzykiem, o których powiadomiono EUNB.

PROCEDURA W KOMISJI PRZEDMIOTOWO WŁAŚCIWEJ

Tytuł	Zmiana rozporządzenia (UE) nr 575/2013 w odniesieniu do wymogów dotyczących ryzyka kredytowego, ryzyka związanego z korektą wyceny kredytowej, ryzyka operacyjnego, ryzyka rynkowego oraz poziomu wyjściowego			
Odsyłacze	COM(2021)0664 – C9-0397/2021 – 2021/0342(COD)			
Data przedstawienia w PE	28.10.2021			
Komisja przedmiotowo właściwa Data ogłoszenia na posiedzeniu	ECON 17.1.2022			
Sprawozdawcy Data powołania	Jonás Fernández 25.10.2021			
Rozpatrzenie w komisji	31.3.2022	20.4.2022	13.6.2022	31.8.2022
Data przyjęcia	24.1.2023			
Wynik głosowania końcowego	+: –: 0:	41 14 1		
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	Rasmus Andresen, Anna-Michelle Asimakopoulou, Marek Belka, Isabel Benjumea Benjumea, Stefan Berger, Gilles Boyer, Engin Eroglu, Markus Ferber, Jonás Fernández, Giuseppe Ferrandino, Frances Fitzgerald, José Manuel García-Margallo y Marfil, Valentino Grant, José Gusmão, Eero Heinäluoma, Michiel Hoogeveen, Danuta Maria Hübner, Stasys Jakeliūnas, France Jamet, Othmar Karas, Billy Kelleher, Georgios Kyrtos, Philippe Lamberts, Aušra Maldeikienė, Pedro Marques, Csaba Molnár, Denis Nesci, Lefteris Nikolaou-Alavanos, Dimitrios Papadimoulis, Piernicola Pedicini, Sirpa Pietikäinen, Eva Maria Poptcheva, Evelyn Regner, Dorien Rookmaker, Joachim Schuster, Ralf Seekatz, Paul Tang, Irene Tinagli, Ernest Urtaşun, Inese Vaidere, Johan Van Overtveldt, Stéphanie Yon-Courtin, Marco Zanni			
Zastępcy obecni podczas głosowania końcowego	Karima Delli, Herbert Dorfmann, Eider Gardiazabal Rubial, Valérie Hayer, Eugen Jurzyca, Chris MacManus, Ville Niinistö, Erik Poulsen, René Repasi			
Zastępcy (art. 209 ust. 7) obecni podczas głosowania końcowego	Susanna Ceccardi, José Manuel Fernandes, Pierre Larrourou, Alessandro Panza			
Data złożenia	10.2.2023			

**GŁOSOWANIE KOŃCOWE W FORMIE GŁOSOWANIA IMIENNEGO W KOMISJI
PRZEDMIOTOWO WŁAŚCIWEJ**

41	+
ECR	Denis Nesci
ID	Susanna Ceccardi, Valentino Grant, France Jamet, Alessandro Panza, Marco Zanni
PPE	Anna-Michelle Asimakopoulou, Isabel Benjumea Benjumea, Stefan Berger, Herbert Dorfmann, Markus Ferber, José Manuel Fernandes, Frances Fitzgerald, José Manuel García-Margallo y Marfil, Danuta Maria Hübner, Othmar Karas, Aušra Maldeikienė, Sirpa Pietikäinen, Ralf Seekatz, Inese Vaidere
Renew	Gilles Boyer, Engin Eroglu, Giuseppe Ferrandino, Valérie Hayer, Billy Kelleher, Georgios Kyrtos, Eva Maria Poptcheva, Erik Poulsen, Stéphanie Yon-Courtin
S&D	Marek Belka, Jonás Fernández, Eider Gardiazabal Rubial, Eero Heinäluoma, Pierre Larrourou, Pedro Marques, Csaba Molnár, Evelyn Regner, René Repasi, Joachim Schuster, Paul Tang, Irene Tinagli

14	-
ECR	Michiel Hoogeveen, Eugen Jurzyca, Dorien Rookmaker, Johan Van Overtveldt
NI	Andor Deli, Lefteris Nikolaou-Alavanos
The Left	José Gusmão, Chris MacManus
Verts/ALE	Rasmus Andresen, Stasys Jakeliūnas, Philippe Lamberts, Ville Niinistö, Piernicola Pedicini, Ernest Urtasun

1	0
The Left	Dimitrios Papadimoulis

Objaśnienie używanych znaków:

+ : za

- : przeciw

0 : wstrzymało się